3 milioane de exemplare vândute

AUDREY CARLAN

Calendar Girl

VOL. 2

AUDREY CARLAN

Calendar Girl

Volumul 2: APRILIE-IUNIE

Traducere de

ANA OMĂT

APRILIE

Anita Scott Shofner,
Călătoria Miei la Boston este pentru tine, scumpa mea.
Ca și Mia, ai luat-o recent de la capăt.
Sunt mândră de tine... pentru că te-ai ales pe tine însăți.
Cred că fiecare persoană din lume are nevoie
să se aleagă pe sine din când în când.
Nu știu cum să încep să-ți mulțumesc.
Nu doar pentru că ești o cititoare în faza de testare
incredibilă – pentru că ești –,
ci și pentru că ești o prietenă încântătoare,
care îmi oferă sprijin.
Namaste, prietena mea.

Capitolul 1

– Hei, păpușică! au fost primele cuvinte ieșite din gura lui de mascul sexy. Păcat numai că vorbele, dar și felul în care mă cercetau ochii lui, au făcut să mi se ridice temperatura, și nu în sens pozitiv. Mason Murphy se sprijinea de o limuzină. Avea ochelari de soare de aviator, părul roșcat ca arama și un zâmbet care probabil că umezea chiloții pasionatelor de baseball. Din fericire pentru mine, fusesem în preajma unor bărbați mai mult decât sexy în ultimele câteva luni, așa că nu m-a impresionat.

I-am întins mâna. A strâns din buze, și-a așezat ochelarii pe creștetul capului, oferindu-mi niște ochi verzi incredibili. Erau întunecați ca smaraldele și la fel de frumoși.

– Ce, nu ne sărutăm?

Am încruntat din sprâncene, mi-am arcuit șoldul și mi-am încrucișat brațele.

– Pe bune? Așa ai de gând să te porți?

A lăsat capul pe spate, și-a scos ochelarii, apoi i-a lăsat să atârne, ținând un capăt în colțul gurii. Din nou, m-a măsurat din cap până în picioare.

– Țâfnoasă! Îmi plac fetele care reprezintă o oarecare provocare.

Am clipit de câteva ori, să văd dacă nu cumva sunt încă adormită de la pastila pe care o luasem în avion. Zborul mă făcea nervoasă de fiecare dată. Dar nici pe departe la fel de nervoasă cum mă simțeam acum.

– Chiar ești o figură, nu-i așa?

A făcut ochii mari și pe fața tulburător de bine conturată i-a trecut un rânjet. Pomeți înalți, o gropiță în bărbie și ochii aceia strălucitori, care păreau răutăcioși.

A venit mai aproape de mine, şi-a atârnat un braţ de gâtul meu şi m-a sărutat pe tâmplă. A trebuit să mă abţin din răsputeri să nu mă întorc să-i pocnesc una... un pumn în faţă, mai bine zis.

– O să-ţi iei mâna de pe mine şi o să te dai la o parte. Chiar nu ai maniere?

Mason şi-a proptit picioarele în faţa mea şi s-a aplecat de parcă ar fi vrut să-mi spună ceva în şoaptă.

– Ştiu exact ce eşti şi n-am nimic împotrivă. Chiar nimic, nimic. O să ne distrăm împreună.

L-am împins în piept suficient cât să-l îndepărtez de faţa mea.

– Uitaţi ce e, domnule Murphy.

– Domnule Murphy, a spus el în bătaie de joc. O, asta-mi place.

Trăgând aer în piept, am strâns din dinţi. Dacă mi-aş fi muşcat limba, aş fi putut să o tai în două, atât de tare m-a enervat tipul ăsta.

– Ceea ce încercam să spun înainte de a mă întrerupe este că v-aţi format o idee greşită despre mine. Sunt damă de companie. Ceea ce înseamnă că vă acompaniez la diferite evenimente. Vă ofer companie ca prietenă.

S-a apropiat din nou, m-a apucat de şolduri şi m-a lipit de el.

– Abia aştept să devin mai *prietenos* cu tine, a spus el frecându-şi pelvisul de al meu. Abia dacă simţeam conturul a ceva trezindu-se la viaţă.

Am oftat. Am lăsat-o baltă, dar l-am împins, oricum.

– Ia-mi bagajele.

A fluierat spre şofer. Da, a fluierat. Ca la un nenorocit de câine. Putea la fel de bine să fi zis „vin' aici, băiete, bun şofer!". Am făcut un pas în spate şi m-am eliberat din strânsoarea lui.

– Nu-ţi face probleme, iubito, te prinzi tu cum se face treaba pe aici, s-a prefăcut el că leagănă o bâtă de baseball. Eu, pe de altă parte, am dat ochii peste cap şi am deschis portiera limuzinei, strecurându-mă înăuntru. Şi-a înghesuit trupul longilin în vehiculul spaţios şi a bătut din palme. Bei ceva?

Sunt destul de sigură că m-am uitat la el ca şi cum i-ar fi crescut coadă.

– Nu e nici măcar amiază.

A ridicat din umeri.

– Este pe undeva, în lume, a spus, făcând cu ochiul. Mason a scos o sticlă de șampanie. A scos limba și și-a udat buza inferioară. Locul dintre picioarele mele a observat imediat, tresărind încântat. Am clătinat din cap și mi-am încrucișat picioarele. E un nemernic, dar n-am putut să mă abțin să nu remarc că este unul arătos. Mason Murphy era înalt, probabil în jur de 1,85, și avea un corp care putea împodobi copertele revistelor și o și făcea, adesea. Mușchii bicepși se umflau ademenitor și cvadricepșii s-au flexat când Mason a fixat sticla între picioare și i-a scos dopul cu un mic pocnet. Fără să facă spumă. Destul de bine, trebuie să recunosc.

– Acum, dulceață, hai să punem lucrurile la punct.

Am făcut ochii mari, ridicând din sprâncene până sus, unde începe părul. Mi-a întins un pahar de șampanie. Chiar dacă abia era zece dimineața, am luat paharul, gândindu-mă că am nevoie de ceva care să mă calmeze.

– Ai fost trimisă aici ca să fii iubita mea. Ceea ce înseamnă că, pentru a-i face pe fani, pe potențialii sponsori și pe cei din media să creadă asta, tu și cu mine o să devenim *prietenoși* foarte repede. Și, uitându-mă la tine... s-a lins din nou pe buze, în timp ce îmi studia formele de la picioarele încălțate în cizme, în sus, pe pulpele acoperite de blugi, oprindu-se direct la sâni. Porc. Am să mă bucur de fiecare clipă.

Tipul ăsta o să fie o provocare. E arogant, al dracului de sexy, enervant, al dracului de sexy, complet cretin, al dracului de sexy, și imatur. Am uitat ceva? A, da, al dracului de sexy.

S-a lăsat pe spate, oferindu-mi o priveliște asupra corpului său pe locul din fața mea. A rânjit și a dat șampania peste cap dintr-o înghițitură. Nu aveam de gând să-l las pe bădăranul ăsta să mă bată, așa că am dus paharul la buze și i-am sorbit întreg conținutul. A ridicat din sprâncene, cu ochii strălucind apreciativ.

– O femeie după inima mea. Și-a dus mâna la piept, mimând cavalerismul.

M-am aplecat, am luat sticla și mi-am umplut paharul, apoi a făcut un gest din bărbie spre al lui. Mi l-a întins și i l-am umplut.

– OK, trebuie să stabilim câteva aspecte.

Figura lui mi-a sugerat că e gata să spună o glumă, dar i-am tăiat vorba aruncând din priviri două pumnale verzi în direcția lui. S-a lăsat din nou pe spate și și-a ridicat bărbia.

Am zâmbit, știind că am câștigat runda.

– Poate că am fost angajată să fiu iubita ta luna asta, dar nu sunt târfa ta. Și-a împreunat sprâncenele. Sexul cu un client este opțional în ceea ce mă privește și nu face parte din contract. Ar fi trebuit să citești ceea ce scrie cu caractere mici, amice, pentru că ești pe cale să afli cum e să fii celibatar timp de o lună.

A rămas cu gura căscată, șocat.

– Faci mișto de mine?

Am clătinat din cap că nu.

– Mă tem că nu. Deci poate vrei să te obișnuiești cu mâna aia, pentru că ai s-o folosești destul de mult. Dacă presa te prinde învârtindu-te pe lângă vreo curviștină pe care o poți convinge să se uite la tine, o să-și dea seama că asta – am arătat cu degetul la noi doi – este o înșelătorie, iar efortul și suta de mii de dolari pe care mi-ai plătit-o vor fi fost în zadar. Mason și-a trecut o mână prin păr. N-ar da bine nici în fața potențialilor tăi sponsori faptul că nu poți să reziști lângă frumoasa ta iubită mai mult de o zi. Nu uita, tariful meu e nerambursabil.

În acest moment, m-am lăsat pe spate, m-am așezat picior peste picior și am sorbit din șampanie, lăsând bulele amărui să-mi danseze pe limbă, trezindu-mi încă o dată simțurile.

Mason s-a uitat la mine, cu o expresie impenetrabilă pe chipul lui frumos.

– Și atunci ce propui să facem, dulceață? A rânjit, plimbându-și privirea de la picioarele mele, în sus pe sâni, până când s-a oprit, în sfârșit, pe față. Cuvintele erau amabile, dar nesincere.

– Mai întâi, nu-mi mai spui dulceață.

A sărit în sus înainte de a apuca să continuu.

– Un bărbat nu poate să-și alinte iubita?

Am strâns din buze, reflectând. Cred că are dreptate.

– Poate, dacă felul în care o spui n-ar suna atât de mârlăneşte.

Mason şi-a lăsat capul pe spate şi a izbucnit în râs. Sunetul a reverberat prin toată maşina şi a destins atmosfera. Dacă aş putea să aud râsul ăsta în fiecare zi, poate că luna petrecută aici n-ar mai fi aşa nasoală. Îşi lingea buzele fără întrerupere, iar locul acela sensibil dintre picioarele mele încă nu uitase cât de bine e să ai gura perfectă a unui bărbat peste carnea fină... Gata, fato! Voiam să-mi potolesc libidoul. Încă de la futaiul epocal cu Wes de acum două săptămâni, eram excitată ca naiba, voiam să fiu satisfăcută şi nu aveam nici urmă de speranţă. Iar acum, având în vedere că noul meu client este fără discuţie în afara listei de potenţiali parteneri de pat, se pare că voi experimenta celibatul o dată cu el. Ce distractiv... pe naiba!

– Bine, presupun că e în regulă. Cred că următorul pas ar fi să aflăm câte ceva unul despre altul. Povesteşte-mi despre tine.

Şi-a pus o mână pe genunchiul mare, acoperit de blugi, uitându-se pe geam.

– Nu-i mare lucru de spus. Provin dintr-o familie irlandeză. Tata lucrează ca gunoier, deşi i-am spus că poate să se lase de serviciu pentru tot restul vieţii. Nu vrea. E prea mândru.

– Pare un om de treabă. Spre deosebire de propriul meu tată. Mă rog, teoretic nu-i adevărat. A încercat. În condiţiile date, după ce a suferit şocul plecării mamei, şi-a pierdut direcţia. Nu sunt sigură că se pricepe cineva să treacă peste pierderea iubirii vieţii sale.

Mason a zâmbit, dezvelind un şir de dinţi albi şi drepţi. I s-a văzut un canin, suficient cât să dea personalitate zâmbetului lui.

– Tata e cel mai tare, încă e un dur. Dar munceşte prea mult. Întotdeauna a muncit, ca să ne asigure cele necesare mie şi fraţilor mei.

– Câţi fraţi ai? am întrebat eu, chiar găsind conversaţia interesantă.

A ridicat trei degete şi a sorbit din şampanie în acelaşi timp.

– Fraţii mei sunt nişte afurisiţi ţicniţi, dar îi iubesc, a spus el cu un accent bostonian sexy. Ale naibii accente sexy! Ei, drăcie, va fi greu să-mi ţin mâinile departe de el dacă începe să fie drăguţ.

S-a uitat la mine cu ochii mijiţi, verdele întunecându-se.

– O să fie înnebuniţi la gândul că mi-o trag cu aşa o bucată! Şi nenorocitul a ieşit din nou la suprafaţă. Am clătinat din cap, trăgând încet aer în piept.

– OK, trei fraţi. Mai mari, mai mici?

– Mai mici toţi. Brayden are douăzeci şi unu de ani, Conner are nouăşpe, iar frăţiorul meu Shaun are şaptişpe şi e încă la liceu.

M-am aplecat şi am aşezat paharul în suport.

– Uau, patru băieţi.

Mason a dat din cap că da.

– Da, Brayden e barman şi merge la colegiul de stat. A lăsat-o pe una borţoasă chiar când a terminat liceul. M-am dat în spate. Curva a lăsat copilul cu el şi a întins-o. Am rămas cu gura căscată, cu respiraţia tăiată. Cum poate o femeie să abandoneze un copil din carnea şi din sângele ei? Mă rog, şi mama mea a făcut acelaşi lucru. Totuşi, când aud că li se întâmplă altor copii, îmi fierbe sângele în vene. Deci Bray locuieşte cu tata şi cu fetiţa lui, Eleanor.

Eleanor.

– Ce nume de modă veche, am remarcat eu.

A zâmbit şi s-a uitat pe fereastră, nostalgic.

– Da, aşa o chema pe mama.

– Părinţii voştri sunt despărţiţi?

A clătinat din cap că nu.

– Nu, mama a murit acum zece ani. Cancerul la sân ne-a răpit-o de tânără. Aşa că suntem numai noi, băieţii, de multă vreme.

M-am aplecat şi i-am pus o mână pe genunchi.

– Îmi pare rău. N-ar fi trebuit să-mi bag nasul.

A fluturat nepăsător din mână.

– A fost demult. Nu contează. Apoi, Connor merge la Universitatea Boston şi Shaun stă cu mâinile în pizde de adolescente toată ziua.

M-am încruntat, scoţând un geamăt.

– Ce-i?

– Nimic. Am lăsat la o parte faptul că un bărbat în toată firea care denumeşte organul sexual feminin termenul pizdă în prezenţa

altei femei dovedește lipsă de maturitate, din moment ce era o bătălie pierdută. Deci, ce reclame și ce sponsori ai în vedere?

* * *

Când am ajuns la culcușul lui, cum îi zicea el, m-a surprins faptul că am fost întâmpinați de către o blondă drăguță, foarte delicată. Nu sunt chiar o femeie subțire, mai degrabă medie pentru cei douăzeci și ceva de ani ai mei, dar tipa asta era slabă ca un fotomodel. Doar că arăta ca o Barbie corporatistă, toată numai păr de aur răsucit într-un coc la spate, ochi albaștri ca cerul, strălucitori, o guriță roz perfectă, înaltă și purtând un costum care-i venea perfect pe trupul subțire. Emana ideea de bani și profesionalism, ambele complet opuse felului în care se uita la Mason.

– Ăăă, domnule Murphy. Femeia a ridicat un deget, în timp ce el a trecut ușor pe lângă ea, intrând în clădire. A pus bot când a trecut pe lângă ea fără a-i arunca măcar o privire.

M-am oprit pe treapta din fața femeii. Când a încetat, în sfârșit, să se uite la fundul lui Mason, în timp ce el se fâțâia pe lângă intrare, și-a întors brusc privirea spre mine. Am rânjit.

– Hei, mitocane, blonda drăgălașă în costum încerca să-ți atragă atenția, l-am strigat pe Mason în timp ce continuam să mă uit la ea. Și ai uitat să-mi iei bagajele. Am clătinat din cap, murmurând: Măgarule!

– Poftiți? s-a întors ea spre mine, ciulind urechile.

Am clătinat din cap și i-am întins mâna.

– Mia Saunders. Sunt prietena lui Mason.

Blonda a închis ochii și a tras aer în piept, părând să se abțină de la ceva.

– Știu cine ești, Mia; noi i-am sugerat să te angajeze. Eu sunt Rachel Denton, responsabila lui cu relațiile publice. Am fost desemnată să lucrez cu voi doi ca să păcălim publicul. De obicei, agentul lui de presă lucrează cu el, dar m-am oferit să-l ajut. Și-a mușcat buzele și s-a uitat în altă parte.

– Ei bine, presupun că vom trece împreună prin asta. Chiar e o figură. Am zâmbit exact când Mason a apărut la ușă.

– Te-ai rătăcit, păpuşă sexy? Ochii îi râdeau, dar cuvintele m-au iritat. Am dat ochii peste cap şi am apucat-o pe Rachel de umăr, trăgând-o lângă mine.

Mason a părut să o observe pentru prima oară, iar când spun că a observat-o, mă refer la faptul că a măsurat-o din cap până în picioare... de două ori.

– Rachel, ce cauţi tu aici? Am crezut că se ocupă Val de treaba asta.

A clătinat din cap că nu şi s-a înroşit. Interesant.

– Nu, Val e foarte ocupată, se ocupă să adune sponsorii şi reclamele pentru care o să ai interviuri. M-am oferit eu, s-a lăudat ea, în timp ce el continua să o penetreze obscen din priviri.

– N-aş putea să spun că o să-mi lipsească prea tare Val, a spus el într-un fel care nu suna nici condescendent, nici imoral. Interesant din nou. Rachel a chicotit – da, a chicotit. Ochii lui păreau mai blânzi când se uita la faţa ei. Apoi a deschis uşa larg, să putem intra amândouă.

– Hei, şmechere, bagajele?

– A, da, a spus şi s-a oprit, s-a uitat la Rachel, apoi s-a dat înapoi, a ciocănit în uşa care nu se închisese bine şi a rânjit. O să aduc... ăăă... bagajele.

M-am holbat la afemeiatul şi nemernicul plin de el cum se dă peste cap în prezenţa gagicii lui de la Relaţii Publice, care nu se descurca nici ea mai bine să-şi ascundă interesul pentru el. Rachel avea obrajii roşii ca trandafirii şi îşi muşca în permanenţă buza de jos.

Am fluturat un deget peste umăr.

– Îţi place de el? am întrebat-o.

A dat pe tăcute din cap că da, apoi a făcut deodată ochii mari.

– Nu! Ce? Ăăă, ţi-ai făcut o impresie greşită. Am doar o relaţie profesională cu domnul Murphy! Şi-a încheiat diatriba încrucişându-şi cu hotărâre braţele şi strângând din buze cu demnitate.

Am pufnit, nefiind în stare să-mi ascund râsul, şi am intrat în casă.

– Cum spui tu. Va trebui să sap mai adânc, numai aşa, de-a naibii. Dacă mă aleg cu nimic din excursia asta, pot măcar să mă distrez puţin.

Mason a trântit bagajele în hol şi ne-a condus în living. Camera era un dreptunghi lung, destul de logic pentru clădirile de locuinţe standard din Boston, cu mai multe etaje deasupra şi, posibil, unul dedesubt. Aşteptam cu nerăbdare turul de onoare.

În mijlocul camerei se afla o canapea neagră din piele. În faţa ei, un televizor cu ecran plat, cu diagonala de peste un metru şi jumătate, era atârnat de perete. Pe ici, pe colo se zăreau accesorii diverse legate de baseball. Tricouri înrămate şi un şir de mingi semnate pe peretele exterior. Fiecare cu geam pătrat de protecţie sau carcasă din plastic. Dovedea că are grijă de lucrurile pe care le preţuieşte. Poate că erau două variante ale lui Mason Murphy. Dacă trebuie să mă prefac timp de o lună că sunt iubita lui, sper din suflet că da.

– Deci, ce te aduce pe aici, Rach? a întrebat-o el întorcându-se spre ea cu totul, chiar dacă nu era nevoie. Rach. I-a prescurtat numele. Când oamenii prescurtează numele unei persoane, asta denotă familiarism sau o mică intimitate.

Ea s-a aşezat picior peste picior, cu fusta ridicându-i-se până la coapse. Mason a urmărit mişcarea, ochii lui fixând mica fâşie de material. Am chicotit, dar nu m-a auzit nici unul, nici nu au dat atenţie faptului că mă aflam în cameră.

– Am vrut doar să mă asigur că sunteţi amândoi la curent cu ce se întâmplă mâine. Va fi prima voastră apariţie publică în calitate de... Şi-a dres vocea şi şi-a trecut o şuviţă lungă de păr pe după ureche. Nu voia să stea şi i s-a răsucit înapoi pe faţa delicată. Din nou, ochii lui Mason erau aţintiţi asupra ei, asupra acelei părţi din părul ei, ca şi cum ar fi vrut să o atingă, să fie cel care o împinge la locul ei, ca să-i atingă pielea. Şi-a înfipt mâinile în carnea de pe coapse. Ăăă, în calitate de cuplu, a terminat ea fraza. Va trebui să pară realist. Să vă ţineţi de mână când sunteţi în afară, mici atingeri, zâmbete... ăăă... şi-a dres din nou glasul şi a tresărit, ca şi cum suferea. Să vă sărutaţi, lucruri de genul ăsta. Aveţi vreo problemă cu asta, domnişoară Saunders?

M-am uitat la ea cu ochii măriţi.

– Dar tu ai vreo problemă? am întrebat, nevenindu-mi să cred că mă uit la cei doi. Îmi era absolut evident, şi nu-i văzusem împreună decât pentru zece minute, că se doreau unul pe celălalt. Ce dracu' îi ţinea în loc?

Rachel a lăsat capul pe spate ca şi cum o pocnisem.

– Poftim? şi-a pus mâna pe piept, pierzându-şi suflul. De ce aş avea eu o problemă cu asta?

– Pe bune? am clătinat din cap.

– Ceea ce Mia încearcă probabil să întrebe este dacă nu cumva manifestările noastre de afecţiune nu vor reprezenta o problemă pentru sponsori sau pentru agenţie.

Nu, Mia chiar nu voia să sugereze asta. Pe ce planetă am aterizat când am coborât din avion? Sunt adevăraţi ăştia doi? Am oftat, hotărând că e mai bine să le fac jocul, cel puţin până când aveam să înţeleg ce se întâmplă.

– Da, cum a spus el.

Rachel a strâmbat din buze şi tensiunea a părut să se retragă din umerii ei. Mi se părea că mă uit la o zorea care se strânge seara, relaxându-se uşor, aplecându-şi petalele spre interior să se odihnească, până când soarele dimineţii avea să o readucă la viaţă, sau, în cazul de faţă, o damă de companie băgăcioasă din Las Vegas, cu foarte puţine reţineri.

– Echipa noastră a petrecut multe ore planificând asta. Înţelegem că e o abordare neconvenţională, dar domnul Murphy nu s-a prezentat până acum în faţa publicului ca un idol pe care oamenii să-l ia ca exemplu. Printre altele, trebuie să termine cu încăierările din baruri, cu băutul în exces, până şi o ţigară din când în când e interzisă. Echipa consideră că haita de femei cu care s-a afişat tot sezonul trecut, niciodată aceeaşi de două ori la rând, nu a ajutat cu nimic la îmbunătăţirea imaginii lui. Suntem hotărâţi să schimbăm asta, iar tu eşti primul pas.

În sfârşit, am avut ocazia să mă uit la Mason. Îşi ţinea coatele pe genunchi şi capul în palme. O poziţie de om învins cum n-am mai văzut niciodată. M-am ridicat şi m-am aşezat lângă el, mângâindu-l cu o mână pe spate. S-a întors spre mine.

– Frate, am stricat tot.

– Toţi am stricat ceva. Măcar tu ai angajat-o pe Rachel, iar agentul tău de presă crede că meriţi să schimbe lucrurile. Am continuat să-l mângâi uşor pe spatele puternic până când a ridicat capul. Şi-a îndreptat umerii, împingându-i în spate, şi şi-a scos pieptul în faţă.

– OK, deci vreţi manifestări publice ale afecţiunii? a întrebat-o pe Rachel, iar ea a încuviinţat.

– În regulă. S-a întors spre mine cu o expresie hotărâtă şi cu o privire ca laserul. Hai s-o facem. Apoi mi-a cuprins capul în mâini şi şi-a lipit buzele de ale mele. Am gâfâit, deschizând gura din greşeală. El a luat-o drept invitaţie. La început nu a fost, dar apoi am simţit gustul de şampanie rămas pe limba lui în timp ce şi-o trecea peste a mea, şi nu mai fusesem sărutată de mult, mi se părea că de o eternitate, chiar dacă nu erau, de fapt, decât două săptămâni. Adăugaţi la asta mirosul delicios de parfum care plutea în juru-i şi s-a terminat. M-am pierdut în sărutul lui. Limba i s-a strecurat înăuntru, hotărâtă, dar jucăuşă. L-am lins şi eu, m-am aplecat în faţă, l-am apucat de cămaşă şi l-am ţinut aproape, întinzând capul ca să mai primesc. Mai mult din sărut, mai mult din el. Rahat! Asta nu era în plan.

Când s-a retras, în sfârşit, gâfâiam amândoi, căutând să tragem aer în piept.

– Cum a fost? Mason s-a întors spre locul unde era Rachel, dar ea dispăruse. I-am auzit tocurile pe gresie. Rachel? a strigat-o el.

– Ne vedem mâine. A fost minunat! a strigat ea din partea cealaltă a casei cu două secunde înainte să trântească uşa în urma ei.

Mason s-a trântit pe canapea.

– Hai să ne futem.

Am clătinat din cap şi m-am tras înapoi.

– N-ai să vezi. A chicotit. Ce-a fost asta?

– Am fost eu sărutând o damă de companie extrem de sexy. Ochii îi străluceau cu o urmă de poftă sexuală, dar ştiam eu

mai bine. Erau doar mecanica trupului. Sigur că arată bestial și nu pot să spun că sărutul lui nu mi-a pus fluidele în mișcare, dar atracția fizică și interesul propriu-zis sunt două lucruri complet diferite.

– Îți place de ea, i-am întins eu o ramură de măslin.

A strâns din buze și a închis ochii.

– Sigur că-mi place. E drăguță și o plătesc bine. Suntem cu toții fericiți. De ce să nu-mi placă?

– Nu la asta mă refer și tu știi foarte bine.

– Uite, nu știu ce vrei tu, dar mie mi-e foame și vreau să mă liniștesc. Ai o grămadă de chestii în genți, pe care le-au cumpărat Rachel și Val conform înțelegerii. Nu le-am aranjat, sunt pe pat. Pizza e bine?

S-a ridicat repede și a început să se îndepărteze, apoi probabil că s-a răzgândit. S-a întors și mi-a întins mâna.

– Mulțumesc că ai acceptat slujba, mi-a spus, trăgându-mă în picioare. Camera ta este prima ușă pe dreapta, dacă nu cumva vrei să o împărțim pe a mea, a spus ridicând din sprâncene și mișcându-și șoldurile. Am expirat rapid și am dat din cap că nu. Când m-am întors, m-a plesnit tare peste fund.

– Ce cur meseriaș ai, Mia!

M-am întors spre el, cu o mână în șold.

– Dacă vrei să păstrezi mâna aia, ar fi bine să o ții departe de fundul meu.

A dat înapoi, ridicând mâinile în aer.

– OK, OK, doar făceam repetiție pentru jocul de mâine. N-am făcut nici un rău, nu-i așa?

– Păstrează-te pentru joc. O să ai nevoie. Am pornit în sus pe scări, gândindu-mă că am avut ultimul cuvânt, când l-am auzit răspunzând exact când am ajuns în capătul scărilor.

– Dragă, nu știi că eu joc întotdeauna ca să câștig?

O, frate.

Capitolul 2

Momentul în care o fată ca mine își găsește fericirea în haine trebuie considerat sărbătoare națională, colorat și înconjurat cu o carioca roșie uriașă în calendar. Faptul că mi-am tras pe mine o pereche nouă de blugi strâmți True Religion și un tricou mulat cu Red Sox m-a făcut să-mi doresc să mă plec în fața mătușii Millie ca mulțumire că mi-a făcut rost de acest aranjament. Petreceam o lună alături de un vestit aruncător de baseball. Sigur, e cam necioplit pe ici, pe colo, imatur și îi cam trebuie o bătăiță la fund... și nu din cele bune, dar nu poți să găsești ceva mai bun decât o slujbă la care trebuie să arăți bine în blugi și tricouri. M-am încălțat cu o pereche de tenișі Converse roșii și aproape că m-am topit.

M-am uitat în oglindă, trecându-mi o mână peste fundul bombat. Da, încă arată destul de bine. Nu m-am îngrășat deloc de când am început treaba asta: încă aveam mărimea M, dar eram tare pe unde era nevoie să fiu tare și moale pe unde voiam să fiu moale. Tabloul general părea să-mi aducă angajamente și mă apropiam din ce în ce mai mult de achitarea datoriei față de Blaine. Am plătit patru rate, mai am șase. Dacă primesc contracte în fiecare lună, aș putea să scap de viața asta înainte de sărbători. Deși pe cine păcălesc eu aici? Fac o sută de mii pe lună, uneori cu un supliment de încă douăzeci de mii. De ce aș renunța?

Când mi-am strâns părul lung și negru în două codițe drăguțe, un alt lucru pe care l-am descoperit a fi pe gustul tipilor ca Mason, și mi-am pus o șapcă de baseball pe cap, gândurile mi-au fugit la Wes. Dintre toți, e singurul după care aș alerga. Când suntem împreună, e totul. Altfel, mi-e destul de simplu să argumentez că nu suntem sortiți să fim împreună sau că legătura dintre noi nu este atât de strânsă pe cât mi-aș dori eu să

fie. Practic, mi-am dat seama că mă descurc destul de bine să-mi protejez inima, dar mi-era dor de el. Trecuseră două săptămâni. N-ar strica să-l caut...

Am scos telefonul şi i-am format numărul. A sunat de câteva ori înainte să răspundă o voce feminină pe care nu am recunoscut-o.

– Alo, a chicotit ea.

– Ăăă... Bună ziua, cred că am greşit numărul.

A început să râdă şi am auzit nişte paşi răsunând zgomotos pe podelele din lemn. S-a auzit un hohot de râs răsunător, despre care ştiam cu certitudine că îi aparţine lui Wes.

– Îl căutaţi pe Weston? a cotcodăcit femeia, iar sunetul fierbinte al vocii ei m-a atins undeva în adâncurile memoriei. Cunoşteam vocea aceea. Am închis ochii şi am tras adânc aer în piept. Gina DeLuca, una dintre cele mai frumoase şi dorite starlete de la Hollywood. Femeia juca în prezent rolul principal în filmul lui Wes, *Codul onoarei*.

S-a auzit şi mai multă agitaţie la celălalt capăt al firului.

– Gina, fato, o să ţi-o furi! Vocea lui Wes era aspră, dar jucăuşă. Vino încoace, femeie sexy! a spus Wes cu răsuflarea tăiată, alergând, în mod evident, după ea.

– Îmi pare rău că închid, dar Wes va trebui să vă sune mai târziu. E foarte ocupat, a schelălăit ea.

– Te-am prins, l-am auzit pe Wes şi apoi sunetul inconfundabil al unui sărut, urmat de un geamăt uşor de femeie. Lasă telefonul, a mârâit el, iar ea a miorlăit, nedând nici o atenţie telefonului. Mi s-a înfipt un cuţit ascuţit în inimă, dar, chiar cu durerea aceea atroce, n-am putut să închid. Eram ţintuită în loc, precum un privitor care se holbează uluit la scena unui accident, numai că eu eram la telefon. Nu am absolut nici un drept să mă simt rănită, nici unul, dar asta nu schimbă cu nimic lucrurile. M-am simţit înjunghiată în stomac auzindu-l pe Wes cum se distrează cu altă femeie.

Oare aşa se simte şi el ştiind că eu mă duc în fiecare lună la alt bărbat? Probabil că nu se mai simte aşa dacă e să mă iau după zgomotul făcut de buzele umede pe carne.

– E telefonul tău, nu al meu. O gagică. Poftim! am auzit-o spunând şi apoi timpul s-a oprit în loc. Inima îmi bătea ca o tobă, aproape numărând secundele înainte ca el să-şi dea seama cine a sunat şi ce am auzit.

– La dracu'! l-am auzit înjurând când telefonul a trecut, probabil, din mâna ei într-a lui.

– Ce s-a întâmplat, iubitule? OK, ai câştigat. Hai înapoi în pat. Vocea ei se auzea de mai departe, ca şi cum s-ar fi îndepărtat, şi avea un ton de scuză.

Un geamăt a străpuns spaţiul dintre noi.

– Mia! Vocea lui a fost un huruit dureros în urechea mea. Îmi pare rău, asta... ăăă... n-ar fi trebuit să se întâmple.

Am clătinat din cap că nu, dar el nu avea cum să mă vadă. Lacrimile mi s-au adunat la suprafaţă, dar nu aveam sub nici o formă de gând să le las să curgă. Dacă aş face-o, m-aş prăbuşi grămadă pe pat şi n-aş mai fi capabilă să o fac pe falsa iubită fericită a aruncătorului celui sexy de la Red Sox, Mason Murphy.

– Hei, nu, e în regulă. Am sunat doar să te salut. Deci, salut.

– Salut, a răspuns el cu tristeţe. La dracu', Mia. Nu e... propriu-zis... e doar... Iisuse Hristoase! Am auzit pe fundal cum se închide o uşă şi păsărele ciripind în depărtare. Probabil că se uita înspre Malibu, cât putea cuprinde cu privirea. Dacă aş fi fost acolo, l-aş fi ţinut de talie şi aş fi făcut acelaşi lucru. Nu şi acum. Nu, acum o are pe Gina ca să facă asta pentru el. Asta nu schimbă nimic, a izbucnit deodată.

Am pufnit.

– Serios? Asta schimbă totul.

A răspuns cu o voce mormăită.

– Cum aşa? Suntem încă prieteni.

– Asta-i adevărat. Suntem prieteni.

– Iar chestia asta cu Gina e ceva complet neimportant, ştii tu, ne mai eliberăm şi noi. Ea ştie că nu sunt genul care să aibă o relaţie. Mă rog, cel puţin nu cu ea.

– Şi eşti genul care să aibă o relaţie cu mine?

A expirat prelung.

– Dacă răspund sincer, o să faci ceva în privința asta? Ți-am oferit șansa de mai multe ori. N-ai vrut s-o accepți. Am convenit amândoi să lăsăm să treacă anul ăsta. Acum te-ai răzgândit?

O lacrimă trădătoare mi-a alunecat pe obraz. Ai naibii hormoni.

– Nu, Wes, nu. Am oftat. Doar cred că nu mă așteptam să treci peste asta.

– Și ce te face să crezi că am trecut? Faptul că mă fut cu Gina? Spune-mi că tu și franțuzul n-ați petrecut o lună întreagă futându-vă după ce ai plecat de la mine.

– Wes, l-am prevenit eu, iar el m-a întrerupt.

– E adevărat. Nu e nici o diferență. Nu suntem împreună oficial, știi că aș lăsa deoparte orice și pe oricine ca să fiu cu tine, însă, oricât de banal ar suna, un bărbat are și nevoi. Cred că e cel mai bine să nu discutăm asta.

Mi-am mușcat buza și m-am așezat pe pat.

– Nu, ai dreptate. E incredibil de incorect din partea mea să am vreo pretenție asupra ta când nu sunt dispusă să-ți ofer același lucru, dar, Wes... Mi s-a frânt vocea și nu am mai putut continua.

– Iubito, spune-mi... la dracu', te rog, Mia. Voi face orice ca să rămân în inima ta. Nimic nu s-a schimbat.

El spune asta, dar nu e adevărat. E ca și cum aș lua-o de la capăt, cu inima încătușată în cutiuța Pandorei.

– Pur și simplu nu vreau să te pierd.

– Mia, ești mereu în mintea mea, iar când vei fi gata pentru mai mult, iar ceea ce este între noi va avea o șansă reală... ne vom descurca. Tu și cu mine.

– Da, bine. Doar un singur lucru, Wes.

– Orice, iubito.

– Să nu mă uiți, i-am spus și am închis telefonul. Nu exista nici o șansă să mai vorbesc cu el încă o secundă măcar. Aveam o treabă de făcut și trebuia să-mi așez toate lucrurile în dulap ca să mă pot concentra.

Mason Murphy, ai face bine să ai grijă. Ești pe cale să te alegi cu un spectacol de toată frumusețea.

* * *

Într-o secundă am fost asaltată de mirosuri de hot-dog, pop-corn, bere și de teren de sport. Pentru o fată ca mine, era mai aproape de rai decât fusesem vreodată. Mason mă ținea de mână și mă conducea prin tunelurile subterane ale stadionului. Mi-a fost aproape imposibil să-mi păstrez cumpătul când m-a dus în vestiar. Da, chiar în vestiar. Bărbați care mă făceau să salivez, pe jumătate dezbrăcați sau chiar complet goi, pierdeau vremea în așteptarea meciului. Dacă aș fi fost alt gen de fată, mi-aș fi acoperit ochii sau, în cel mai rău caz, aș fi încercat s-o fac pe pudica. Nu. Nu fata asta. M-am uitat la ei cu subînțeles, ca un adolescent puber care privește de după draperii, cu binoclul, la vecina sexy mai mare decât el care se schimbă.

– Hei, Junior, vreau să-ți fac cunoștință cu prietena mea, i-a spus Mason lui Junior Gonzales, jucătorul la prindere de la Boston Red Sox. Am avut un scurt moment de admiratoare, strângându-l pe Mason de bicepsul tare ca piatra de parcă storceam apă dintr-un prosop, încercând să-mi păstrez calmul. El și-a pus mâna peste a mea și m-a bătut ușor, s-a uitat la mine și mi-a făcut cu ochiul. Amice, cred că ai o fană.

Bărbatul sud-american era masiv și musculos. Pantalonii pe care îi purta se întindeau peste coapsele de mărimea unui trunchi de copac, trimițându-mi un spasm nebun în zona sensibilă dintre coapse. Junior avea părul des, negru, tuns scurt. Ochii de culoarea ciocolatei contrastau puternic cu albul zâmbetului său și cu pielea de culoarea cafelei.

– Hei, mama, care-i treaba? A ridicat din sprâncene și m-a luat cu leșin. M-am sprijinit de Mason, oftând. Au început amândoi să râdă, dar eu am continuat să mă holbez în tăcere la splendoarea pe nume Junior Gonzales. Cel mai bun prinzător din baseball și o bucată perfectă de carne pe care eu o numesc bărbat.

– Ești uluitor, m-am bâlbâit eu într-un târziu. M-a măsurat din cap până în picioare și s-a uitat la prietenul lui.

– Nici tu nu ești tocmai rea. Vrei să-l lași baltă pe șmecherul ăsta și să stai cu un mascul adevărat, iubito? a glumit el. Știam că

mă tachinează, pentru că nu a făcut nici un gest sau vreo mișcare să mă tragă mai aproape de el. Mason a început să râdă.

Am clătinat din cap că nu, deși voiam exact opusul. Junior Gonzales ar fi o distragere a atenției perfectă de la conversația și sentimentele legate de un anumit surfer blond producător de filme care regula în prezent o zeiță cu un corp pentru care bărbații s-ar fi aruncat în ascuțișul sabiei.

– Mace mi-a spus că ești pe aici pentru… ăă… o lună? A vorbit mai încet și și-a aplecat capul, ochii aceia ciocolatii trădând faptul că e la curent cu motivul real al prezenței mele aici.

– Da, toată luna. L-am lovit pe Mason în piept, apoi i l-am masat, prefăcându-mă că am chef de joacă, deși adevărul era exact pe dos.

A clipit și s-a frecat unde îl lovisem.

– Stai cuminte, tigroaico. Să mor eu, cea mai bună gagică de la agenția de dame de companie și, cu bafta mea, nu se lasă ușor deloc. Am vrut să mă reped din nou la el la auzul acestor cuvinte.

Junior a închis ochii, a lăsat capul într-o parte, clătinându-l de la stânga la dreapta.

– Frate, ai să înveți vreodată că nu poți să te porți cu o doamnă cum te-ai purta cu o bucată de carne? Fato, a accentuat el cuvântul, sper că ai să-i dai o lecție băiatului ăstuia.

I-am făcut cu ochiul și l-am împins pe Mason să meargă mai departe.

– Așa am de gând.

– Ra-haaat, a râs Junior și s-a îndepărtat. Baftă! O să ai nevoie.

– Doamna Baftă nu prea m-a ajutat în trecut. Nu pot să-mi imaginez că o să înceapă acum, ca prin minune, i-am aruncat eu peste umăr.

Mason a intervenit disprețuitor.

– Pentru ce i-ar trebui baftă când mă are pe mine?

– Haide, dragă, să mă conduci la locul meu, am spus cu un surâs dulce, atingându-l ușor. Și-a trecut un braț peste umărul meu, sărutându-mă pe tâmplă.

* * *

Există un aspect interesant legat de baseball pe care publicul larg nu prea îl cunoaște. O clică secretă de elită numită WAG. De la *Wives and Girlfriends*. Pentru că eram un pic în întârziere, Mason m-a lăsat în zona WAG și a dispărut, lăsându-mi în mână un cocoloș de bancnote de douăzeci de dolari. Nimic nu sugerează o târfă mai mult decât o fată cu o grămadă de hârtii cu chipul lui Jackson pe ele în palmă. Tocmai de aceea, nu avea să primească înapoi nici un bănuț. Aveam de gând să sparg toți cei două sute de dolari pe bere, crenvurști și suveniruri.

Mi-am găsit locul și m-am așezat cu grijă, nedorind să intru în cârdul de gâște care flecăreau agitate. Cu toate acestea, nici ele n-au dat clar de înțeles că m-ar fi ignorat. Toate tipele erau cam de vârsta mea, unele mai mari cu câțiva ani, altele un pic mai mici, dar nu era o diferență mai mare de cinci, maximum șapte ani între noi.

– Hei, le-am făcut cu mâna. Patru capete s-au întors spre mine. Eu sunt Mia, am spus, încercând abordarea prietenoasă.

O fată, despre care am presupus că e șefa găștii, s-a aplecat spre mine.

– Tu ești gagica lui Mace din seara asta?

Am încruntat din sprâncene.

– Ăăă, nu, o să fiu cu el toată luna. Am venit de la Vegas. Suntem prieteni vechi și încercăm să mergem mai departe. Luna asta ne va ajuta să ne dăm seama dacă avem sau nu șanse la o relație pe termen lung.

O blondă așezată două scaune mai departe și-a stăpânit un hohot de râs.

– Relație pe termen lung?

Bruneta care părea șefa găștii a strâmbat din buze.

– Nu l-am văzut niciodată pe Mace având o relație. Știi tu, a fost mereu genul care urmează calea celor trei F. S-a scobit la o unghie, apoi s-a uitat la mine plictisită. Știi tu, freacă-le, fute-le și fă-le vânt.

– Uau. Ei bine, asta trebuie să fie nasol pentru fufele pe care le-a futut până acum, am spus eu indiferentă, ca să nu o las să câștige cu împunsătura ei.

O blondină drăgălașă cu părul prins într-o coadă de cal adorabilă mi-a pus o mână pe genunchi.

– Nu-i da atenție. Ea nu-l cunoaște pe Mace. Eu îl știu destul de bine și cred că poate să se implice într-o relație dacă găsește fata potrivită. Sunt sigură că tu ești aceea. Zâmbetul și vocea ei îmi aminteau de un înger. Ochi căprui frumoși și blânzi.

I-am întins mâna.

– Eu sunt Mia Saunders.

Mi-a luat mâna și a strâns-o.

– Kristine, dar poți să-mi spui Kris. Eu sunt cu Junior, a spus, cu obrajii colorându-i-se imediat în roz. Nu suntem decât de trei luni împreună, dar sunt îndrăgostită până peste urechi de el. Și-a strâns mâinile în poală, zâmbind cu timiditate. De aceea îl cunosc pe Mace. Ei sunt ca niște frați. Mă rog, dacă nu-i luăm în calcul pe frații lui Mace și tot clanul lui Junior.

Am început să râd.

– Junior are o familie mare.

– Mare e prea puțin spus. Junior mai are opt frați.

– Uau, am spus eu, apoi am văzut venind spre noi un vânzător ambulant de mâncare. Hei, tu. Mor de foame. Un cârnăcior și o bere? am întrebat-o.

Toată fața lui Kris s-a luminat de parcă soarele răsărise direct pe ea. Puteam să înțeleg de ce-i plăcea lui Junior. Era angelică și dulce.

– Sigur, mulțumesc. Ești atât de amabilă. Vedeți, fetelor, Mia nu-i o parașută, e fată bună, le-a spus ea celorlalte fete din sectorul nostru.

– Juriul încă deliberează, le-a spus bruneta celor două femei din stânga ei.

Am ridicat din umeri.

– Nu mă interesează, n-am venit pentru ele. Am venit să-l văd pe bărbatul cu care sunt făcându-i praf pe toți în teren. Cu

el la aruncare și Junior la prindere... asta o să vedem. Am dreptate? i-am spus lui Kris ridicând o mână. Ea a lovit-o prietenește, scoțând un strigăt de bucurie.

– Hei, tipul meu e primul la lovire, a spus una dintre femei. Apropo, eu sunt Chrissy, a adăugat roșcata cea sexy.

– Îmi face plăcere să te cunosc, Chrissy.

– Iar eu sunt Morgan, a spus o fată încântătoare cu părul șaten deschis. Bruneta a bombănit ceva, dar a văzut că pierdea partida. Le câștigam de partea mea pe fetele din WAG. Ea e Sarah, a întins Morgan degetul mare spre ea. E întoarsă pe dos pentru că ea și tipul ei, Brett, s-au certat aseară din cauza unei zdrențe. El joacă la baza a doua.

Am dat din cap.

– Da, îl știu pe tipul tău, arată bine. Înțeleg de ce toate parașutele vor să se agațe de el.

Bravada i-a dispărut și i-au căzut umerii.

– Târâtura aia proastă a avut tupeul să vină și să i se așeze în brațe cât m-am dus până la baie. El n-a făcut nimic... mă rog, nu prea mult. S-a purtat de parcă era amuzant și a apucat-o de șolduri și de-astea. S-a încruntat și a scos un sunet scrâșnit, ca un animal muribund.

După cum se vedea, era mai ușor să creezi o legătură cu o tipă decât crezusem. Nu le aveam decât pe Gin și Maddy, dar arsenalul meu de gagici creștea. O aveam acum pe Jennifer din Malibu, care e gravidă și fericită, și, desigur, pe sora lui Tony, Angie, care e și ea gravidă și fericită, dar genul acesta de experiență era nou. Se pare că dacă-ți vorbești bărbatul de rău intri automat într-un soi de clică. Hm. Am luat notă de acest comportament ciudat, am lăsat-o să se plângă, să înjure și apoi să plângă de cât de măgar e tipul ei. Până la sfârșitul primei runde, eram deja cele mai bune prietene. Le-am oferit tuturor bere și cârnați din cei două sute de dolari primiți și mi-am cumpărat un deget imens, roșu, din spumă. Mă duceam peste tot cu el. Îmi plăcea la nebunie.

La prima aruncare din cea de-a doua rundă, am sărit în sus și am strigat cât m-au ținut plămânii:

– Mason, hai, IUBITULE! E bărbatul meu acolo, Mason Murphy, fă-i praf, am urlat eu. Şi atunci am auzit ţăcăniturile. Câţiva fotografi îşi îndreptaseră aparatele imense şi negre spre mine. *Show time.* Am început să trimit săruturi în direcţia lui Mason şi, la un moment dat, el şi-a scos şapca şi şi-a aşezat-o în dreptul inimii, apoi şi-a pus-o înapoi pe cap şi a aruncat spre următorul jucător. Trebuie să recunosc că eram deja buni la asta.

Pe durata celei de-a şaptea runde, s-a dus la bancă, aflată cu doar câteva rânduri mai jos de locul în care mă aflam eu. Fetele din WAG aveau locuri al naibii de bune. Mi-am făcut loc spre bancă, ajungând aproape de ea. Mason a sărit peste împrejmuirea din lemn şi s-a aplecat peste balustradă. M-a apucat de gât şi s-a uitat spre aparatele de fotografiat. A zâmbit şi şi-a lipit buzele de ale mele. Din nou, săruta foarte bine. Am făcut ca sărutul să iasă bine în fotografii, dar, sincer, n-am simţit nici o excitaţie, nici o tresărire, nici o umezire a chiloţilor, doar un sărut plăcut cu un tip sexy.

Când m-am tras înapoi, s-a încruntat.

– Nu-ţi place deloc, ai? Te pricepi să jigneşti un bărbat, dulceaţă, mi-a susurat la ureche, apoi s-a dat înapoi şi şi-a fixat ochii verzi asupra mea. Nu erau ochii verzi în care voiam să mă afund în clipa aceea.

I-am zâmbit cu gura până la urechi, mi-am aşezat mâinile pe umerii lui laţi şi l-am apucat de gât. Apoi el mi-a dat şapca pe spate şi m-am sprijinit de fruntea lui.

– Îmi pare rău. Nu pot să nu mă gândesc la Rachel. Ceea ce nu era complet adevărat. Eram tristă pentru blonda timidă care suferea în mod evident după Mason, şi era clar că e ceva între ei doi, dar aveam inima zdrobită din cauza lui Wes.

Mason m-a apucat de ceafă, m-a sărutat pe frunte şi s-a tras înapoi. Mi-a făcut cu ochiul, a zâmbit arogant şi mi-a spus:

– Nu te gândi la ea. Eu nu mă gândesc. O făcea pe viteazul, dar tonul lui nu era sincer. Ne vedem mai târziu, dulceaţă! L-am privit plecând, prefăcându-mă că mă prăpădesc de dorul vedetei-jucător de baseball şi, în mod normal, mi-ar fi ieşit. Dar nu

mă simțeam eu însămi. De când am auzit vocea Ginei DeLuca la telefonul lui Wes, am pierdut o bucățică din mine. Determinarea pe care o aveam de obicei era acum redusă la un zgomot surd, care mă împingea să-mi fac meseria.

E nedrept, absolut ridicol să presupun că o să mă aștepte, mai ales în condițiile în care eu mă fut cu cine am chef. Totuși, pentru mine, atunci când a venit la Chicago dintr-o toană, ceva s-a schimbat și m-am gândit că aș putea să-l aștept eu pe el. Sexul e sex. Îmi place sexul, oricărei americance cu sângele înfierbântat îi place. Sexul cu Wes a fost mai mult decât o experiență. Mi-a schimbat viața. Alec e minunat în pat: a fost amuzant, senzual, exotic și extraordinar, la momentul respectiv. Mi-a plăcut enorm timpul petrecut cu el, dar nu m-am implicat emoțional așa cum am făcut-o cu Wes, și mă tem că, deși a spus că lucrurile cu Gina sunt doar de circumstanță, ea o să-și dea seama curând pe ce bucățică a pus mâna și, până la urmă, o să ies învinsă. Presupun că așa mi-e scris. Ceea ce fac pentru familia mea trebuie să aibă prioritate.

Între timp, trebuie să mă concentrez asupra slujbei mele și să îmbunătățesc viața cuiva. Începând cu Mason. Nu este o cauză pierdută. Pot să văd un domn ascuns sub toată masca pe care o oferă lumii. Viața l-a învățat să trăiască în prezent, iar banii care îi pică din cer nu l-au învățat deloc cum să-i respecte pe cei din jur. Mă întreb dacă e cu adevărat fericit. N-are cum să fie dacă trebuie să angajeze o damă de companie care să pretindă că e prietena lui. Vreau să spun că are o hoardă întreagă de femei care îi strigă numele și îl imploră să le dea atenție. Trebuie să aflu mai multe despre tânărul Mason. Ce l-a făcut să devină afemeiatul care este sau, poate, care se preface că este? În orice caz, o să fiu aici aproape o lună și n-am de gând să-mi irosesc timpul plângând cu berea în mână. Nu, o să mi-l petrec dând berea peste cap cu un jucător de baseball sexy și cu prietenii lui jucători de baseball la fel de arătoși.

Să-i dăm drumul!

Capitolul 3

Prima săptămână în care m-am prefăcut că sunt iubita lui Mason „Mace" Murphy a fost extraordinară. M-am simțit ca în vacanță toată săptămâna. Am fost la patru meciuri acasă, dintre care au câștigat trei, și trebuie să recunosc că e grozav să fii iubita unui jucător de baseball învingător! Am petrecut ca în 1999, numai că, de data aceasta, toate reportajele despre Mason l-au prezentat alături de aceeași fată, adică eu, fără să fumeze și fără să bea peste măsură. Presa nu s-a ales acum cu fotografii făcute la beție. Se purta exemplar, iar asta se vedea în toate tabloidele de doi bani care prezentau veștile bune, dar continuau să speculeze cu privire la momentul în care avea să cadă de pe piedestal și să redevină băiatul rău pe care îl cunoșteau ei. Ei bine, n-au decât să aștepte, pentru că nu se va întâmpla atât timp cât e sub supravegherea mea.

În ultima săptămână, am avut și suficient timp să mă gândesc la sentimentele mele cu privire la Wes și la Gina, pe care îi numesc acum cu adorabilul nume Wesina, doar ca să-mi țin focul interior aprins. Nu era corect din partea mea, dar i-am evitat apelurile și mesajele lui Wes. Am primit câte un apel și un mesaj pe zi de săptămâna trecută, când am aflat că o regulează pe platou pe bomba sexy a Hollywoodului, Gina DeLuca. Știam că dacă vreau să rămân apropiată de Wes, chiar și numai ca prieteni, trebuia să-i răspund. De aceea, când am auzit semnalul unui mesaj text de la Wes, nu m-am grăbit să-l șterg sau să-l ignor.

Către: Mia Saunders
De la: Wes Channing
M-am gândit la tine când eram aici. Mi-a amintit de tine. Îmi va aminti mereu. Te rog, vorbește cu mine.

Sub mesaj era o fotografie cu oceanul minunat. Pe nisip era o singură placă de surf. Doamne, ce dor îmi e de surfing. Până mă întorc în California, îmi voi fi ieşit din mână atât de mult, că va trebui să mă înveţe din nou. Gândul m-a făcut să rânjesc.

Fără să mă gândesc prea mult, i-am scris un mesaj.

Către: Wes Channing
De la: Mia Saunders

Priveliștea aceea arată ca-n paradis. Prinde câteva valuri și pentru mine, da? Mi-e dor să fac surf cu tine.

Până să apuc să-mi bag telefonul în poşetă, am auzit un alt semnal sonor.

Către: Mia Saunders
De la: Wes Channing

Trăiește! La naiba, iubito! M-ai făcut să-mi fac griji că nu vei mai vorbi niciodată cu mine. Mă bucur că nu-i așa. Ce mai faci?

Către: Wes Channing
De la: Mia Saunders

Baseball, bere, bunătăți, Boston... Nici că s-ar putea mai bine.

Către: Mia Saunders
De la: Wes Channing

Pare un vis devenit realitate. Cu celelalte litere din alfabet cum rămâne?

Am dat ochii peste cap și am început să tastez cu furie. Trecuse prea mult timp, iar tensiunea dintre mine și Wes era prea mare. Trebuia să găsim o soluţie care să funcţioneze pentru amândoi. Adevărul este că ţinem enorm unul la altul, dar nu suntem în situaţia de a fi împreună, ceea ce nu înseamnă că nu ne pasă. Şi nu înseamnă nici că n-ar trebui să găsim o modalitate să trecem peste faptul că amândoi urma să mai avem relaţii cu sexul opus. Nu pot să-i pretind să aleagă abstinenţa când eu nu-i pot oferi acelaşi lucru.

Către: Wes Channing
De la: Mia Saunders

Cine are nevoie de celelalte litere când mă distrez atât de bine cu b-urile?

Desigur, trebuia să-mi strice echilibrul şi să revină la lucruri serioase tocmai când mă bucuram de tachinările dintre noi.

Către: Mia Saunders
De la: Wes Channing
Şi litera C e destul de drăguţă. California, credinţă, Channing... cuc.

Am izbucnit în hohote. Lasă pe seama lui să învelească chestiunile serioase într-o glumă.

Către: Wes Channing
De la: Mia Saunders
Dacă mă ajută memoria, am avut deja Cucul lui Channing şi a fost destul de fantastic.

Ştiu că am răspuns cam îndrăzneţ, dar eram hotărâtă să aduc lucrurile înapoi pe făgaşul uşurel, vesel al relaţiei noastre. Dacă e să-l păstrez în vreun fel, trebuie să am grijă de asta în primul rând. Da, mă afectase puternic vestea că o regulează pe Gina, dar am avut o săptămână să mă gândesc la asta şi, oricât de mult mi-aş fi dorit să las totul baltă şi să iau primul avion spre California, ca să-mi revendic bărbatul, nu e încă momentul pentru mine. Trebuie să sper că Wes nu va începe nimic serios cu Gina, iar dacă o va face, nu am altă soluţie decât să mă împac cu ideea. I-am dat clar de înţeles că nu e momentul să fim împreună acum. Îmi menţin hotărârea oricât de tare mă sfâşie pe interior.

Către: Mia Saunders
De la: Wes Channing
Te va aştepta în secunda în care vei dori o nouă rundă, iubito.

Către: Wes Channing
De la: Mia Saunders
Nebunule! Du-te şi fă surf, nu lăsa valurile să treacă pe lângă tine. Mai vorbim în câteva zile. Mă cheamă datoria.

Către: Mia Saunders
De la: Wes Channing
Nebun după tine.

A fost ultimul lucru pe care mi l-a scris înainte să se lase tăcerea. Nebun după mine. Și eu eram nebună după el, dar nu aveam de gând să revin la tonul serios. Aveam nevoie de timp, mult timp, ca să treacă şocul. El ştie că mă fut cu altul, eu ştiu că el se fute cu Gina. Asta-i realitatea.

– De ce te-ai luminat așa la față, dulceață? m-a întrebat Mace, îmbrăcat într-un costum uluitor din trei piese, intrând în partea mea din apartamentul hotelului. Doamne, tipul arată bine în echipament, și cu o pereche de blugi roşi şi rupţi în genunchi, dar în costum... emană un aer de putere care îmi place... mult. Mason a zâmbit și a ridicat din sprâncene, întorcându-se ușor, ca să-mi ofere imaginea completă. Îți place?

Am dat din cap că da.

– Știi bine că-mi place. Abia aştept să te vadă Rachel. A stat ascunsă toată săptămâna.

Mason a strâmbat din buze la auzul numelui ei.

– Ţi-ai făcut o idee greşită în privinţa mea şi a lui Rach. Trebuie să-ţi scoţi asta din cap.

De data asta am clătinat din cap că nu.

– Sub nici o formă. Am văzut cum vă uitaţi unul la altul săptămâna trecută. Îi place de tine, dar nu știu de ce se ascunde.

– Nu se ascunde. O să vină încoace să ne conducă la Power Up.

Exact atunci am auzit un ciocănit în uşă. Am zâmbit larg şi am alergat la uşă cât puteam de repede în pantofii mei cu toc-cui. Am deschis-o larg şi iat-o, în alt costum elegant, gri de data aceasta. O bluză de un roz pal îi scotea în evidenţă rozul din obraji şi strălucirea pielii. Părul ei blond era prins într-o coadă de cal care pornea de la ceafă. Îl prinsese în felul acela mişto în care elasticul este acoperit de păr, aşa că acesta părea că stă strâns fără nimic, ca într-o magie. Trebuie să aflu cum face asta. Ar fi un truc drăguţ pe care să-l învăţ, şi aş putea să le arăt şi lui Gin şi Maddy.

– Bună, Rachel, ce mai faci? am întrebat deschizând larg ușa. Rach m-a măsurat din cap până în picioare. Eu purtam o fustă strâmtă din piele și o bluză albă lejeră. Fusta îmi făcea un fund cât toate zilele, iar bluza vaporoasă avea un decolteu pe care-l găseam atrăgător. Cu siguranță ceva care să-i vină nemaipomenit iubitei tinere și sexy a unui jucător profesionist de baseball.

S-a dat un pas în spate.

– Ținuta asta e exagerat de sexy. Fusta asta merge cu o cămașă care se încheie până sus. A strâns drăgălaș din buze, dar acuzator, și, pentru prima oară, nu m-am simțit la locul meu.

– A, OK, nu am adus nici o cămașă de genul acela, pentru că mă gândeam că merg cu pantaloni.

Exact atunci și-a făcut apariția și Mace. Ea a rămas fără suflare numai cât l-a văzut intrând. Am putut s-o aud cum își ține răsuflarea. Ochii i s-au mărit și și-a înfipt dinții în buza de jos într-un mod sexy. Tipa e nebună după el. Cum naiba nu vede? M-am întors și l-am zărit pe Mason răsucindu-se și arătându-se pentru a doua oară în dimineața aceasta, doar că acum a făcut mare caz, de dragul lui Rachel. Zâmbea cu gura până la urechi.

– Sugerează un purtător de cuvânt responsabil pentru băutura Power Up pentru sportivi și pentru Quick Runners?

Rachel a încuviințat fără să scoată o vorbă.

– Se pare că tu ești perfect și eu arăt ca o fufă, am mormăit eu, dar mi-am luat poșeta. Mason a mijit ochii și m-a apucat cu un braț de talie, trăgându-mă spre el. L-am lovit în piept și s-a uitat în jos la mine cu îngrijorare. Am tras cu coada ochiului la Rachel, care s-a uitat imediat în altă parte.

– Hei, arăți perfect. Al naibii de sexy. Presa te-a văzut în blugi și tricouri toată săptămâna. Acum e timpul să te vadă elegantă, dar într-un stil tineresc. Exact cum îmi plac mie femeile. În plus, crezi că barosanii o să creadă că m-aș combina cu o profesionistă înțepată cu un băț înfipt în cur? La auzul acestui comentariu, umerii lui Rachel s-au prăbușit. În mintea ei, ea era definiția perfectă a profesionistei înțepate, iar în acest moment strângea din fund atât de tare, că putea să se cace diamante. Asta

nu se potrivea deloc cu planul meu, Operaţiunea „Combinarea lui Mason cu Rachel". Trebuia să pun la cale noi tactici ca să am vreo şansă de reuşită.

L-am sărutat pe Mason pe obraz, apoi i-am şters urma de ruj de pe falca proaspăt bărbierită.

– Că veni vorba de sexy, nu-i aşa că Rachel arată super în costum? Am făcut un gest cu capul în direcţia lui Rachel.

Buza lui Mason s-a curbat la ambele colţuri, scoţând în evidenţă gropiţele acelea extrem de sexy.

– I-aş pune-o, au fost cuvintele tâmpite care i-au ieşit pe gură. Poţi să scoţi jucătorul din Boston, dar nu poţi să scoţi jucătorul din bărbat. Auzind asta, l-am pocnit peste braţ.

– De câte ori ţi-am spus să nu mai fii măgar? Am ridicat ambele mâini, arătându-mi fiecare deget în parte.

Şi-a frecat umărul.

– Îmi pare rău, Rach, dar chiar te-aş fute. L-am pocnit din nou. Au, la naiba, nu mai da în mine.

– Nu mai fi nesimţit!

Aici a intervenit Rachel.

– Terminaţi, amândoi. Mia, e în regulă. M-am obișnuit deja cu comportamentul cretin al lui Mason.

Dându-mă înapoi un pas, mi-am pus o mână în şold.

– Asta nu schimbă cu nimic faptul că e imatur şi de prost gust.

Rachel a început să râdă, iar râsul ei suna ca un clinchet de clopoţei. Până şi râsul îi era dulce.

– E adevărat, dar vă mulţumesc pentru compliment, domnule Murphy.

M-a lovit o căldură intensă, ca un zid de flăcări. Mason a mormăit efectiv răspunsul.

– De câte ori trebuie să-ţi repet să-mi spui Mason sau Mace, Rachel? Ne cunoaştem deja de doi ani. Am trecut de faza strict profesională. Cel puţin, aşa sper.

Ea a ridicat brusc privirea, să se uite în ochii lui, şi-a împreunat mâinile, înnodându-şi degetele.

– Da, ăăă, ai dreptate. Aşa este. Mă scuzi. Obiceiuri vechi şi aşa mai departe. Mergem?

– Să mă schimb? am întrebat sec, pentru că trebuia să știu. Eram aici ca să-i îmbunătățesc imaginea. Am crezut că am o ținută bestială, dar se pare că a trebuit să fiu dădăcită.

Rachel s-a uitat din nou la mine.

– Ești foarte frumoasă, Mia. Mereu ești frumoasă. Îmi pare rău că nu am reacționat cum ar fi trebuit. Totul e în regulă. Haideți să nu-i facem pe potențialii sponsori să ne aștepte.

* * *

Echipa de la Power Up a fost surprinzător de plicticoasă. Pentru o companie care deține o băutură energizantă destinată tinerilor sportivi, nici nu se putea găsi un grup mai anost. Birourile erau decorate în alb și negru, cu fotografii ale băuturii pe un fundal alb înșirate pe pereți. Nu erau deloc fotografii amuzante cu bărbați făcând sporturi periculoase, cum ar fi cățăratul pe stânci, înotul, motociclismul, și ținând în mână o sticlă de Power Up, cum m-aș fi așteptat. Dacă mă întrebați pe mine – ceea ce ei n-au făcut, bineînțeles, așa că mi-am ținut gura –, ei aveau mai multă nevoie de Mace decât avea Mace nevoie de ei. Dacă voiau să aibă vreo șansă să concureze cu un gigant ca Gatorade, trebuiau să-și schimbe neapărat imaginea.

Totuși, Rachel și-a spus părerea deschis, și mi-a fost foarte clar cum de își poate permite costumele acelea perfect croite și banii pe care îi primește de la Mason, oricâți ar fi. A vorbit cu toată lumea și i-a făcut pe toți bărbații de acolo să-i mănânce din palmă. Le-a promis directorilor de la Power Up că Mason va apărea mult mai des în presă, recordurile lui din baseball erau o dovadă certă că avea să rămână multă vreme în liga mare, dar le-a dat și asigurări că tinerii îi adoră pe băieții răi care devin băieți buni. Chiar le-a prezentat diferite variante în care echipa putea lucra cu Mason pentru a-și îmbunătăți propria imagine, și le-a spus că firma ei ar fi încântată să lucreze cu divizia lor de marketing ca să pună la cale cele mai reușite campanii cu putință, menite să ridice ambele companii la un nou nivel. Apoi, agenta a vorbit de bani.

Se pare că valorează milioane să fii imaginea unei companii producătoare de băuturi energizante. Când au început să arunce

cu sume în jurul a zeci de milioane, era să vomit. Nu reușeam să-mi imaginez cum câteva reclame, câteva ședințe foto și niște întâlniri cu fanii făceau atâția bani. Pe de altă parte, și eu sunt plătită cu o sută de mii ca să stau aici și să arăt bine. Oamenii sunt nebuni de legat peste tot. Așa trăiește cealaltă jumătate a lumii, iar eu, fiind acum pe post de frumoasa agățată de brațul lui, am șansa să văd toate acestea color și în direct.

După ce am terminat cu cei de la Power Up, care au spus că se vor gândi la ceea ce s-a discutat și vor lua o hotărâre în decurs de o săptămână, am plecat cu o limuzină la tipii de la Quick Runners. Aceștia aveau șanse să fie următorii Reebok sau Nike și aveau nevoie de puțin suflu nou ca să-i împingă dincolo de limite. Mason Murphy, cel mai bun aruncător din baseball la ora actuală, era asul lor din mânecă. Rachel s-a asigurat că echipa lor știe acest lucru. Birourile lor erau opusul celor de la Power Up. Dacă echipa aceea era alcătuită numai din oameni de afaceri scorțoși, la costum, birourile de aici păreau pline de proaspeți absolvenți de facultate în blugi, tricouri de polo și teniși. Am plecat de acolo cu o înțelegere verbală pentru un alt sac de milioane și cu promisiunea că, atât timp cât Mason își păstra imaginea imaculată, aceasta avea să rămână în picioare.

Când am ajuns la lift, cei din echipă ne-au făcut cu mâna și au început să-și strângă mâinile victorioși, în timp ce se închideau ușile. În aceeași clipă, Mason s-a întors spre Rachel, a apucat-o de fund și i-a spus: „Ești... o... femeie... extraordinară!“ Apoi a tras-o spre el și a sărutat-o cu putere. Am rămas într-un colț, cu mâinile pe piept, încercând să nu țip de bucurie. Când s-a retras, ea părea amețită și zăpăcită. El s-a îndepărtat și m-a apucat pe mine de talie, trăgându-mă spre el. Atunci am început să țip și să sar în sus în brațele lui.

– Ai văzut? Ai văzut-o pe fata noastră cum a vorbit cu toți? Mamă-mamă! Cât de tare!

Mason a apucat-o pe Rachel de umeri și a tras-o spre el. Acum ne ținea pe amândouă cu câte un braț.

– Doamnelor, ziua de azi a fost o mare victorie pentru Echipa Murphy!

Am chicotit batjocoritor.

– Echipa Murphy?

A dat hotărât din cap că da.

– Da, Echipa Murphy. Tu – m-a zgâlţâit de genunchi. Şi regina noastră, Rachel – a zgâlţâit-o şi pe ea. Şi, desigur, faţa frumoasă: *moi*. Am oftat amândouă.

– Eşti atât de plin de tine.

– Da, da, sunt. Şi acum e timpul să sărbătorim şi să fiu plin de altceva: de alcool.

Rachel a făcut ochii mari.

– Mason, nu putem să umblăm aiurea. Oamenii sunt cu ochii pe tine şi ai meci mâine seară.

– E adevărat. Atunci invităm la apartament câţiva băieţi cu gagicile, comandăm pizza şi bere. Distracţie la domiciliu. Te bagi?

Bere, băieţi, pizza... mmm, da!

– Sigur că da, am spus eu. Haide, Rach, trebuie să sărbătoreşti, desfă-ţi părul.

Privirile lui Mason s-au îndreptat spre părul auriu al lui Rachel.

– Asta chiar n-am văzut niciodată. Şi-a dus mâna la coada ei şi a răsucit-o, apoi i-a dat drumul. Mi-ar plăcea la nebunie să văd tot aurul ăsta desfăcut, căzându-ţi în bucle pe faţă. Aşa de frumos. S-a aplecat lângă urechea ei şi, de data asta, am făcut eu ochii mari. În mod clar, fata părea gata să pice din picioare, fie din cauza surprizei, fie de frică. Posibil câte ceva din amândouă. Mason a adulmecat aerul de lângă urechea ei. Doamne, ce frumos miroşi. Ăsta era mirosul ăla nenorocit de migdală pe care nu reuşeam să-l localizez. Al tău era. Mereu a fost al tău. Miroase atât de bine, că îmi vine să-l mănânc. Mormăia lângă gâtul ei şi inhala cu putere. Se uita la Rachel ca un leu înfometat la o bucată de carne suculentă.

Apoi s-au auzit uşile de la lift şi s-a rupt vraja. Rachel a ieşit cât a putut de repede pe tocurile-cui, în înserarea din New York.

– E timpul să ne întoarcem, să luăm pizza şi bere. Vrei să-ţi suni prietenii, Mason? Şi-a scos telefonul, ignorându-i figura oropsită. El a închis ochii, a tras aer în piept şi s-a urcat în limuzină.

– Da, Rach, o să dau câteva telefoane. M-am strecurat lângă el și i-am pus o mână pe genunchi, ca să-l alin. Vezi, ți-am spus eu, mi-a zis el și și-a dus telefonul la ureche.

* * *

Apartamentul nostru era plin de jucători de la Red Sox și, destul de ciudat, de câțiva de la Yankees. Comandaserăm câteva butoiașe de bere și cel puțin două duzini de pizza, care dispăreau cu viteza luminii. Femeile erau mai multe decât bărbații, ceea ce mi s-a părut foarte ciudat. Ar fi avut sens dacă raportul ar fi fost de unu la unu, dar, aparent, unii dintre bărbații singuri le invitaseră la petrecerea cu pizza pe niște admiratoare, care le spuseseră altora și tot așa. Acum aveam femei îmbrăcate normal, în blugi și tricouri drăguțe, și mai erau și cele care arătau ca niște curve, care sperau să se aleagă cu penisul unui jucător profesionist de baseball, ca să-și marcheze capul patului.

Până la urmă, petrecerea a devenit una destul de încinsă. Atât de mult, încât am ajuns la mine în cameră, pe pat, îmbătându-mă împreună cu Rachel și trecând o sticlă de Jamison de la una la alta.

– Știi că poți să-l ai pe Mason dacă vrei, i-am spus franc, alcoolul dezlegându-mi limba.

S-a strâmbat și a scos un zgomot pe gură care semăna cu sunetul pe care îl face aerul când iese dintr-un cauciuc. Rachel a arătat spre ținuta ei dezordonată.

– Chiar crezi că vrea așa ceva? Încă mai era îmbrăcată cu fusta ei gri, elegantă, dar avea nasturii desfăcuți la bluza roz, care era deja șifonată și pe jumătate scoasă din fustă. Părul îi era adunat într-o parte și i se întinsese rimelul. Nici nu voiam să știu cum arătam eu. Între timp, renunțasem la bluza cea scumpă, înlocuind-o cu un maiou, dar păstrasem pe mine fusta din piele pentru că mi se părea țâță, cum ar fi spus prietena mea de acasă, Ginelle. O inventaserăm pe vremuri. Dacă ne plăcea foarte mult un lucru, spuneam că e țâță, pentru că puține lucruri erau la fel de dorite și de râvnite ca o pereche frumoasă de sâni.

M-am așezat în genunchi în spatele ei și i-am desfăcut coada. Buclele ei lungi și aurii i-au înconjurat fața, sporindu-i frumusețea.

– Uau, arăți super! i-am spus, aplecându-mă să mai iau o înghițitură de whisky și dându-i înapoi sticla. Apoi am luat un șervețel, l-am umezit și i-am șters de pe față rimelul întins. Acum arăți și mai tare! Dar trebuie să te relaxezi un pic. Prea îți faci multe probleme, am bolborosit eu, căzând înapoi pe perne.

Rachel a strâmbat din buze într-un fel pe care mă obișnuisem să-l văd la ea. Sugera că se gândește serios la ce i se spunea înainte de a comenta. Asta îmi plăcea la ea.

– Da, ai dreptate. Trebuie să fiu ca tine. Liberă, tânără și gata să cuceresc lumea! A ridicat un pumn în aer, dar îi lipsea finețea, așa că arăta de parcă s-ar fi prefăcut că e statuia libertății cu torța în mână.

Am început să chicotesc, fără a fi în stare să mă opresc, apoi să râd din ce în ce mai tare, până când am ajuns să fornăi ca un purcel.

Ea a întins un deget spre fața mea, apoi a izbucnit în râs, la rândul ei. Într-un târziu, când am reușit să mă controlez, am apucat-o de mâini.

– Trebuie să pui mâna pe el! În seara asta! I-am cuprins obrajii în palme și ochii i s-au mărit cât niște monede de cincizeci de cenți.

– Ce? Îi strângeam obrajii, așa că sunetul a ieșit ca un ciripit de pasăre, ceea ce m-a făcut din nou să râd, dar mi-am revenit ceva mai repede.

– Pe bune! Trebuie să te duci la Mace și să-i spui că-ți place de el!

Rachel a clătinat din cap, cu gura deschisă.

– Crezi că ar trebui să-i spun că-mi place de el? Că-mi place la modul acela?

De ce îmi suna atât de cunoscut? Creierul meu se fâțâia încoace și încolo, plutind pe un lac de whisky irlandez Jamison, așa că nu puteam nici să calculez cât fac doi și cu doi, dar ideea mea părea una valabilă.

– O să te ajut eu! Am tras-o din pat, făcând-o să se ridice în picioare. Apoi am tras de nasturii cămășii ei, desfăcând doi dintre ei, până când am obținut un decolteu frumușel. Ea mi-a dat peste mâini.

– Ce faci acolo?

Am scos un geamăt.

– E logic! Sunt patru lucruri care le plac bărbaților. În primul rând, țâțele! Tu ai, trebuie să le arătăm. A dat din cap că da și și-a împins pieptul în față. Bun, e bine așa. *Așa* să faci când îl vezi pe Mace! Okay, mai departe, bărbaților le place părul. I-am ciufulit părul, făcându-l să arate moale și sexy. Drăguț! M-am ciupit de buze cu două degete și am sărit în picioare. Fundul! Am întins un deget spre ea, apoi am răsucit-o și m-am uitat la fundul ei. Fusta avea un tiv micuț, așa că m-am aplecat și l-am sfâșiat la mijloc, ca să i se vadă mai mult fundul și picioarele. Apoi am plesnit-o peste fundul mic. Excelent!

– Nu știu ce să spun despre asta, a spus Rachel cu o voce slabă.

– Nu! Nu! Nu! O să fie fabulos! Apoi mi-am lipit degetele de tâmplă. Nu-mi mai amintesc la ce număr am ajuns, dar gura. M-am împleticit în picioarele goale până la geanta mea de cosmetice și am scos un *gloss*, pe care l-am întins pe gurița dulce a lui Rachel. Bărbații adoră să vadă buze strălucitoare. Îi face să-și imagineze că le-o sugi. Ți-ar plăcea să i-o sugi lui Mason? am întrebat pe un ton de bețivă.

S-a înroșit la față ca focul, dar a șoptit încet:

– Da.

– Bun atunci. Asta va fi faza doi. În primul rând, trebuie să-l facem să te observe și să-i spui că-ți place de-adevăratelea de el. Am apucat sticla de Jamison și am luat o înghițitură zdravănă, lăsând alcoolul să mă ardă până în stomac, apoi i-am dat-o înapoi. E rândul tău! Ea s-a executat și am pornit amândouă înapoi spre petrecere. Aveam o misiune și, chiar dacă era una stupidă, eram convinsă că avea să funcționeze.

Frate, ce mă mai înșelam!

CAPITOLUL 4

Vă amintiți de proverbul ăla vechi, „Iadul e pavat cu bune intenții"? Frate, cine-a zis tâmpenia asta a nimerit-o la fix. Nu aveam nici cea mai vagă idee ce avea să se întâmple când am plecat din sanctuarul nostru feminin privat, dar atmosfera de la micuțul bairam cu pizza și bere se schimbase considerabil. Erau oameni peste tot! Se ridica fumul, și nu doar din cel pe care-l obții de la magazinele de țigări. Nu, era genul pe care-l primești de la un tip pe nume Bud, care spune că te poate trimite într-o realitate alternativă cu o singură țigară. Asta nu era bine.

În jurul nostru, trupuri prăbușite laolaltă. A trebuit să-mi înfig ghearele în Rachel ca să mă asigur că n-am pierdut-o. Ce pizda mă-sii s-a întâmplat aici și cât am stat dincolo? După faptul că nu puteam merge drept, probabil că fusese destul. N-am recunoscut pe nimeni în jurul nostru până când, în sfârșit, am ajuns la apartamentul lui Mason.

Eu nu eram pregătită pentru ceea ce urma să văd, dar Rachel, dulce, inocentă, îndrăgostită de Mason Murphy, micuța Rachel, era cu siguranță complet nepregătită. În cameră era întuneric și muzica urla atât de tare, încât n-am putut nici să văd, nici să aud nimic. Trăgând-o pe Rachel de mână, am împins-o în camera lui Mason, gândindu-mă că el s-a dus la culcare. Ce mod mai bun de a-l surprinde decât o femeie sexy, suplă, de care îi plăcea? Evident, nu asta s-a întâmplat. În cele din urmă, am găsit întrerupătorul și am aprins lumina.

Mason era întins în pat, numai că nu era singur. Și când spun că nu era singur, vreau să spun că nu era doar cu o femeie: două dintre admiratoarele îmbrăcate sumar erau acolo, cu el. Am privit șocată, oripilată și al dracului de excitată cum lui

Mason i-o sugea o brunetă care, în mintea mea inundată de băutură, părea să aibă o tehnică nemaipomenită de a face sex oral. Era în stare să o bage cu ușurință până în gât, iar ăsta e un talent. Apoi, desigur, mai era și o blondă cu forme, cu fața spre perete, cu picioarele strângându-i capul lui Mason, cu funduleţul ei obraznic strălucind, în timp ce-și mișca șoldurile circular. Limba lui Mason îi intra și îi ieșea vizibil din păsărică. O lingea ca un profesionist, înfulecând din carnea ei, în timp ce ea se legăna ca pe un armăsar deasupra lui. Era lucrul cel mai erotic pe care îl văzusem vreodată. Așa că în timp ce eu voiam să mă așez și să mă bucur de spectacol, poate chiar și să mă masturbez puțin, am auzit în sfârșit un suspin prin simfonia de gemete.

Fața lui Rachel era inundată de lacrimi și își ținea o mână delicată la gură. Exact când mă pregăteam să o scot de acolo, am auzit-o amândouă pe blondă țipând: „Termin!" M-am uitat în spate și am văzut cum mâinile lui Mason o apucă de fund, și cum mormăie în pizda ei, în timp ce ea striga. Apoi șoldurile lui s-au înălțat în aer, iar bruneta și-a înfipt o mână în păsărică, frecându-se, și s-a năpustit din nou peste penisul lui. El și-a dat drumul în gura ei, iar lichidul i s-a scurs pe la colțuri, în timp ce ea a terminat odată cu el. La dracu'! Nu mai văzusem în viața mea ceva atât de sexy. Când m-am întors spre Rachel, dispăruse. Ușa era deschisă cam o jumătate de metru, probabil pe unde se strecurase afară. Eram prea beată ca să mă iau după ea să o consolez.

– Rahat! am suflat eu.

– Tu cine dracu' ești? Bruneta s-a ridicat și și-a șters sperma de pe buze cu dosul palmei.

Mi-am încrucișat brațele la piept. Mason a dat-o pe blondă la o parte de pe fața lui și s-a uitat la mine.

– Mia, dulceață. Ele sunt... s-a uitat în stânga, apoi în dreapta. Păsărică Dulce și Super-Sugativa, a spus el râzând, iar fetele au zâmbit.

– Pe bune? Și eu îți adusesem un cadou, am mormăit, cu o mână în șold și un picior îndoit.

Privirea lui încețoșată și obrajii roșii arătau că nu e doar satisfăcut, ci și beat și, probabil, drogat. Ambele îi afectau imaginea.

Slavă Domnului că eram în apartamentul nostru privat, altfel risca să-și piardă și noul sponsor, și pe cel potențial.

– Spune-mi, te rog, că e ascuns sub hainele alea. Le dau afară pe curvele astea imediat ca să gust din păsărica ta cea dulce.

Am tras aer în piept.

– NENOROCITULE! Încetează să mai gândești cu scula aia afurisită!

La momentul respectiv, numita sculă era tare și gata pentru runda a doua. I-am aruncat o privire scurtă. Era chiar o sculă arătoasă. Lungă, groasă, tare. Bruneta a apucat-o cu o mână, frecând în sus și în jos. El a gemut, dar a rămas cu ochii ațintiți asupra mea.

– Ești sigură că nu vrei? Te invit.

Am clătinat din cap că nu.

– Am adus-o pe Rachel încoace. Urma să-ți spună că îi place de tine. Apoi, a văzut că le-o trăgeai la curvele astea și a fugit.

Asta a funcționat. A împins-o pe parașuta brunetă și apoi s-a dat jos din pat, scăpând și de parașuta cu numărul doi.

– Rachel a fost aici. A arătat spre podea. Aici? Am încuviințat din cap. M-a văzut cu curvele astea? Mi-am strâns buzele într-o linie sumbră și m-am uitat la el ca la un idiot ce era. Băga-mi-aș!

– OK, iubitule, ți-o bagi. Vino înapoi. E rândul meu să ți-o sug, a spus parașuta blondă.

S-a încruntat și s-a așezat pe pat.

– Ieșiți afară din camera mea, a urlat la ele. Parașuta brunetă n-a prins aluzia. L-a luat în brațe și a început să se frece cu sânii ei falși de spatele lui.

– Hai, iubire, o să te facem să te simți mai bine, ca mai devreme.

– Plecați! a răcnit el, s-a ridicat și a intrat în baie.

– Sunteți surde? Le-am deschis ușa.

– Îl vrei doar pentru tine.

– Ei bine, din moment ce sunt prietena lui... o să aleg răspunsul da. Acum ieșiți afară!

Abia am apucat să le scot pe fete din cameră, că Mason a ieșit îmbrăcat într-o pereche de blugi și a început să scotocească prin valiză după un tricou.

– Trebuie să mă duc s-o caut.

Mi-am trecut o mână peste față, apoi l-am apucat de mână.

– Și ce să-i spui? Îmi pare rău că m-ai găsit în pat cu două parașute? Nu prea cred că o să meargă.

Și-a trecut cu nervozitate mâinile prin păr și apoi s-a trântit din nou pe pat.

– Nu pot să las lucrurile așa.

– Teoretic, nu-i datorezi nimic. În plus, a fost vina mea.

A expirat, chinuit.

– Nu, tu doar încercai să ajuți, dar, ca de obicei, am început să gândesc cu scula.

– Ce s-a întâmplat? am încercat să aflu. Când am plecat, stăteai cu băieții și mâncai pizza.

Mason a clătinat din cap.

– Stăteam de vorbă cu tovarășii mei, iar peste o clipă am observat că tu și Rachel plecaserăți. Astea două erau călare pe mine, și, cu cât beam mai mult, cu atât îmi păsa mai puțin. Am vrut doar să simt... ceva. Înțelegi? Te-am căutat pe tine, am căutat-o pe Rachel, dar ele s-au ținut de capul meu și am cedat. I-au căzut umerii. Mă urăști?

I-am pus o mână pe umăr.

– Nu, nu te urăsc. Ceea ce am văzut a fost extrem de sexy. A chicotit ușor. Frate, ce frumos era când zâmbea sincer. Doar că nu cred că iubitei tale, cea pe care o dorești cu adevărat, i s-a părut la fel de sexy cum mi s-a părut mie. Era foarte tristă. A plâns și tot tacâmul.

A ridicat brusc capul.

– A plâns? Pe bune, Mia, știam că s-ar putea să-i placă de mine, dar lucrurile nu au fost niciodată așa între noi. Mereu a fost de neatins. Perfectă, profesionistă, drăguță, tot ce trebuie. O fată ca ea nu ar trebui să se încurce niciodată cu un tip ca mine. Suntem în lumi complet diferite. Și-a frecat bărbia, iar

sunetul părului care se freca de palmele aspre mi-a trimis fiori pe șira spinării. Mi-a amintit de alte vremuri și de un alt tip, pe care îl adoram.

– Înțeleg. Îmi place și mie de un tip. Complet din altă ligă, dar îmi place să cred că, atunci când va fi timpul, vom fi în aceeași ligă în același timp. Cred că puteți și voi.

– Îți place de un tip?

Am rânjit. Normal că asta i-a atras atenția.

– Da, dar nu e momentul potrivit. Când va fi, dacă va fi vreodată, va fi și gata. Și va merge. Trebuie să cred asta. Dar tu poți să faci ceva acum.

Mason s-a uitat în gol, apoi m-a fixat cu ochii lui verzi. Erau blânzi, aproape rugători, ca și cum ochii mei aveau în ei răspunsuri la toate întrebările pe care voia să le pună vreodată.

– Arată-i ce fel de bărbat poți fi. Ce fel de bărbat ești aici – am arătat spre inima lui. Poartă-te ca bărbatul care-ți dorești să fii. O să-i treacă.

– Crezi?

Am zâmbit și l-am tras la pieptul meu. Mirosea a sex și a parfum ieftin.

– Știu sigur.

– Mersi, Mia. Ești de treabă, știai?

Am râs cu capul pe gâtul lui.

– Și tu ești de treabă, dar puți ca un bordel. Fă o favoare lumii întregi și fă un duș. Eu mă ocup de Rachel, tu, ocupă-te de tine.

S-a ridicat și m-a ajutat și pe mine să mă ridic.

– O să mă ocup de mine.

– Cât te ocupi de tine, poți să te ocupi și să-i dai pe ăia afară? Nu pot să dorm când se fut unii pe canapea, se fumează iarbă, urlă muzica și sunt trupuri prăbușite peste tot.

A deschis ușa de la camera lui spre zona de living și s-a uitat la toată lumea.

– La dracu'. Nu ne mai facem praf niciodată.

Am izbucnit în râs.

– Niciodată să nu spui niciodată.

* * *

Restul vizitei noastre la New York a trecut ca într-o clipă. Echipa a avut trei meciuri în NYC, a pierdut unul și a câștigat două. Până acum, aveau o poziție destul de bună în clasament. Quick Runners l-au angajat pe un an pe Mason ca reprezentant oficial ca să le promoveze noii pantofi potriviți pentru orice sport. Erau buni pentru alergat, mers pe jos, jocuri cu mingea și alte sporturi. De la Power Up nu primiserăm încă nici o veste. Se pare că oamenii aflaseră că Mason a semnat cu Quick Runners și voiau să se asigure că ar fi bine să aibă același reprezentant pentru imaginea lor și pentru felul în care voiau să-și desfășoare campania. Totuși, nu a fost rău pentru Mason, pentru că au apărut ca din senin alte două oportunități: pentru echipament de baseball și pentru batoane energizante. Vorba umblă repede. Acum nu făceam decât să așteptăm, Mason juca și se purta cum se cuvine. Din asta făcea parte și mersul acasă. Încolo ne îndreptam acum. Urma să-i cunosc, în sfârșit, familia lui Mason.

Când am ajuns la o căsuță dincolo de marginile orașului Boston, Mason a intrat direct, fără să bată.

– Ai venit, băiete! s-a auzit un strigăt sonor, însoțit de un țipăt de copil.

Mason mi-a dat mâna și m-a condus prin casa de modă veche. Podelele erau pline de animale de pluș și păpuși, abandonate probabil de un copil ca să facă altceva. Camerele erau întunecoase, aglomerate și plăcute. Îți dădeai seama după fotografiile de pe pereți că aici a locuit odată o femeie, dar după stratul de praf de pe ele și absența podoabelor feminine, și de faptul că trecuse mult timp de atunci. În mijlocul unui perete era un tablou de nuntă. O roșcată frumoasă și palidă, într-o rochie de mireasă foarte demodată, cu brațele în jurul unui bărbat solid cu părul castaniu închis și ochii blânzi. Un bărbat care semăna perfect cu Mason. Așchia nu sărise departe de trunchi.

Am trecut prin casă și am ajuns la bucătărie, unde am fost pe dată asaltată de mirosul de mâncare gătită. Mi-a lăsat gura apă datorită aromelor de salvie și rozmarin care se ridicau din

ce fierbea pe plită. Pe blatul de lucru era o friptură mare, pe care un bărbat întors cu spatele o tăia felii, pe care le aşeza pe un platou. O fetiţă roşcată, cu ochi albaştri imenşi, m-a ochit din clipa în care am intrat. S-a ridicat bătând din palme. Nu avea cum să aibă mai mult de patru ani.

– Ai venit! a ţipat ea în felul acela în care numai copiii mici pot să o facă, cu trupurile cuprinse de bucurie.

Am zâmbit, iar bărbatul s-a întors spre noi şi, frate, câtă dreptate am avut. Arăta exact ca Mason, sau așa cum avea să arate Mason peste douăzeci şi cinci de ani.

– Salut, tată, ea este Mia. E...

Bărbatul a zâmbit cu căldură şi mi-a întins mâna.

– Tu ești femeia despre care spune toată lumea că e iubita fiului meu.

Nu ştiam exact cum vrea Mason să pună problema, așa că am rămas tăcută în ceea ce privește partea cu iubita.

– Îmi pare bine să vă cunosc, domnule Murphy.

– Spune-mi Mick, așa-mi spune toată lumea, în afară de băieţii mei, pen' că le tăbăcesc fundurile dacă nu le arată respectul cuvenit celor mai în vârstă.

Auzind asta, l-am împuns pe Mason.

– Tatăl tău e grozav.

– Da, din păcate, când e el prin preajmă, factorul meu de şmecherie scade cu vreo cincizeci de niveluri.

– Şi să nu uiţi asta, băiete. Acum pune masa, vrei?

Mason a început să aranjeze masa, în timp ce eu am făcut cunoştinţă cu Eleanor, căreia îi plăcea să i se spună Ellie. M-a plimbat prin casă şi mi-a arătat fiecare jucărie în parte, apoi camera ei de prinţesă, de care era foarte mândră. Am cercetat cu atenţie camera. Eu nu am avut nimic asemănător când eram copil. O cameră dedicată lucrurilor pe care le iubeam când eram mică. Maddy şi cu mine am împărţit mereu camera şi nu am avut niciodată un mod de aranjare sau un lucruşor pe care să-l putem considera doar al nostru. M-am întristat pentru ceea ce nu avusesem, dar m-am bucurat să aflu că, deşi bărbaţii o creșteau pe Ellie fără o mână de femeie, se purtau cu ea cum se cuvine.

Am simţit o împunsătură în inimă când Ellie mi-a aşezat o coroană pe cap, apoi a luat şi ea una.

– Tu poţi să fii Regina, iar eu o să fiu Prinţesa, m-a invitat ea. Am dat din cap că da şi i-am îmbrăţişat trupuşorul. Ea m-a ţinut strâns, până când ne-a întrerupt un alt bărbat Murphy, arătând identic. M-a făcut să mă întreb dacă semăna vreunul dintre ei cu mama lor.

– Cred că tu eşti Mia. Am dat din cap că da şi m-am ridicat de pe podea. Ellie m-a strâns mai tare de mână.

– Tati, ea este Regina Mia, iar eu sunt Prinţesa Ellie. Vrei să fii Regele sau Prinţul? l-a întrebat ea privindu-l plină de seriozitate pe tatăl ei.

– Vreau ca Prinţesa Ellie să se spele pe mâini înainte de masă şi să o lase pe Regina Mia să se întoarcă la Regele ei, a spus el, făcându-i jocul.

Ellie s-a uitat la mine cu ochii ei albaştri, imenşi, pe care probabil că îi avea de la mama ei, pentru că tatăl avea aceiaşi ochi verzi pe care îi aveau toţi bărbaţii din familia Murphy. M-a întrebat cu vocea ei drăgălaşă:

– Regină Mia, îmi păstrezi un loc lângă tine la masă?

– Sigur că da, Prinţesă Ellie, aş fi onorată. Am făcut o plecăciune pentru efect, iar ea a bătut din palme, s-a răsucit şi a luat-o la fugă pe hol.

Bărbatul cu părul ca arama şi ochii verzi mi-a întins mâna.

– Îmi pare rău. Ellie nu se bucură de prea multă atenţie feminină. Eu sunt Brayden. I-am strâns mâna.

– E în regulă. M-am distrat. Nici nu mai ţin minte de când nu m-am mai jucat cu un copil. Şi chiar aşa era. În familia mea nu ştiu să fi fost copii, nici una dintre prietenele mele nu avea copii; mă rog, teoretic, două dintre noile mele prietene urmau să aibă copii, iar celelalte cupluri din familia lui Tony şi a lui Hector, cele care aveau copii, nu au stat prea mult timp cu noi cât am fost acolo. Deci era pentru prima oară de câţiva ani buni când îmi petreceam timpul singură cu un copil. A fost distractiv. Chiar mi-a plăcut.

Brayden m-a dus înapoi la masă, unde m-am așezat și am început să discut și cu fratele, și cu tatăl. Când mâncarea a fost așezată toată pe masă, prin ușa din spate a venit un vârtej, s-a oprit brusc și și-a lăsat rucsacul să cadă pe podea, în spatele lui.

– La dracu', ce bună e gagica lu' Mace! a strigat un băiat greoi, înalt, cu părul roșu și cu aceiași ochi verzi ca restul bărbaților din familia Murphy.

– Vezi cum vorbești! l-a certat Mick, îndreptând o furculiță în direcția băiatului.

– Îmi pare rău, tată, dar al dracu'... dulce iubită mai ai, Mace. Băiatul m-a măsurat din cap până în picioare. Eu sunt Shaun, ce mai faci, dulceață?

O, nu. Tocmai mi-a spus dulceață.

– Ei bine, pot să-mi dau seama cine are influență asupra acestei minți tinere și impresionabile. Am aruncat o privire spre Mason, care chiar părea întristat.

– Shaun, nu le mai spune gagicilor dulceață. Nu le place.

– Ba sigur că le place. Mi-am băgat limba într-o puicuță dulce azi. Am făcut ochii mari, iar Brayden i-a acoperit urechile lui Ellie cu mâinile.

– Băiete, îți jur că te scurtez cu vreo cinci centimetri dacă nu-ți alegi vorbele cu mai multă atenție în fața fiicei mele. Și încetează să fii nerespectuos cu femeile. O înveți lucruri urâte! Avea dinții încleștați, iar biata Ellie îl pocnea pe tatăl ei peste mâini.

– Taaaaati, încetează. Nu pot să aud când faci așa! A strâmbat din năsucul mic și s-a uitat la mine. Unchiul Mace îți face așa vreodată?

Bărbații de la masă au început să râdă. Am zâmbit și am bătut-o ușor pe nas, îndreptându-mi întreaga atenție asupra fetiței.

– Nu, pentru că eu sunt mare, dar tăticul tău te protejează, ca să nu auzi lucruri care nu sunt potrivite pentru tine. Este un tătic foarte bun.

Ea a dat din cap că da și a luat o înghițitură mare de piure de cartofi. I se vedeau fălcuțele de parcă ar fi fost un iepuraș grăsuț. Am clătinat din cap și m-am uitat la Shaun.

– Dacă vrei să ai vreo femeie alături pe viitor, va trebui să înveţi să-i spui lucruri care o fac să se simtă specială, şi nu o oarecare. Să ţii minte asta.

M-a privit aşa cum numai un adolescent care are gândul numai la sex poate s-o facă. Extrem de desfrânat.

– Dacă pot să fac rost de o bucăţică bună ca tine, o să fac cum spui tu, dulceaţă.

Mason s-a lovit cu fruntea de masă. Brayden a clătinat din cap, iar eu mi-am reţinut un comentariu foarte obscen. Patriarhul, pe de altă parte, n-a avut nici o problemă să-l pocnească pe Shaun, ceea ce a şi făcut după ce l-a tras de urechi în altă cameră. Când s-au întors, şi Mason şi Brayden aveau rânjete pe faţă. Ellie şi-a mâncat veselă cartofii şi a mai cerut o porţie.

– Îmi pare rău că am fost nepoliticos, Mia. O să încerc să fiu mai respectuos, a mormăit Shaun cu o expresie acră.

– Mulţumesc, Shaun. Drăguţ din partea ta. Acum povestiţi-mi lucruri stânjenitoare despre Mason, am schimbat eu vorba, iar toţi bărbaţii în afară de Mason au zâmbit şi au început să povestească.

Până când am terminat cina, mă durea burta atât de tare, că abia mai puteam să respir, ce să mai spun de ideea de a înghiţi şi o plăcintă cu brânză. Au fost poveşti din belşug, detaliate. Băieţii au petrecut ore în şir povestindu-mi despre Mason cel nebun. Când era mai tânăr, era clovnul clasei, se credea cel mai mare inventator al lumii şi nu avea absolut deloc noroc la fete. Ultima parte mi s-a părut incredibilă, văzându-l cum a evoluat. Era plăcut în general, odată ce reuşeai să treci de felul lui nesimţit de a fi, dar lucram la asta şi făcea progrese. Nu suficient cât să o împace pe Rachel, dar speram că pot să fac un truc de magie.

Apoi, bărbaţii au strâns masa, iar un alt lucru care mi s-a părut incredibil a fost că musafirii din casa Murphy nu spălau niciodată vasele, chiar dacă erau femei. Cred că se obişnuiseră să se ocupe singuri de toate treburile casnice. Era o explicaţie, dar era trist. Deci, cât au strâns ei, m-am uitat la toate fotografiile. Erau multe cu Eleanor, mama, prin casă. Fotografii cu fiecare

băiat, cu toți băieții împreună, toți fericiți, și cu soțul ei, Mick. Chiar păreau fericiți, o familie adevărată. Aici a trăit o femeie care s-a luptat cu cancerul și care probabil că ar fi dat orice ca să poată rămâne alături de familia ei, în timp ce mama mea cea sănătoasă a avut o familie fericită pe care a părăsit-o pentru dorințele ei egoiste. Nici până în ziua de azi nu sunt sigură unde este și, oricât de mult mă prefac că nu-mi pasă, îmi pasă. Atât de tare, încât mă enervează.

Mason a venit în spatele meu și mi-a pus o mână pe umăr, fără să spună nimic.

– Mama ta era foarte frumoasă.

– Da, era. A fost și o mamă perfectă. Chiar a ținut la noi. Cancerul, când s-a îmbolnăvit, a distrus-o atât de repede, că nu prea am avut ce face. Tata se învinovățește că nu a dus-o mai devreme să-și facă analizele. Tata nu are decât patruzeci și cinci de ani. Mama s-a dus la puțin timp după ce a împlinit treizeci și cinci. Au avut șaptesprezece ani perfecți împreună, dacă îl întrebi pe tata. Apoi, ea s-a dus. Spunea mereu că o să-și facă mamografie la patruzeci de ani, ca toată lumea. A fost prea târziu pentru ea. Avea un ton trist, plin de dorul unui bărbat de mama lui. L-am înțeles atât de bine.

M-am gândit la frumoasa Eleanor, răpită de pe lume atât de tânără, cu patru băieți și un soț care aveau nevoie de ea. Au mers mai departe, avându-se unii pe alții: încă mai erau o familie.

– Ar trebui să facem ceva pentru mama ta.

Mason a încruntat din sprâncene.

– Ce vrei să spui?

Pe măsură ce mă gândeam, ideea mi se învârtea în cap și prindea formă. Ar fi perfect.

– Mă refer la cancerul la sân. Implică-te în cauză. Ești un mare jucător de baseball. Ar trebui să facem o strângere de fonduri sau ceva de genul ăsta; să donăm banii unei fundații locale, de aici, din Boston, care se ocupă cu conștientizarea riscului de cancer la sân. Am putea să ne luăm brățări roz, pe care să le purtăm amândoi, tricouri pentru mine și pentru fetele din WAG.

Dacă vor și băieții din echipă să se implice, pot s-o facă. Nu doar că ar sluji memoriei mamei tale, femeilor care se luptă acum, și celor cu istoric în familie, care trebuie să facă *screening* înainte de patruzeci de ani, dar ar fi bine și pentru imaginea ta.

Mason a zâmbit, cu micul lui canin strâmb strălucind pe albul perlat al dinților.

– Am putea să ajutăm femei ca mama mea, a spus el absolut încântat, ca și cum era cea mai bună idee de la înființarea ligii naționale de baseball. Îmi place la nebunie! Ești genială! M-a ridicat și m-a învârtit în aer. Cu ce crezi că ar trebui să începem?

În următoarea oră, am mâncat din plăcinta cu brânză preferată a lui Eleanor, pregătită de Mick în onoarea ei, și am discutat cum am putea să răspândim vorba, folosindu-ne de celebritatea lui Mason ca punct de plecare.

Capitolul 5

„Gândeşte roz" a fost numele pe care l-am găsit pentru campanie. Imediat după ce ne-am întors la Boston, Mason şi cu mine ne-am apucat de treabă. Am comandat brăţări din silicon cu inscripţia „Gândeşte roz" ca să le împărţim la meciuri şi tricouri speciale pentru fetele din WAG, pe care le-am comandat în regim de urgenţă şi pentru care am plătit o sumă incredibilă ca să ne fie livrate peste noapte, imediat ce erau gata. Mi-am comandat și plătit singură tricoul, fără ca Mason să ştie. Avea şi pe faţă și pe spate numărul de pe tricoul lui Mason şi deasupra scria „Pentru Eleanor". Era foarte drăguţ şi ştiam că avea să însemne mult pentru Mason.

Cât timp a fost plecat la antrenamente, eu am rămas la locuinţa lui şi am făcut un plan pentru o strângere de fonduri. Rachel a îmbrăţişat cu entuziasm ideea, considerând-o minunată, şi s-a oferit să ne sprijine să realizăm ceva care chiar să strângă o grămadă de bani pentru cauză şi să ajute şi la îmbunătăţirea imaginii lui Mason. Nu discutaserăm despre coşmarul de săptămâna trecută şi nici nu părea să aibă chef să o facă. De fiecare dată când era prezentă, era complet profesionistă. Trebuia, cumva, să îi intru din nou în graţii ca să-l pot promova pe Mason ca potenţial iubit. Deşi eram, deocamdată, complet lipsită de idei în legătură cu asta. Orgia la care asistase Rachel afectase fără îndoială foarte serios credinţa ei că el ar fi interesat de ea şi probabil că l-a făcut mai puţin de dorit. Pentru mine, devenise de dorit, dar numai pentru că aveam nevoie să fac sex. Doar amintirea felului în care îl sugea femeia aceea pe Mace, în timp el ce se ocupa de blondă, a fost de ajuns să-mi umple câteva şedinţe de masturbare la duş săptămâna trecută, dar aveam nevoie de ceva palpabil.

Numai că nu pe Mason îl aveam în gând. Din păcate, îl aveam pe un blond bronzat din California, momentan aflat pe platou împreună cu tipa pe care o regula.

Am oftat și am continuat să scriu planul, apoi m-am gândit că am nevoie de susținere. Mi-am luat telefonul și am format un număr.

– Ce faci, parașuto? a răsunat în telefon vocea Ginellei. M-am bucurat să-i aud vocea cunoscută. Exista, totuși, dezavantajul că mă făcea să-mi fie dor de casă.

– Pun la cale o strângere de fonduri.

Gin, cu guma de mestecat în gură, a izbucnit într-un râs din toată inima, care mi-a întrerupt concentrarea la lista pe care tocmai o scriam.

– Ăăă, dar nu cumva ideea de a strânge bani ca să-l salvezi pe tati e deja pusă în aplicare? Știi tu, stând pe spate! A început să râdă isteric de propria glumă.

– Nu pentru mine, am oftat eu. Pentru Mason.

Pe fir s-a auzit un zgomot sugrumat.

– Jucătorul cel bogat de baseball are nevoie de bani? Pentru ce?

Am scos un geamăt.

– Ascultă-mă, fufo. Îi îmbunătățim imaginea sprijinind un grup de conștientizare a cancerului la sân, aici, în Boston. Mama lui a murit când era tânără de această boală și el vrea să fie cumva de ajutor. Din moment ce el joacă baseball, lucrez la un eveniment prin care putem strânge bani și îi putem îmbunătăți imaginea. Are logică?

Iar și-a pocnit guma de mestecat. Ca să spun drept, preferam să aud acest sunet mai degrabă decât să o aud trăgând din bețigașele provocatoare de cancer.

– La ce v-ați gândit? m-a întrebat ea. Gin, prietena mea cea mai bună, era extrem de creativă. Avea să vină cu idei bune. I-am prezentat, pe scurt, ideea evenimentului. Aveam de gând să-l ținem la un hotel de lux din centrul orașului. Majoritatea membrilor echipei fuseseră de acord să participe. Aveau să fie de față și câțiva prieteni ai lui Mason, un DJ celebru urma să se

ocupe de muzică gratis, iar un patron de restaurant, prieten cu firma lui de PR, acceptase să-şi ofere serviciile şi mâncarea fără vreun cost.

– A, şi o să avem o licitaţie plină de obiecte din baseball şi alte lucruri donate de către prietenii jucătorilor. Dar, nu ştiu, am nevoie de ceva care să strângă o sumă cu adevărat mare. Ai vreo idee? Ginelle a tăcut atât de mult, încât nu mai eram sigură că mai e la telefon. Deci?

– Mă gândesc, nu te scăpa în chiloţi de nerăbdare... asta dacă porţi aşa ceva, m-a acuzat ea şi avea dreptate. Nu purtam, pentru că purtam colanţi foarte strâmţi, sub care s-ar fi văzut linia chilotului şi nimeni nu vrea să vadă aşa ceva.

– Tacă-ţi gura! am prevenit-o eu.

Gin a izbucnit în râs şi m-a făcut să mă simt ca acasă. Mi s-a umplut inima de dragoste şi voioşie în timp ce aşteptam răbdătoare, căutând la întâmplare pe Google alte evenimente caritabile, ca să văd ce au făcut alţii.

– OK, deci ai o gaşcă de jucători de baseball foarte sexy care vin la chestia asta, da? Pe puţin douăzeci?

– Da, am răspuns eu, neştiind unde vrea să ajungă.

– Păi, în loc să faci o licitaţie pe tăcute, de ce nu-i scoţi pe ei la licitaţie? Fă rost de un adjudecător profesionist, ştii tu, unul din ăia care vorbesc foarte, foarte repede, ai grijă ca tipii să fie îmbrăcaţi foarte sexy, în smoching, eventual poţi să-i pui să-şi scoată tricourile. Femeile bogate sunt înnebunite după aşa ceva! Nu se înşela. Îmi şi imaginam femei cu o grămadă de şampanie la bord dându-se peste cap să pună mâna pe un jucător de baseball fără tricou.

– Gin, asta-i o idee genială!

A pufnit şi am putut să mi-o imaginez răsucindu-şi o buclă şi bucurându-se drăguţ.

– Ştiu. Atât de bună sunt.

– Da, eşti. Ţi-am spus recent că nu simt decât dragoste pentru tine, iubito?

– Ce simţi? a fredonat ea, făcându-ne pe amândouă să ne reamintim de colecţia de muzică veche pe care o ascultam

acasă la radio. Difuzau tot felul de hituri din anii '90. Pe atunci eram prea mici ca să știm cântecele, dar, când am trecut de douăzeci de ani, am început să apreciem muzica rap și pop naivă din perioada aceea.

M-am gândit cum aş putea să fac asta să meargă. Ar trebui să-i conving pe tipi să iasă la o întâlnire cu femeia care îi cumpără. Ea trebuie să plătească, iar ei trebuie să facă tot ce vrea ea timp de patru ore. Chiar şi cei însuraţi s-ar implica pentru cauză.

– Gin, pe cuvântul meu, cred că asta poate să aducă o grămadă de bani.

– Păi, na. Tipii arată bine. Ce paraşută bogată n-ar vrea o bucăţică din frumuşeii ăia agăţată de braţul ei pentru o seară?

Avea dreptate din nou.

– Am să fac planul. Mulţumesc, mulţumesc, mulţumesc.

– Eh, poţi să mă răsplăteşti trimiţându-mi poze cu tipii sexy dezbrăcaţi până la brâu. Şi nu glumesc. Dacă faci evenimentul ăsta şi nu-mi trimiţi poze cu bărbaţii pe jumătate dezbrăcaţi, am să găsesc modalităţi cu adevărat malefice de a te face de râs pe viitor. Şi să nu crezi că nu am fotografii care să dovedească tâmpeniile pe care le-ai făcut în trecut.

– Afurisito! am strigat eu, amintindu-mi că are, într-adevăr, o cutie întreagă plină cu încurcăturile în care am intrat de-a lungul timpului, pe care o poate folosi împotriva mea. N-ai face una ca asta!

A plescăit din limbă.

– Ba ce-aş mai face-o! Fotografii cu bărbaţi dezbrăcaţi, trimise una câte una pe telefonul meu... şi să nu uiţi de Mason. Vreau una cu ticălosul ăla sexy.

Am început să râd atât de tare, încât Rachel a intrat în bucătărie, unde eram aşezată. I-am făcut cu mâna, iar ea s-a dus la ibric, a luat o cană şi şi-a umplut-o cu cafea.

– Bine, paraşută şantajistă ce eşti. Rachel a făcut ochii mari şi aproape că a scăpat din mână cana de cafea. Nu aveam cum să-i explic, dar am încercat să clatin din cap şi să fac un gest din

mână ca să-i arăt că totul e în regulă. O să-ţi primeşti pozele. Dar nu te laşi uşor.

– Niciodată, şi, hei, Mads e foarte bine. Băiatul ăla cu care se întâlneşte e foarte drăguţ. Am verificat de două ori, e încă virgină, dar, fato, nu cred că mai ţine mult. El e foarte drăguţ, îi place mult de ea, iar ea se dă peste cap să-l mulţumească. Chiar e drăguţ. Până acum, pare un tip de treabă. Putea să nimerească mult mai rău pentru prima oară.

Am oftat şi mi-am lăsat capul pe mâini.

– Crezi că o să renunţe la virginitate pentru el? Pe bune?

– Da, nu poate să rămână pură pentru totdeauna, Mia. E o femeie matură. Are nouăşpe ani, pentru numele lui Dumnezeu! Rahat, nici măcar nu-s sigură câţi ani aveam eu când am cedat; a trecut prea mult timp de atunci. Sincer, nici nu-mi amintesc de perioada când nu aveam scule.

De data asta am gemut.

– Gin, nu vorbi despre scule și despre sora mea în aceeași frază. O să fac alergie. Şi ai face bine să nu o încurajezi să cedeze, sau o să te hăituiesc, o să te agăţ de perete și o să-ţi tund tot părul, o să-ţi pun miere pe sfârcuri și o să te las să te mănânce furnicile!

– Iisuse Hristoase pe cruce! Ce nebunie! I-ai face asta celei mai bune prietene ale tale? Trebuie să-mi găsesc prieteni noi. Asta pe care o am e o psihopată afurisită! a urlat ea, apoi a început să râdă în hohote. M-am luat după ea, imaginându-mi-o prinsă de un zid, cu miere pe sâni şi cu părul tăiat în smocuri aruncate peste tot.

Mi-am stăpânit râsul și am tras adânc aer în piept.

– Ai dreptate, n-aş face aşa ceva, dar, te rog, data viitoare când vă întâlniţi, spune-i să mă sune, da?

– Îi spun. Mă duc să repet noul număr. Să-mi spui cum merge evenimentul şi să nu uiţi de recompensa mea!

Am clătinat din cap.

– Hei, târâtură, te iubesc şi sunt mândră de tine că ai renunţat la beţigaşele cancerigene. Vreau să rămâi în viaţa mea ca să putem îmbătrâni, să ne luăm o turmă de pisici şi o casă pe plajă împreună!

– Mi-au plăcut întotdeauna pisicuțele, a spus Ginelle visătoare.

Mi-a ridicat mingea la fileu.

– Asta pentru că-ți place păsărica! am urlat și am închis înainte să apuce să răspundă ceva. A, totul e minunat pe lume! Am deschis ochii și m-am trezit față în față cu o Rachel complet șocată.

– Te șantajează cineva? Avea ochii cât niște farfurioare.

Am râs în hohote, clătinând din cap.

– Nu, era Gin, prietena mea cea mai bună. Mereu vorbim așa.

– Vă amenințați și vă jigniți mereu una pe alta? Avea o voce scrâșnită și nu reușeam să înțeleg de ce.

– Ăăă, da. Tu nu faci la fel cu prietenele tale?

A clătinat amețită din cap.

– Nu, nu. Nu fac așa. Noi ne spunem lucruri drăguțe una alteia, luăm masa și mergem la cumpărături împreună.

M-am dat un pas în spate. Fac cumpărături împreună. Câh! Eu cu Gin nu facem așa ceva. Bem bere, ne uităm după tipi sexy, mai pariem din când în când, jucăm cărți, mergem la concerte – da. Cumpărături... ăăă, nu.

– E nasol să fii tu, am spus și vorbeam foarte serios.

– Pe undeva, mă îndoiesc de asta, a spus ea pe un ton frivol, iar eu am rânjit. Deci mai arde un pic de foc în ea. Asta e bine. Mason ar aprinde un foc atât de puternic sub ea, că ar arde-o dacă nu l-ar avea pe al ei, să se opună.

* * *

Rachel nu s-a arătat entuziasmată de ideea cu licitarea bărbaților, dar lui Mason i s-a părut extraordinară. I-a sunat pe toți colegii din echipa lui și a revenit cu promisiuni de la peste douăzeci de jucători care erau disponibili în week-end și erau dispuși să-și scoată hainele – sau, mă rog, tricourile – pentru un eveniment caritabil. Am făcut rost de bretele roz pentru toți băieții și i-am rugat să se îmbrace în costum. Planul era să-și scoată sacourile și cămășile și să rămână doar cu bretelele. Mai aveam de gând și să pictez o fundiță roz, simbolul împotriva

cancerului la sân, pe pieptul fiecărui bărbat, chiar deasupra inimii, ca să se potrivească cu tematica.

Când Mason a ajuns acasă, noi și Rachel am început să discutăm, căutând și alte idei, în timp ce el făcea grătar pe balcon, iar eu pregăteam garnitura. Împreună, am găsit tone de idei prin care să facem evenimentul cunoscut în scurt timp, dar și moduri de a-i implica pe tatăl și pe frații lui, de vreme ce era, până la urmă, o formă de a onora memoria mamei lor. I-am spus să-i sugereze tatălui lui să înrămeze o fotografie a iubitei sale soții și să o așezăm pe una dintre mese. Ceilalți jucători care pierduseră și ei pe cineva drag din cauza acestei boli aveau să aibă, la rândul lor, fotografii cu cei dispăruți, astfel încât donatorii și publicul să știe motivul real din spatele evenimentului.

Ne-am asigurat că președinta comitetului local pentru conștientizarea cancerului la sân avea să fie acolo, să spună câteva cuvinte.

– Mia, Rachel, trebuie să recunosc, doamnelor, că sunteți cele mai tari la planificarea unui eveniment în ultima clipă. Mason a rânjit și m-a îmbrățișat, apoi m-a sărutat pe obraz. S-a dus spre Rachel, care a înțepenit în clipa în care s-a apropiat de ea.

Mason a coborât vocea, dar am reușit să-l aud.

– Îmi pare rău pentru ceea ce ai văzut săptămâna trecută. N-ar fi trebuit să se întâmple. Nu vreau să fiu genul ăsta de tip. S-a uitat intens în ochii ei mari și albaștri, iar ea a dat din cap că da, dar nu i-a răspuns. El s-a dus mai aproape de ea, a tras aer în piept lângă părul ei și a sărutat-o pe obraz. Mulțumesc pentru că mă ajuți cu asta. Nu trebuia să depui atâta efort.

Rachel și-a ridicat capul, a clipit, uitându-se cu drăgălășenie în ochii lui Mason. Nici nu ar putea fi mai evident că sunt îndrăgostiți unul de celălalt. Trebuie să mă apuc de treabă și să fac lucrurile să se miște în direcția potrivită.

– Mason, te-aș ajuta cu orice, a spus ea pe același ton scăzut.

El și-a trecut degetele prin părul ei, spre ceafă, apoi a apucat-o de maxilar cu mâinile lui mari și și-a trecut degetul mare peste buza ei. Ea a scos un geamăt, iar eu m-am uitat fascinată, sperând că o să facă mișcarea și o s-o sărute.

– Ceea ce faci pentru mama mea înseamnă foarte mult. N-am să uit niciodată. Dacă ai nevoie de mine, sunt aici, Rach. Sună-mă oricând, oriunde. Ai înțeles? a spus el, apoi s-a aplecat și a sărutat-o pe frunte, ca pe un obiect de mare preț.

În secunda aceea am înțeles. Pentru Mason așa era ea: prețioasă. Pentru el, Rachel nu era ca alte fete. Simțea nevoia să o trateze cu mănuși, să o atingă ca și cum ar fi fost din sticlă sau vreun artefact fragil. Uau. Odată ce reușeau să se cupleze, asta era. Poate că el e un jucător, dar cred că vedea viitorul în ochii ei, un viitor pe care și-l dorea cu disperare, dar pe care nu știa cum să-l obțină. Noroc că sunt eu aici timp de încă două săptămâni să mă asigur că pune mâna pe fată.

– Am înțeles, Mace, a spus ea, apoi a zâmbit în timp ce el s-a îndepărtat, mergând pe balcon să aibă grijă de carnea de pe grătar.

Mi-am așezat capul în mâini și am așteptat să iasă. Rachel i-a urmărit fiecare mișcare.

– Deci? Te-a dat complet peste cap? am întrebat-o ridicând din sprâncene.

S-a întors rapid spre mine cu ochii mijiți.

– Nu am nici cea mai vagă idee ce vrei să spui. Săptămâna trecută eram beată și nu m-am purtat corespunzător. S-ar putea să-ți fi lăsat o impresie greșită cu privire la sentimentele mele față de *clientul* meu. A accentuat cuvântul client, dar nu sunt sigură dacă pentru mine sau pentru ea.

Mi-am lăsat capul într-o parte, sorbind din bere.

– Nu mă păcălești și, cu siguranță, nu-l păcălești nici pe Mace. Îi place de tine, scumpo. Și curând o să-i placă în tine. Am chicotit la propria mea glumă.

Rachel a oftat și a clătinat din cap.

– Trebuie să încetezi, Mia. Și, în caz că ai uitat, tu ești iubita lui.

– Așa-zisa iubită și, scumpo, hai să nu uităm asta, eu îmi fac meseria. Fanii îl adoră; lucrăm la o strângere de fonduri care nu doar că va îmbunătăți imaginea lui Mason pe plan profesional,

dar îi va face chiar mai mult bine la nivel personal. Să ofere ceva în memoria mamei lui. A iubit-o mult și îi e tare dor de ea. Tuturor bărbaților din familia Murphy le e dor. Faptul că ajuți în felul în care o faci dovedește că îți pasă, și nu doar de imaginea lui Mason. E mai mult decât o mică pasiune trecătoare. Recunoaște! Am luat ultima înghițitură de bere și m-am așezat la loc.

Rachel și-a trecut limba peste buze, apoi s-a mușcat de cea inferioară. Și-a aplecat capul în semn de încuviințare.

– Bine. Recunosc. Țin la Mason de multă vreme. La naiba, cred că m-am îndrăgostit de el din clipa în care ne-am cunoscut, acum doi ani. Dar asta nu schimbă cu nimic faptul că l-am văzut umblând cu o grămadă de femei și bând ca un porc și că mi-am petrecut o grămadă din timpul meu ca să repar lucrurile. Să faci asta îți schimbă părerea despre o persoană.

– Poate să ți-o schimbe și chiar ți-o schimbă, am convenit eu. Dar este evident că nu a schimbat și ceea ce simți, altfel nu ai face tot ceea ce faci. Tu te-ai oferit voluntară să-l ajuți să-și îndrepte imaginea. Ții sincer la el și se vede că încerci să ascunzi asta. Am văzut cum te uiți la el, cum te luminezi la față când intră în cameră. Nu mă păcălești. Poate că pe el l-ai păcălit de doi ani încoace, draga mea, dar și-a scos ochelarii de cal. Te vede și îi place ceea ce vede.

Și-a dus mâinile delicate la față.

– Cum poți fi sigură? Nu vreau să fiu următoarea dintr-un șir lung de femei aruncate la gunoi. Prefer să nu-l am deloc și să rămân în viața lui pentru totdeauna decât să apuc să gust din el și apoi să-l pierd pe veci atunci când se va trezi și își va da seama că nu sunt genul de fată care-i place. Dacă te uiți la lista lui de cuceriri, ai să vezi că nu sunt. A arătat spre mine, spre rotunjimile mele, făcând un gest circular. Fără supărare, dar genul lui sunt femeile ca tine. Plinuțe, frumoase, sexy, tot ceea ce un bărbat ca el poate obține la orice oră. A oftat și și-a lăsat capul în mâini, într-un gest de finalitate.

– Drăguța mea, eu nu sunt genul de fată cu care să te însori. Sunt genul de fată cu care flirtezi și pe care o regulezi. Mason nu

vrea să rămână cu o fată ca mine. Vrea să aibă ceea ce a avut și tatăl lui. O soție, un cămin, copii, tot tacâmul. Tu ai putea să-i oferi asta și chiar mai mult. Tu ești pachetul complet. Nu o damă de companie care are talent de chelneriță, poate să joace un rol și e în stare să dea peste cap un bărbat în pat. De ultima parte sunt destul de mândră, dar n-o să mi-l aducă pe Domnul Potrivit, ci doar pe Domnul Potrivit în Acest Moment. Cred că ar trebui să fii mai deschisă cu Mason, mai ales că eu plec de pe capul vostru în două săptămâni.

De data aceasta, când mi-a răspuns, a strâns din buze și s-a aplecat peste masă.

– Dacă ai fi în locul meu, cum ai face prima mișcare? Mai ales după încercarea din week-end-ul trecut, care a fost un eșec de proporții.

– Săptămâna trecută a fost fututa, am încuviințat eu.

– N-a fost singurul lucru futut, a glumit ea.

Am rămas cu gura căscată.

– Ai făcut o glumă cu tentă sexuală! Am început să râd.

A făcut ochii mari și s-a înroșit la față.

– Chiar am făcut!

– Mai există speranță pentru tine, am exclamat eu și am început amândouă să chicotim. Serios acum, e destul de ușor cu Mason.

– Nu-i așa? Replica ei a venit rapid după ultima și m-a dat pe spate. Am clătinat din cap și mi-am acoperit gura cu mâna.

– Două într-o seară. Scoate calendarul, fată, trebuie să însemnăm ziua în care Domnișoara Profesionalism și-a pierdut ținuta și a lăsat să iasă vulpița din ea!

S-a uitat spre balcon, apoi s-a liniștit.

– Aș vrea să știu, totuși. Nu am prea multă experiență în a-i aborda pe bărbați când vreau să... știi tu.

– Să te futi? am încercat eu să ghicesc.

– Doamne! Nu! Mă rog, ba da, dar mă refeream la întâlnire. Of, ești exact ca el. Atât de nepoliticoasă! La naiba. Are dreptate? Sunt exact ca Mason? Nu, e ea exagerat de pură și de la locul

el. Cel puțin, asta mi-am spus ca să depășesc adevărul potențial din spusele ei.

Mi-am răsucit părul, am luat clama pe care o țineam agățată de marginea topului și mi-am prins claia de bucle.

– Uite cum o să faci. La evenimentul caritabil din acest week-end, o să bei câteva pahare de șampanie ca să te relaxezi. O să flirtezi puțin cu el toată seara. Nimic impresionant, știi tu, câteva mici atingeri aici – mi-am trecut mâna de pe umărul ei în jos, până la cot, și înapoi. Poate o să-l iei și de mână. Am apucat-o de mână și am început să o trag ca să se ridice și să meargă cu mine prin living. M-am oprit, am ridicat din șold și am bătut din gene în direcția ei, apoi m-am uitat brusc în altă parte. Ai grijă să-l lași să-ți vadă dotările.

Rachel a strâns din buze la cuvântul „dotări".

– Nu am nici un fel de dotări, a murmurat ea.

M-am uitat la ea de parcă îi mai crescuse un cap.

– Fato, fiecare femeie are o parte care atrage sexul opus. Am măsurat-o din cap până în picioare. Tu ai niște picioare foarte mișto. Îmbracă-te cu ceva scurt. Ia-ți un sutien drăguț cu *push-up*, să-ți ridice fetele, și ai grijă să se vadă bine în rochia pe care o alegi. A încuviințat din cap, iar eu am continuat. A, și desfă-ți părul. Ții minte că a spus că ar vrea să te vadă cu părul desfăcut? Coafează-l să fie moale, în bucle mari, care să-ți cadă în cascadă pe spate. Dacă rochia e cu spatele gol, și mai bine. Am mișcat din ochi semnificativ, ca să accentuez.

– De ce? m-a întrebat ea și mi-a venit să gem și să o pocnesc drept în cap. E oare posibil să fie atât de naivă în privința bărbaților? Femeia asta are douăzeci și ceva de ani, pentru numele lui Dumnezeu! Trebuie să aibă măcar o idee vagă despre felul în care gândesc bărbații.

În loc să-i spun toate acestea, m-am mulțumit să-i răspund.

– Pentru că, atunci când bărbații văd piele descoperită, se gândesc la sex. Să se gândească la sex și la tine în același timp e un lucru bun din moment ce vrei, în cele din urmă, să ajungi în pat cu Mace.

– Vreau să fiu cu Mason, nu să... ăăă.... ajung doar în pat cu el.

De data aceasta nu mi-am putut stăpâni suflul exasperat de aer care mi-a ieşit din plămâni.

– Bărbaţii asociază sexul cu timpul plăcut pe care îl pot petrece cu o femeie. E în avantajul tău să ai o viaţă sexuală reuşită şi să fii o persoană cu care Mason doreşte să-şi petreacă timpul şi în afara dormitorului. Deşi bărbaţii se gândesc mai întâi la sex, de obicei. E un instinct animalic. Ai înţeles? O să-l seduci pe Mason la petrecerea din acest week-end? am întrebat-o eu, inexplicabil de ameţită.

– O să mă gândesc la asta, mi-a răspuns ea.

M-am încruntat, dar nu exista nimic care să o facă pe fata asta să se mişte mai repede. Avea un fel de a fi propriu, şi cred că după câteva zile de gândire, timp în care îşi va fi făcut curaj, avea să ia decizia corectă.

– Promiţi? am încurajat-o eu.

A zâmbit cu gura până la urechi şi aşa era, surâsul ei putea lumina o cameră cufundată în beznă.

– Promit.

Apoi Mason a intrat în cameră şi a închis uşa de la balcon împingând-o cu piciorul.

– Le e foame sau nu celor mai frumoase femei din lume?

Am clătinat din cap.

– Jucător, ca întotdeauna. Am început să râd şi, de data asta, a râs şi Rachel. Mă aşteptam la o expresie acră, nu la un chicotit.

Evoluţia era bună.

Capitolul 6

Când am intrat în sala hotelului de lux pentru evenimentul „Gândește roz“, am rămas încremeniţi şi eu, și Mason. Întreg tavanul era acoperit de baloane roz, sistemul de iluminat reflecta panglicile roz, simbolul luptei împotriva cancerului la sân, și noul nostru slogan, „Gândeşte roz“, era întins pe pereţii negri ca smoala. Un glob de discotecă se învârtea, aruncând în toate direcţiile particule albe de lumină. Curând, aveau să ajungă băieţii și să se deschidă uşile pentru public. Ospătarii primeau instrucţiuni într-un colţ. Toţi purtau tricouri roz cu sloganul nostru, iar fetele purtau topuri pe care scria „Salvaţi ţâţele“ peste sânii lor. Era nepoliticos, amuzant, genul de eveniment potrivit pentru un jucător de baseball.

Totuşi, eu şi Mason eram îmbrăcaţi la patru ace. El, într-un costum negru impecabil și o cămaşă roz, cu bretelele roz pe care rugasem să le poarte toţi jucătorii şi o cravată imprimată cu panglicile roz, arăta exact ca un profesionist, aşa cum şi trebuia să fie. Părul lui castaniu-roşcat era pieptănat pe spate, iar ochii lui verzi se mişcau încoace şi încolo, studiind încăperea. Mese cu picioare înalte cu feţe de masă negre, împodobite cu buchete de trandafiri roz şi lumânărele care se reflectau în petalele lor erau aşezate peste tot. Era frumos, elegant, tineresc şi totuşi modern.

– Mia... s-a întrerupt, în mod evident cercetând totul cu luare-aminte şi bucurându-se nespus de ceea ce vedea. Străluceam de mândrie. Primul meu eveniment caritabil arăta uluitor. Desigur, asta avea mare legătură cu blonda uimitoare care venea spre noi. Credeam că arăt bine într-o rochie de cocktail roz, cu paiete care se reflectau în lumină, strălucind ca globul de deasupra noastră. Nici măcar pe departe. Rachel a venit spre noi din

spatele sălii. Purta o rochie fină din satin roz, fără bretele, care îi ajungea până la genunchi, dar avea o despicătură până la șold, care îi dădea foarte mult sex-appeal, și un decolteu rotunjit care îi scotea în evidență sânii. Avea părul lăsat pe spate, în stilul în care îl purtau pe vremuri vedetele de la Hollywood. Pe buzele pline avea un ruj de un roșu strălucitor. O linie fină cu dermatograf negru îi făcea ochii melancolici ca de pisică. Nu mă așteptam să arate așa. Era fotomodel liniuță damă de mare clasă.

Mason a rămas tăcut, așteptând ca Rachel să se apropie. Avea fălcile încleștate și îi ardeau ochii. La mine nu se uitase așa niciodată. Privirea aceea plină de foc era numai pentru blonda cea înaltă, care m-a făcut să mă simt ca o târfuliță în ținuta mea stridentă, în comparație cu eleganța ei.

– Arătați fantastic, a chițăit ea când a ajuns lângă noi.

Mason a măsurat-o din cap până în picioare, a apucat-o de încheietură, i-a cuprins obrajii în palme, privind-o în ochi. Ea nu a scos nici o vorbă, mulțumindu-se să îl lase să o manevreze, și știam de ce. Pentru că era alfa, era extrem de sexy, iar când un bărbat ca Mace pune mâna pe tine și se poartă așa cu tine, accepți și îi mulțumești cerului că ți se întâmplă.

– Ești absolut superbă, i-a spus el, căutându-i privirea. Fiecare bărbat de aici o să te dorească.

– Eu nu doresc decât un singur bărbat, a răspuns ea plină de încredere în sine. Dacă nu aș fi încercat să mă strecor în încăperea întunecată, departe de cei doi, i-aș fi strâns mâna pentru replica asta. Era îndrăzneață și absolut sexuală. Aveam să o felicit mai târziu.

– Chiar așa? Îl cunosc? A trecut cu nasul peste fața ei. Ea tremura efectiv în brațele lui. Aproape că simțeam mișcarea în propriul meu corp. Era ca și cum mă uitam la un film erotic străin; numai că eu știam ce-și spun personajele.

Ea și-a trecut limba peste buze, iar Mason i-a urmărit mișcarea. Îl prinsese complet. Era terminat tipul!

– Poate. Cred că va trebui să vedem cum merg lucrurile în seara asta, a șoptit ea atât de aproape de gura lui încât cu siguranță i-a simțit respirația pe buze.

– Ei bine, ai grijă să-mi rezervi un dans, da?

Rachel a zâmbit, doar pentru Mason.

– Va trebui să-mi verific carnețelul de bal. Să văd dacă nu este deja plin.

– Pentru mine este loc. O să-mi fac loc, a zâmbit el, iar ea s-a aplecat spre el și apoi s-a îndepărtat încet. El i-a dat voie, dar nu sunt sigură dacă se făcuse mai cald în cameră sau dacă nu era doar căldura pe care o emanau cei doi unul spre celălalt.

A sosit un grup de jucători, îmbrăcați aproximativ la fel ca Mason – costume, cămăși și roz din belșug. Era minunat. Abia așteptam să văd cum o să meargă licitația. Că veni vorba de licitații, am apucat-o pe Rachel de braț și ne-am dus la o masă pe care erau expuse diferite lucruri, pentru licitația fără strigare. Sticle de vin cu adevărat scumpe, acces ca membru în diferite cluburi, excursii, croaziere, închirieri de case de vacanță și multe altele se găseau pe această masă de licitație.

– Ai invitat lumea bună, da?

Rachel a luat un *clipboard*, încuviințând din cap.

– Da, avem patru sute de oameni care și-au confirmat prezența la evenimentul din seara aceasta și toți fac milioane pe an.

– La naiba, nu m-aș fi gândit că sunt atâția oameni bogați în lume!

– Păi, e vorba de celebrități, figuri din lumea sportului, patroni de echipe, sponsori și așa mai departe. Avem o grămadă de organizații venite doar ca să fie văzute, așa că vor face donații ca să dea bine și să primească la rândul lor de la jucători și de la alți sponsori implicați. E un cerc vicios când vine vorba de oameni, afaceri și bani. Le place să facă paradă cu ei, în speranța că și-i vor primi înapoi.

– Nu prea mă interesează cum o fac și de ce, atât timp cât plecăm diseară de aici cu o donație substanțială pentru cauză. Crezi că strângem măcar cincizeci, o sută de mii de dolari?

La replica asta, Rachel și-a lăsat capul pe spate, izbucnind în râs. A râs atât de tare, că a trebuit să-și șteargă lacrimile cu vârfurile degetelor, ca să le oprească scurgerea, să nu îi strice machiajul.

– Mia, aş fi şocată dacă nu facem un milion în seara asta.

Un milion de dolari. Într-o noapte. Eu lucrez în fiecare zi ca damă de companie pentru tipi bogaţi ca să fac un milion, să plătesc datoria tatei faţă de cămătar, şi acum putem face atât de mult într-o seară.

– Incredibil, am şoptit eu.

Mi-a pus o mână pe umăr, strângând uşor.

– Alt gen de viaţă. Nu-ţi face griji, îşi permit.

– Presupun că da. Măcar se duc către o cauză cu adevărat nobilă. Mason va fi mulţumit dacă strângem atât de mult în scop caritabil.

– Haide, să începem petrecerea. Încep să vină oamenii.

* * *

Următoarele trei ore au zburat într-un vârtej de noi cunoştinţe, socializare, şampanie, dans pe ritmurile DJ-ului şi chicoteli cu toate soţiile jucătorilor de baseball. Toată lumea se distra de minune şi, la ultima verificare, masa de licitaţii adunase deja sute de mii de dolari pentru obiectele scoase la licitaţie. Chiar şi dacă licitarea jucătorilor eşua, organizaţia caritabilă tot avea să primească în jur de o jumătate de milion de dolari, ceea ce m-a făcut nespus de încântată.

Dansam pe ring sorbind din şampania roz. Toate băuturile erau roz şi curgeau fără restricţii. Mulţimea se distra de minune şi toată lumea era într-o dispoziţie de zile mari.

Rachel a venit şi m-a luat de mână, scoţându-mă de pe ringul de dans. M-am bosumflat.

– Hei, nu te uita aşa la mine. E momentul pentru licitaţia „Bărbatul serii"! Am vrut să mă asigur că găseşti un loc bun pentru spectacol. Bună grijă din partea ei, m-am gândit.

O, da! Jucători de baseball sexy care îşi scot hainele de pe ei. Mi-am scos telefonul mobil din sutien. Rachel s-a uitat la mine clătinând din cap.

– Nu-mi vine să cred că ţi-a încăput un telefon în sutien. Cred că bărbaţii sunt înnebuniţi după pieptul tău.

M-am uitat în jos la sânii mei dolofani şi am rânjit.

– N-am avut plângeri până acum, am spus, iar ea a început să chicotească.

Adjudecătorul angajat s-a urcat pe o scenă lungă, oprindu-se într-o parte, lângă un podium.

– În această seară, avem o ofertă specială pentru toate doamnele. Având în vedere că acesta este un eveniment caritabil în folosul femeilor, o să le oferim acestora ceva pentru care să poată licita. Domnilor, poftiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiţi! a spus el, lungind ultimul cuvânt. Toţi cei douăzeci şi cinci de jucători de baseball au ieşit la rampă şi s-au aliniat. O frumuseţe. O încântare pentru ochi oriunde te uitai. Pentru plăcerea dumneavoastră de a licita, vă oferim... o seară cu un jucător de la Red Sox. O să vă bucuraţi de prezenţa lui nu mai puţin de patru ore, pentru întâlnirea pe care vi-o doriţi – a coborât vocea –, în limitele rezonabilului, doamnelor.

DJ-ul a pus o melodie vioaie, de striptease, şi apărătorul din a treia bază a făcut un pas în faţă.

– Doamne, e Jacob Moore! a ţipat o femeie, ridicând paleta roz pentru licitaţie înainte ca adjudecătorul să anunţe măcar începerea ofertelor.

– Ei bine, se pare că avem deja licitatoare pline de entuziasm. Ce-ai spune să-ţi scoţi sacoul şi să le arăţi doamnelor ce ascunzi acolo, Jake? Jacob a făcut ce i s-a spus. Părul lui blond şi ochii albaştri străluceau în lumină. Ce-aţi spune să începem licitaţia de la o mie de dolari? Să-mi trag palme! O mie de dolari pornirea! Nu-mi venea să cred.

Nu e nevoie să mai spun că nu era suficient. Jacob s-a plimbat de-a lungul scenei şi, când şi-a desfăcut cămaşa, licitaţia a urcat până la patruzeci de mii.

– Sunt câteva bogătaşe foarte încinse pe aici, i-am spus lui Rachel în timp ce alegeam o poză cu Jake şi i-o trimiteam lui Gin.

Am primit răspunsul imediat.

Către: Mia Saunders
De la: Târâtura-pizdulice
Te urăsc de-a dreptul. Nu te opri... nici eu nu m-aş opri cu bucăţica aia masculină.

Am început să râd și i-am arătat lui Rachel ce a spus Gin. A clătinat din cap.

- Nu-mi vine să cred că o ai pe prietena ta cea mai bună în telefon cu numele Târâtura-pizdulice.

- De ce nu? E amuzant.

A ridicat din umeri.

- Dacă spui tu...

Am văzut cum licitația pentru apărătorul exterior s-a încheiat cu douăzeci de mii de dolari în plus. Următorul, apărătorul de pe partea stângă. Lângă scenă, în picioare, se afla o femeie care saliva efectiv uitându-se la pielea lui ciocolatie. Avea exact nuanța ciocolatei amărui. Licitația s-a închis la cincizeci de mii. Femeia nu avea de gând să-l scape pentru mai puțin. Făcuse prima ofertă la douăzeci și cinci de mii de dolari.

Am împuns-o pe Rachel în umăr, apoi am ales o poză și i l-am trimis lui Gin pe frumosul ciocolatiu.

Către: Mia Saunders
De la: Târâtura-pizdulice
Să-mi fut una! Ce l-aș mai mușca de curișorul ăla de ciocolată. Mă întreb dacă s-ar topi în gura mea, nu în mână.

Cu asta, și cu ușoara mea amețeală de la băutură, am cedat. Am izbucnit în hohote complet nepotrivite pentru o doamnă, care m-au făcut să pierd licitația unui jucător. Nu i-am spus lui Gin. S-ar fi enervat.

- Auzi, Rach, ar trebui să ne jucăm cu licitatoarele. Să le facem să urce mai mult, nu?

- Am putea, dar se descurcă destul de bine și singure. După calculele mele, au fost opt până acum și avem deja trei sute de mii. Ultimii doi au fost achiziționați cu câte cincizeci de mii.

M-am uitat la următorul tip de pe scenă. Era Junior. Kris, prietena lui cea drăguță, a venit țopăind spre mine.

- Junior îmi dă voie să licitez pentru el, a țipat ea în culmea încântării. Trebuie să iasă bine. Majoritatea femeilor își doreau

o bucățică din Junior Gonzales. Îți venea să-l mănânci. Nici în seara asta lucrurile nu stăteau altfel.

– Îmi pare rău, Kris. Am ridicat aparatul foto și, când s-a văzut întreaga splendoare cafenie, cu pachetele de mușchi strălucind și cu panglica roz pictată pe pieptul lui, era să-mi înghit limba.

Kris a început să țipe:

– Eu, eu, eu vreau să-l cumpăr! Poate să mă prindă când vrea! a strigat ea, iar eu i-am făcut o fotografie frumuseții masculine care era Junior. Mă rog, ca să fiu sinceră, am făcut mai multe. Din față, din lateral, o poză cu fundulețul încordat, făcându-le pe toate femeile să țipe înnebunite. I-am trimis toate pozele lui Gin, iar telefonul meu s-a auzit printre țipetele doamnelor.

Către: Mia Saunders
De la: Târâtura-pizdulice
OMG, Junior! Te iubesc, Junior! Să-i spui că-l iubesc.

Nici nu am apucat să las jos telefonul, că s-a auzit din nou semnalul.

Către: Mia Saunders
De la: Târâtura-pizdulice
CURUL ăla! Doamne, ai milă de sufletul meu de parașută! L-aș lăsa să mă prindă, să mă arunce, să mă lovească cu bâta, atât timp cât o face dezbrăcat și mă fute de mă rupe.

Licitația pentru Junior continua nebunește, iar Kris se bosumfla cu fiecare ofertă. Apoi, micuța cea sexy s-a enervat de-a dreptul. A început să-și agite paleta, să țipe la adjudecător și să le arunce priviri furioase femeilor care licitau.

Într-un târziu, a strigat:

– O sută de mii de dolari! Era să cad de pe scaun. Rachel m-a prins și m-a repus pe picioare.

– Kristine! Ai voie să cheltuiești atâția bani? am întrebat-o, îngrijorată că s-ar putea să dea de belea cu Junior.

A dat hotărâtă din cap că da, continuând să agite paleta în aer. Era al naibii de amuzantă. Apoi mi-a răspuns.

– El voia oricum să doneze pentru cauză. Așa, nimeni nu pune mâna pe bărbatul meu și el își îndeplinește dorința de a dona bani în memoria mamei lui Mace. Mereu a spus că vrea să-și arate respectul și că Mace este fratele lui dintr-o altă mamă. Așa spune el.

S-a luminat la față și a început să danseze de bucurie când adjudecătorul a anunțat:

– Vândut blondei minione pentru o sută de mii de dolari!

În loc să se întoarcă la locul lui, Junior a sărit de pe scenă, cu ochii la premiul lui, și-a luat iubita în brațe și și-a lipit buzele de ale ei.

– Te-ai descurcat atât de bine, iubito! a spus el, răsucind-o ca pe o păpușă din cârpe. Ea, plină de mândrie, l-a sărutat peste tot. Erau făcuți unul pentru celălalt. Știu că, de obicei, un hispanic de modă veche, religios, ar alege o sud-americancă, dar cumva el reușește să facă lucrurile să meargă. Ar fi interesant de văzut cum se vor descurca când o va duce acasă, la mama lui. M-am cutremurat la acest gând. La cât de mult se iubeau, era clar că el nu dă doi bani pe regulile de demult. O avea pe zâna lui cea micuță și asta îi plăcea.

Licitația continua. Au fost oferte de multe zeci de mii de dolari, urcând și până la o sută cincizeci de mii până să se ajungă la rândul lui Mace. Ultimul rămas pe scenă.

– Doamnelor, bărbatul pe care l-ați așteptat toate. Mason Mace Murphy! Poate să arunce o minge cu o sută de mile pe oră, este pe listele cu cei mai sexy bărbați din toată lumea, iar acum este aici pentru plăcerea dumneavoastră de a licita. Haideți să începem licitația de la cincizeci de mii de dolari! a anunțat adjudecătorul. În toată încăperea au început să se ridice paletele. O adevărată mare de roz. În regulă, nu e destul de mult pentru dumneavoastră, hai să încercăm o sută de mii de dolari. Tot au rămas în aer vreo zece palete.

În sfârșit, când s-a ajuns la două sute cincizeci de mii, a rămas ridicată o singură paletă.

– Am auzit două sute cincizeci de mii? Două sute cincizeci de mii o dată, două sute cincizeci de mii de două ori. Vândut doamnei în rochia roz din satin!

M-am întors spre stânga şi am văzut paleta lui Rachel în aer. Mason a făcut cu ochiul mulţimii şi a sărit de pe scenă. A alergat într-un suflet spre Rachel şi a tras-o în braţele lui.

– M-ai cumpărat pentru un sfert de milion de dolari? a întrebat-o uluit. Era acolo, lângă el, şi nici mie nu-mi venea să cred.

– Firma mi-a spus cât pot să ofer. Eşti pe cale să semnezi câteva contracte ca imagine a unor companii, reclame şi sponsorizări. Per total, este o picătură într-un ocean din comisionul pe care o să-l obţinem. Vrem să ne facem clientul fericit, a tors ea. Buzele ei străluceau în lumină, arătând încântător.

Un sfert de milion de dolari e o picătură într-un ocean. La naiba, mi-am ales greşit cariera.

– Nu ştiu ce să spun. Mason avea ochii umezi şi se uita numai la faţa ei.

– Pentru început, ar merge un mulţumesc. A ridicat din sprâncene şi, pentru prima oară, am văzut-o pe dulcea, inocenta Rachel rânjind satisfăcută. Era adorabilă.

El i-a cuprins faţa în mâini, dar fotografii se apucaseră deja de treabă. Nu era bine. A tras-o mai aproape, i-a şoptit un mulţumesc la ureche şi s-a mutat lângă mine, băgându-şi nasul în părul meu. Aparatele au început să ţăcănească nebuneşte.

– Rachel, nu s-a terminat. Vreau să fiu singur cu tine după eveniment. Să nu fugi de mine. Vreau să vii în camera mea când terminăm aici, să putem sta de vorbă. Promite-mi că vii, a rugat-o el în şoaptă.

– O să vin, i-a promis ea. Apoi el m-a sărutat pe obraz şi s-a dus să strângă mâinile donatoarelor din cadrul licitaţiei.

* * *

Mulţimea a continuat să danseze şi să participe la eveniment pe toată durata serii. La un moment dat, vocea lui Mason a răsunat în boxele de mare putere şi s-au aprins luminile, semn că seara era pe sfârşite. Era trecut de miezul nopţii şi picioarele mă ucideau. Aveam nevoie de o baie fierbinte, şi ştiam că mă aşteaptă una în apartamentul de la hotel. Mason rezervase un

apartament dublu pentru noi, ca să nu fie nevoie să conducem o jumătate de oră sau să luăm un taxi până la el acasă. Astfel, aveam unul dintre apartamentele de lux ale hotelului, ca majoritatea jucătorilor şi a fetelor din WAG.

Mason şi-a dres glasul, care suna anormal de tare în sistemul de sunet.

– Sunteţi amabili să mă ascultaţi cu toţii? a întrebat el şi mulţimea s-a grăbit să se adune în faţa scenei. Reflectorul era direct pe faţa frumoasă a lui Mason. Vreau să vă mulţumesc tuturor pentru că aţi venit aici în această seară să sprijiniţi organizaţia locală Boston de conştientizare a pericolului reprezentat de cancerul la sân. Acum zece ani, tatăl meu şi-a pierdut soţia, iar eu şi cei trei fraţi ai mei ne-am pierdut mama. Avea numai treizeci şi cinci de ani. Nu trece o zi în care să nu ne fie dor de ea. Cancerul a lovit agresiv şi ne-a răpit-o repede. Nu făcuse niciodată o mamografie, pentru că nu avea încă patruzeci de ani. Chiar având cazuri în familie, nu a crezut că i se poate întâmpla ei. Ei bine, i s-a întâmplat. Haideţi să nu mai pierdem din cauza acestei boli devastatoare şi alte femei pe care le adorăm.

Au izbucnit aplauze asurzitoare. Mason a ridicat mâinile, liniştind mulţimea cu un gest.

– Cu toate că seara aceasta a fost în memoria mamei mele, Eleanor Murphy, ea este dedicată în primul rând femeilor care mai pot fi salvate. De aceea, am deosebita plăcere să îl invit pe preşedintele grupului de conştientizare a pericolului reprezentat de cancerul la sân din Boston să accepte un cec cu donaţiile din această seară. Mason şi-a aruncat privirea spre cec şi ochii i s-au umezit, iar înainte de a apuca să se îmbărbăteze, o lacrimă i-a alunecat pe obraz. S-a frecat la ochi. Cred că mi-a intrat ceva în ochi. Mulţimea a izbucnit în râs, eu la fel.

Mason clătina din cap şi îi tremura mâna. Întreaga audienţă a reacţionat văzând un bărbat uriaş, plin de încredere în sine, căzând pradă emoţiei. Era ca un val de fericire amestecată cu durere. Mick Murphy a sărit pe scenă şi a pus o mână pe umărul fiului său, strângându-l de câteva ori. Să fie acolo pentru fiul său, să-l

ajute să rămână demn în mijlocul unui moment foarte emoționant, era o dovadă de dragoste pe care și eu aș fi dorit s-o primesc din partea tatălui meu.

– Cu deosebită plăcere și imensă recunoștință pentru toată lumea, vă prezint cecul în valoare de un milion două sute șaptezeci de mii de dolari. Mason a ridicat cecul și întreaga audiență a început să strige atât de tare, încât am crezut că o să se dărâme clădirea. M-au trecut fiorii și am simțit că mi se face pielea ca de găină. Adunasem aproape un milion trei sute de mii într-o singură seară. Bărbatul de la organizația caritabilă a luat cecul cu lacrimile curgându-i pe față. Nu a încercat să le ascundă.

L-am auzit prin microfonul prins lângă obrazul lui Mason:

– Fiule, mi-am pierdut soția acum câțiva ani. Ar fi fost mândră să vadă toate acestea. Fiica mea trăiește datorită muncii pe care o depunem și a pre-*screening*-ului pe care l-a făcut la douăzeci de ani. Nu am cuvinte să-ți mulțumesc pentru că ai atras atenția asupra cauzei noastre aici, în oraș, dar și pentru că ai răspândit vestea în întreaga lume cu bunul tău renume. A făcut un pas în spate și apoi a continuat. Și al întregii echipe Red Sox. Vă mulțumesc tuturor. Pentru toți cei care sunt de față și care au contribuit, vom folosi banii așa cum se cuvine, imediat. Și-a șters lacrimile.

Vederea bărbaților în toată firea plângând le transformă pe femei în niște idioate smiorcăite. Toate femeile din jurul meu plângeau, ștergându-se la ochi cu batiste și batistuțe, inclusiv eu.

Era cea mai reușită noapte pe care o aveam de multă vreme.

***

Înapoi în camera mea, m-am smuls somnoroasă din apa călduță. Spuma de baie se dusese de mult, terminasem șampania și mâncasem echivalentul greutății mele în căpșuni învelite în ciocolată și acum mă pregăteam să mă arunc în pat. M-am îmbrăcat cu un halat pufos, dorind să ies să-i spun noapte bună lui Mason. Avusese treabă cu frații lui și îi spusesem că ne vedem în cameră sau dimineață, la micul dejun. M-a sărutat dulce pe obraz pentru aparatele de fotografiat care așteptau cu nerăbdare,

m-a prins de mâini și mi-a mulțumit pentru tot. Una dintre fetele din WAG și cu mine am pornit spre camerele noastre, lăsându-i pe băieți să-și vadă de distracția exclusiv masculină pentru restul serii. Per total, am fost foarte impresionată de felul în care au decurs lucrurile. S-au strâns o grămadă de bani, evenimentul a fost minunat pentru Mason și pentru întreaga echipă Red Sox, iar o mulțime de oameni cu bani s-au ales cu reduceri masive de impozite. Mai important încă, mama lui Mason a fost onorată și mai multe femei decât pot număra pe degetele de la mâini și de la picioare aveau să efectueze pre-*screening*-ul de care aveau nevoie, care le putea salva viețile.

M-am simțit ca o Maica Tereza modernă în pantofi sexy, fustă strâmtă și geacă din piele. Am râs în sinea mea, pășind în livingul deschis ușor amețită de băutură. Era gol, dar sacoul de la costumul lui Mason era aruncat pe canapea, așa că știam că s-a întors. Am mers în vârful picioarelor spre camera lui și am văzut o lumină slabă prin ușa întredeschisă.

Când m-am apropiat, am auzit niște zgomote. Creierul meu nu a părut pregătit să ofere un răspuns potrivit la ceea ce auzea până când nu am reușit să și văd. Două trupuri se vedeau prin crăpătura ușii. Mason era în mod evident deasupra unei femei, pompând în ea pe la spate.

– O, da, atât de strâmtă, a spus el. Am continuat să privesc, neputând să mă abțin, în timp ce el și-a dus o mână pe spatele ei, până la părul cel blond. L-a dat la o parte și atunci am putut să văd cine era în patru labe. Rachel. Dulcea, profesionista Rachel își lovea fundul mic și perfect de Mason, în timp ce el intra în ea iar și iar. I-a apucat umărul cu mâna și s-a împins tare. A mea. Ești a mea acum, Rach. O să mă ocup de păsărica asta dulce în fiecare zi tot restul vieții mele, a strigat el.

Rachel a țipat.

– Da. Doamne, da. Mace, e atât de bine. O să termin. O să termin. O, Dumnezeule!

– Asta-i, iubito, a spus Mason, apoi a ridicat-o și i-a cuprins sânii cu mâna, trăgând-o de sfârcuri. Avea sâni mici, dar îi

încăpeau perfect în mână și el părea să se bucure de el fără a se plânge. Știam că ar trebui să plec, că nu ar trebui să stau și să mă uit, dar erau atât de frumoși. Spre deosebire de spectacolul erotic pervers pe care îl vizionasem ultima oară când l-am prins pe Mason în acțiune, acum era cu totul altceva. Era ca și cum priveam o operă de artă. Captura cu adevărat actul iubirii.

Mason a strâns sfârcurile mici ale lui Rachel. Mi-am mușcat buza și am strâns din picioare. Locul dintre ele pulsa dureros, umed și disperat să primească atenție. Dar nu aveam de gând s-o fac. Nu aveam să mă masturbez în timp ce mă uitam la ei. Aș fi mers prea departe.

Tocmai când mă pregăteam să mă retrag, ca să le ofer puțină intimitate, mâna lui Mason a zburat între picioarele ei, unde părul cel blond era aranjat într-o liniuță subțire. Și-a mișcat circular două degete, iar ea s-a arcuit, în timp ce el continua să pompeze. Amândoi strigau, terminând în același timp. Era exotic, senzual, un lucru pe care îl doream și pentru mine mai mult decât orice pe lume. Doar că nu știam unde sau cu cine îl voi găsi. Pentru o scurtă perioadă a anului am crezut că l-am găsit, dar acum eram înapoi la linia de start, de una singură. Puteam să fiu cu oricine mi-aș fi dorit, dar la fel putea și Wes.

Wes. Doamne, numai gândul la numele lui mi-a transmis o dorință nouă care să-mi umezească carnea dintre picioare.

Alergând înapoi în cameră, am închis ușa și m-am aruncat în pat. Nu voiam să fac ceea ce am făcut după aceea, dar nu am putut să mă abțin. Mi-am scos telefonul, am deschis pozele pe care le-am făcut cu Wes și Alec și am început să mă uit la frumusețea lor dezbrăcată. Apoi am început să mă ating. Nu mi-a luat mai mult de treizeci de secunde să încep să țip, înăbușindu-mi țipetele cu antebrațul, mușcând din halat și din carnea de pe mâna mea în timp ce mă scuturau fiorii.

A fost bine cât a ținut, dar apoi, stând întinsă în liniștea din cameră, sentimentul copleșitor care vibra în mine era o incredibilă senzație de singurătate. Pentru prima oară în viață, eram singură, complet singură.

Capitolul 7

Sponsorii pentru Mason au apărut, ca din senin, imediat după evenimentul caritabil. Se pare că, dacă un tânăr jucător profesionist de baseball devine filantrop, toate organizațiile importante din lumea sportului doresc să pună mâna pe el. Rachel s-a ocupat toată săptămâna de solicitări de interviu, campanii publicitare, reclame și altele de acest gen. Eu mi-am jucat rolul de iubită drăguță și devotată, în timp ce m-am îndopat cu bere și baseball. Era minunat. Eram de trei săptămâni aici și deja plângeam la gândul că urma să-l părăsesc în curând pe Mason și existența lui lejeră. Sigur, aveam să fiu trimisă la alt tip cu bani care avea nevoie de mine în alt scop, iar comoditățile aveau să fie tot extraordinare, dar nu asta îmi doream. Viața cu Mason, după ce am depășit momentele lui de nemernic, era una ușoară. Era amuzant, inteligent și îi plăcea la nebunie să-și trăiască viața. M-am simțit tânără pentru prima oară după multă vreme. Nu aveam nimic altceva de făcut decât să fiu eu însămi. Lui Mason îi plăcea felul meu de a fi. De fapt, ne înțelegeam ca niște prieteni vechi, chiar dacă nu ne cunoșteam decât de trei săptămâni.

Vestea bună era că Rachel trecea mult mai des pe la noi. Erau incredibil de drăguți împreună. Ea era încă sfioasă, iar el se dădea peste cap să-i facă pe plac. Mă făceau să mă întreb cum aveau să meargă lucrurile după plecarea mea. Vreau să spun că publicul și fanii mă vedeau de trei săptămâni ca pe o iubită stabilă, mare admiratoare a echipei Red Sox, și femeia care își ajutase iubitul să pună la cale un eveniment caritabil.

– Hei, Mace, crezi că ar trebui să punem la cale o despărțire în public? l-am întrebat eu, întorcând ouăle în tigaie. Era rândul meu să pregătesc micul dejun, iar Mason mânca o cantitate

incredibilă de proteine, aşa că făceam o duzină de ouă doar pentru noi doi, din care el înfuleca zece, cu bacon, iar eu îmi mai tăiam nişte fructe.

Mason a şterpelit o bucăţică de bacon de pe farfuria pe care o aşezasem lângă aragaz şi a molfăit-o dus pe gânduri.

– Nu ştiu. Ar trebui s-o întrebăm pe Rachel. Cred că eu şi Rachel va trebui să ne ţinem relaţia secretă încă vreo câteva săptămâni, ca publicul să nu mă vadă sărind de la o fată la alta, înţelegi?

Am dat din cap că da, am luat brânza rasă şi am presărat-o peste omletă, apoi am adăugat sare şi piper.

– Are sens. Chiar, cum merg lucrurile între voi doi? Nu că nu le-aş fi putut auzi escapadele sexuale de la un stat distanţă. Puteau să facă ceva să le mai domolească. Eram într-o stare de excitaţie permanentă de o săptămână doar auzindu-i prin perete.

A furat încă o bucăţică de bacon şi s-a sprijinit de aragaz cât timp am aranjat mâncarea în farfurii. Două ouă şi două felii de bacon pentru mine, zece ouă şi patru felii de bacon pentru Mason. Am aşezat farfuriile pe barul unde ne plăcea să luăm masa. Sufrageria ni se părea amândurora prea formală.

– Merge bine. A rânjit. N-am ştiut niciodată ce pisică sălbatică se ascundea sub costumele alea elegante, dar al dracu' să fiu dacă nu-s cel mai fericit futangiu din zonă.

Am pufnit şi m-am înecat cu ouăle. M-a bătut pe spate până mi-am revenit.

– Pisică sălbatică? Pe bune?

A dat din cap, zâmbind atât de tare, că i-am putut vedea toţi dinţii.

– Cel mai tare futai din viaţa mea.

Asta i-a adus o pişcătură de braţ. S-a frecat să-i treacă.

– Dar e adevărat. E dulce şi cuviincioasă în costumele alea, dar imediat ce le scot de pe ea, frate, Mia, blonduţa mă dă pe spate.

A fost rândul meu să rânjesc.

– Mă bucur atât de mult, Mace. Crezi că o să iasă ceva serios de aici? am întrebat eu, reţinându-mi speranţa, încercând să nu arăt cât eram de entuziasmată pentru ei.

Şi-a atins bărbia şi m-a împuns.

– Este serios deja. Nu pot să-mi închipui că ar putea să pună alt bărbat mâna pe ea. L-a trecut un fior şi a gemut. Mă înnebuneşte numai gândul la asta. Gândul că ar putea fi cu altul mă face să dau cu pumnul în perete, iar asta trebuie să însemne ceva. Am dreptate?

– Ai, am convenit pe dată.

– Aşa că mă gândesc să vorbesc cu ea despre asta mâine, când mergem la Seattle.

Seattle. Mergem la Seattle. Cineva la care ţin foarte mult locuieşte acolo.

– Seattle, pe bune?

– Da, avionul decolează mâine dimineaţă, la prima oră. O să stăm acolo câteva zile. Trei meciuri unul după altul. Adună-te, dulceaţă. Şi-a curăţat farfuria atât de repede, de parcă ar fi aspirat ouăle şi baconul în loc să le mănânce.

Mi-am trecut limba peste buze şi posibilitatea de a scăpa de ceva din singurătatea pe care am trăit-o în ultima săptămână mi-a fulgerat prin minte, ca activată de un întrerupător.

– Hei, ăăă, am un prieten la Seattle. Cât vă faceţi treaba tu şi Rachel, ar fi în regulă dacă l-aş invita pe la mine?

Mason a făcut ochii mari, rânjind.

– Un prieten?

M-am uitat la el pe sub gene.

– Da, nu toată lumea are prieteni?

– Ce fel de prieten? a continuat el cu un soi de voioşie în glas. Un tip?

– Contează? l-am repezit eu destul de enervată. Chiar nu era treaba lui şi nu aveam de gând să-i fac confidenţe.

A clătinat din cap că nu.

– Nu, doar făceam mişto. Nu mă interesează cu cine te fuţi. Atât timp cât presa nu prinde de veste că falsa mea iubită mă înşală, e totul în ordine.

Acum am zâmbit, fluturându-mi genele.

– Pot să fiu discretă.

Mason şi-a lins buzele, rânjind.

– Pun pariu că poţi.

* * *

Întârziere din cauza ploii. Turna cu găleata când am aterizat şi am ajuns la stadion. Arbitrii amânau de o oră începerea meciului. Fanilor, însă, nu părea să le pese. Marinarii erau trup şi suflet alături de echipa lor şi probabil că erau obişnuiţi cu ploaia. Asta mi-a dat timp să-i trimit un mesaj unui anumit francez sexy de care mi-era dor.

Către: Alec Dubois
De la: Mia Saunders
Hei, franţuzule... sunt în oraş pentru câteva zile. Eşti liber să ne întâlnim diseară?

Nu-mi venea să cred că fac aşa ceva. Nu mai vorbisem cu Alec de la plecare, de acum aproape două luni. După aproape o oră, am primit, în sfârşit, un răspuns.

Către: Mia Saunders
De la: Alec Dubois
Ma jolie, *o să mă întâlnesc cu tine oricând şi oriunde. Trebuie să presupun că asta este ceea ce voi, americanii, numiţi o invitaţie la sex?*

Am chicotit necontrolat, imaginându-mi-l pe Alec spunând „invitaţie la sex" cu accentul lui franţuzesc. Am strâns telefonul la piept, simţindu-mă deja mai uşoară şi mai puţin singură.

Către: Alec Dubois
De la: Mia Saunders
Eşti interesat?

Către: Mia Saunders
De la: Alec Dubois
Mai e nevoie să întrebi? Nu pune prea multe haine pe tine. Vreau să-ţi văd ta peau parfaite *din clipa în care deschizi uşa.*

Pielea perfectă. Vrea să-mi vadă pielea perfectă. Mereu a avut un fel al lui de a-mi arăta cât de mult îmi adoră corpul. M-am gândit la degetele lui mângâindu-mi şoldul gol, în sus, pe talie, până la sâni. Obişnuia să-mi murmure la ureche cuvinte frumoase în franceză în timp ce mă atingea. Alec m-a făcut să mă simt frumoasă. Din toate punctele de vedere.

Imediat, am simţit fierbinţeala, dorinţa rotindu-mi-se prin vene, în timp ce anticipaţia revederii cu Alec îmi trecea în spirală prin fiecare por, îmi gâdila fiecare fir de păr, mângâindu-mă cu esenţa dorinţei.

Diseară aveam să-l revăd pe franţuzul meu. Abia aşteptam!

* * *

Am deschis uşa şi iată-l. Alec Dubois, franţuzul meu. Înainte de a apuca să-l salut, m-a apucat de talie, m-a tras la pieptul lui şi m-a ridicat în aer. Şi-a lipit buzele de ale mele şi eu i-am cuprins talia subţire cu picioarele. S-a întors, a trântit uşa în urma lui, apoi m-a lipit de ea, sărutându-mă mai profund. Partea lui cea mai tare se freca de locul în care-l doream cel mai mult. Am gemut, deschizând mai tare gura. A acceptat invitaţia şi şi-a strecurat limba înăuntru, răsucind-o în jurul limbii mele.

Până în acel moment, uitasem cât de tare mi-era dor de săruturile lui Alec. Când săruta, o făcea cu tot ceea ce avea de oferit... pasiune, dorinţă şi graţie. Atâta graţie şi frumuseţe, că îmi tăia răsuflarea. S-a tras la o parte şi şi-a lipit fruntea de a mea.

– *Ma jolie*, mi-a fost dor de dragostea noastră, mi-a şoptit cu buzele lipite de ale mele. Mi-au apărut lacrimi în ochi şi m-am uitat fix în ochii lui. Irişii, gălbui şi punctaţi cu mici puncte de maro, păreau să strălucească în lumină.

L-am muşcat uşor de buze şi mi-am afundat faţa în gâtul lui.

– Şi mie mi-a fost dor de tine, Alec. Nici n-am ştiut cât de mult până când nu te-am văzut în faţa mea. Mi-a cuprins ceafa cu degetele de la ambele mâini, trecându-şi degetele mari peste bărbia şi obrajii mei.

Ochii lui păreau să-mi studieze fiecare trăsătură a feţei aşa cum numai un artist extrem de atent la detalii o poate face.

– Ai fost tristă, *chérie*. De ce?

Am clătinat din cap, nedorind să începem această discuție.

– Mai târziu. Deocamdată, ți-e foame, pot să te servesc cu ceva?

Alec m-a presat cu toată lungimea în centrul plăcerii, de unde excitația mi-a țâșnit spre membre. Mi-am strâns picioarele, trăgându-l mai aproape de mine. Ochii îi fulgerau cu o intensitate de care-mi fusese dor. Avea figura unui bărbat disperat. Disperat să o aibă pe femeia lui.

– Nu mi-e foame decât să-ți gust sexul dulce, *ma jolie*. Și iată-l înapoi pe franțuzul meu pervers.

Fără alte comentarii, m-a dus în apartamentul meu și a închis ușa. Și-a pus un genunchi pe pat, apoi s-a aplecat și m-a lăsat jos ca și cum aș fi fost la fel de valoroasă ca unul dintre tablourile lui.

– Dezbracă-te pentru mine, a spus Alec, apoi s-a ridicat. Vreau să-ți expui lumina.

Felul în care a vorbit, focul din privirea lui mi-au transmis fiori pe șira spinării. Fără pic de eleganță, m-am ridicat în genunchi și mi-am tras peste cap rochița scurtă. Nu purtam nimic pe dedesubt, amintindu-mi preferința lui pentru haine puține și lipsa barierelor.

– *Vous êtes devenue plus belle.* Alec a vorbit în franceză, iar cuvintele lui mi-au trecut peste piele ca și cum m-ar fi atins, ușoare ca o pană, dar fel de tulburătoare. Chiar cu franceza mea ruginită și lipsită de experiență, știam ce mi-a spus. Că devenisem mai frumoasă.

Am clătinat din cap că nu.

– Doar în ochii tăi.

Mi-a cuprins obrajii în palme.

– Tu nu te vezi la fel cum te vede lumea.

Am izbucnit în râs.

– *Tu* nu ești lumea, franțuzule.

Alec m-a bătut ușor pe buze, iar eu i-am supt degetul mare, răsucindu-mi limba în jurul lui. I s-au întunecat ochii, lumina nu mai oferea tenta de auriu a privirii sale ca de ambră.

– O, *chérie*, ai uitat ce ai învățat în timpul petrecut împreună? a șoptit el scoțându-și tricoul și expunându-și pectoralii în care îmi plăcea atât de mult să-mi înfig dinții și mușchii abdominali pe care degetele mele mureau de nerăbdare să-i atingă.

– N-am uitat cât de tare îți ador corpul, i-am răspuns strângând din pumni, cu sânii îngreunați și plini de dorință. Mâinile lui s-au îndreptat spre globurile gemene, strângându-le și masându-le ca și cum ar fi vrut să facă din nou cunoștință cu corpul meu. Mi-a țâșnit un strigăt de pe buze când și-a trecut degetele peste sfârcurile umflate. A tras adânc aer în piept și s-a apropiat de gâtul meu, părând că vrea să-mi inspire parfumul.

Închizând ochii, am gemut și mi-am lăsat capul pe spate. Simțeam cum vârfurile șuvițelor păr îmi ating pielea goală de pe fund.

– Ador atingerea ta.

O senzație de umezeală mi-a cuprins sânul drept, apoi am simțit mușcătura dinților lui ciupindu-mi pielea. Un nou acces de dorință a pornit din locul pe care-l sugea în jos, pe torsul meu, oprindu-se drept între coapse. Clitorisul îmi pulsa dureros, așteptând clipa în care avea să mă atingă *acolo*. Și știam că o s-o facă. Dacă era vreun lucru pe care să-l știu cu siguranță în legătură cu Alec Dubois, era acela că adoră să-mi simtă gustul pe limbă.

Vreme de mai multe minute, Alec s-a înfruptat din sânii mei, sugând, trăgând, masând și mușcându-mi sfârcurile, până când au ajuns ca niște mici căpșuni coapte, numai bune de mâncat. Îmi roteam șoldurile în aer, căutând ceva, orice, care să mă scape de durere.

– Alec, l-am implorat eu, iar el a rânjit cu sfârcul în gură, sugând cu putere, apoi s-a tras la o parte. Când am deschis ochii, știu ce trebuie să fi văzut el. O femeie gata să fie futută. Numai că Alec nu futea, el făcea dragoste, și mi-o spusese de atâtea ori.

Și-a dus mâinile la blugi, i-a desfăcut și i-a lăsat să cadă pe coapsele lui musculoase. Capul gros al penisului lui a lăsat să iasă o picătură ca o lacrimă când s-a văzut eliberat din închisoarea denimului. M-am aplecat și am lins picătura, gemând la amintirea gustului.

– *Oui, mon amour*, potolește-mă puțin, ca să pot să mă înfrupt din tine.

Eram în patru labe când și-a trecut degetele prin părul meu și mi-a împins-o în gură. L-am supt cu putere, băgând-o în gură atât de adânc, că mi-a ajuns până pe gât, așa cum îi plăcea lui.

– *Si bon*. E atât de bine, mi-a spus. Și nu se înșela. Era incredibil de bine să-l servesc pe Alec. Gustul lui, parfumul lui îmi aminteau de timpuri minunate, de sex nemaipomenit, de mult râs, dragoste și prietenie. Toate lucrurile de care aveam nevoie în viața mea acum. Cu Alec alături de mine, nu mai eram singură.

Mi-am dublat eforturile, făcând salturi pe toată lungimea și venerându-i capul, sugând fiecare picătură de lichid presemi-nal ca o pisicuță care atinge ușurel farfurioara cu smântână. El s-a uitat la mine cum îl iau cu totul. Când m-am uitat în sus din poziția mea, avea nările lărgite, ochii pe jumătate acoperiți de pleoape, gura, ca o linie fermă, răsucită de extaz în timp ce pompa în gura mea. Am primit ceea ce mi-a oferit, iubind fiecare clipă. Apoi, fără nici un avertisment, niciodată nu m-a avertizat, s-a împins adânc și mi-a umplut gura cu esența lui. Explozii fierbinți ale semințel lui mi-au alunecat pe gât. Am înghițit respectuos, mulgându-l de fiecare picătură, până când și-a strâns pumnul la rădăcina părului meu și m-a tras înapoi.

– O, *ma jolie*, o să-ți arăt din nou cum să te iubești pe tine și pe alții iubindu-te în seara asta. Acesta, frumoasa mea Mia, a fost un început perfect.

* * *

Abia ieșisem din duș după două reprize serioase de sex.

– Mulțumesc că ai venit în seara asta. M-am ghemuit la pieptul lui gol. Și-a trecut degetele peste brațul și umărul meu în forme pe care nu le-am înțeles. Nici n-am încercat.

Alec și-a frecat falca de creștetul capului meu.

– De ce ești atât de singură când ești plătită să fii cu cineva? m-a întrebat el. Avea un ton curios, nu acuzator.

Cuibărindu-mă mai aproape de el, i-am lins sfârcul, apoi l-am sărutat ușor.

– Alec, nu mă culc cu toţi clienţii mei.

M-a strâns mai tare în braţe.

– *Vraiment*? Serios? m-a întrebat el.

Asta m-a făcut să chicotesc.

– Serios, i-am răspuns.

– Nu înţeleg asta. De ce, dacă te plătesc să fii cu ei, nu eşti *cu ei* în cel mai frumos mod cu putinţă?

Am chicotit din nou, lipită de pielea lui caldă. Evident, nu avea cum să înţeleagă.

– Ştii că nu eram obligată să fac sex cu tine.

S-a uitat la mine pieziş şi mi-am dat seama că încearcă să înţeleagă ceva.

– *Chérie*, tu şi cu mine eram meniţi să ne iubim unul pe altul. Nu s-a pus niciodată problema să nu fie aşa, *oui*?

– *Oui*, dar nu e cazul cu oricine, Alec. Nu sunt plătită să mă fut.

– Eu nu fut, a repetat el cu tărie cu un mormăit pe care îl ştiam atât de bine.

Am ridicat capul, mi-am aşezat mâinile pe pieptul lui şi mi-am fixat bărbia deasupra lor.

– Ştiu. Şi ador asta la tine. Mâinile lui s-au mişcat în sus şi în jos pe spatele meu, ca şi cum picta ceva. Poate chiar o făcea, n-am de unde să ştiu. Era un artist. Tu m-ai învăţat să-l iubesc pe cel cu care sunt, dar asta nu înseamnă că trebuie neapărat să fac sex cu el.

S-a uitat vizibil jignit la mine.

– De ce nu? Toată lumea are nevoie să se elibereze de tensiune, să se conecteze la nivel fizic, iar a face dragoste este cea mai bună metodă de a face asta.

Desigur că aşa vede lucrurile franţuzul meu.

– Păi, clientul de după tine era homosexual. Am ridicat din umeri.

– Atunci puteai să faci dragoste cu amândoi. M-a tras deasupra lui, şi-a strecurat mâinile sub fundul meu şi mi-a desfăcut picioarele ca să-l călăresc. Se întărea sub mine. Alec este, de departe, cel mai viril bărbat pe care l-am cunoscut vreodată. Când

a spus că o să facă dragoste cu mine toată noaptea, n-am avut nici o îndoială că o să pic de nesomn înainte să se oprească el să mă iubească.

Lingându-l de la un sfârc la celălalt, am început să sug discul neglijat până când s-a întărit.

– Asta ar fi fost o experiență, dar nu s-a pus problema.

– N-am să înțeleg niciodată asta. Continuă.

Aplecându-mi capul într-o parte, mi-am trecut un deget peste barba și mustața lui. Șuvițele lungi și arămii se uscaseră și erau ondulate și sexy într-un fel extrem de masculin.

– Tipul cu care sunt acum, jucătorul de baseball. La început, m-am gândit că s-ar putea să doresc să împart patul cu el, dar este îndrăgostit de altcineva.

– A, și cealaltă femeie nu dorește să împartă. Atunci, de ce a avut nevoie de tine? m-a întrebat el gânditor, dar mi-era greu să fiu atentă, pentru că în clipa aceea a hotărât să-și înfigă adânc un deget în sexul meu pe la spate. M-a frecat cu un deget până când m-am umezit suficient de mult cât să mai poată băga unul. Ce spuneai? a rânjit Alec, știind exact ce-mi face. Ticălos sexy!

– Ăăă, da. Ei bine, era cam măgar când ne-am cunoscut și apoi l-am ajutat... O, Doamne! Mi-am lăsat capul în jos și m-am împins, lăsându-i degetele să ajungă în locul potrivit. Ăăă, să pună mâna pe fata pe care o dorea.

A țâțâit din limbă.

– Păcat. Mai mult pentru mine, a rostit, apoi s-a împins adânc înăuntrul meu cu cele două degete. Am răspuns, gemând și gâfâind, senzația împrăștiindu-se în tot corpul. Apoi mi-am lipit gura de pieptul lui și l-am lins și l-am mușcat până când m-a făcut să termin cu degetele. În timp ce strigam, m-a rostogolit și a început să mă sărute de sus până jos. Îți vreau *la crème* pe limbă, *ma jolie*. Trebuie să-mi reamintesc gustul tău. Acum o să te ling. Am terminat cu poveștile?

Povești. Lui i se părea că discuțiile sunt povești. La naiba, tipul e drăgălaș și al dracului de talentat. M-am ridicat pe călcâie și m-am înălțat până la fața lui. A gemut și și-a proptit limba în

mine cât a putut de adânc. Îmi ținea buzele de jos desfăcute cu mâna și își freca buzele, mustața și barba de sexul meu. Vreau să mă înconjor de parfumul tău în somn. Atunci voi avea vise frumoase cu frumoasa, dulcea mea Mia. *Oui, ma jolie?*

– O, da, am gemut eu, scoțând un țipăt când a supt mai tare din clitoris, trimițându-mă sus, pe cea mai înaltă culme.

Alec și-a văzut de treabă, fără grabă, între picioarele mele. M-a supt, m-a frecat cu degetul, m-a mușcat ușor cu dinții și chiar mi-a lăsat un semn rozaliu pe coapsa interioară. Din când în când, mă aducea până în clipa eliberării, apoi se retrăgea, până când am fost atât de epuizată și ieșită din minți de dorință, că l-am implorat să mă lase să termin. Sexul meu era atât de ud, că simțeam lichidul alunecos cum mi se scurge prin crăpătura fundului. Alec nu l-a lăsat să se irosească. A coborât cu limba și mi-a mângâiat rozeta micuță pe care o adora, și-a deschis larg gura și a sorbit. I s-au umflat obrajii, eu mi-am arcuit spatele, apoi și-a trecut dinții peste clitorisul meu și am zburat direct în stratosferă, săltând ca o femeie sălbatică. În timp ce eu terminam, el și-a pus un prezervativ, și-a înfipt penisul gros în mine și m-a călărit tare, mai tare ca oricând. Eram sălbatici, dincolo de control, și ne futeam ca și cum n-am fi mai avut o altă șansă. La un moment dat, mi-a ridicat picioarele în sus, tăindu-mi corpul în două, și a continuat să pompeze în mine.

– Îți ador corpul.

– Îți ador sexul.

– Îți ador inima.

– Îți ador sufletul.

– Te iubesc, Mia.

Doar că Alec a spus toate acestea în franceză.

Ceea ce am făcut în seara aceea a fost incredibil de fierbinte, a fost devotament, una dintre cele mai pasionale experiențe sexuale din viața mea. Ne-a dus din nou pe amândoi la punctul maxim, iar când ultimele vestigii ale esenței lui s-au scurs în mine, s-a prăbușit peste trupul meu. Am adormit amândoi, conectați fizic, emoțional și mental.

Capitolul 8

M-am trezit în mijlocul unui orgasm. Aveam picioarele în jurul capului lui Alec, care se ocupa de mine cu limba. Apoi, fără un cuvânt, fără a spune măcar bună dimineața, a rulat un prezervativ. Am pierdut numărul celor pe care le folosisem în noaptea precedentă. Și-a făcut loc centimetru cu centimetru în țesutul umflat de prea multă întrebuințare. Totuși, a fost divin. Sărmana mea păsărică pulsa ca și cum trecuse învingătoare printr-o bătălie. De data asta a făcut dragoste cu mine lent, cu mare atenție. Știam amândoi că aceasta avea să fie ultima oară, dar nu aş spune chiar că pentru totdeauna. M-am învățat să nu gândesc aşa. Revăzându-l pe Wes și acum și pe Alec, niciodată nu e un cuvânt pe care să-l păstrez în vocabular când vine vorba de bărbații la care țin.

Când am terminat, s-a îmbrăcat metodic.

– Mi-a făcut plăcere noaptea aceasta cu tine, *ma jolie*. Când mai ajungi prin oraş sau ai nevoie să ți se aducă aminte că eşti iubită, să mă suni, *oui*?

Am dat din cap că da, m-am ridicat şi m-am îmbrăcat cu un halat din mătase care atârna de uşă, în timp ce el şi-a prins părul într-un nod dezordonat. Doamne, adoram pieptănătura asta la bărbaţi. M-am ridicat în vârful picioarelor și l-am sărutat. El m-a luat în braţe şi m-a strâns, în timp ce ne-am sărutat multe minute în şir. Apoi s-a tras şi m-a sărutat pe nas.

– Am multă treabă, altfel m-aş înfrupta din carnea ta toată ziua. Mi-a cuprins obrajii în palme, privindu-mă fix. Nu-ţi stă bine tristă. Motivul tristeţii tale este un bărbat?

Am strâns din buze şi mi-am amintit de acel apel telefonic. Doamne, cât mi-aş fi dorit să nu fi sunat atunci. Puteam pur şi

simplu să-i trimit un mesaj și atunci am fi mers mai departe, știind că celălalt încă are sentimente profunde. Și iată-mă acum, făcând exact ce făcea și el, pierzându-mă cu totul în corpul altui bărbat. Sex cu adevărat bun, încântător, înnebunitor, dar tot nu era cu cel cu care mi-aș fi dorit să-l fac.

Alec mi-a dat părul la o parte de pe față și m-a mângâiat.

– *Ma jolie*, ești foarte tânără. Acordă-ți timp ca să te bucuri de viață și de ceea ce are să-ți ofere. Și-a lipit fruntea de a mea. Inclusiv de plăcerile carnale, *oui*? Știam la ce se referă și mi-am întărit credința că anul acesta are legătură doar cu mine. Nu cu mine și cu altcineva. Are legătură cu salvarea tatălui meu și cu regăsirea mea. Unde ajung, ajung. Are dreptate. Sunt tânără și nu sunt angajată în nici o relație, și nici Wes nu e. Nu pot să-l învinovățesc pe om că dorește să aibă o legătură cu cineva, să nu fie singur măcar pentru scurtul timp în care își imparte trupul cu altcineva. Și eu am făcut același lucru. Știți ceva? A fost nemaipomenit. Mă simțeam nemaipomenit. Înviorată, gata să accept orice avea viața să-mi aducă în cale.

– Franțuzule, să știi că ești extraordinar. Alec a rânjit cu zâmbetul acela mortal al lui și jur că l-am simțit până în clitoris.

– Știu asta, *chérie*. S-a aplecat și m-a sărutat ușor. Iar tu să nu uiți că ești un dar oferit acestei lumi.

Alec s-a priceput dintotdeauna la cuvinte. Cuvinte care puteau să ademenească, să aline, care făceau întotdeauna minuni pentru psihicul meu.

L-am luat de mână și am intrat în zona de living a apartamentului. Era prea mult să sper că Mason și Rachel erau deja plecați. Mă rog, ar fi fost de ajuns să mă uit pe geam. Ploaie. Rafale de ploaie care se izbeau de ușa glisantă. Ceea ce însemna că antrenamentul fusese anulat sau amânat.

Rachel și Mason erau amândoi complet îmbrăcați și stăteau așezați în zona de luat masa, părând că iau nu micul dejun, ci prânzul. Drace, cât o fi ceasul?

Mason l-a remarcat pe Alec, apoi și pe mine, în halat, cu părul în dezordine, probabil cu obrajii roșii de la orgasmul avut nu

de mult, practic întregul meu aspect striga tocmai-m-am-futut. A rânjit.

– Hei, dulceaţă, ai dormit bine?

Aici a intervenit Alec.

– Nu i-aş spune chiar dormit, a ridicat el din sprâncene, seducător. Francezul meu era incorigibil. Rachel nu a scos o vorbă. Avea gura larg deschisă şi ţinea furculiţa în aer, aproape de faţă, cu o căpşună care aştepta să fie muşcată înfiptă în ea.

– Ăăă, el e Alec, iar el e Mason şi ea e iubita lui, Rachel.

Rachel a lăsat mâna în jos şi furculiţa s-a lovit de farfurie.

– Ăăă, bună... a spus ea. Era cu siguranţă pentru prima oară când o vedeam pe femeia plină de profesionalism şi la locul ei rămasă fără replică, nu din cauza unui jucător de baseball masiv şi sexy ca păcatul.

Mason a făcut un semn de salut din bărbie. M-am întors spre Alec, conducându-l la uşă. Încă ne mai puteau vedea, dar nu-l interesase niciodată ce cred alţii. În loc să iasă pe uşă, m-a tras lângă el, mi-a pus o mână pe fund şi una pe ceafă, strivindu-mă de silueta lui longilină, apoi mi-a devorat gura. Limba, buzele şi dinţii au atacat, dansând cel mai încântător sărut de adio cu putinţă.

Într-un târziu, când nici unul din noi nu mai putea respira, mi-a dat drumul.

– *Je t'aime*, Mia, mi-a spus Alec cu un ton plin de dragostea pe care ştiam că mi-o poartă. Aveam un loc în inima lui şi aveam să-l păstrez pentru totdeauna. Îmi era de ajuns.

– Şi eu te iubesc, Alec.

L-am urmărit cu privirea până când s-a urcat în lift.

– Pe data viitoare, *ma jolie*, mi-a spus el în timp ce se închideau uşile. Apoi m-am întors şi m-am dus la masă. Când am ajuns acolo, Mason mi-a întins o jumătate din sandvişul lui. M-am aşezat şi am muşcat din el, simţind deodată o foame cumplită.

Nimeni nu a scos o vorbă, până când Mason s-a întors spre mine cu totul, cu coatele pe masă.

– Deci îl iubeşti pe tipul ăsta? A arătat cu degetul mare în spate.

Am dat din cap că da.

– Da, dar nu așa cum crezi tu. Nu sunt *îndrăgostită* de el. Avem ceva special. Când suntem împreună, suntem împreună. Doar noi doi. Dar, în cea mai mare parte a timpului, nu suntem împreună.

Rachel a închis ochii, apoi a strâns din buze.

– Nu pricep. L-am auzind spunându-ți că te iubește. Și încă în franceză. Doamne, asta a sunat sexy. A oftat când Mason a săgetat-o cu o privire în flăcări. Iartă-mă. Și-a îndesat o bucată de fruct în gură, uitându-se în jos, în farfurie.

Dându-mi o șuviță de păr pe spate și ridicându-mi picioarele pe scaun, mi-am fixat privirile asupra noilor mei prieteni și am hotărât că nu am nimic de ascuns. Trebuie să fiu eu însămi, cu bune și cu rele. Dacă îmi sunt prieteni cu adevărat, au să mă accepte pentru ceea ce sunt, nu pentru ceea ce credeau ei că sunt.

– Alec mi-a fost client. Am ajuns acolo. Am făcut un gest cu mâna pe care l-au înțeles amândoi. Mi-a plăcut la nebunie. M-a învățat o mulțime de lucruri despre oameni, despre iubirea față de mine însămi și față de ceilalți. Deci, da, îl iubesc. Dar nu la modul „O să mă căsătoresc cu el, vreau să îi fac copii sau să fiu iubita lui". Mai degrabă la modul „Îmi place la nebunie când mă fute de mă îndoaie și țin la el și îl iubesc ca pe un prieten". Are vreun sens ce spun?

Și Mason, și Rachel au clătinat din cap că nu, iar eu am oftat.

– Nu sunt în stare să explic. Dar nu vă faceți probleme.

– Din câte am auzit, partea cu fututul până te-a îndoit s-a întâmplat cu siguranță. La naiba, fato, m-am rostogolit și am futut-o pe Rachel de atâtea ori azi-noapte încât cred că mi-am scrântit penisul ascultându-te cum o luai iar și iar, a glumit Mason cu îndrăzneală. Și eu, și Rachel l-am lovit în braț în același timp. Au! Și-a frecat brațele. Ți-a plăcut, a arătat el spre Rachel, iar obrajii ei s-au colorat într-o nuanță puternică de roșu.

Am dat gata sandvișul și m-am ridicat.

– Trebuie să fac un duș.

– Te adulmec mai târziu, obsedato, mi-a spus Mason când m-am îndepărtat.

– Cine zice ăla e, fraiere, am răcnit spre el. Poate că Mason ar putea fi versiunea masculină a Ginellei mele de acasă. Asta ar fi drăguț.

– Sunteți amândoi ca niște copii, a fost ultimul lucru pe care am auzit-o pe Rachel spunându-l când închideam ușa de la camera mea.

* * *

În următoarele câteva zile, Mason și Red Sox și-au câștigat meciurile. Toată lumea era binedispusă și asta se vedea. Când ne-am întors la Boston, am coborât din avion, am luat un taxi și ne-am dus la barul Black Rose, unde fratele lui, Brayden, lucra ca barman. Era timpul să sărbătorim și echipa era pregătită. Din taxiuri și mașini au coborât o grămadă de tipi. În clipa în care am intrat, Brayden a fluierat de s-a auzit în tot barul. O chelneriță frumușică s-a dus la ceva ce arăta ca un sistem audio și a apăsat pe un buton.

În tot barul s-a auzit „We are the Champions", melodia celor de la Queen. Era încă devreme și, pe deasupra, zi de lucru, așa că barul era practic mort la patru după-amiaza, dar asta nu i-a oprit pe cei din echipă. Erau gata să dea peste cap câteva beri și să se relaxeze. Jucaseră ca niște staruri rock și aveau o pauză de câteva zile de care să se bucure. Astăzi era vremea să sărbătorească. Fetele din WAG și-au găsit locul, ghemuindu-se la pieptul sau în poala alesului lor, și a început beția.

Se întunecase de câteva ore și eu mă simțeam nemaipomenit.

– Mace, eu am să mă duc acasă, a spus Rachel aplecându-se, dar nu prea mult, ca să nu trezească suspiciuni. Cei din echipă nu știau că o regulează pe Rachel, și nu pe mine. Toți, cu excepția lui Junior, credeau înșelătoria.

– Nu, iubito, nu ne întâlnim la mine? a sugerat Mason cu cei mai drăguți ochi rugători. Trebuie să recunosc că e tare o femeie care îi poate refuza unui bărbat cu o asemenea privire ceea ce își dorește.

Rachel a clătinat din cap că nu.

– Am treabă mâine, trebuie să-mi spăl hainele și să mă odihnesc pentru mâine. Trec pe la tine pentru un dejun mai devreme?

Mason a încuviințat din cap și i-a pus o mână pe gât. Și ochii ei, și ai mei s-au mărit și ne-am uitat în jur să vedem dacă a observat cineva. Nu. Majoritatea jucătorilor erau deja rangă, oricum.

– Mace, l-am avertizat eu, temându-mă că o să ne dea de gol. S-a mulțumit să o strângă ușor și să o bată pe umăr.

– O să-mi fie dor de tine, iubito. Ne vedem mâine.

Rachel i-a zâmbit dulce lui Mason, apoi m-a îmbrățișat.

– Ai grijă de el, da?

M-am uitat la ea cu prefăcută seriozitate, mi-am dus mâna la frunte și am salutat-o.

– Da, să trăiți!

– Copii! Jur că atunci când sunt cu voi doi mă simt de parcă mi-aș pierde vremea cu niște copii de douăzeci de ani, a clătinat ea din cap, apoi a plecat. Mason s-a uitat tot timpul la fundul ei. Rachel avea fund frumos. Micuț, dar îi stătea bine.

– Mișto cur are femeia asta. Doamne, mi-ar plăcea să mușc din el chiar acum, a mormăit el, dând peste cap restul de bere. Hai să ne îmbătăm, apoi luăm un taxi, da?

Brayden a venit spre noi.

– Ce faceți voi doi? a întrebat el, cu părul lui arămiu strălucind roșu de la luminile roz de neon din spatele lui.

– Ne pregătim să ne apucăm serios de treabă. *Shot*-uri, apoi stingem cu bere. Mia, o să jucăm un joc!

M-am foit pe scaun.

– Ador jocurile. Cum se numește, poate am auzit de el?

– Ei, rahat.

– Dă-i drumul, mingicarule. Prietena mea Gin și cu mine am scris regulile pentru jocul ăsta nenorocit. Nu am pierdut niciodată!

Mason a rânjit răutăcios.

– Înșiră-le, frățioare, i-a spus el fratelui lui.

Din moment ce Mason a aruncat mănușa, mi-am desfăcut hanoracul cu Red Sox și l-am așezat pe scaun, rămânând

într-un maiou. Fetele mele erau complet la vedere. A aruncat o privire spre sânii mei și a gemut.

– Nu joci corect. Ce faci, încerci să-mi distragi atenția? m-a acuzat el, iar eu am început să râd.

– Ei bine, o să avem nevoie de mai mulți jucători.

Junior și Kris stăteau în apropiere. I-am chemat și Mason le-a explicat regulile. Apoi ne-am apucat de băut.

* * *

– Odată, mergeam prin pădure și am călcat într-un rahat de urs, a spus Mason. De obicei, poveștile erau mai atent construite, chiar creative, dar jucam de ceva timp și pierdeam cu toții cu regularitate.

Eu eram Rahat de Urs. Așa că, atunci când a spus el rahat de urs, eu a trebuit să răspund „Ei, rahat!". Am zbierat, izbind cu mâna de bar.

– Al cui rahat? Mason și-a lăsat capul pe spate ca și cum ar fi fost pocnit.

– Rahat de bebeluș, am rânjit eu, arătând spre Kris.

Jocul merge în felul următor: începi cu o poveste, dai vina pe unul dintre numele false ale jucătorilor pentru un rahat, acesta strigă „Ei, rahat!", iar acuzatorul întreabă al cui rahat sau ceva asemănător. Persoana acuzată dă vina pe altcineva. Apoi, noul acuzat spune „Ei, rahat!". Și tot așa. Eram un as la jocul ăsta, pentru că jucasem runde nesfârșite cu Ginelle de-a lungul timpului, dar asta nu m-a împiedicat să beau tot jocul, cot la cot cu cei care greșeau.

– Ăăă... ăăă... rahat, am uitat ce trebuia să spun, s-a bosumflat Kris.

– Bea! am strigat eu și Mason în același timp, arătând spre pahar. Am dat cu toții peste cap câte un *shot*, pentru că era mai amuzant să bem împreună decât pe rând, și am continuat jocul.

La ultima comandă, eu și Mason eram beți morți, abia ne țineam unul de altul. Nu mâncaserăm nimic la cină, doar ronțăiserăm în timpul jocului cartofi prăjiți și *nachos*. Am încercat să dau peste cap apa de fiecare dată când Brayden mi-a pus un

pahar în față, dar sunt sigură că, pentru fiecare pahar cu apă pe care l-am băut, băusem vreo trei beri și vreo două *shot*-uri.

Brayden ne-a urcat într-un taxi, i-a plătit șoferului din portofelul lui Mason, ne-a bătut ușor pe capete și i-a spus șoferului unde să ne ducă.

Nu eram prea siguri cum am ajuns acasă, dar am cântat o mulțime de cântece de galerie, am înjurat și am zbierat unul la altul.

Într-un târziu, am ajuns. Ne-am împleticit pe alee.

– Cum pizda mă-sii intrăm? a bălmăjit el și s-a sprijinit greoi de ușă.

Eu am rămas pe picioarele mele, uitându-mă în jur. Strada era chiar drăguță. Pete încețoșate de culoare îmi treceau prin fața ochilor. Vântul îmi sufla prin păr și îmi săruta pielea, ridicându-mi ademenitor firele de păr de pe mână.

– Ador strada ta. E ca o operă de artă, colorată și plină de lumină. M-am mișcat spre treapta de jos, dar Mason m-a prins de braț înainte de a apuca să mă rostogolesc pe scări. M-a împins lângă ușă.

– Cheile! a spus el de parcă ar fi câștigat la loterie. A băgat mâna în buzunar și a scos un set de chei, arătându-mi trofeul. Da! A ridicat mâna în aer și eu am încercat să bat palma cu el, dar nu prea a mers. Mai degrabă, i-am plesnit pumnul.

Ne-am chinuit amândoi să deschidem ușa, apoi ne-am rostogolit efectiv în hol. Cu mare efort, ne-am sprijinit unul de altul și am pornit în sus pe scări.

– Șșt, să n-o trezești pe Rachel, mi-a spus Mason izbindu-se de perete și trăgându-mă și pe mine după el.

M-am concentrat și l-am împins mai departe.

– Nu-i aici, i-am reamintit.

S-a întristat deodată.

– Vai, frate, cât de nașpa. Voiam s-o fut. Frate, și-a trecut o mână peste față.

– O, dar e în regulă. Poți s-o fuți mâine fără nici o problemă, i-am propus eu, împleticindu-mă mai departe. M-a lipit de perete, strivindu-mă cu pieptul lui.

– Miroşi atât de frumos, Mia. Ţi-am spus asta vreodată?

Am clătinat din cap, clipind de câteva ori.

– Nu, dar e foarte drăguţ din partea ta. Ar trebui să fii drăguţ mai des. Îmi place de tine, eşti complet adorabil când nu eşti un nemernic.

Mi-a pus mâinile pe şolduri şi m-a tras mai aproape de el.

– Mi-e dor de Rachel, mi-a spus, aplecându-se la pieptul meu, cu capul pe pernele moi care erau sânii mei.

Am ridicat braţele, l-am bătut uşor pe spate şi mi-am trecut unghiile prin părul lui mătăsos.

– E în regulă. O să vină curând. Probabil că o să ne pregătească masa de prânz. E atât de drăguţă, am spus, fără să am habar, de fapt, ce zic. Dacă aş fi ştiut cum sună, practic ca vorbele unui idiot lipsit de educaţie, poate că m-aş fi străduit să gândesc mai coerent, dar alcoolul făcea ravagii. Mi-a trecut prin cap că, teoretic, am abandonat colegiul în anul trei, ei, şi ce dacă? Nu mai contează rahatul ăla. Fac o sută de mii pe an. Pe lună. Mă rog, cum o fi. O căruţă de bani.

În timp ce eu mă gândeam la statutul meu în viaţă, Mason îşi ridicase mâinile şi îmi strângea sânii, privindu-i cu cea mai mare adoraţie.

– Ai cele mai mişto ţâţe. Rachel are ţâţe mici, dar îmi plac. Ale tale sunt nişte ţâţe futabile de talie mondială. Pot să te fut între ţâţe? Ar fi extraordinar! a ţipat el fericit, iar eu l-am împins. S-a izbit de celălalt perete şi abia dacă a reuşit să rămână în picioare.

– Nu, prostule. Nu poţi să mă fuţi între ţâţe. Dar mulţumesc. I-am zâmbit larg şi mi-am luat sânii în mâini, apreciindu-le mărimea şi greutatea. Sunt nişte ţâţe mişto. Bărbaţilor le plac la nebunie. Sunt printre lucrurile cele mai bune la mine.

Mason a scuturat cu hotărâre din cap de atâtea ori încât, în beţia mea, m-am gândit că o să i se desprindă.

– Nu, nu, nu. E clar că ai ţâţe şi cur mişto. Dar părul şi ochii pot face bărbaţii să-ţi cadă la picioare în adoraţie. Ai nişte ochi ca nişte diamante verzi. A venit mai aproape şi mi-a ţinut faţa în lumina din hol. Da, exact ca nişte bijuterii. Ai ochii ca nişte

bijuterii, a exclamat el, apoi s-a frecat cu falca de gâtul meu. Corpul lui părea să se prăbușească peste mine. Sunt obosit.

Când a spus asta, am început și eu să mă gândesc la același lucru. Picioarele mi-au devenit grele, de parcă aș fi cărat o ladă cu pietroaie în fiecare mână și aș fi avut o greutate de două tone pe piept. Greutatea era Mason, care se lăsase cu tot corpul pe mine, dormind efectiv. Mi-am dat seama după mici pufnituri că mai avea puțin să adoarmă din picioare.

– Acum trebuie să te ducem în pat. M-am împins în el și ne-am mișcat împreună anevoie spre patul lui imens. Acum pregătește-te, i-am spus.

Și-a ridicat bărbia, scoțându-și tricoul. La naiba. Avea un piept auriu și mușchi apropiați de perfecțiune. Mi-am adus aminte de franțuzul meu. Și el avea un corp extraordinar de sexy, ca și Mason.

– E rândul tău.

Dintr-un motiv sau altul, cererea lui nu mi-a sunat ciudat, în starea mea din acel moment. Mi-am scos topul și apoi amândoi ne-am desfăcut blugii și i-am lăsat să cadă. Eu am rămas în chiloți și sutien, iar el în boxeri.

– O să ne futem? m-a întrebat el legănându-se. Am aruncat o privire spre echipamentul lui. Nu se întâmpla nimic acolo.

– Nu! Fraiere. Am tras cuvertura. Ca să nu mai zic că ai puțulica moale de la whisky, am chicotit eu și m-am ghemuit sub pături. În clipa în care mi-am pus capul pe pernă, deja adormeam.

Mason s-a foit, a tras păturile și s-a urcat în pat.

– Nu am puțulică de whisky, a susținut el, iar eu am început să râd zgomotos, strecurându-mă mai adânc în adăpostul meu de pături. Adică whisky de puțulică, a bălmăjit el, apoi m-a apucat de talie și m-a lipit de pieptul lui. Noapte bună, Rach, a spus ținându-mă strâns.

– Nu sunt Rach. Eu sunt Mia. M-am frecat de pieptul lui, bucurându-mă de căldura pe care o degaja.

– Mmm, bine, Mia, a spus și am căzut amândoi într-un somn vecin cu moartea sau, mai bine zis, într-un somn de bețivi.

* * *

Am auzit vag zgomote de jos. M-am gândit că poate Mason pregătește micul dejun. Îmi plesnea capul de parcă o întreagă fanfară îmi cânta în cap o melodie patriotică a lui John Philip Sousa. În loc să deschid ochii, m-am ghemuit mai tare în căldura care mă înconjura.

– Vai, frate, fir-ar al dracului, capul meu, l-am auzit pe Mace. Numai că nu de jos sau din partea cealaltă a camerei sau lângă patul meu. Era o bâiguială joasă chiar lângă urechea mea, care se adăuga la muzica din capul meu.

Am clipit de câteva ori și am deschis ochii. În momentul în care am început să mă trag de lângă corpul alături de care mă aflam în pat, cuvertura mi-a căzut pe șolduri și m-a lăsat pe jumătate dezbrăcată, în sutien.

– Ce mama dracului... am spus uitându-mă la Mason, la bustul gol, care deschidea încet ochii.

Desigur, nimic din toate acestea nu avea nici un sens. Îmi exploda capul și mi-am apăsat palmele pe tâmple, încercând cu disperare să eliberez presiunea și, în același timp, să-mi amintesc ce s-a întâmplat.

În acest moment, ușa s-a deschis și a intrat Rachel, voioasă, îmbrăcată în costum, spunând: Scoală-te, somnorilă... și apoi m-a văzut, iar Mason s-a ridicat, pătura dezvelindu-i pieptul gol.

– O, Doamne. I-au apărut într-o secundă lacrimi în ochi, iar cu o mână delicată a acoperit oroarea care voia să-i iasă de pe buze. Nu... a rostit ea, tremurând din tot corpul.

Mason s-a uitat confuz mai întâi la mine, apoi la Rachel, și a sărit din pat ca și cum i s-ar fi aprins un chibrit sub fund. Iar asta a fost și mai rău, pentru că nu avea decât chiloții pe el. Rachel a scos un sunet ca și cum s-ar fi înecat, iar eu am clătinat din cap.

– Nu, Rachel, te rog, nu. Nu e ceea ce pare, am spus eu, ridicându-mă ca proasta din pat, acoperită numai de o fâșie subțire de dantelă care cu greu se putea numi chilot și care nu-mi acoperea tot fundul și de sutienul decoltat asortat din care aproape

că-mi ieşeau sânii. Sunt sigură că mi-ar fi ieşit un sfârc afară dacă mă aplecam. Am apucat cuvertura şi m-am învelit cu ea.

Rachel a întins un deget spre mine.

– Se pare că ai făcut sex cu iubitul meu. Ceea ce bănuiesc că ar fi trebuit să presupun că se va întâmpla, ştiind că eşti o târfă angajată! a ţipat ea cuvintele pline de ură, care mi-au izbit inima şi sufletul, aşa cum intenţionase. Ca un afurisit de cuţit care m-a secţionat bucăţică cu bucăţică.

– Rachel, nu s-a întâmplat nimic! Mason s-a dus spre ea, iar ea a întins o mână în faţă ca să-l oprească.

– Nu-mi vine să cred că am avut încredere în tine. Un jucător. Am crezut că te-ai schimbat. Nu te-ai schimbat. Doar ţi-ai ascuns foarte bine adevărata faţă. A oftat şi au început să-i curgă lacrimile pe faţă. Am fost îndrăgostită de tine, Mason! Aveam de gând să-ţi spun după ce pleca Mia şi rămâneam doar noi doi! a ţipat ea, suspinând în acelaşi timp. Apoi s-a răsucit pe călcâie şi a ieşit în fugă din cameră.

– Vă meritaţi unul pe altul, a strigat spre noi.

Tot ce am mai auzit au fost tocurile ei pe fiecare treaptă, apoi uşa trântindu-se.

Capitolul 9

Mason şi-a trecut degetele prin păr, trăgându-se de rădăcini.

– Băga-mi-aş! Nu-mi vine să cred că ne-am culcat împreună. Rahat! Măsura camera cu paşii.

Am întins mâna după topul de pe podea, l-am tras peste cap, apoi mi-am luat pantalonii. Când s-a întors cu spatele, i-am tras pe mine.

– Mason, nu ne-am culcat împreună.

S-a oprit şi s-a uitat la mine ca şi cum aş fi spus cea mai mare prostie, arătând spre pat.

– Ăăă... păi şi asta?

Am expirat chinuit, enervată. Aveam nevoie de cafea şi de un pumn de Ibuprofen, şi asta repede. Micii constructori care forau în creierul meu cu uneltele lor micuţe, râzând de mine că băusem atât de mult în seara precedentă, trebuiau să dispară ca să pot gândi normal.

– Nu. Am dormit împreună, dar nu am făcut sex. Eram beţi ca nişte porci. Crede-mă că aş şti dacă mi-aş fi pus-o şi sunt sută la sută sigură că nu s-a întâmplat.

M-a măsurat din cap până în picioare.

– Mda, ai şti, a rânjit el, iar eu am făcut un pas înapoi. Îmi pare rău. Băga-mi-aş, a repetat el, simţindu-se, în mod evident, ca un nemernic. Cum dracu' o s-o fac să mă creadă? Îmi cunoaşte trecutul, Mia. E exact ca tâmpeniile pe care le făceam înainte de a fi cu ea. S-a lăsat să cadă pe pat.

M-am aşezat lângă el.

– OK, uite cum o să facem. Facem duş, apoi băgăm în noi nişte mâncare, cafea şi pastile. A ridicat din sprâncene. Ibuprofen sau Tylenol, tontule, apoi o sunăm. O să te rogi de ea şi o să-i

explici că eram doar beţi, că nu ne-am pus-o şi că, deşi aşa arăta, n-am făcut decât să dormim unul lângă celălalt.

Şi-a dus degetele mari la tâmple, întinzându-şi mâna cea mare.

– Îmi aduc aminte că m-am jucat cu ţâţele tale şi că am vrut să le fut. A oftat şi s-a uitat vinovat la mine.

– Ei bine, partea *asta* nu i-o spune. A fost doar un comportament stupid de om beat şi nu a văzut nimeni. Inofensiv.

– Mda, inofensiv, a mormăit el. I-au căzut umerii; şi-a aşezat capul în mâini şi coatele pe genunchi. Era imaginea perfectă a unui om care-şi pierduse direcţia, care considera că s-a sfârşit lumea.

Mi-am trecut mâna pe spatele lui gol.

– O iubeşti? l-am întrebat. A ridicat brusc capul şi m-a fixat cu intensitate. Apoi a închis ochii şi a încuviinţat solemn. Trebuie să îi spui, Mace. S-ar putea să fie singura cale să ieşi din încurcătura asta.

A expirat pe gură, obrajii umflându-i-se din cauza efortului.

– N-o să mă creadă. O cunosc pe Rach. O să creadă că spun asta doar ca să scap basma curată. Ar fi trebuit să-i spun când mi-am dat seama. Atunci poate că m-ar fi crezut.

Mason o iubea pe Rachel. Încetează vreodată minunile? Jucătorul misogin şi afemeiat evoluase mult din ziua în care am ajuns aici, cu aproape o lună în urmă.

– Când ţi-ai dat seama?

S-a ridicat şi a început să măsoare din nou camera în lung şi-n lat, apoi s-a dus la fereastră, uitându-se în jos, pe stradă.

– Din prima noapte în care am făcut dragoste. A fost… a fost, pur şi simplu, ştii tu. E ca şi cum am ştiut atunci că este singura femeie cu care vreau să rămân pe vecie. Şi am stricat totul. Hristoase! S-a dat un pas în spate şi a lovit cu palma în perete. Slavă Domnului că nu a dat cu pumnul, că ar fi stat pe bară în perioada imediat următoare.

M-am dus lângă Mace şi m-am lipit cu fruntea de spatele lui.

– O să reparăm asta. Ai să vezi. O să fie bine până la urmă.

A clătinat din cap.

– De ce ai crede asta?

– Pentru că, pur şi simplu, nu există altă variantă. Dacă ea este aceea pentru tine, va trebui să găsim o cale să o facem să vadă acest lucru. O să ne gândim la ceva. Împreună, o să-ţi aducem iubita înapoi. În viaţă trebuie să rişti. Să te arunci în necunoscut.

– Mersi, Mia. Eşti o prietenă bună.

– Ştiu, am spus şi l-am lovit în şold cu şoldul meu. Deci, primul pas, duş, medicamente, mâncare şi o tonă de apă, în ordinea asta. I-am întins mâna să mi-o strângă. A zâmbit strâmb la mâna mea întinsă, gândindu-se, probabil, că mă purtam prosteşte. Ne-am înţeles?

Mi-a luat mâna şi a scuturat-o.

– Ne-am înţeles.

* * *

A fost mult mai greu decât m-aş fi aşteptat să ajungem la Rachel. Plecam peste două zile şi Mason nu reuşise încă să discute cu blonda cea greu de prins. Fiecare apel telefonic era întâmpinat direct de mesageria vocală, în care o imploram în repetate rânduri să mă sune înapoi, să-l sune pe Mason, să-l asculte pe unul din noi. Nimic. Femeia avea o voinţă de fier. Începeam să cred că nu are de gând să-i dea o altă şansă lui Mason, iar asta mi-a sfărâmat inima.

Chiar dacă Rachel mi-a spus lucruri destul de dureroase, puteam să înţeleg de ce a făcut-o. Când eşti pus faţă în faţă cu riscul de a pierde tot ceea ce ţi-ai dorit vreodată, izbucneşti. E normal, iar bruneta aflată în pat cu iubitul tău e o ţintă destul de bună. Meritam tot ce avea să-mi spună şi chiar mai mult decât atât. Deşi nu îmi place faptul că mă consideră o târfă. E ceva cu care trebuie să mă lupt şi eu ca damă de companie. Una care s-a culcat cu primii doi clienţi. Bineînţeles, nu şi cu ultimii doi, dar ea crede altceva.

Mi-a sunat telefonul şi am răspuns.

– Alo?

– Hei, păpuşă, eşti gata să treci la următorul client? Vocea mătuşii Millie mi-a alinat nervii încordaţi ca o loţiune calmantă.

În ultimele zile m-am simţit ca naiba ştiind că Mason şi Rachel suferă, încercând să-mi accept rolul în asta şi să fac tot ce e cu putinţă ca să îndrept lucrurile, fără a şti cum.

Am oftat.

– Da. De fapt, cu cât mai repede, cu atât mai bine, am spus pentru prima oară. Niciodată nu mi-am dorit să plec mai departe atât de tare cum îmi doream acum. La momentul respectiv, mi se părea o idee bună să fug de probleme.

– Ce s-a întâmplat, drăguţă? Jucătorul de baseball cel şmecher nu se poartă frumos cu tine?

Am clătinat din cap, dar nu avea cum să mă vadă.

– Nu, el e în regulă. După ce am trecut de atitudinea lui de nemernic şi a învăţat câte ceva despre cum să se poarte cu o femeie, ne-am distrat de minune.

Vocea mătuşii Millie a căpătat un ton erotic.

– O, atunci cred că trebuie să aştept plata suplimentară de la o zi la alta, nu?

– Mătuşă Millie! Doamne, chiar crezi că mă culc cu toţi clienţii?

– Drăguţă, eşti tânără, superbă şi eşti damă de companie pentru nişte bărbaţi incredibil de bogaţi şi de arătoşi. Da, bineînţeles că mă gândesc că obţii ceva din asta. Dacă aş fi în locul tău, eu aş obţine cu siguranţă. În trecut mi-am luat şi eu porţia de bogătaşi frumoşi.

Aici m-am aşezat şi am început să mă joc cu unghia de la degetul mare.

– Ai fost damă de companie?

– Păpuşă, de unde crezi că ştiu atâtea despre afacerea asta, cât să cer, unde să-mi trimit fetele? Normal că a trebuit să fiu şi eu ca să pot conduce agenţia de dame de companie cu cel mai mare succes din ţară. Am făcut de toate, draga mea, inclusiv faptul că am avut partea mea de clienţi, cu toate că, pe vremea aceea, nu plăteau în plus. Făcea parte din serviciu. Acum, după cum ştii, nu am un bordel, am o afacere perfect legală şi îi plătesc Unchiului Sam partea lui. Cer să mi se verifice documentele

contabile regulat și le țin din scurt. Dacă fetele mele vor să facă pasul suplimentar, este de așteptat ca bărbații să răspundă acestui cadou oferind, la rândul lor, unul. Vezi, e ușor.

– Înțeleg. Cred că am avut impresia că te ocupi doar de afacere.

– Păi, asta fac. Dar acum douăzeci de ani eram în pielea ta. Doar că eu nu am fost la fel de deșteaptă. În clipa asta, am început s-o ascult mai atent. Pe vremea aceea, am cunoscut și m-am îndrăgostit de unul dintre clienții mei, iar el și-a bătut joc de mine. S-ar putea spune cu siguranță că istoria se repeta cu nepoata ei, doar că eu nu eram complet de acord că m-am îndrăgostit de Wes... încă. Mătușa Millie a continuat. Acum, mă port cu bărbații exact cum se poartă ei cu femeile. Ca pe ceva de care să te bucuri cât îi ai. Nici mai mult, nici mai puțin. Fără așteptări, exceptând distracția și multă plăcere.

Ideea nu era rea. Asta încercasem să fac și eu și eșuasem pentru că inima mea se agăța prea tare de detalii. Cu Wes, am fost până la gât într-un tumult emoțional. Cu Alec, a fost plăcut, amuzant și n-am simțit că las ceva în urmă, pentru că nu mi-a aparținut nici o clipă. Când am fost împreună, eu și Alec ne-am simțit incredibil de bine. După ce ni s-a terminat timpul, am trecut la următorul lucru care să ne ofere bucurie, fără urmă de vinovăție sau grijă pentru celălalt, pentru că nu am avut genul acesta de relație.

Mi-aș fi dorit să poată fi la fel și cu Wes. Și, exact în clipa aceea, mi-am promis că o să ridic la loc zidul și să fac lucrurile să fie așa. Cât timp am fost cu Wes, a fost uluitor, chiar incredibil. Cel mai bun timp petrecut cu o persoană la care țin. Cu Alec, aproape la fel de bine. Dar cu Alec am știut amândoi că este pe termen scurt, ceea ce a făcut totul pasional, transformându-l într-o amintire de neuitat. Când am fost cu Wes, timpul nostru împreună a fost încărcat de semnificații, complex din cauza sentimentelor și emoțiilor pe care nici unul din noi n-ar fi trebuit să le investească în celălalt. Aici am greșit. Pentru că eu și Wes am fost automat mai mult. Cumva, într-un fel sau altul, era nevoie

de o delimitare, trebuiau trasate nişte granițe ca să încetăm să ne mai rănim unul pe celălalt. Desigur, aceasta era o altă problemă pe care nu aveam vreo speranță să o rezolv azi, în mijlocul problemelor mele curente cu Rachel şi Mason.

Mi-am întărit hotărârea trăgând adânc aer în piept.

– Ai dreptate. Mulțumesc pentru sfat.

– Desigur, a spus ea și îi auzeam unghiile bătând în taste. Îmi pare rău că n-a ieşit treaba cu jucătorul de baseball. Probabil că a fost o lună foarte lungă.

Am rânjit, cu gândul la Alec.

– Teoretic, m-am întâlnit cu un vechi prieten când am fost la Seattle.

– O, se pare că te-ai distrat de minune cu acel vechi prieten.

– E adevărat. Am vrut să schimb subiectul, pentru că nu ştiam care sunt regulile cu privire la întâlnirile cu foştii clienți, o chestiune care ținea de afaceri, în timp ce ceea ce a fost între mine şi Alec și ceea ce a fost între mine şi Wes luna trecută a fost personal, privat, fără legătură cu faptul că lucrez ca damă de companie. Ai de gând să mă ții în suspans în privința următoarei mele destinații?

– O, copila mea, o să fie distractiv. Ai fost vreodată în Hawaii? Surf, nisip şi loțiune de protecție solară.

– Serios? Mă duc în Hawaii?

– Da, păpușă, şi ascultă aici: te duci ca model.

Am oftat.

– Așa cum am fost pentru Alec? A fost amuzant să fiu muză, dar experiența mi-a sfâșiat subconştientul şi mi-a readus în minte problemele din trecut. Ultimul lucru de care am nevoie e o a doua rundă asemănătoare.

Am auzit-o apăsând pe mai multe taste, apoi a țâțâit.

– Nu, drăguță. O să prezinți costume de baie pentru un creator de top. Îl cheamă Angel D'Amico. Te vrea pentru că te-a văzut prin reviste de cancan. A văzut că ți se dă atenție şi că ieşi în lume cu nişte nume destul de importante. Asta e bine pentru cineva care vine cu ceva nou în meseria lui. Ca să nu mai spun că face costume de baie pentru femei adevărate.

– Cum adică?

– Linia lui vestimentară nu începe cu mărimea XS. Porneşte de la M. Vrea femei cu forme în reclamele lui. Femei cu un pic de carne pe oase. Ştii tu, o femeie cu o pereche de sâni care să nu încapă într-o fărâmă de cinci centimetri de material. I-a plăcut că ai măsura 36D la sutien şi formă clasică de clepsidră. Are un soi de motto care spune că vrea să dovedească existenţa frumuseţii în toate dimensiunile sau ceva de genul ăsta.

Ha. Asta sună chiar bine. Un creator vestimentar care se concentrează pe măsuri mai realiste.

– Pare distractiv. Plus... Hawaii! Minunat! Am început să dansez prin cameră, nevenindu-mi să cred că mă duc pe o insulă.

– O să dureze mult zborul, drăguţă. Şase ore de la Boston, apoi încă cinci din California. Vrei să faci o pauză de câteva zile în California, să treci pe acasă? M-am gândit la Wes şi la faptul că l-aş putea vedea dacă n-ar fi pe platou. Apoi, într-o clipă, am aruncat ideea pe fereastră. N-ar fi făcut decât să creeze mai multă dramă, mai multă tâmpenie emoţională la care să mă gândesc. Nu, vreau să mă distrez, să mă bucur de Hawaii. Să agăţ un tip oarecare de pe insulă doar ca să mi-o trag cu el de o să-i iasă ochii. Da, acesta e următorul meu plan.

– Nu, vreau o pauză de două nopţi în Vegas, ca să le pot vedea pe Maddy şi Ginelle şi să văd ce face tata. Gin îmi spusese că Maddy era gata să se apuce de treabă cu noul ei amorez şi m-am gândit că va avea nevoie de sora ei mai mare, să petreacă un pic de timp între patru ochi. O să am grijă să o rog pe Gin să-mi facă programările pentru tratamentele cosmetice necesare.

Mătuşa Millie a tras aer în piept, părând că îi alunecă printre dinţi cu un sâsâit.

– Apropo de asta. Trebuie să te epilezi.

– Mă epilez mereu, i-am reamintit eu.

– Nu, drăguţă. Vreau să zic, *peste tot*. Epilare braziliană completă. O să prezinţi costume de baie. Nu pot să apară smocuri de păr de sub material când faci fotografii în ocean.

Am oftat.

– Asta-i nasol. Și doare. Aproape că puteam deja să simt benzile lipicioase lipite de părțile mele sensibile și apoi smulse. Au!

– Da, păpușă, doare. Vestea bună e că designerul este un italian de cincizeci de ani. E însurat cu un fost fotomodel pe nume Rosa, care lucrează cu fetele. Și nu vei avea treabă tot timpul. Vei lucra o zi sau două ca model, apoi vei avea liber tot restul săptămânii. Știu că au programate numai una sau două filmări pe săptămână. Restul timpului îți aparține. Chiar mi-au confirmat că o să locuiești într-un bungalou cu două dormitoare, închiriat, aflat chiar pe plajă.

– O să am locul meu? Nu trebuie să stau cu ei?

– Nu, și nu îți vor pune nici haine la dispoziție. Asta-i înțelegerea. Din moment ce nu vei face decât să filmezi reclame și, eventual, să-i însoțești la vreo două petreceri, mare parte a timpului îți aparține, așa că poți să te îmbraci cum vrei. Poți, totuși, să păstrezi costumele de baie.

Drăguț!

O lună în Hawaii. Viața mea tocmai a devenit de o sută de ori mai bună.

– Crezi că aș putea să le aduc pe Gin și pe Maddy? Cu cei douăzeci de mii în plus de la Wes și de la Alec, aveam destui bani deoparte să le plătesc drumul. Ar putea sta cu mine, deci n-am avea nevoie de bani decât pentru avion și mâncare.

– Atât timp cât îți faci zilele de filmare, poți să faci ce vrei. Să le fac o rezervare pentru bilete?

– Da, dar o să-ți spun eu când. Trebuie să văd când are Maddy vacanța de primăvară și dacă Gin poate să-și ia niște zile libere. O, Doamne! O să mă duc în Hawaii și sora mea și prietena cea mai bună pot să vină și ele! E cea mai bună zi din toate timpurile! am răcnit în telefon și mătușa mea a început să râdă.

– Mă bucur că ești mulțumită, păpușă. Să nu uiți asta când ți se va smulge fiecare firicel de păr de pe zonele de jos. Am pufnit ca răspuns. O să-ți trimit un e-mail cu informații și cu planificarea zborurilor. Vrei zborul de la prima oră în ultima zi, nu-i așa?

– Da. Îmi place să plec devreme. De fapt, îmi plăcea să mă strecor înainte să-și dea seama clientul că plec. A funcționat ultimele trei dăți și nu am nici un motiv să schimb ceva acum.

– Te iubesc, mătușă Millie!

– Și eu pe tine, păpușă, a spus ea și a închis fără a mai spune la revedere.

Acum, că pusesem lucrurile la punct, trebuia doar să mai găsesc o cale să-i împac pe Mason și Rachel. Tocmai când îmi puneam telefonul la loc în buzunarul de la spate, a început să sune din nou.

– Alo?

– Vorbesc cu Mia Saunders? m-a întrebat o voce serioasă, dar liniștită.

– Da, cine e la telefon?

– Vă sun de la Spitalul din Cambridge. Iubitul dumneavoastră, Mason Murphy, este la noi, la Unitatea de Primiri Urgențe.

– Doamne-Dumnezeule! M-am uitat în jur, deja cuprinsă de panică. Mi-am văzut geanta pe măsuța de toaletă, am luat-o și am coborât scările, ieșind din clădire. E în regulă? Ce s-a întâmplat?

– Are câteva cucuie și vânătăi și îl tratăm pentru o contuzie. A fost implicat într-un accident de circulație minor împreună cu alți doi jucători, care sunt și ei internați. Ați putea veni? A întrebat și de o persoană pe nume Rachel Denton, dar nu răspunde la telefon.

– O găsesc eu. Dar e bine?

– Da, doamnă. O să iasă diseară de aici. Acum îl punem la punct. Probabil că doctorul îl va externa peste câteva ore. Ar fi bine să fie cineva aici care să-l preia.

– Sigur, sigur. O să-i anunț și familia, pentru orice eventualitate.

– Bineînțeles, doamnă. Ne vedem în curând.

Am închis și m-am oprit pe strada din Boston, în fața clădirii lui Mason, neavând nici cea mai vagă idee de unde dracu' să încep. Nu aveam numărul tatălui lui, iar Rachel nu-mi răspundea la telefon. Apoi mi-am adus aminte că fratele lui lucrează la

Black Rose. În cel mai rău caz, cineva de acolo putea să-mi ofere niște informații despre fratele lui.

Am sunat la informații și mi-au făcut legătura la bar.

– Barul Black Rose, Brayden la telefon, a răspuns fratele lui, iar eu am simțit că mi se înmoaie genunchii.

M-am așezat pe un pilon și mi-am revenit.

– Brayden, Mia la telefon. Fratele tău a avut un mic accident și este la spitalul din Cambridge.

– Poftim? E bine Mason?

– E bine. O contuzie și câteva vânătăi și cucuie. Mă duc încolo acum, dar trebuie să dau de Rachel, iubita lui, am spus, uitând pentru o clipă de rolul meu.

– Am crezut că tu ești iubita lui, a spus cu un timbru pe care nu i-l mai auzisem până acum.

M-am ridicat oftând și am întins mâna să opresc un taxi.

– Nu, a fost doar de ochii lumii. Rachel, blonda din seara aceea, este adevărata lui iubită, numai că e supărată pe noi, crede că Mason a înșelat-o cu mine și nu ne răspunde la telefon. El e disperat și o vrea lângă el pe femeia pe care o iubește. Trebuie să o găsesc.

Apoi Brayden a făcut ceva la care nu m-aș fi așteptat, având în vedere circumstanțele: a început să râdă. Cu poftă.

– N-ai auzit ce ți-am spus?

– Mia, Mia, blonda aia drăguță care e mereu pe lângă el? Ochi mari, albaștri, slăbuță, arată bine în costum?

În sfârșit, m-a văzut un taximetrist și a tras la marginea trotuarului. M-am urcat și mă pregăteam să-i spun să mă ducă la spital, când Brayden a chicotit și mi-a răspuns:

– E aici, la bar. Bea de stinge. Vrei să nu-i mai dau de băut?

Se pare că universul luminează asupra mea astăzi. O fi lună plină sau ceva. Nu mi s-a mai întâmplat una ca asta.

– Da, îndoaie-i băutura cu apă. Ajung într-un sfert de oră.

– La Black Rose Pub, și primești douăzeci de dolari bacșiș dacă te grăbești.

– S-a făcut, doamnă. Nevastă-mea tot comentează că nu primesc bacșiș niciodată. Ar fi mișto douăzeci de dolari în plus.

– Dacă ajungem acolo în zece minute, îţi dau patruzeci.

Taxiul a pornit cu cauciucurile scrâşnind, a întors pe loc şi a plecat în viteză spre bar. Cred că avea mare nevoie de bani lichizi, pentru că am ajuns în unsprezece minute. Nu am comentat nimic de minutul în plus. Am plătit cursa şi i-am aruncat cei patruzeci de dolari în plus pe scaunul din faţă.

– Mersi, tipule, am strigat sărind din maşină, am deschis uşa la bar şi am început să mă uit la lumea dinăuntru.

Rachel stătea aşezată, cocoşată, cu părul vâlvoi ieşit din împletitura lui complicată, căzându-i în toate direcţiile. Îşi bea amarul.

– Slavă Domnului! am strigat şi m-am îndreptat spre ea.

S-a încruntat. Chiar cu faţa strâmbată din cauza încruntării, tot era incredibil de frumoasă. Una dintre acelei femei pe care le vezi la băcănie sau la coadă la poştă şi îţi spui „Frate, ce mi-aş dori să fiu şi eu la fel de stilată şi de elegantă ca ea".

– Rachel, slavă Domnului că te-am găsit. M-am trântit pe scăunelul de lângă ea.

– O-la-la. A ridicat un deget în aer, făcând o mişcare ca de tornadă. Nu pot să spun că mă bucur că te văd, hoaţă de iubiţi ce eşti! M-a privit pe sub gene cu ochii ei albaştri, aruncând pumnale cu lame extrem de ascuţite din priviri. Uram faptul că se uita aşa la mine.

– Rach... am încercat din nou.

M-a întrerupt.

– Nu pui mâna pe destui bărbaţi cu meseria ta? Vreau să spun, uită-te la tine. A părut să mă măsoare cu privirea din cap până în picioare. Eşti perfectă. Genul de femeie care merită să pună mâna pe un tip ca Mason Murphy. Şi el e perfect, ştii tu. Cine seamănă se-adună. A tunat şi v-a adunat şi aşa mai departe. Rachel a sorbit din lichidul cu Martini şi fructe pe care îl avea în faţă, apoi şi-a lins buzele. Să ştii – a îndreptat un deget spre mine – că mă bucur că s-a întâmplat aşa. Măcar acum ştiu sigur că n-aş putea să fiu niciodată cu un bărbat ca el. Un specimen masculin superficial ca el n-ar putea nicicând să fie fericit cu mine. Nu când poate avea pe cineva atât de exotic ca tine!

Am oftat şi am apucat-o de umeri. Şi-a muşcat buzele şi a tăcut, în sfârşit.

– Ascultă-mă. Am zgâlţâit-o. Mason te iubeşte. Pe tine! A făcut ochii mari, începând parcă să se dezintegreze sub ochii mei. A strâns din buze, iar ochii frumoşi i s-au umplut de lacrimi care nu au căzut. A clătinat din cap că nu, nevrând să creadă. Ba da! Te iubeşte, iar dacă l-ai asculta măcar pentru cinci nenorocite de secunde, ai şti şi tu asta! Te-ai deranjat măcar să asculţi vreunul din mesajele vocale pe care ţi le-am lăsat amândoi?

În acest moment, a început să tremure şi a clătinat din cap, lacrimile alunecându-i de-a lungul obrajilor.

– Iisuse, pentru o femeie deşteaptă, poţi să fii destul de idioată! am acuzat-o eu. I-au căzut umerii, şi-a încrucişat braţele la piept şi s-a strâns în ea.

– Pleacă de aici!

– Nu pot! am urlat, pierzându-mi cumpătul. Simţeam cum îi iese căldura prin fiecare por în timp ce îi ţipam în faţă. Mason e în spital şi întreabă de iubita lui. De iubita lui *adevărată*.

Capitolul 10

– Îmi vine să vomit. Rachel a pălit și și-a dus mâna la gură. O găleată a apărut în fața ei de nicăieri, iar ea a cedat. A vomitat spasmodic în găleată, eliminând tot alcoolul pe care îl ingurgitase în seara aceea. Am frecat-o pe spate și m-am uitat la Brayden. Avea o figură grăitoare. Tristețe și îngrijorare.

După ce Rachel a terminat, Brayden a luat găleata și a ieșit din bar, îndreptându-se spre camera din spate. Am dus-o pe Rachel, care tremura, la toaleta femeilor. S-a clătit și apoi i-am îndesat în gură o lamă de gumă de mestecat, ca să mascheze gustul și mirosul. Apoi i-am scos agrafele din păr și i-am lăsat buclele să cadă. Am scotocit în poșeta ei; nu o lăsase din mână în timpul nopții de beție. Am găsit o perie și i-am desfăcut ușor firele încâlcite, până când aurul răsucit pe care îl știam a început din nou să strălucească. I-am întins un șervețel umed și și-a șters urmele de rimel din jurul ochilor și de pe obraji. Apoi i-am mai dat unul, să-și sufle nasul. După aceea, am scotocit din nou prin poșeta ei și i-am găsit *gloss*-ul. Nu avea cine știe ce: în mod clar, femeia nu prea ținea cosmetice la ea, deși avea o mică pudrieră. I le-am dat pe amândouă și și-a pus fața la punct cât a putut.

– Ce s-a întâmplat cu Mason? Îi tremura vocea, dar începea să redevină acea Rachel pe care o consideram prietenă.

– A fost implicat într-un accident de mașină împreună cu alți jucători. Are o contuzie și o să-l externeze peste câteva ore. Nu l-am văzut. Te voia pe tine, așa că scopul meu a fost să te găsesc.

A suspinat.

– Mă voia pe mine?

Am dat din cap că da și i-am pus o mână pe umăr.

– Rachel, îți jur că nu s-a întâmplat nimic. Eram beți. Extrem de beți. Atât de tare, că suflam foc. Pe cuvânt de onoare, habar nu am avut că nu m-am dus în patul meu. Ne-am prăbușit în patul lui și am adormit. Asta e tot. Nimic altceva.

A închis ochii și a lăsat bărbia în jos.

– Te cred.

Am respirat ușurată, lăsând să iasă zile întregi de durere și vinovăție.

– Slavă Domnului. Mason a fost atât de pierdut fără tine la gândul că n-ai să te mai întorci niciodată la el.

– Asta nu înseamnă că suntem făcuți să fim împreună, Mia. Așa cum am spus, când te-am văzut lângă el, mi s-au deschis ochii. Nu e făcut să fie cu o femeie de carieră. E făcut să fie cu o fată căreia îi place să se distreze, să meargă la meciurile lui de baseball, să se plimbe prin toată țara cu el și să-i fie alături. Eu n-am să fiu în stare să fac toate acestea.

– Doar nu vorbești serios. Cum rămâne cu tot ceea ce faci? Lucrezi la firma lui de PR. La tine vine pentru toate chestiunile legate de sponsorizări și altele. Are nevoie să-i fii aproape destul de des.

Și-a aplecat capul într-o parte.

– Asta e una...

A început să mă mănânce părul de pe ceafă. Începeam să o conving.

– Și cine o să-l ajute să nu se facă de râs la ședințele alea? L-ai văzut acolo. E atât de ridicol de nepriceput. O să profite de el în câteva secunde dacă nu ești acolo. Singurul motiv pentru care lucrurile se aranjează ești tu. Acum, că îi vin oferte din stânga și din dreapta, și o să continue să vină, are nevoie de un agent care să lucreze numai pentru el. Sunt sigură de asta. Tu ești acea persoană. Nu ar avea încredere decât în tine.

Și-a dat părul la o parte din ochi și și-a îndreptat umerii.

– Ai dreptate. L-ar fi păcălit. E prea generos și nepăsător. Chiar dacă nu face asta numai pentru bani – știu că adoră sportul –, ar fi încercat să-l tragă-n piept.

– Exact. Iar tu știai asta, Rachel. Mi-am îndreptat un deget spre pieptul ei. Tu ești persoana potrivită pentru el.

I-au strălucit ochii cu ceea ce se poate descrie drept o revenire a respectului de sine.

– Trebuie să mergem la el, mi-a spus.

Ne-am repezit amândouă afară din bar.

– Brayden, te sun când aflu ce se întâmplă. El a ridicat relaxat din bărbie, apoi a spus ceva de genul desigur sau ceva la fel de macho. Să-i ceri lui Mason banii pentru băutură.

– Am pus-o deja în contul lui, a rânjit el. Și pe asta – a ridicat o bere și și-a dus-o la buze, sorbind o înghițitură lungă. Am clătinat din cap și ne-am îndreptat spre ușă.

***

Când am ajuns, spitalul era ca o casă de nebuni. Se pare că un tir se răsucise pe autostradă, provocând un accident în care fuseseră implicate paisprezece mașini. Erau oameni peste tot, bandajați la cap, la mâini și la picioare. M-am dat înapoi speriată și m-am îndreptat spre ghișeul de informații.

– Sunt Mia Saunders, am venit să-l vedem pe Mason Murphy.

Femeia i-a căutat numele în calculator.

– A fost mutat temporar în salon. Etajul doi, salonul 130.

– Mulțumim. Rachel și cu mine ne-am dus la lift și am așteptat, și am așteptat. „Dă-l în mă-sa", am spus și am pornit pe scări. Am urcat două etaje și apoi am început să căutăm salonul.

Când l-am găsit, am început amândouă să mergem mai încet. Am apucat-o pe Rachel de mâini și, pentru o clipă, ne-am conectat. Ne-am conectat ca niște surori, ca niște prietene bune, împărtășindu-ne una alteia alinare și transmițându-ne energie. După ce am inspirat lent de câteva ori, ne-am întors și am deschis ușa. Eu am intrat prima, iar Rachel m-a urmat tăcută.

Mason era în pat, cu ochii închiși. Lumina era slabă, iar tatăl lui stătea pe un scaun într-un colț.

– Mia, fată scumpă, te-au contactat, în sfârșit, a spus Mick și m-a îmbrățișat. Mi-am ținut brațele pe umerii lui, în timp ce Rachel s-a oprit lângă patul lui Mason.

A deschis ochii și și-a trecut limba peste buza despicată. Avea câteva cusături, cinci sau șase, de-a lungul frunții. Mai avea niște tăieturi și zgârieturi pe brațe, dar, în rest, nu părea să aibă nimic rupt sau rănit.

– Rachel... A intins mâna, iar ea i-a cuprins-o în mâinile ei. Lacrimile pe care și le-a stăpânit cât am mers cu mașina au reapărut, alunecându-i în jos pe obraji și căzând pe mâna lui Mason, pe care o ținea aproape de fața ei. Iubito, sunt în regulă. Tu... sunt îngrijorat pentru tine...

– Ăăă, cred că îmi scapă ceva. Mick și-a dres glasul și m-a strâns mai tare în brațe, ca și cum voia să mă protejeze. Ce om bun. Își făcea griji pentru fiul lui și pentru presupusa iubită a fiului lui.

L-am strâns și eu și am clătinat din cap.

– E în regulă, i-am șoptit.

Rachel s-a uitat la Mick cu o expresie de șoricel îngrozit. Mason nu a lăsat-o.

– Hei, frumoaso. Uită-te la mine. Îmi pare rău. Nu s-a întâmplat nimic. Îți jur, i-a spus el aproape aceleași cuvinte pe care i le spusesem și eu mai devreme. Nu s-ar fi putut întâmpla nimic. Nu te doresc decât pe tine. Tu ești aceea pentru mine.

– Nu mai vorbi, trebuie să te odihnești. Avea o voce răgușită de parcă ar fi fumat un pachet întreg de Camel fără filtru țigară de la țigară.

El a clătinat din cap că nu, apoi a clipit. Mâna ei l-a mângâiat unde nu era rănit. Din câte mi-am dat seama, s-ar putea să se fi lovit cu capul de parbriz și să-l fi spart. Probabil că micile tăieturi și zgârieturi de care era plin erau din cauza sticlei.

– Nu am nevoie de odihnă. Am nevoie să mă asculte femeia pe care o iubesc, a mormăit el, iar eu și tatăl lui am rămas nemișcați și tăcuți, privind la ceea ce se întâmpla în fața ochilor noștri. Pentru mine era frumos. Pentru tatăl lui, derutant.

– Mason... N-a mai fost în stare să vorbească.

El a tras-o de mână, aducând-o mai aproape de el.

– Așa este. Te iubesc. Te-am iubit încă din prima noapte. N-aș fi făcut niciodată, niciodată, nimic ca să stric asta. Nu așa cum

crezi tu. Ceea ce s-a întâmplat între mine și Mia a fost complet nevinovat, a ridicat el vocea, iar ea i-a pus două degete pe buze.

– Mi-a spus Mia deja. Și te cred. Îmi pare rău că m-am îndoit de tine.

– Aveai motivele tale. Dar, iubito, după nenorocirea de astăzi, putea să fie mult mai rău și nici să nu te am alături de mine acum. Nici nu pot să mă gândesc la asta... i s-a îngroșat vocea de emoție. Am nevoie de tine. Pentru totdeauna. Alături de mine.

Ochii lui Rachel erau sticloși, concentrați asupra bărbatului din fața ei.

– Atunci, am să fiu aici. Pentru orice ai avea nevoie. Pentru că și eu te iubesc.

Îmi venea să strig de pe acoperișuri și să sar în sus de bucurie, dar a trebuit să mă mulțumesc cu un zâmbet imens.

– Fiule, a spus Mick venind pe partea cealaltă a patului. O să ai niște explicații să-mi dai, i-a spus pe un ton destul de jovial.

– Tată, ea este Rachel. Va fi agentul meu personal exclusiv, dacă acceptă această ofertă. Ea a încuviințat din cap, zâmbind cu gura până la urechi. Și, pe deasupra, este iubita mea. Iubita mea *adevărată*.

Ea a zâmbit atât de strălucitor, că a luminat cămăruța întunecoasă, așa cum făcea de când am cunoscut-o.

– Bună ziua, domnule Murphy. Numele meu este Rachel Denton și sunt îndrăgostită de fiul dumneavoastră.

Mick s-a uitat la Rachel, apoi la fiul lui, apoi la mine. A îndreptat un deget spre mine.

– Și cu ea cum rămâne?

– Ea este o damă de companie, i-a răspuns Mason simplu.

Mi-a venit să mă dau cu capul de pereți. Tatăl lui a făcut niște ochi atât de mari, că i se putea vedea până în adâncul creierului.

– O, nu, nu. Nu așa, a intervenit Rachel.

– Nu, tată. Am angajat-o noi ca să mă ajute să-mi îmbunătățesc imaginea. Aveam nevoie de o iubită, iar la momentul acela, Rachel și cu mine nu eram încă împreună. De fapt, Mia ne-a încurajat să facem pasul. Asta era adevărat.

– Îmi pare rău că nu ți-am spus tot adevărul, Mick, dar acesta era rolul meu. Poți să mă ierți? Mi-am fluturat genele într-un fel despre care credeam că arată destul de demn de milă.

– Să *ne* ierți, a adăugat Mason cu o privire rugătoare, ca de cățel.

Mick a mormăit ceva și i-a tras lui Mason una peste umăr. Era alături de fiul lui. Ca întotdeauna.

– Fiule, dacă doamna asta drăguță este prietena ta și o iubești așa cum susții, sunt sigur că o s-o iubesc și eu. Dar mai minte-mă o dată și o să-ți învinețesc fundul mai tare decât ți l-a învinețit accidentul de mașină, m-auzi?

La auzul acestor cuvinte, eu și Rachel am început să râdem. Mason s-a încruntat.

– Da, tată, te aud.

* * *

Era devreme. Soarele nu apăruse încă la orizont când mi-am închis valiza și am cărat-o în liniște pe scări. Mason și Rachel dormeau în dormitorul principal. După ce medicii l-au externat pe Mason, ne-am întors la el acasă, iar tatăl lui s-a agitat să pregătească o cină târzie. Susținea că trebuie să mănânci când ești răcit. Bineînțeles că Mason nu era răcit; avusese un accident de mașină, dar nici unuia dintre noi nu i s-a părut prudent să facă deosebirea. Am simțit că tatăl lui avea nevoie să facă ceva, să fie de ajutor, în primul rând ca să mai stea prin preajmă și să fie sigur că fiul lui se simțea bine.

După ce am terminat de mâncat, au trecut pe la noi toți frații lui. Shaun cu noua lui iubită. Nu era aceeași pe care mi-o arătase într-o fotografie ultima oară când am fost la ei la masă, dar așa sunt adolescenții, nestatornici. La naiba, așa sunt și eu. Sar de la un bărbat la altul în fiecare lună, fără să știu unde mă duc și când. Frații lui au stat suficient cât să facă mișto de el cu privire la accident, cu privire la faptul că are două iubite, ceea ce a făcut-o pe Rachel să se simtă foarte nelalocul ei, nefiind obișnuită cu atenția din partea clanului Murphy, dar știam că până la urmă avea să se integreze. Ellie avea mare legătură cu asta. La

cum arăta Rachel, Ellie credea că e o prinţesă, şi chiar una adevărată. Ca şi mama lor, Eleanor, Rachel era elegantă, avea un aer regal, vorbea încet şi era o frumuseţe clasică. Aveam sentimentul că cei doi aveau să rămână împreună pentru multă vreme şi speram că, chiar şi cu tot ceea ce se întâmplase spre sfârşitul vizitei mele, vor dori să păstrăm liniile de comunicare deschise.

M-am plimbat prin casa întunecată, mi-am făcut o cafea şi am sorbit din ea uitându-mă pe fereastră. Timpul petrecut cu Mason fusese cel puţin interesant. M-am simţit nemaipomenit pentru că i-am văzut meciurile din primele rânduri, pentru că i-am cunoscut pe ceilalţi jucători, pentru că am ajuns să cunosc stilul de viaţă al unei iubite de jucător de baseball şi, mai ales, pentru că am reuşit să înţeleg mecanismele interioare ale unei echipe. Bărbaţi care se susţin unul pe altul şi care joacă de parcă ar fi un instrument bine acordat: nici unul mai important decât altul şi absolut splendizi ca întreg. Eram mai îndrăgostită de echipa Red Sox decât fusesem înainte să ajung la Boston, şi am fost mereu o admiratoare înrăită.

Avea să-mi fie dor şi de soţiile şi prietenele pe care le-am cunoscut. Aveau propria lor gaşcă şi mi-a făcut mare plăcere să fac parte din clubul lor pentru o lună. Nu aveam să le uit uşor pe Sarah, pe Morgan şi, fireşte, pe micuţa Kris. Erau femei extraordinare, care îşi susţineau trup şi suflet bărbaţii. Pe tăcute, le-am transmis tuturor gânduri bune şi dragostea mea.

Totuşi, mai important decât orice, am văzut un cuplu îndrăgostindu-se. Doi oameni care nu credeau că sunt potriviţi unul pentru celălalt au aflat că singurul lucru care nu funcţiona pentru ei era să stea despărţiţi. În final, Rachel şi Mason se completau unul pe altul. Erau propriile lor yin şi yang.

Eram în culmea fericirii pentru că Mason a renunţat la apucăturile lui de porc. Per ansamblu, cred că acestea erau felul lui de a ridica un zid. Unul care îndepărta femeile cumsecade, poate pentru că el nu se considera demn sau destul de bun pentru o doamnă de mare calibru. Imediat ce a început să facă schimbări în viaţa lui, să înceapă să trăiască pentru sine şi să afle cine este

în marea schemă a tuturor lucrurilor, i-a fost mai ușor să-și dea seama că nu are nevoie să-și pună o mască. A putut să profite de șansa de a fi el însuși și, când a făcut-o, și-a deschis în față o lume a fericirii, prin femeia micuță și dulce care îi era alături, gata să-l accepte în toate modurile care contează: pe plan profesional, fizic, mental și emoțional.

În ceea ce o privește pe Rachel, cred că a fost nevoie ca aproape să-l piardă pe Mason ca să înțeleagă cine este și că este de ajuns pentru el. Mai mult decât de ajuns. Femeia pe care o prezenta ea lumii este exact femeia de care s-a îndrăgostit Mason, cea pe care eram sigură că avea să o ducă într-o zi în fața altarului.

Mi-am terminat cafeaua și am scos hârtia de scris.

Mason,

Ceea ce nu știi despre mine este faptul că nu-mi plac despărțirile. Sunt neplăcute și incomode, de aceea plec în timp ce ești cufundat într-un somn adânc, în brațele femeii pe care o iubești. Ale femeii pe care ți-a fost scris să o iubești.

Mă simt onorată că m-ai ales să-ți fiu așa-zisa iubită. M-am distrat luna asta cum nu m-am mai distrat de ani de zile. Și am învățat câteva lucruri. O să duc cu mine ideea că trebuie să arăți mereu ceea ce ai mai bun și să fii deschis la oportunitățile pe care le ai chiar înaintea ochilor. E important să riști ca să-ți găsești adevărata fericire, iar oamenii rămân prea adesea înțepeniți în necazurile zilnice, sau cred că viața pe care o duc nu se poate îmbunătăți, chiar și atunci când știu că sunt nefericiți. Tu ai ales fericirea, iar aceasta a luat forma unei blonde frumoase și dulci. Poartă-te bine cu ea. Și ea își asumă riscuri dăruindu-se ție cu totul.

Rachel,

Ai grijă de el. Are nevoie de o femeie puternică, una care să nu-și pună mintea cu tâmpeniile lui. Știu că tu ești acea femeie.

O să-mi fie dor de amândoi și o să mă gândesc adesea la voi. Vă mulțumesc că mi-ați arătat cum ar putea să fie viața mea dacă aș alege fericirea. Sunt sigură că într-o zi îmi voi găsi și eu

parta și, când o voi face și când va fi momentul potrivit, nu o voi mai lăsa să plece.

Să nu vă părăsiți niciodată unul pe celălalt.

Cu toată dragostea, *Mia*

Am lăsat biletul pe blatul din bucătărie, am scos valiza pe ușă și am coborât-o pe scări, unde mă aștepta taxiul.

– La Aeroportul Internațional Logan, vă rog.

Orașul a zburat pe lângă mine, în timp ce soarele începea să se strecoare la orizont, luminând cerul în tonuri plăcute de albastru și auriu. A fost o lună bună. Am petrecut de minune cu meciurile de baseball, alături de Mason, de Rachel și de restul echipei. Am avut și ocazia să mă implic în planificarea unui eveniment caritabil. Unul care a avut mare succes și care avea să ajute o mulțime de femei să beneficieze de ajutorul de care au nevoie în lupta cu cancerul la sân. Per total, aș spune că luna aceasta este una dintre cele pe care nu le voi uita niciodată.

Taxiul m-a lăsat la aeroport. M-am dus la Sosiri, am trecut de filtrele de securitate, apoi am găsit un Starbucks ca să mai beau o cafea și să mănânc o felie de prăjitură cu lămâie. Mă sâcâia ceva și, cu cât încercam să îndepărtez senzația, cu atât mă cuprindea mai tare enervarea.

Mi-am scos telefonul și am simțit că mi se oprește inima. Un mesaj de la Wes. Nu mai vorbiserăm de când i-am închis telefonul în nas, cu două săptămâni în urmă.

Către: Mia Saunders
De la: Wes Channing
Mai suntem prieteni?

M-am gândit mult timp la aceste cuvinte. Mai suntem prieteni? Eram oare eu și Wes prieteni? Amanți, da. Prieteni... înainte să aflu că se culcă cu Gina, aș fi spus da. Cu siguranță. Prieteni care fac sex, bineînțeles. M-am gândit la Gin și la ceea ce ne face să fim prietene. Încredere. Trecut. Pasiuni comune. Dar, până la urmă, totul se reduce la cum ar arăta viața mea dacă n-ar fi ea. Iar

răspunsul la această întrebare este că ar fi oribilă. M-aş simţi pierdută fără ancora prieteniei ei. Am oare asta şi cu Wes?

Răspunsul este da, dincolo de orice îndoială. Da, am. Ştiu sigur că, dacă l-aş suna acum pe Wes şi i-aş spune că am nevoie de el, ar lăsa totul baltă, s-ar urca într-un avion şi ar veni să-mi fie alături. Aşa cum ar face şi Hector, şi Tony, chiar şi Alec. Mason, cu siguranţă. Pentru că îmi sunt prieteni. Oameni cu care am împărţit o bucată din viaţa mea, ceea ce şi-a lăsat amprenta pe sufletul meu. Ei sunt acum urme de paşi pe cărarea sufletului meu.

Am tastat înapoi rapid.

Către: Wes Channing
De la: Mia Saunders
Da. Vom rămâne prieteni pentru totdeauna. Nu pot să-mi imaginez viaţa fără tine.

Am umblat prin aeroport, am cumpărat o revistă şi am aşteptat la poartă până când telefonul meu a anunţat un nou mesaj.

Către: Mia Saunders
De la: Wes Channing
Şi eu simt acelaşi lucru. Mai e loc de mai mult sau te-am pierdut?

Către: Wes Channing
De la: Mia Saunders
N-ai putea să mă pierzi niciodată. Deocamdată, mergem fiecare pe drumul nostru.

Către: Mia Saunders
De la: Wes Channing
Ne ţinem de plan?

Către: Wes Channing
De la: Mia Saunders
Da.

Către: Mia Saunders
De la: Wes Channing
Când pot să te văd din nou?

Către: Wes Channing
De la: Mia Saunders
Următoarea dată când ți-e scris să mă vezi.

Cu acest ultim mesaj, mi-am închis telefonul și m-am îmbarcat în avionul către Vegas. Câteva zile împreună cu sora mea și cu prietena mea cea mai bună sunt ceea ce-mi trebuie ca să mă pregătesc pentru o lună în Hawaii. Abia aștept. Soare, surf și loțiune solară. Să vină căldura!

MAI

Pentru Kris Ward
Încurajezi, sprijini, iubești.
Totul la tine este angelic.
Toți cei din jurul tău râvnesc la acel frumos simț al sinelui.
Îmi amintești de mama, care nu mai este printre noi.
Așa că, mamă Kris, călătoria Miei în Hawaii îți este dedicată.
Fie ca soarele să-ți lumineze mereu calea.
Fie ca darul prieteniei adevărate să rămână al tău pe vecie.
Fie ca bucuria pe care tu o oferi să ți se întoarcă înzecit.
Fie ca dragostea să te înconjoare și să-ți întregească sufletul.
Întotdeauna, cu dragoste.

Capitolul 1

A naibii escală! Am decolat din Boston, am oprit în Chicago, apoi în Denver, unde i-am mulțumit cerului că am încălțat ghetele mele de motor, uzate, în timp ce alergam cât mă țineau picioarele prin aeroport, abia reușind să prind avionul. Ai fi zis că eram oaia rătăcită despre care toată lumea știa că se află undeva prin aeroport și pe care toți o așteptau cu nerăbdare să se îmbarce odată.

Mai bine de o sută cincizeci de perechi de ochi m-au săgetat cu privirea în timp ce îmi croiam drum către locul meu prin ceata de pasageri îmbufnați. Dar lucrurile nu păreau să meargă spre mai bine. Am nimerit între un bărbat rotofei și o fetiță de opt ani, gălăgioasă, care zbura singură. Părinții ei divorțaseră, iar ea avea acum două familii. O ura pe femeia căreia îi spunea „monstrul vitreg", precum și pe fata ei, care, conform spuselor ei, era mai mare decât ea și foarte răutăcioasă.

Se ducea la mama ei care era animatoare în Vegas. Nici o surpriză aici. Dacă trăiești în Vegas, mai precis în inima Vegasului, lucrezi fie în cazinouri, servind mâncare, fie oferi reprezentații sau servicii turiștilor. Alte tipuri de oferte de muncă sunt disponibile doar în afara orașului. Știam toate astea despre micuța Chasity doar pentru că și-a făcut un scop din a-mi spune tot ce era de știut despre viața ei. Și nu exagerez când spun tot. Culoarea ei preferată era mov, dar nu mov închis, ci o nuanță deschisă, culoarea lavandei, după cum am dedus eu. Era înnebunită după animale, mai ales după cai. Partea pozitivă, atunci când se afla la tatăl ei în Denver, era că el deținea pământ și animale. O mare atracție pentru un copil de opt ani. Dar asta presupunea să aibă de-a face cu monstrul vitreg, ceea ce știrbea

întrucâtva bucuria de a-și vizita tatăl. Și apoi mai era și sentimentul de vină. Mama lui Chasity avea doar câțiva prieteni, iar rude ioc. Copila simțea că menirea ei e să-i țină companie maică-sii. Și asta pentru că „nimeni nu vrea să fie singur. Oamenii au nevoie de oameni". Cel puțin potrivit spuselor mult prea directei, dar bine intenționatei Chasity.

Când pilotul a anunțat că mai sunt douăzeci de minute până la aterizare, am trimis o mică rugăciune către Bărbos pentru ca Chasity și mama ei să-și găsească o cale către o viață mai bună. Dar le-am și mulțumit celor care au inventat grozavele măsuri contraceptive. Faptul că am petrecut o anumită perioadă de timp cu un copil de opt ani mi-a întărit ideea că nu sunt nici pe departe pregătită să procreez, și poate că n-am să mă aventurez niciodată să fac asta. E nevoie de un alt tip de persoană pentru maternitate, iar eu simțeam că am făcut deja asta cu sora mea mai mică, Maddy. Următorul copil pe care am să-l cresc mai mult ca sigur ar ieși vreun Aghiuță sau vreo progenitură demonică. Mai bine să nu las asta pe seama șansei. După cum am concluzionat deja… o târfă fără suflet, șansa aia e mai bine să nu-și zburlească penele inutil.

La zona de ridicare a bagajelor, m-am chinuit să car valiza mea suplimentară plină de tot felul de chestii grozave, echipament de la Boston Red Sox, blugi și restul prăzii din Chicago, gândindu-mă că le pot lăsa acasă la ai mei. Astfel, Mads putea să-și aleagă ce era mai bun și să se simtă ca o prințesă în toate hainele alese de Hector pentru mine, precum și în cele super la modă, de stradă, alese de Rachel.

Imediat ce l-am deschis, telefonul a izbucnit într-un bocet de bâzâituri.

Către Mia Saunders
De la Mason Murphy

Scrisoarea ta a fost tare, dulceață, dar dacă ți-ai fi luat la revedere în persoană ar fi fost mult mai bine. Eu și Rach voiam să te ducem la aeroport. Ea suferă. Eu sunt enervat. Găsește o modalitate să te revanșezi față de noi. ;-)

Nu e prima oară când un client, sau mai bine spus „prieten", se supără pe mine din cauza stilului meu de a-mi lua la revedere. Wes a lăsat impresia că a anticipat plecarea mea în stil ninja. Alec a luat totul aşa cum e, iar Hector a plâns. Homosexualul sud-american mi-a trimis un mesaj, văicărindu-se că am distrus un moment de adio perfect. Era ceva ce a văzut prin filme mai demult și avea totul pregătit cu porumbei şi alte nebunii. Nu ştiu; probabil că Tony a luat telefonul şi a oprit toată nebunia. Şi-a adăugat nota personală exprimându-şi iritarea vizavi de faptul că am provocat o întreagă smiorcăială cu care avea acum de-a face şi că îi rămân datoare pentru asta.

Următorul mesaj era de la cea care trebuia să mă ia cu maşina.

Către Mia Saunders

De la: Târâtura-pizdulice

Hei! Am venit să te iau. Dau ture. Nu mă face să opresc și să primesc vreo amendă pentru curu' tău.

Mi-am săltat geanta pe umăr râzând și am zărit Honda lui Ginelle. I-am făcut cu mâna, iar ea a venit la zona de încărcare, parcând strâmb şi cu scârţâituri de roţi.

– Care-i treaba, târâtură? m-a întrebat în timp ce-mi aruncam valiza uriaşă şi bagajul de mână pe bancheta din spate. Când am sărit pe locul din faţă, şuviţele blonde i-au tresăltat pe gât şi a pocnit un balon care i-a lăsat urme verzi pe dinți.

Mi-am ridicat bărbia.

– Bună, draga mea, mulţumesc că ai venit să mă iei, am gângurit cu oareşce îngâmfare.

Cu o mişcare din încheietură, a rotit volanul şi a plecat din parcare cu scârţâituri de roţi, amestecându-se în traficul de la aeroport. Nimeni n-ar fi putut crede despre Ginelle că nu este un şofer bun. Ar fi un pilot de curse bun pentru NASCAR? Probabil. Atunci când se află la volan, manevrele ei sunt de neegalat, ca şi capacitatea ei de a lua decizii la milisecundă. Şi totuşi riscă prea mult. Până acum, nu s-a întâmplat nimic. M-am

concentrat pe ideea asta în timp ce mă ţineam strâns de mânerul uşii, până când am ajuns pe autostradă.

Trăgând uşor aer în piept, mi-am lăsat capul pe spate şi m-am bucurat, pur şi simplu, de liniştea de a fi cu prietena mea cea mai bună. Nu era nevoie să vorbim, iar asta ne făcea pe amândouă genul ăla perfect de cele mai bune prietene. Să ne simţim confortabil în tăcere. Sunetul autostrăzii şi al gumei pocnite şi mirosul de lămâie al şamponului ei mă răscoleau. Acasă. Totul era familiar. Era bine. Era ceea ce am cunoscut toată viaţa mea. Şi asta nu însemna că avea să fie mereu destinaţia mea finală, doar că, atunci când eram aici, mă bucuram de asta din toată inima.

Ginelle mă ducea acasă, la Maddy şi la tata. Ştia că sunt într-o stare contemplativă, aşa că n-a umplut drumul cu vorbărie goală, dar mi-a aruncat o privire, m-a apucat de mână şi mâinile ne-au rămas împreunate pe consola dintre noi. Solidaritate de soră. Nu împărţeam noi două acelaşi sânge, dar, de departe, era următorul cel mai bun lucru din întregul univers.

– Te iubesc, am şoptit fără să realizez că tocmai mă lăsasem pradă porcăriilor emoţionale.

S-a uitat în ochii mei, şi avea o faţă atât de drăguţă şi de dulce. Şi-a ţuguiat buzele roz în aşa fel încât chiar credeam că va zice şi ea acele două cuvinte. În schimb, a folosit doar unul.

– Ştiu.

Apoi am râs. În gura mare. Lasă pe seama lui Gin să ştie exact de ce am nevoie după o zi lungă de călătorie, o plecare dificilă de la ultimul meu client, pe care îl consider acum „fratele meu născut de o altă mamă“, şi ideea că nu am decât trei zile scurte de stat acasă înainte să mă urc în avion şi să mă îndrept către următorul meu client. Am tras de limita timpului meu în Boston cu două zile. De obicei, mi se cere să rămân cam douăzeci şi patru de zile ca să pot avea în jur de şase zile în care să mă ocup de treburi personale şi cele două zile necesare pentru a călători dintr-o parte într-alta. Nu am mai fost în California din ianuarie, şi iată-mă acasă, cu trei zile înainte de

începutul lunii mai. Încă o lună, încă o sută de mii de dolari trimiși lui Blaine.

I-am înmânat lui Ginelle plicul cu un cec înăuntru.

– Lași tu plicul la administratorul hotelului? Mă scutești de un timbru?

– Sigur, iubito.

A luat plicul care conținea rata pentru Blaine și l-a îndesat în geanta ei în timp ce lua curba către casa copilăriei mele.

– Sigur ți-e foame. Mads îți pregătește o cină de zile mari. Friptură, piure, porumb și la desert faimoasa plăcintă cu ciocolată și cireșe a tatei.

Apoi a deschis portiera, a mers la portbagaj și a scos o ladă cu bere.

– Chiar te iubesc.

M-am uitat la lada cu bere, apoi la cocioaba mea de casă care avea o verandă mică luminată de un bec care atârna gol. În spatele perdelelor de dantelă o vedeam pe surioara mea cea dulce aranjând masa. Pentru mine. Pentru că veneam acasă. Nimic nu poate întrece așa ceva.

Gin și-a petrecut brațul pe după umerii mei și m-a tras către casă.

– Chiar știu asta. Nu m-ai auzit când ți-am zis prima oară?

Și-a dat ochii peste cap și a oftat pentru dramatizare. Am dat din cap și am îmbrățișat-o cu putere.

Am deschis ușa și mirosul îmbietor de friptură, legume și usturoi mi-a pătruns dintr-odată în nări.

– Mads, am ajuns! am strigat, lăsându-mi geanta să cadă pe măsuța zgâriată, apoi am așteptat țipătul.

Maddy era întotdeauna gata de un mic țipăt feminin atunci când era încântată. Și de data asta a fost la fel.

Țipătul a fost urmat de păluga de soră-mea care s-a aruncat cu totul peste mine. M-am ținut tare, abia reușind să rămân în picioare.

– Mi-a fost dor de tine, mititico.

I-am îmbrățișat strâns trupul mlădios. Se făceau aproape două luni de când o văzusem ultima oară și deja părea că se

împlineşte, pierzând acele ascuţimi de adolescentă şi trecând la formele rotunde de femeie pe care le moşteneam de la mama. Cu siguranţă îi crescură sânii, iar şoldurile păreau să fie un pic mai cărnoase. Când m-am tras din braţele ei, îndepărtându-mă de mirosul ei specific de cireşe amare, am privit-o adânc în ochi. Zâmbetul acela uriaş pe care îl adoram i s-a instalat pe buze.

– Cea mai frumoasă fată din lume. Doar atunci când zâmbeşte, am spus repetând fraza pe care i-o tot spuneam de vreo zece ani încoace.

Obrajii i s-au colorat încântător şi apoi m-a cuprins într-o altă îmbrăţişare. Aceasta din urmă a fost cea mai puternică, lăsând să se înţeleagă că n-ar fi vrut să mă mai lase să plec.

– Ce s-a întâmplat?

I-am cuprins obrajii, uitându-mă în ochii ei.

Maddy a dat din cap, făcând ca bretonul mult prea lung să-i cadă în ochi.

– Nimic. Doar mă bucur foarte tare că eşti aici. Am gătit mâncarea ta preferată.

– Se simte mirosul.

Burta mea a hotărât chiar atunci, printr-un chiorăit de maţe extrem de zgomotos, să anunţe faptul că nu mâncasem nimic.

– Masa e gata, a spus Maddy trăgându-mă de mână în bucătărie.

Ginelle ne-a urmat. Da, era tare bine. Să fiu acasă era exact ce-mi trebuia.

* * *

– Mergem în Hawaii! a răsunat prin cameră pe o tonalitate atât de înaltă că ar fi putut sparge sticla.

– Iisuse Hristoase! Las-o mai moale, da?

Mi-am acoperit urechile.

– Mă iei la mişto? Mă duc în Hawaii? N-am ieşit din Nevada decât atunci când am venit să te vizitez în California, iar acum o să traversez ditamai oceanul cu balene şi peşti de tot felul! La naiba! a strigat Ginelle pocnind încă un balon de gumă de mestecat şi gâlgâind apoi berea.

Scârbos. Am ales să nu zic nimic despre combinația dubioasă, și asta pentru că nu fuma, ceea ce era, dincolo de toate, un pas serios.

După ce mi-am savurat berea, am lăsat-o pe măsuța de formica.

– Liniștește-te. Da. Luna aceasta vă plătesc amândurora drumul în Hawaii. Rămâne să stabiliți voi două când vă convine cel mai mult. Veniți pentru vreo săptămână, cam așa, și stați în bungaloul pe care mi-l pun ei la dispoziție.

Am întins mâinile pentru a le opri înainte să mă întrerupă.

– Acum nu știu ce fel de cazare o să fie, așa că s-ar putea să dormim toate trei într-un pat, dar m-am gândit că, na... excursie gratis, nu?

– Da, să-mi fut una! Dorm și pe un căcat de podea!

Am bombănit:

– Gin, las-o mai moale cu limbajul golănesc când ești pe lângă Mads. Doamne!

– O, te rog, nu mai sunt o fetiță. De fapt... de weekendul trecut, sunt oficial femeie.

Tonul lui Maddy era trufaș, informativ și nici pe departe ceea ce mi-aș fi dorit să aud ieșind din gura surorii mele.

Am închis ochii și am trântit berea pe măsuță. Gin a prins-o înainte să se verse peste tot.

– Mads... am șoptit.

Și-a țuguiat buzele, iar apoi a zâmbit timid în timp ce își plimba timid degetul de-a lungul măsuței.

– Putem vorbi despre asta mai târziu? Și-a îndreptat privirea către Ginelle.

Deși Ginelle era pentru mine ca o soră, ea și Maddy nu erau chiar atât de apropiate. Țineau una la alta, dar nu în sensul ăla de prietenie în care îți pui total încrederea în celălalt, sau mai bine spus în sensul ăla de relație între surori pe care o aveam eu cu Maddy.

Ginelle s-a uitat în mod semnificativ la ceas.

– Ia te uită! E timpul să plec! a spus ea cu voce tare. Se pare că trebuie să merg la cumpărături după costum de baie. A, și

mâine la unu avem programată zi de spa ca să-ți aranjăm toate cele și să fii gata de bătălie. Din nou toate trei împreună. E bine?

– Gin... mulțumesc. Pentru tot. Știi că... am început, dar Ginelle, ca de fiecare dată, nu s-a simțit ofensată de faptul că Maddy își dorea să vorbească doar cu mine.

M-a îmbrățișat, apoi a sărutat-o pe Maddy pe frunte și i-a ciufulit părul.

– Ne vedem mâine, fufelor!

– Pa! am spus eu și Maddy la unison.

Tensiunea din cameră a crescut, dar nu în sens negativ. Ci mai mult în sensul „avem o grămadă de vorbit".

– N-am vrut să se întâmple... a început Maddy cu ochii plini de lacrimi. Am vrut să vorbesc cu tine mai întâi, dar ne simțeam atât de bine, iar el chiar mă iubește, și eu îl iubesc și...

Am luat-o de mână și m-am uitat în ochii ei frumoși.

– Și... cum a fost?

Și-a umezit buzele și și-a aplecat capul.

– M-a durut. Am sângerat un pic, dar el a fost *atât* de atent. Atât de atent încât tremura din cauza efortului. Îi era teamă să nu mă rănească și, ca să spun drept, a durut foarte puțin.

Am zâmbit, iar lacrimile îmi curgeau pe obraji. Surioara mea crescuse.

– Ți-a plăcut?

A dat din cap aprobator imediat.

– Am mai făcut-o de două ori de atunci, a chicotit. Și a fost de un milion de ori mai bine!

Am râs și am dat și eu aprobator din cap, știind despre ce vorbea.

– Spune-mi despre relația ta. Cum se poartă acum? Încă se poartă bine?

Ochii i s-au aprins de parcă ar fi fost un tort aniversar plin ochi de lumânări.

– O, se poartă *atât* de bine! Îmi spune în fiecare zi că sunt cea mai frumoasă fată și cât de mult mă iubește și că, într-o zi, o să ne căsătorim.

Și-a strâns mâinile la piept, holbându-se melancolic la un punct gol de pe peretele bucătăriei.

– El este totul, Mia. Tot ce mi-am dorit vreodată. Tot ce mi-ai spus tu să caut înainte să fac pasul ăsta. Sunt extrem de fericită.

Am sărit de pe scaun și am îmbrățișat-o, simțind nevoia să o simt aproape.

– Sunt atât de fericită că ai avut o experiență frumoasă și că bărbatul cu care ești te iubește pentru ceea ce ești. Așa e, nu? Te iubește pentru adevărata ta frumusețe interioară, nu doar pentru aspectul exterior?

Maddy încuviința din cap frenetic în timp ce o mângâiam pe păr.

– Așa cred. Îmi spune mereu. De fapt, chiar vrea să vorbească cu tine. I-am spus că nu se poate în seara asta, dar mâine poate că o să fii dispusă să mergi la cină la părinții lui. Vor să-mi cunoască familia și... tu ești toată familia mea.

Vorbele ei mi-au trimis un val rece de remușcări prin vene, de furie la gândul că mama ne-a abandonat și de tristețe că tata nu a putut să se adune suficient de mult cât să fie acolo pentru noi în momentele importante din viața noastră. Măcar pentru Maddy. Ea este cea care merită.

I-am strâns obrajii și am sărutat-o ușor pe buze.

– Mi-ar plăcea tare mult să-i întâlnesc pe iubitul tău și pe părinții lui.

Încă o dată, fața aia care ar fi putut să lumineze o sută de orașe a strălucit de bucurie și nerăbdare. A țopăit îndreptându-se către cafetieră. Am putut vedea cum pune câteva lingurițe de cafea decofeinizată Folgers în timp ce se bălăbănea dintr-o parte într-alta pe o melodie pe care doar ea o putea auzi.

– Ăsta e motiv de sărbătorit... de sărbătorit cu ciocolată.

– Sună bine, surioară. Am tot visat la plăcinta cu cireșe și ciocolată de când ai făcut-o ultima oară pentru ziua mea.

În acea seară am vorbit ca de la soră la soră, punându-ne la curent cu tot. I-am povestit despre fiecare client și despre cum am ajuns să țin la fiecare. Fiind fan Red Sox, cel mai impresionată a fost de Mason. Ceea ce avea să facă tricoul, șapca și

fotografia semnate să fie cu atât mai grozave atunci când aveam să i le dau. Desigur, i-am promis că într-o zi o voi prezenta lui Mason și celorlalți băieți, dacă se va ivi ocazia.

Când Wes a devenit subiectul discuției, am dat totul pe față. Parcă aveam nevoie de asta.

– Ticălosul! a exclamat ea când i-am spus că vedeta filmului a răspuns la telefonul lui, iar el a recunoscut că i-o trage.

Am dat din cap.

– E drăguț că simți asta și crede-mă, la fel am reacționat și eu imediat ce am aflat. Dar ia gândește-te mai bine. Chiar ar trebui ca Wes să mă aștepte să-mi pun toate lucrurile în ordine, să mă distrez cu orice tip vreau eu în timp ce el stă în California îndrăgostit de mine?

Și-a luat un aer contemplativ.

– Nu e chiar corect, a recunoscut.

– Nu, nu e. N-o să pretind că nu m-a durut și că timp de o săptămână nu m-am tot perpelit, dar până la urmă am înțeles. Și, pe deasupra, mai târziu în luna aia m-am întâlnit cu Alec și știi tu, dintr-una în alta...

Maddy s-a încruntat.

– Cum adică v-ați întâlnit și dintr-una în alta...? De unde știa că ești în oraș?

M-am uitat în altă parte, holbându-mă în gol și sorbindu-mi cafeaua.

– Păi... detaliile sunt neclare.

Am încercat, dar n-a mers.

– Vrăjeală! L-ai sunat direct pe Alec ca să te combini, nu-i așa?

Acuzația ei avea o doză de amuzament.

– Să mă combin? Ce naiba înseamnă asta? Cred că termenul oficial este partidă de sex și îți spun eu, draga mea soră, acel bărbat are unul dintre cele mai frumoase popouri de pe fața pământului.

M-am lăsat pe spate, având un sentiment de infatuare și bucurându-mă de fiecare secundă, apoi am înfulecat o bucată de plăcintă cu cireșe și ciocolată.

Micul nechezat drăgălaș al lui Maddy m-a făcut să chicotesc. E atât de tânără și naivă în ceea ce privește mersul lumii. Sper doar ca prietenul ăsta al ei să fie de încredere, să nu profite de ea. Urma să aflu a doua zi, când aveam să-i întâlnesc părinții. Un fior de neliniște mi-a trecut prin piept. Oare asta gândesc tații și mamele când se întâlnesc cu părinții iubitului pentru prima oară? Nu e ca și când ar cere-o de nevastă. E doar o cină. Familiile normale fac asta, nu?

N-aveam nici cea mai vagă idee.

Mai târziu în acea seară, când în sfârșit ne aflam în pat, am pus mâna pe telefon să o contactez pe Angie, sora lui Tony. Deveniserăm apropiate când am fost în Chicago, și dacă era cineva care să știe despre întâlniri și despre cunoscutul părinților, ea era aia.

Către Angelina Fasano
De la Mia Saunders
Bună, Angie. Mia sunt. Scuze pentru ora târzie. O întrebare. Când părinții unui băiat îi invită la cină pe părinții iubitei, e o chestie importantă?

În mod surprinzător, telefonul a țârâit imediat. Am riscat să arunc o privire la ceas. La mine era trei dimineața. La ea era cinci.

Către Mia Saunders
De la Angelina Fasano
Bună, iubita. Ciudată întrebare, dar da, de obicei e un soi de formalitate. Uitându-se la familie, vor să se asigure că fata e suficient de bună pentru fiul lor. De ce?

La naiba. O să-l sun pe Hector a doua zi să-mi spună cu ce să mă îmbrac. Cu siguranță știe. Prima linie de apărare: să arăt ca o

soră mai mare normală și responsabilă. Să nu menționez cu ce mă ocup. Să nu aduc în discuție faptul că dragul, bătrânul și bețivanul nostru tată zace într-un spital plătit de către stat, și asta pentru că fostul meu prieten, cămătarul, l-a bătut până aproape de ultima suflare. Doamne, chiar și în capul meu sună super-aiurea.

Am scăpat un vaiet în camera mult prea tăcută și i-am răspuns lui Angie.

Către Angelina Fasano
De la Mia Saunders
Primul iubit adevărat al soră-mii. Uf!

Către Mia Saunders
De la Angelina Fasano
N-aș vrea să fiu în pielea ta! LOL.

Capitolul 2

După o zi întreagă în care fuseserăm răsfățate ca niște adevărate personalități hollywoodiene, așa cum ne pretindeam Gin și cu mine, ultimul lucru pe care voiam să-l fac era să-mi petrec seara cu niște străini. Mai mult de atât, nu-mi doream ca acei străini să-mi găsească lipsuri mie sau familiei mele. Sunt convinsă că am mârâit în mod repetat în timp ce mă pregăteam pentru marea cină cu părinții iubitului lui Maddy. De cealaltă parte, fără nici o grijă pe pământ, Maddy se tot agita de colo colo prin casă, oprindu-se să se uite în oglindă, aranjându-și rochița de vară vaporoasă și prinzând șuvițe imaginare de păr în coada perfect strânsă.

Era tânără, fără griji și frumoasă. La sfârșitul lui aprilie era suficient de cald în Vegas cât să poți trece la îmbrăcămintea de vară, care, pe ea, arăta natural. Am studiat-o din priviri. Era exact prototipul „fetei normale din vecini". Păr blond auriu și ochi verzi, singura trăsătură pe care o avem în comun. Într-o zi avea să fie nevasta perfectă a unui bărbat bun, dintr-un cartier înstărit. Dintotdeauna și-a dorit să se căsătorească, să aibă o casă cu gărduleț alb și o droaie de copii. Exact opusul a ceea ce-mi doream eu.

– Deci, ce specializare urmează Matt? am întrebat în timp ce-mi ondulam ultimele șuvițe din părul negru și lung.

– Botanica, ai uitat?

A oftat și s-a așezat pe pat încrucișându-și brațele.

Am dat din cap aprobator și i-am prins privirea în reflexia oglinzii.

– Tu te-ai hotărât ce specializare vrei să faci? Știu că acu' vreo două luni nu erai decisă dacă să alegi fizica...

În mintea mea repetam incantația: te rog, nu criminalistică, te rog, nu criminalistică. Puteam deja să-mi imaginez. Cu ce se ocupă sora ta? „A, da, căsăpește cadavre." O grimasă s-a furișat pe fața mea, dar am ascuns-o repede din dorința de a nu o influența în vreun fel sau altul. Oricât mi-aș fi dorit să iau toate deciziile importante pentru ea, rațiunea îmi spunea că trebuie să o las liberă într-o oarecare măsură. Scumpa mea surioară devenise adult, așa că era vremea să o tratez ca atare.

A respirat adânc și și-a strâns piciorul sub ea.

– M-am hotărât. Biochimie.

M-am întors lăsând cuvântul să se rostogolească în mintea mea. Biochimia trebuie să aibă legătură cu biologia, dar nu înseamnă criminalistică.

– În regulă, dar mai precis la ce se referă și ce-o să faci cu o astfel de diplomă?

Maddy și-a umezit buzele și s-a așezat confortabil. În timp ce vorbea, se însuflețea tot mai tare, zâmbind larg, îmbujorându-se, cu ochii lucind. Am ignorat o mare parte din ce spunea pentru că, sinceră să fiu, începuse să vorbească ca o tocilară, așa că mi s-a activat filtrul.

– Deci, în principiu, biochimiștii studiază aspecte ale sistemului imunitar și expresiile genetice, izolând, analizând și sintetizând diferite produse. Aș putea lucra cu mutații cancerigene, să conduc un laborator sau o echipă de cercetare. Opțiunile sunt nelimitate.

Obrajii au început să-mi ardă, auzind gama largă de opțiuni care se iveau la orizont pentru ea, și am zâmbit larg.

– Sunt atât de mândră de tine, Mads. Biochimia sună a ceva complicat, dar e fix pe felia ta. Câți ani o să studiezi? Faci și master, nu?

Și-a mușcat buza rozalie mutându-și privirea.

– Maddy, știu că îți faci griji din cauza taxei de școlarizare, dar nu ai de ce. Am plătit deja pe anul ăsta și restanțele din anii trecuți.

Ochii i s-au mărit de uimire și a rămas cu gura căscată. Am zâmbit, bucurându-mă de mica surpriză pe care i-am făcut-o.

– Până la sfârşitul anului o să-i salvez fundul tatei şi o să am destui bani cât să te mai ajut cu şcoala câţiva ani. Nu vreau să te mulţumeşti cu puţin. Deloc!

Nu ca mine, aş fi vrut să adaug, dar n-am făcut-o. Soarta mea în viaţă era nesigură. Deocamdată, mă lăsam dusă de val şi făceam banii de care aveam nevoie pentru a-mi ajuta familia.

Maddy a sărit, a alergat către mine şi m-a cuprins în braţe. Ochii, ca nişte mărgele, îi erau scăldaţi în lacrimi.

– Te iubesc. Când o să ajung un cercetător bogat o să-ţi cumpăr o casă lângă mine, ca să ştii, indiferent unde te afli, unde este acasă pentru tine. Alături de mine.

Am mângâiat-o pe cap în timp ce ea îmi săruta tâmpla.

– Nu trebuie să-ţi faci griji; o să aplic pentru nişte burse fiindcă, pentru a ajunge unde îmi doresc în domeniul ăsta, o să am nevoie şi de un doctorat.

Doctorat. Acel cuvânt a stârnit un val de adrenalină prin pieptul şi membrele mele. Mi s-a ridicat părul pe mâini şi mi-am permis să reacţionez.

– Doctor! am spus cu pură mândrie şi pe un ton matern.

Maddy şi-a dat ochii peste cap şi a dat aprobator din cap transformându-şi boticul într-un zâmbet de superioritate.

– Da, surioară, doctor... *philosophiae doctor*, a râs pe înfundate.

– La naiba, nu-mi pasă de care doctor. Sora mea mai mică o să fie doctor şi cercetător. Tocmai mi-ai transformat anul într-unul mai bun, scumpa mea surioară.

Mi-am scuturat capul gândindu-mă la viitor. Maddy la final, primind diploma, ajungând la vreo companie şi purtând halatul alb de laborator care impune autoritate. Da, fata mea avea să ajungă departe, iar eu aş fi făcut orice ca să mă asigur că fiecare dintre visurile ei o să se împlinească. Mă holbam aiurea, melancolic, apoi am tresărit când Maddy mi-a gâdilat braţul.

– M-am gândit eu că o să-ţi placă planul ăsta. Putem merge acum? Mor de nerăbdare să-l văd pe Matt.

Matt. Iubitul. Cel căruia tocmai îi dăruise virginitatea. Ar fi bine să fie poleit cu aur, altfel am eu grijă de el de nici n-o să-și dea seama ce l-a lovit. Nimic nu trebuie să o oprească pe Maddy din drumul ei către reușită. Nimic.

* * *

Părinții lui Matt semănau cu părinții ăia de modă veche pe care îi vezi la televizor și pe care toți și-i doresc, dar nimeni nu-i are. Din punctul ăsta de vedere, Matt Rains avea părinții perfecți. Mama lui, Tiffany, era înaltă, avea părul negru și ochi închiși la culoare. Tatăl lui era cu un cap mai înalt, avea păr castaniu și niște ochi uimitori, de un albastru pur. Matt, tânărul pe care sora mea îl privea galeș, era super-sexy cu alura lui de tocilar. Purta o cămașă cu guler înalt care venea foarte bine pe umerii frumoși cu musculatură bine definită. Cu siguranță avea grijă de el și făcea mișcare. Părul închis la culoare era ondulat, dar aranjat într-o manieră elegantă. Stilul tocilar-șic. Avea ochii de un albastru ca de cristal, la fel ca tatăl lui, și pe tot parcursul cinei au fost ațintiți doar asupra surorii mele.

– Mia, am înțeles că tatăl tău e în spital? a întrebat Trent Rains în timp ce se servea desertul.

Am dat aprobator din cap.

– Mda, a suferit un accident nefericit. E în comă de vreo câteva luni, dar ne rugăm în fiecare zi să se trezească.

Trăsăturile lui Tiffany s-au înmuiat și și-a pus mâna pe umărul meu.

– Îmi pare rău să aud una ca asta. Trebuie să fie greu pentru două femei tinere să se descurce singure.

A dat din cap nu în semn de milă, ci mai degrabă de tristețe. O replică deloc blândă mi s-a oprit pe vârful limbii. Am făcut eforturi să mă abțin. Erau drăguți. Ceea ce voiam să spun îmi stătea ca acidul pe limbă, anume că mă descurcam singură de la zece ani și că-mi era foarte bine, mulțumesc de grijă. Din păcate, aveam destulă minte cât să nu fiu o nesuferită. În schimb, am zâmbit și mi-am sorbit cafeaua decofeinizată. La naiba, până și

cafeaua are gust mai bun aici decât acasă. O fi probabil vreo marcă de lux pe care trebuie să o macine în fiecare zi.

– Bine.

Matt s-a ridicat ținând-o pe sora mea de mână. Ochii so-ră-mii străluceau ca niște diamante în timp ce-l privea.

– Am un anunț de făcut.

Ori de câte ori cineva pretinde că are un „anunț" de făcut, înseamnă de obicei că urmează să se întâmple ceva al naibii de important. Urmăream îngrozită cum Matt o ținea de mână pe soră-mea trăgând-o lângă el, ținând-o aproape – prea aproape din punctul meu de vedere.

Capul lui Matt era aplecat către Maddy. Un sentiment de devotament complet și absolut umplea aerul.

– Am cerut-o în căsătorie pe Maddy, iar ea a acceptat! a spus el cu bravadă și cu un zâmbet uriaș.

S-au auzit chirăieli de încântare din partea mamei lui, o bă-taie puternică din palme și un răspuns care suna mai degrabă a „ho ho ho"-ul lui Moș Crăciun a răsunat prin toată camera din-spre tată. Eu? Eu aproape că am făcut pe mine.

Cum. Pizda. Mă-sii.

Maddy, zâmbind așa cum n-am văzut-o niciodată, arătând mai frumoasă ca niciodată, și-a îndreptat privirea către mine. Apoi zâmbetul i-a căzut, bărbia a început să-i tremure, la fel și buza aceea pe care o știam prea bine. Lacrimile i-au umplut ochii, dar fără a trece granița.

– Te rog, Mia..., am auzit-o șoptind și am dat din cap.

M-am ridicat și am ieșit din cameră și apoi pe ușa principală a casei în priveliștea răcoroasă a deșertului care se vedea clar de pe veranda familiei Rains. Dacă aș fi rămas la masă, mi-aș fi pier-dut cumpătul. Aș fi smuls-o pe fetița mea din ghearele suburbiei și nu m-aș fi oprit până n-aș fi făcut-o să se vindece de ideea asta ridicolă de a se mărita... la nouăsprezece ani. La naiba.

Mă tot plimbam încolo și încoace, întreg corpul meu era în flăcări, sudoarea începea să mi se adune pe frunte și deasupra buzei. În timp ce mă agitam și încercam să pun la cale un plan prin care să nu par sora cea rea în tot acest scenariu în care o

luam pe sus pe soră-mea de acolo, am auzit plasa de la ușă trântindu-se în spatele meu.

Când m-am întors, am dat cu ochii de Matt. Fața lui arăta regret, dar nu suficient cât să mă facă să cred că își va retrage cererea în căsătorie.

– Îmi pare rău că nu te-am întrebat înainte, dar după ce s-a întâmplat weekendul trecut...

– Vrei să spui când i-ai furat virginitatea surorii mele! am răcnit, fără să-mi recunosc propria voce.

Suna de parcă ar fi fost vaietul unui duh prevestitor de moarte.

Și-a dat capul pe spate de parcă ar fi fost lovit.

– Nu că asta ar fi problema ta; Madison este femeie în toată firea și, mai mult decât atât, este femeia pe care o iubesc foarte mult. Ce mi-a dat a fost un cadou și încă unul pe care îl voi prețui mereu. Unul pe care nu vreau să-l mai primească nici un alt bărbat în viața asta.

Cuvintele lui au fost spuse cu convingere și parcă îl vedeam un pic mai înalt atunci când a dat drumul vorbelor destinate să-mi arate felul în care gândește. N-avea să se întâmple.

M-am rezemat de zăbrelele gardului în timp ce mă trăgeam de păr.

– Ce te face să crezi că trebuie să te căsătorești cu ea? Acum?

A venit către mine stând drept în fața mea.

– Nu acum. Mai întâi o să ne luăm licența. Asta înseamnă doi ani de-acum înainte.

Cuvintele astea au făcut ca frica mea să dea înapoi instantaneu, iar furia să scadă până la un nivel mai ușor de gestionat.

– Îmi doresc doar un angajament. Ca ea să știe astfel că sunt al ei, iar ea este a mea. Și vreau să fie ceva concret pentru că plănuim să ne mutăm împreună... cât mai curând.

Apoi frustrarea a revenit tăvălindu-mă ca un sucitor de întins aluatul.

– Serios? am bombănit.

A dat aprobator din cap.

- Nu-mi place unde locuiește, mai ales că e acolo de una singură. Când nu avea mașină, aproape că mi-am pierdut mințile știind că merge singură prin cartierul ăla noaptea. Apoi i-ai luat mașina și a fost bine, dar tatăl tău nu este acolo, Mia. Și nici tu nu ești.

Am simțit acea ultimă propoziție de parcă m-a izbit cu o tigaie fierbinte peste față. Fața lui Matt a devenit serioasă, aproape rece, iar tonul lui era grav.

- E singură, neprotejată.

A scuturat din cap.

- E inacceptabil, a încheiat Matt adăugând un pufăit de parcă ar fi fost ditamai bărbatul matur, nu unul de doar douăzeci de ani.

Mi-am lăsat umerii să cadă simțind cum înfrângerea trece peste marginile realității. Avea dreptate. Și încă cum. Nu-mi place ca Maddy să fie singură, exact cum nu-i place nici lui. Urăsc asta. A fost pentru mine o sursă constantă de stres în ultimele luni. Și din același motiv am pus-o pe Ginelle să treacă în fiecare seară pe acolo să se asigure că e totul în regulă.

Am tras ușor aer pe nas și l-am lăsat să iasă și mai ușor.

- Ai dreptate. Nu e sigur.

Matt a încuviințat din cap, dar a rămas tăcut. Îl respectam pentru faptul că mă lăsase să vorbesc și îmi dăduse timpul necesar să-mi exprim toate neliniștile. Ne aflam în Vegas. Puteau să fugă și să se căsătorească într-una dintre nenumăratele capele de aici dacă ar fi vrut într-adevăr s-o facă. Apucând cu putere gărdulețul, mi-am înfipt unghiile în lemnul alb și mi-am aruncat privirea către deșert.

- Tot ce îmi doresc este să nu facă vreo greșeală. Sunteți atât de tineri.

- Și o luăm încet. O să locuim împreună la început, să vedem cum merge. O să ne sprijinim unul pe altul pe parcursul școlii și o să ne luăm licența împreună. Amândoi mai avem încă doi ani în afară de ăsta.

Am intervenit pentru că nu mai era întru totul adevărat. Maddy avea să își dea doctoratul. Avea să fie primul doctor din familia noastră.

– Iar Maddy vrea să urmeze masterul și doctoratul. Cum o să faceți atunci? O s-o susții și în asta în calitate de soț?

Matt a aprobat dând din cap frenetic.

– Sigur că da! A fost ideea mea! Este prima din anul ei, mult mai sus și decât mine, iar eu muncesc pe rupte. Talentul și inteligența ei sunt de neegalat în specializarea asta. O să fie un cercetător extraordinar, iar eu, tipul care o s-o felicite când o să primească toate premiile, pe care sigur o să le ia, și când o să țină toate discursurile. O să am ocazia să-i fiu alături și s-o susțin, așa cum și ea o să facă pentru mine.

Matt m-a apucat de braț forțându-mă să-l privesc în ochi.

– Nu o luăm deloc în joacă și nici nu suntem proști. Dar ne iubim, iar eu nu vreau să risc s-o pierd pentru nimic în lume.

Ochii albaștri ai lui Matt adunaseră atâta convingere încât nu mai puteam fi furioasă. S-a scurs totul așa cum se duce apa pe scurgerea de la duș. M-a făcut să mă simt stoarsă și învinsă.

– Pot să ies acum? s-a auzit vocea stinsă a lui Maddy de după plasa de la ușă.

– Da, fetiță, vino. Arată-mi inelul.

Am trimis săgeți jucăușe în direcția lui Matt în încercarea de a mai detensiona situația.

– Sper că există un inel!

Un aer amenințător s-a strecurat pe fața mea, dar nu l-am putut menține când Maddy a venit țopăind cu mâna stângă întinsă.

Inelul nu era foarte mare, dar nici mic nu era. Părea vechi.

– A fost al bunicii mele. Mama mi l-a dat în ziua în care am adus-o pe Madison pentru prima oară la cină.

A râs.

– E minunat.

M-am uitat la sora mea mai mică, care părea extrem de agitată și de nesigură pe ea. Frate, sper că Matt o va învăța să fie

mai sigură pe ea. Dacă a putut să-i țină piept unei surori nebune de legat cu sindrom de mamă cloșcă, sigur poate să o învețe pe soră-mea să fie mai sigură pe ea.

Lacrimile îi curgeau lui Maddy pe obraji.

– Sunt atât de fericită, Mia. Te rog, bucură-te pentru mine. Nu pot să suport să te știu dezamăgită.

Încă de când era micuță, și mai ales după ce a plecat mama, am fost singura influență feminină din viața ei. De-a lungul anilor, n-a suportat ideea de a mă dezamăgi sau de a-mi face rău în vreun fel. Fata asta ar fi în stare să meargă pe cărbuni încinși decât să audă că sunt dezamăgită de deciziile ei.

– Of, fată dulce și prostuță. Vino încoace.

Am tras-o în brațele mele. Plângea încet, suspinând, potolindu-și nervii și frica în timp ce o mângâiam pe păr și îngânam cântecul ei preferat, *Three Little Birds* al lui Bob Marley. Era cântecul pe care l-am învățat de pe un CD pe care îl asculta tata după ce a plecat mama. Cel mai mult asculta *No Woman No Cry*, îl asculta iar și iar într-o stare de beție în timp ce eu aveam grijă de Maddy și de mine. Dar cântecul ăsta mă făcea să cred că totul va fi bine... într-un final.

Maddy și-a ridicat capul, iar eu i-am șters lacrimile.

– Îmi pare rău că am reacționat așa.

Mi-am aruncat privirea către Matt.

– Părinții tăi cred probabil că-s nebună.

A chicotit.

– Nu, cred că ei sunt cei mai în măsură să înțeleagă impulsivitatea și reacția familiei. S-au cunoscut și s-au căsătorit în doar trei luni. Li se pare că le calc pe urme. Dar te asigur, Mia, toate astea n-au nimic de-a face cu spontaneitatea. Mai întâi o să terminăm școala, dar vreau să știu că inelul de la mine este pe degetul ei, iar ea este în siguranță în apartamentul meu de vizavi de facultate.

– Locuiești vizavi de facultate?

Latura mea maternă care ieșea la iveală doar când era vorba de sora mea mai mică a început să strălucească precum strălucește farul pentru o barcă pierdută în oceanul întunecat.

A zâmbit larg și a încuviințat trăgând-o pe Maddy în brațele lui.

– Ești în regulă, frumoaso? i-a șoptit la ureche, dar suficient de tare cât să aud și eu.

M-am concentrat pe atenția și grija cu care o atingea pe fata mea. Era un băiat bun. Probabil un adevărat înger într-o mare de păcătoși aici, în Vegas.

– Atâta vreme cât Mia e de acord cu toate astea, sunt și eu.

Ochii ei s-au ațintit asupra mea. Am gemut.

– Bine, aveți binecuvântarea mea.

Replica mea a stârnit o reacție. O săritură, un țipăt, o reacție de adolescentă ca să fiu mai exactă.

După încă vreo două prelegeri din partea mea, ne-am întors în casă. Tiffany și Trent Rains așteptau răbdători în sufragerie.

– Băiatul meu o să aibă mare grijă de sora ta, îți promit asta.

Domnul Rains strălucea de mândrie.

– El e cu capul pe umeri, dar nu poți refuza un bărbat îndrăgostit. Când bărbații din familia Rains se îndrăgostesc, o fac repede, intens și pe viață.

Și-a cuprins soția pe după umeri.

– Iar ăsta este un adevăr, a mai spus cu vervă.

M-am așezat și m-am uitat la cuplul fericit.

– Maddy și cu mine n-am avut o copilărie ușoară. Ne-am bazat întotdeauna doar una pe alta. Așa că să aud că sora mea mai mică urmează să se mărite cu fiul dumneavoastră, la o vârstă fragedă, de numai nouăsprezece ani, a făcut să izbucnească ceva în mine. N-am făcut față prea bine și îmi cer scuze pentru asta.

Tiffany s-a ridicat și s-a așezat lângă mine pe canapea.

– Nu-ți face griji. A fost un mic șoc și pentru noi când Matt ne-a anunțat la începutul săptămânii. Adică știam că o iubește. Au fost de nedespărțit în ultimele două luni.

Două luni. Sunt împreună de două luni și sunt deja logodiți. Nu pot înțelege nicicum.

– Pare îngrozitor de repede...

– În familia Rains se întâmplă lucruri de astea.

Tiffany a zâmbit în timp ce își privea soțul. Ochii ei căprui erau plini de dragoste, adorație și loialitate. Îmi doream ca sora mea să aibă parte de așa ceva, și poate că intrând în familia asta va trăi și ea același lucru cândva. Doar că, Doamne, te rog, fă să fie așa doar după ce își va lua diploma.

Tiffany își plimba mâna în sus și-n jos pe spatele meu într-un mod matern și liniștitor, un gest de care nu mai avusesem parte de mult mai mulți ani decât îmi puteam aduce aminte.

– O să fie bine. Să-și ia ei licența și apoi o să plănuim nunta. Avem timp.

Timp.

În ultima vreme, am impresia că e ultimul lucru de care dispun.

***

Restul șederii mele în Vegas a fost o zăpăceală completă. Desigur, lui Ginelle i s-a părut hilară logodna lui Maddy. Parașuta aia știe exact cum să facă să mă scoată din sărite și a ținut-o așa tot timpul cât am stat acolo. Făcea comentarii despre cum Matt și Maddy aveau să fugă și să se căsătorească, sau că ea avea să rămână gravidă în doar câteva luni. Glumița aia m-a făcut să am o discuție serioasă cu Maddy despre cât este de important să nu uite vreodată să-și ia anticoncepționalele. A jurat că n-a sărit nici o zi și că își ia pastila în fiecare seară înainte de culcare. După conversația jenantă – pentru ea, nu pentru mine –, am făcut-o să-mi promită că nu se va căsători fără ca eu să fiu de față. Asta era singura metodă ca să mă asigur că lucrurile vor rămâne așa cum am plănuit. În cei nouăsprezece ani de viață ai ei, nici una dintre noi nu încălcase vreodată o promisiune făcută pe degetul mic. E ceva sacru și am crezut-o că nu mă va dezamăgi când mi-a pupat degetul mic, iar eu l-am pupat pe al ei.

În timp ce stăteam în avion, mă gândeam la cât de defensivă și supărată am fost când am auzit că cei doi adolescenți s-au logodit. O fi fost de vină faptul că sora mea avea parte de asta înaintea mea? Așa glumea Gin. Dar nu, nu era asta. Eu nu

mi-am dorit niciodată ce-și dorea ea. Dacă săpam mai adânc, răspunsul era unul simplu.

N-o puteam pierde.

Maddy a fost mereu responsabilitatea mea. Faptul că locuia cu un bărbat și se baza pe sprijinul lui este doar o primă pierdere. Familia lui m-a informat că au plătit pentru apartamentul fiului lor și că singurul lucru de care Maddy ar mai avea nevoie sunt banii de buzunar. Erau bucuroși să contribuie și la cheltuielile pentru mâncare pentru logodnica lui, pentru că o considerau deja ca fiind un membru al familiei. Simplu ca bună ziua. Sora mea făcea acum parte din familia *lor* și ei o întrețineau.

Să îi ofer un acoperiș deasupra capului, să o hrănesc, toate acestea fuseseră sarcina *mea* timp de aproape cincisprezece ani. Nu știam cum să gestionez situația. Știam că voi plăti în continuare chiria la tata și că îi voi trimite câteva sute de dolari pe lună lui Maddy pentru chestii neprevăzute și materiale pentru la școală, dar și pentru micile ei plăceri. Merită. Sora mea muncește pe rupte și nu-mi doresc să se schimbe asta și să fie nevoită să încerce să se angajeze. Voiam să rămână pe calea asta rapidă către succes. Acum trebuia doar să accept că Matt Rains avea să fie celălalt sprijin al ei în toată această călătorie.

Bine măcar că nu s-a schimbat nimic în privința plecării în Hawaii. Matt a părut devastat când ea i-a spus de plecare, ceea ce, în secret, m-a încântat foarte tare. Da, sunt ditai afurisita, și nu regret nimic. Conform spuselor lui Maddy, a înțeles că ea avea nevoie să petreacă „un timp cu fetele" și că vestea pe care ne-o dăduseră fusese un pic cam șocantă. La sfârșitul discuției, drăgălașul de ticălos mă felicita pentru ideea avută și își dădea *el* acordul. De parcă aș fi avut nevoie. Amuzant băiat, o să învețe repede cine e cu adevărat șeful. Sper ca, în final, să fiu tot eu.

Capitolul 3

Tatuaje tribale negre. Muşchi de-mi venea să salivez, groşi, proeminenţi, străbătuţi de vene groase şi înveliţi în modele complicate se revărsau de-a lungul pielii masculine tonifiate şi bronzate. Coborau de la umărul stâng pe bicepsul bombat, pe cutia toracică, pe talie şi se afundau în sarongul care-i acoperea esenţa masculină şi dincolo de el. Funiile negre de tuş se estompau pe coapsa de mărimea unui trunchi de copac şi de-a lungul unei gambe sculptate pentru a se opri direct la încheietură. Abia dacă am simţit nisipul arzându-mi tălpile picioarelor cât am stat mută de uimire în faţa creaturii magnifice din faţa mea. S-a întors într-o parte şi într-alta, oferindu-mi o privelişte delicioasă a unui spate puternic şi bine făcut, unul care ar fi putut cu uşurinţă să mă ridice pe mine şi încă două prietene şi să ne arunce chiar în oceanul din spatele lui. S-a auzit clicul repetat al unui aparat foto, după care s-a uitat la mine. Nu, nu s-a uitat la mine. Ochii lui îi căutau pe ai mei peste cei zece metri care ne despărţeau. Ochii căprui, de culoarea celor mai închise boabe de cacao, sfârâiau în timp ce îmi analizau fiecare milimetru al corpului.

Privirea necunoscutului aluneca pe mine ca o dezmierdare fierbinte, atât de încinsă că mi-am făcut vânt cu mâna în încercarea de a îndepărta senzaţia mistuitoare care pusese stăpânire pe pielea mea. O voce cu accent italian a strigat nişte comenzi şi în cele din urmă domnul Tatuaje şi-a întors privirea, eliberându-mă de vraja în care mă prinsese. Eram liberă, dar îmi rămăsese un sentiment ciudat şi neplăcut de pierdere. Felul în care mă privise bărbatul ăsta era un soi de chemare, un semnal de dorinţă trimis spre psihicul meu. Dorinţă cu care eram mult

prea familiară, din moment ce spațiul dintre coapsele mele se umfla și se înmuia. Am rămas acolo și am privit cum bărbatul din spatele camerei foto a mai făcut o duzină de poze, apoi deodată a făcut un gest, tăind aerul cu mâna.

– *Finito*! a spus, urmat de un *Perfetto*.

Luându-mi ochii de la masculul super-delicios, am privit cum fotograful s-a întors cu fața către mine. Purta o pălărie de soare, împletită, pantaloni scurți și o cămașă albă de in încheiată la un singur nasture, care nu reușea să ascundă nicicum trupul zvelt de dedesubt. A zâmbit larg și a început să-și târâie picioarele către mine, făcând nisipul să sară la fiecare pas. Am rămas neclintită acolo unde sugerase șoferul limuzinei să rămân când parcase și-mi arătase cortul de pe plajă. Spusese că șeful meu este cel din spatele camerei de fotografiat. Nu anticipasem că bărbatul care făcea fotografiile pentru campanie era și clientul meu. Oricum ar fi, nu contează pentru mine. Munca e muncă și, atâta vreme cât îmi aduce un cec de o sută de mii de dolari, este în regulă.

Pe măsură ce se apropia, puteam vedea un zâmbet cald, dinți albi și riduri mici la marginile ochilor albaștri și blânzi și încă și mai multe în jurul gurii. Fața arăta că a îmbătrânit frumos, iar părul grizonant îi ieșea ca niște ace de sub pălărie.

– *Bella donna*, a spus cuprinzându-mi umerii într-o îmbrățișare călduroasă, după care s-a aplecat pupându-mi obrajii în aer. Eu sunt Angel D'Amico, iar tu ești mult mai frumoasă decât am anticipat că poți fi atunci când soția mi-a spus că trebuie să te avem pentru campania noastră.

În momentul în care a spus cuvântul soție, o sud-americancă de o frumusețe sculpturală a ieșit din cortul alb, iar pielea arămie îi sclipea în soare. Purta un sarong de un roșu de foc care îi învelea formele rotunde și flutura în bătaia brizei. Părul negru și lung flutura de parcă ar fi avut un ventilator personal care îi bătea în față pentru a-i accentua trăsăturile. Dacă e vorba de frumusețe, femeia asta o avea din plin. Angel bătea din palme în timp ce femeia se îndrepta către noi.

– A, soția mea. E de-o frumusețe răpitoare, nu? a zis cu un accent italian mult mai pronunțat.

Am dat din cap aprobator pentru că îmi tăiase respirația; era uluitoare.

Un zâmbet uriaș i-a împodobit buzele.

– Mia, e o plăcere să te avem ca parte din proiect.

La rândul ei, s-a aplecat și mi-a sărutat obrajii în aer. Acum, că era aproape, puteam vedea că și ea fusese atinsă de vârstă, dar fără a-i răpi din frumusețe. Mătușa Millie mi-a spus că designerul și soția lui au în jur de cincizeci de ani. Dar puteau trece cu ușurință ca având patruzeci.

– Eu sunt Rosa, soția lui Angel. Suntem încântați să te avem aici.

Mi-am tras geanta pe umăr și mi-am dat la o parte părul de pe frunte.

– Mă bucur să mă aflu aici. Insula, mă rog, ce am văzut din ea pe drumul de la aeroport, este frumoasă.

– Da, este. Îți poți lua următoarele două zile libere ca să te familiarizezi cu locul. Tocmai l-am pozat pe Tai și plănuim să facem și niște ședințe foto în care să fii doar tu.

Angel s-a uitat peste umăr în timp ce domnul Tatuaje i-a aruncat înapoi o sticlă cu apă și a luat în schimb o cămașă de la cineva care arăta ca un asistent.

– Tai, vino să-ți cunoști partenera de luna asta.

Partener? Millie n-a spus nimic despre faptul că voi avea un partener. Chiar când mă pregăteam să întreb despre comentariu, bărbatul căruia îi spuneau Tai a început să se miște către noi. Și când spun că se mișca, la fel de bine pământul ar fi putut să se deschidă și să se separe, croindu-i cărare. Tot zgomotul părea că a dispărut și tot mediul părea să-și ațintească atenția doar asupra mișcărilor acestui bărbat pe nisip. Era uluitor. Mușchii coapselor lui uriașe pulsau și se încordau cu fiecare pas. Un strat fin de pătrate abdominale se unduia, iar pielea se adâncea în jurul fiecărei forme odată cu mișcările lui. Pieptul îi lucea ca un opal, neted, într-un vârtej de culori. Dar poate că era din cauza căldurii și a privirii mele care se scurgea pe formele lui.

Când a ajuns la micul nostru grup, gigantul mai că m-a făcut să fac un pas în spate, spaţiul părând acum mult prea mic. La naiba, plaja era mult prea îngustă atunci când pe ea se aflau un asemenea magnetism animalic şi o asemenea perfecţiune masculină. Şi oceanul probabil că îşi vărsa lacrimile sărate arzând de dorinţă ca adâncimile mătăsoase să-i fie cinstite cu prezenţa lui.

Angel a arătat cu mâna către mine.

– Tai Niko, ea este Mia Saunders. O să stea în bungaloul de lângă tine, iar luna asta o să faceţi împreună toate şedinţele foto de cuplu. O să vă prezentăm drept cuplul tropical al campaniei „Frumuseţea se găseşte în toate mărimile".

Ochii căprui ai lui Tai s-au fixat asupra mea. Şi-a lins seducător buza cărnoasă de jos, apoi a scos un sunet de parcă şi-ar fi sărutat dinţii înainte ca acele ample bucăţi de carne roz să scape din strânsoarea lor. Am încercat din răsputeri să nu leşin, dar căldura debordată de acest bărbat se simţea ca un zid de foc. A tras încet o gură de aer, iar nările i s-au dilatat în timp ce ochii lui îmi măsurau corpul. N-am spus nimic. Sub privirea lui nu puteam nici să mă mişc, nici să respir.

– Eşti radiantă. O să-mi placă să lucrez la tine, a spus, dar ochii lui spuneau mult mai mult decât să „lucreze" cu mine.

Stai puţin... ce?

– Adică să lucrezi *cu* mine? am clarificat dând din cap.

Încă o dată şi-a aplecat capul, iar ochii lui se holbau la picioarele mele. În acel moment am realizat că nu are păr, aproape nicăieri pe corp. Avea un fel de coamă pe creştet în stilul în care compensează şi Dwayne „The Rock" Johnson pierderea părului. Privindu-l mai atent, chiar semăna cu actorul. Uriaş, cu pielea de culoarea cafelei cu lapte, şi mai închisă la culoare de razele soarelui tropical, tatuat, doar că Tai părea mult mai apropiat de trăsăturile tradiţional samoane decât este actorul.

Tai şi-a strâns buzele sexy, apoi a adoptat un zâmbet superior.

– Nu, nu asta am vrut să spun.

La naiba. Luna asta o să fie o aventură dată naibii. Să sperăm că aventura asta mă va include și pe mine deasupra sau sub bărbatul-zeu samoan, de un metru optzeci și ceva, pe nume Tai.

* * *

O rază de lumină a pătruns în cameră și mi-a aterizat pe față, trezindu-mă din cel mai glorios vis despre un joc de Twister cu un samoan sexy. M-am dat jos din pat și am trecut prin rutina mea matinală, făcutul cafelei și ronțăit niște ananas proaspăt și alte fructe specifice insulei din frigiderul burdușit. Bungaloul în care m-a cazat familia D'Amico era genul de loc în care visează oamenii să stea în vacanță. La sud de Honolulu, fix pe plaja Diamond Head. Mai precis, deschideam ușa glisantă și atingeam nisipul cu degetele de la picioare după trei metri. Fundalul era o priveliște neobstrucționată a oceanului. Am deschis ușile lăsând să pătrundă înăuntru briza de dimineață a oceanului și sunetul valurilor.

Neputând să mai aștept, am tras pe mine un costum de baie alb, am luat un prosop și m-am îndreptat către ocean. Trecuse mult prea mult timp de când nu mai fusesem pe o plajă. Ultima oară fusesem cu Wes.

Wes. N-am de gând să mă îndrept cu mintea acolo. Când am ajuns în aeroport, în Vegas, pe coperta unui tabloid era o poză a Ginei DeLuca cu titlul „O nouă iubire pentru Gina", iar mai jos era o fotografie a frumoasei actrițe, care lua prânzul cu nimeni altul decât Wes al meu. Mă rog, nu-i al meu, dar l-am avut înaintea ei, deci, conform drepturilor de proprietate, ar fi al meu, nu? Pe de altă parte, ea îl are acum și drepturile de proprietate sunt de nouăzeci la sută conform legii. Ce naiba e în capul meu? Nu-l dețin pe Wes nici mai mult, nici mai puțin decât mă deține el pe mine. Poate că a pus stăpânire pe o parte a inimii mele, dar nicidecum pe tot. Am stabilit asta foarte clar, deși există încă niște sentimente, amândoi am fost de acord să lăsăm asta deoparte în timp ce ne trăim viața. Și asta intenționez să fac.

Să-mi trăiesc viața.

Mi-am lăsat prosopul pe nisip la vreo zece metri de buza oceanului și m-am uitat în zare la apa verde-albăstruie. Era atât de limpede încât puteai vedea fundul direct prin ea cel puțin vreo treizeci de metri, până devenea adâncă. În depărtare se vedea un surfer singuratic care purta o pereche de pantaloni scurți negri pentru surf și care prindea niște valuri serioase. Cu siguranță știa ce face. L-am privit o vreme, fascinată de mișcări. A prins câteva valuri mult prea mici pentru a face surf, apoi a făcut o manevră de rotire la 360 de grade, trântindu-se pe placă și vâslind înapoi. În doar câteva momente era din nou în picioare pe placă, stăpânind un val cu două creste și trecând prin el ca un profesionist.

N-a trecut mult și surferul s-a îndreptat spre mine pe un val de întoarcere. Părea că totul se petrece cu încetinitorul. Întortocheala neagră de la umăr până la gleznă mi-a atras atenția la început. Apoi, privirea mea a cutreierat pe suprafața udă și lucioasă a celui mai lat piept pe care am avut plăcerea să-l văd. Tony din Chicago fusese de departe cel mai mare, și asta fără să îl facă în vreun fel greoi. Și totuși, era nimic prin comparație cu gigantul ăsta. Un bărbat ca Tai Niko făcea o femeie ca mine, de un metru șaptezeci și cinci, cu un corp plin de curbe, de măsura treizeci și opt – aproape patruzeci dacă luăm în calcul țâțele imense și curul bombat –, să se simtă minusculă prin comparație. Îmi plăcea la nebunie să mă simt mică.

Placa lui a ajuns pe nisip, iar el a sărit perfect, de parcă ar fi făcut asta în fiecare zi, apoi s-a aplecat și ridicat-o. O căra sub un biceps bombat de parcă n-ar fi cântărit nimic.

– Salut, *haole*, a spus, iar eu mi-am mijit ochii.

„Ține minte... caută cuvântul *haole* pe Wikipedia."

– Nu mi-am dat seama că tu erai cel din larg. Ești bun, am arătat cu bărbia către ocean încercând să găsesc orice motiv să nu mă holbez și să salivez după corpul lui magnific.

Mandibula lui sculptată pulsa în timp ce zâmbea superior.

– Așa și trebuie. Sunt instructor de surf în zilele în care nu pozez sau când nu dau spectacole cu familia.

– Instructor?

– De ce? Vrei o lecţie?

Tonul îi era ademenitor şi seducător. Asta a fost cu siguranţă semnalul că pot flirta şi eu.

– Mă înveţi să călăresc?

Am ridicat dintr-o sprânceană.

El a strâns din buze în acel mod delicios, iar ochii păreau să i se plimbe de-a lungul curbelor mele în costum de baie.

– Am să te învăţ să *călăreşti* zi şi noapte, fetiţo.

Când a pronunţat cuvântul „fetiţo" nu a sunat ca atunci când o femeie îi spune aşa celei mai bune prietene. Nu. Din gura lui a ieşit mai degrabă ca un mormăit în care sunetele cuvântului au primit o vibraţie lascivă. O vibraţie ce a trimis săgeţi de dorinţă direct prin mine până în punctul în care degetele de la picioare s-au întors instinctiv, iar fofoloanca mi-a pulsat încântată.

– Serios? Tot despre surf vorbim? l-am deconspirat.

Am vrut să sune jucăuş. Deşi îmi imaginam că să mă joc cu el în alte feluri ar fi fost mult mai distractiv. Eu şi vaginul meu eram cu siguranţă de acord să ne lansăm într-o astfel de aventură.

– Tu ce crezi?

Ochii i s-au întunecat ca noaptea. Dorinţa plutea în adâncimile acelea ca smoala, iar partea mea feminină sărea în sus de bucurie şi executa dansul găinii.

„Totul sau nimic" e zicala pe care oamenii o folosesc pentru astfel de momente. Ei bine, eu intenţionam să-l fac pe ticălosul ăsta partenerul meu de joacă, şi asta pentru că ţinteam „totul" înainte de a rămâne cu nimic.

– Dragul meu, accept orice tip de călărie vrei să mă înveţi, am răspuns cu îndrăzneală ştiind că întărât bestia.

De data asta îmi doream orice avea să iasă. O doream atât de tare încât mi se înmuiau genunchii.

Nările lui Tai s-au dilatat în timp ce a tras zgomotos aer pe nas. Placa de surf a aterizat pe nisip cu o bufnitură puternică, o mână puternică m-a apucat de talie şi am fost izbită de pieptul lui în timp ce buzele lui mă zdrobeau. Sărutul a fost unul sălbatic, brutal, plin de nimic altceva decât o foame de nepotolit.

Ne-am înfruptat unul din gura celuilalt. Mușcături dureroase de buze, limbile presându-se una de alta. Lins menit să consume, să guste și să prade în timp ce luam unul de la altul. Fără între-bări, comentarii sau discuții, Tai m-a ridicat, m-a apucat de fun-dul pe care mi-l strângea și m-a tras cu putere în partea de sus a corpului lui. Aveam picioarele în jurul taliei lui și mă țineam fără să pot renunța nici măcar o clipă la gustul lui care crea depen-dență. Abia când costumul de baie mi-a căzut, iar spatele meu a ajuns pe o suprafață pufoasă ca un nor și buzele lui Tai s-au nă-pustit asupra sfârcului meu, am realizat că nu ne mai aflam pe plajă. În acel moment nici măcar nu-mi păsa unde mă aflu. Îl doream mai mult decât îmi doream următoarea gură de aer.

Să-i țin capul aproape chel la sânul meu era un sentiment extrem de satisfăcător. Dar nu la fel de mult cum era să-mi în-grop unghiile în calota lui și să las crestături semicirculare pe sfera țepoasă. Nu îl deranja agresivitatea mea; el era mult mai agresiv în mișcări. Și-a înfipt dinții în mugurul întărit și am scăpat un țipăt. Tai mi-a eliberat sânul umflat, a rânjit ca un maniac și s-a năpustit asupra celuilalt oferindu-i cu gura ace-eași tortură încântătoare. Mâinile lui erau peste tot. Îmi cu-prindeau celălalt sân, îmi apucau rotunjimea fundului, pentru ca într-un final să se încleșteze pe ceafă când el a pus din nou stăpânire pe gura mea. În cazul lui Tai, totul se rezuma la a lua.

– Am să te iau tare, apoi ușor și o să termin undeva la mijloc. Apoi o s-o iau de la capăt, a mormăit trăgându-mi corpul spre el.

A întins un braț lung și musculos către noptieră după un prezervativ. Mulțumesc lui Dumnezeu că măcar unul dintre noi mai gândea limpede. Mintea mea era o ceață de dorință extrem de intensă; nu-mi doream nimic altceva decât să-și vâre erecția babană atât de adânc în mine încât să uit și cum mă cheamă.

Șortul de surf al lui Tai a căzut pe podeaua acoperită cu gre-sie, iar eu m-am sprijinit în coate. Priveliștea o să alimenteze fantezii timp de decenii de acum încolo. Tatuajul lui nu se oprea la talie. Nu, frumusețea aia acoperea întreaga parte stân-gă a corpului lui. Modelele negre formau numeroase simboluri și imagini pe care nu le puteam înțelege în întregime. Tai a

zâmbit ștrengărește și și-a mângâiat alene penisul masiv. Și când spun masiv mă refer la unul dintr-alea despre care știi cu siguranță că vor produce durere când intră prima oară, o durere pe care o accepți, fără a te plânge, ca pe o medalie de onoare. Și o vei primi iar și iar pentru că nimic altceva nu va fi mai aproape de plinătate.

– Doamne, ești mare… peste tot.

Am rămas cu gura căscată în fața perfecțiunii lui sculptate.

A continuat să se uite la mine cum fremătam, cu șoldurile rotindu-mi-se în van, corpul devenindu-mi din ce în ce mai încins, iar păsărica din ce în ce mai udă cu fiecare gest de mângâiere a cărnii lui delicioase. Nu mă puteam împiedica să reacționez la goliciunea lui și nici să-mi lase gura apă. Nu că mi-aș fi dorit să împiedic așa ceva.

Desfrâu. Durere. Umflătură.

Astea erau simțămintele care îmi năvăleau pe pielea supraîncinsă în timp ce îl priveam.

– Dă-ți jos costumul.

Practic a mormăit rugămintea. Nu, nu rugăminte… *ordin*. Ar fi trebuit să mă opun dominației lui, dar eram atât de prinsă încât am reacționat prin a trage cele două sfori lăsând chilotul să cadă odată cu coapsele mele desfăcute.

– Desfă mai tare. Vreau să-ți văd floarea deschisă și udă.

Tai a respirat aspru când m-am conformat. Mi-am mușcat buza pentru a înfrâna un geamăt în timp ce mă deschideam în fața lui într-un mod care poate fi considerat înjositor, dar cu el părea cumva interzis, excitant, iar dorința mi-a crescut până la senzația de arsură.

Tai a continuat să se uite în timp ce-și mângâia penisul. O perlă de lichid s-a ivit în vârf, iar eu mi-am umezit buzele.

– Vrei să guști, fetițo, s-a oferit pe un ton grav care mi-a trimis fiori pe șina spinării și pe pielea mea mult prea sensibilă.

N-am putut răspunde. Camera dispăruse cu totul. Erau doar el și nevoia mea de a-mi presa fiecare centimetru al corpului de el. Am dat aprobator din cap, iar el s-a oprit din mângâiat.

– Linge-mă. Gustă ce-mi faci.

M-am ridicat și m-am așezat în patru labe, m-am aplecat în față și, chiar când buzele mele erau suficient de aproape cât să-mi simtă respirația pe el, m-am uitat în sus. Ochii lui erau negri ca noaptea, buza de jos strânsă între dinții drepți și albi. Fără să-mi iau privirea de la el, mi-am rotit limba și am gustat din esența lui. Senzația de înțepător și sărat a trimis un val de lichid proaspăt între picioarele mele. al A inhalat adânc.

– Simt mirosul florii tale, fetițo. Miroase a raze de soare în stare lichidă.

A expirat lung.

– O să mă înfrupt din corpul tău până leșini. Îți dorești asta?

În loc de răspuns, i-am luat membrul adânc în gură. Mâna lui se strecura prin părul meu, fără a trage, ci mai degrabă ca și când degetele lui se flexau de scalpul meu în timp ce îi ofeream plăcere. Degetele care-mi cuprindeau scalpul fără a apăsa erau o senzație nouă și plăcută. Echilibrându-mă în genunchi și într-o mână, am ridicat mâna liberă și am cuprins rădăcina bărbăției lui. Era mult prea mare ca să intre mai mult de jumătate, iar eu mă mândream cu abilitatea mea de a lua un bărbat până în fundul gâtului. Era un talent al meu, despre care mi s-a spus că nu îl au multe femei. La mărimea lui, puteam înghiți doar jumătate. Gândul că penisul ăla avea să mă deschidă în curând m-a făcut să-mi dublez eforturile.

– Mai încet, fetițo.

M-a desprins de penisul lui cu un zgomot umed. Apoi s-a întins pe pat cu corpul lung cât un bufet. Nu știam ce să fac mai întâi, să mai gust din penisul lui suculent sau din adâncitura dintre pectorali.

– Încalecă-mă. Vreau să te ling în timp ce tu mă sugi. Și *o să înghiți* fiecare picătură.

Tonul lui era hotărât, dar în genul „eu sunt șeful în pat". Iar cu el trebuie să recunosc că funcționa. I-am încălecat umerii lați, iar el mi-a apucat șoldurile. Înainte să-mi pot duce șoldurile în jos către gura lui, și-a înclinat deja capul și și-a înfipt limba adânc între faldurile mele.

– O, la naiba, Tai, am strigat sălbatic lăsându-mă pe faţa lui în timp ce mă apăsa pe spatele coapselor deschizându-mă şi mai tare, desfăcându-mă atât de tare încât trebuie să fi arătat ca o broască gata să sară de pe un nufăr.

Cu siguranţă eram pe cale să sar... într-un orgasm ameţitor. M-a pus să-i călăresc faţa, oferindu-i plăcere într-o stare de uitare în timp ce îmi zdrobeam sexul de faţa lui. Tai era de talie mondială la lins păsărici. *De talie mondială.* Cu uşurinţă putea fi clasat ca fiind una dintre cele mai tari experienţe pe care le-am avut, fix în top, la egalitate cu Alec şi Wes. Doar că Tai se înfrupta cu lăcomie, ca un bărbat care fusese închis vreo zece ani, iar singurul gând pe care îl avusese în tot acest timp fusese gustul păsăricii mele.

În doar câteva minute am terminat pe limba lui. Ceea ce părea să-l fi incitat şi mai tare. Printre zgomotele cu care mă lingea, puteam auzi mici mormăieli sau cuvinte.

– Dulce. Udă. Mm. Toată ziua. Te-aş linge toată ziua.

A fost ultimul lucru pe care l-am auzit înainte de a reveni din primul val, căzând pe corpul lui Tai şi aterizând lângă un penis tare ca piatra care aproape că m-a împuns în ochi. Ridicându-mă slăbită, i-am cuprins cu buzele penisul masiv şi m-am apucat serios de treabă imediat ce am simţit explozia lui de aromă. Am lins, am supt, am ros şi am mângâiat, dând tot ce aveam mai bun până când a început să-şi ridice şoldurile musculoase pentru a întâlni mişcările mele.

Penisul lui s-a închis la culoare, furios, indicând că era pe cale să explodeze. M-a încântat abilitatea mea de a-i oferi acestui uriaş plăcere, de a-l duce până la final aşa cum o făcuse şi el cu mine. Când şi-a vârât două degete groase în crăpătura udă leoarcă, trupul meu s-a încordat întins ca o tobă. Încă o împunsătură şi aveam să mă pierd. Să mă pierd într-un orgasm de mărimea unui uragan, unul de care n-am mai avut parte de pe vremea când eram cu franţuzul. Degetele alea groase ale lui Tai ştiau exact ce să facă şi ocheau direct nervul ăla ascuns

dinăuntru, stârnindu-l. Îl excita cu pernuțele degetelor lui, iar și iar, până când n-am mai avut încotro decât să-mi strâng buzele în jurul capului penisului și să sug de parcă viața mea depindea de asta. În momentul ăla le puteam face lejer concurență aspiratoarelor Hoover.

Mâna lui Tai apăsa adânc. Partea de jos a corpului lui s-a ridicat de pe saltea pentru a pătrunde și mai adânc în gura mea. Simțeam de parcă aș fi călărit un val. Valuri de căldură m-au învăluit când am terminat pe degetele și gura lui Tai chiar în momentul în care esența lui a țâșnit pe gâtul meu în explozii lungi și vâscoase. Când l-am supt tot și când, în cele din urmă, și-a scos mâna dintre coapsele mele și și-a odihnit capul pe saltea, am oftat amândoi. O eliberare de tensiune sexuală înăbușită cu oboseală până la os. Mi-a sucit corpul de parcă n-aș fi cântărit nimic, m-a așezat lângă el, pe partea tatuată, și m-a ținut în brațe.

– Îl folosim data viitoare, a zis voios în timp ce a ridicat cu două degete prezervativul nefolosit.

– S-a făcut, am râs, ghemuindu-mă la pieptul lui.

Mirosea a ocean, a sex și a mine. O combinație încântătoare.

Mai era un bărbat care mirosea mereu a ocean și am închis ochii în încercarea de a nu-l implica în momentul pe care tocmai îl trăiam. Pur și simplu avusesem parte de o partidă incredibilă de sex și plănuiam să mai fac asta la greu în curând.

Nu acum. Mi-am impus să-mi aduc aminte. *Bucură-te de samoanul sexy cât poți.*

Tai și-a plimbat mâinile de-a lungul spatelui meu, apoi prin păr, masându-mi scalpul. Sunt sigură că am tors ca o pisică sub atingerea mâinilor lui talentate.

– Îți place asta, *haole*?

Mi-am sprijinit bărbia pe pieptul lui și am urmat șirul dungilor negre de cerneală din dreptul inimii lui.

– Ce înseamnă *haole*?

A zâmbit, s-a aplecat în față și m-a sărutat pe frunte. Un gest incredibil de dulce pentru cineva care tocmai m-a mânuit de parcă ar fi fost un dominator dintr-un club BDSM. De fapt,

poate că nu. Nu știam nimic despre stilul ăla de viață, dar el cu siguranță avea o natură dominantă.

– *Haole* înseamnă străină.

– Prefer mai degrabă cuvântul fetiță, am murmurat și i-am ins sfârcul.

Râsul lui răsunător la comentariul meu sarcastic a bubuit n urechea mea și m-a cutremurat până în străfunduri. Simțeam deja din nou ațâțarea dorinței. Doar de la râsul lui. Frate, eram în necaz.

– S-a notat, fetițo, a spus pe tonul acela pe care începeam să-l iubesc.

M-a ridicat și mi-a luat buzele. Adică chiar le-a luat. Tai Niko nu făcea nimic pe jumătate în dormitor. În timpul pe care deja îl petrecuserăm împreună, devenise destul de clar că se de-dica total atunci când oferea plăcere. S-a concentrat pe sărutul ăla de parcă ar fi concurat pentru un premiu, pe care, dacă ar fi fost așa, sigur l-ar fi câștigat.

Capitolul 4

În mod straniu, n-am ajuns să folosim prezervativul ăla așa cum plănuiserăm pentru că, fix când ultimul nostru sărut începea să încingă atmosfera, Tai a primit un telefon. Apoi încă unul și încă unul și încă unul. Cina de duminică părea să fie o chestie importantă în familia Niko. Așa că acum, după doar o zi de când îl cunoșteam pe Tai, care a constat în principal într-o partidă de sex oral, urma să-i cunosc familia. *Întreaga* lui familie.

– Deci, Mia, familia mea e de treabă. Cea mai de treabă. Totuși tu ești albă, vii de pe continent. Deci, dacă fac vreun comentariu despre tine ca fiind *haole*, ia-o ca atare. Neamul nostru este foarte mândru de cultura noastră, de moștenirea noastră și de genealogiile noastre. Or să se poarte bine cu tine și ai să fii primtă cu brațele deschise… atâta vreme cât nu cred că avem o relație serioasă.

– Asta n-ar trebui să fie o problemă. Nu avem o relație serioasă. Sunt aici pentru o treabă timp de mai puțin de o lună. Și cu asta basta. Nu mă deranjează să reconfirm asta. Dacă ne jucăm un pic pe lângă toate cele – mi-am lovit bicepsul de al lui în joacă –, e doar un bonus. Corect?

Buzele i s-au răsucit într-un zâmbet atât de sexy încât îmi doream să-l sufoc cu gura mea și să-l înfulec pe tot.

– Așa e, fetiță. Acum hai, la mine acasă o să-l cunoști, înaintea oricui, pe tatăl meu. Apoi pe frații mei și apoi pe mama.

M-am încruntat fără să vreau.

– De ce e mama ta ultima?

A dat din cap.

– Păstrăm ce e mai bun la urmă, a răspuns, dar m-am gândit că e o replică dată doar ca să nu-l lovesc în ouă.

Când am ajuns la destinație, să spun că am fost surprinsă ar fi o afirmație modestă. Din nu știu ce motiv, mă așteptam să găsesc ceva mult mai tribal și în stilul insulei. Casa asta era pictată într-un albastru ca al cerului, era decorată în alb și avea o verandă de jur împrejur. Peluze verzi se întindeau cu palmieri din loc în loc pe toată proprietatea. Aveau o alee circulară cu nu mai puțin de douăzeci de mașini. *Douăzeci*. Pentru o cină în familie. Dacă ai fi invitat întreaga mea familie la cină, am fi putut încăpea cu toții în aceeași mașină.

În momentul în care am intrat, am auzit un vuiet înfundat. Voci peste tot. Înăuntru și mult mai departe, din moment ce ei se aflau undeva în spatele casei. Per total, am fost redusă la tăcere de cel mai frumos sunet dintre toate – hohote de râs care veneau din toate părțile. Bucurie. Am simțit-o din momentul în care am intrat în casa gen vilă pe plantație, dar într-un stil mai modern, situată în inima insulei Oahu.

Fără o vorbă, Tai m-a luat de mână și m-a condus din cameră în cameră. Erau oameni în fiecare colț. Se uitau cu toții, urmărind deplasarea noastră prin casă cu zâmbete pe fețele lor de culoarea zahărului brun. Nu era nici urmă de critică; nu era nimic altceva decât o curiozitate care se simțea în aerul umed în timp ce treceam.

Într-un târziu, am reușit să ajungem în spate, unde se ținea petrecerea cu adevărat.

– Asta e o cină de familie sau vreo adunare?

Tai și-a lăsat capul pe spate într-un râs zgomotos. Câteva capete s-au întors privind în direcția noastră la auzul huruitului de bariton al lui Tai.

– Mia, ce vezi aici se întâmplă în fiecare seară de duminică. Familia mea e foarte unită. Toată lumea participă, aduce un fel de mâncare suficient de mare cât să hrănească patruzeci, cincizeci de oameni. La sfârșit iau acasă ce pot în același vas în care au adus mâncarea lor. Fără bătaie de cap.

L-am strâns de mână.

– Dar noi n-am adus nimic, mi-am muşcat buza de îngrijorare, preocupată deodată că nu urmăm protocolul samoan pentru o petrecere reuşită.

– Bineînţeles că am venit cu ceva. Tu ce crezi că eşti?

– Eu?

Sprâncenele mi s-au arcuit atât de tare încât am simţit o uşoară durere trecând prin cavitatea nazală. M-a tras în braţele lui calde. Mi-am încolăcit lejer braţele în jurul trupului lui, împreunându-mi mâinile peste fundul lui tare ca piatra. Doamne, îmi doream să muşc din fundul ăla. Încă o dată, am regretat faptul că fuseserăm întrerupţi şi nu apucaserăm să ne terminăm joaca aşa cum ne-ar fi plăcut. Ceea ce ar fi însemnat ca eu să am probleme cu mersul a doua zi.

Tai şi-a lins buzele păcătoase, şi-a presat fruntea de fruntea mea, iar vocea lui a coborât atât de tare încât am simţit-o în fofoloancă.

– Nu te mai uita la mine de parcă vrei să mă fuţi, fetiţo, altfel o să te lipesc de cel mai apropiat perete şi să-i ia naiba pe toţi care ne aud. Şi te-ar auzi. Nimic nu e mai tare decât să faci o femeie să ţipe de plăcere când eşti îngropat până la boaşe în floarea ei.

Da. Vorbele lui m-au lăsat mută până când Tai s-a oprit în faţa unui alt bărbat cât un mamut. Ăsta n-avea cămaşă pe el şi nu purta decât o pereche de pantaloni scurţi. M-am uitat de jur împrejur şi am observat că toată lumea purta îmbrăcăminte de plajă. Şi totuşi Tai purta nişte pantaloni scurţi largi şi un tricou de polo. Era o ţinută pe care Hector, prietenul meu homosexual din Chicago, ar fi descris-o drept „golf şic". Tai putea să poarte orice sau, chiar mai bine, nimic, şi tot ar fi arătat suficient de bine cât să-ţi vină să-l mănânci.

– *Tama*.

Tai a anunţat prezenţa noastră folosind un cuvânt samoan care trebuie să fi însemnat tată, adresat bărbatului care stătea lângă grătar. Şi-a coborât privirea, iar eu l-am imitat, neştiind ce anume era adecvat.

– Fiule, pe cine ai adus cu tine?

Tonul lui era cald și prietenos. Tai și-a ridicat privirea și a zâmbit.

– *Tama*, ea este Mia Saunders. Mia, el este tatăl meu, Afano Niko.

Am întins mâna, iar el mi-a strâns-o.

– Lucrează cu mine într-o campanie publicitară.

Sprâncenele tatălui lui s-au ridicat până la linia părului.

– Alt model? Am crezut că ai învățat ceva din ultima ta greșeală, a mormăit, vocea devenindu-i acum îngrijorată, critică.

Era evident că se întâmplase ceva în trecut, ceva ce tatăl lui nu-și dorea ca Tai să repete.

– Mia nu este iubita mea, *Tama*. Este doar o prietenă apropiată. Stă pe insulă doar o lună. Apoi pleacă.

Asta a părut să-l înveselească pe morocănos imediat. Și-a trântit o mână pe umărul lui Tai și a strâns.

– Ei, bine, bine. Atunci trebuie să mănânce și să stea de vorbă cu familia. Să învețe despre cultura samoană cât are șansa.

Tai a zâmbit larg și mândru.

– Exact așa mă gândeam și eu.

I-am cunoscut pe frații lui Tai, toți masivi, toți arătoși și cu tatuaje care reprezentau diferite părți din tatuajul pe care l-am văzut pe Tai. Soarele înconjurat de mii de raze de pe încheietura umărului lui Tai era identic cu cel al tatălui lui, cu razele coborând pe brațe și pe piept. Pe Tao, fratele mai mare al lui Tai, am văzut tatuată aceeași broască țestoasă. Alți doi frați aveau benzi negre similare de jur împrejurul antebrațelor și picioarelor. Erau o groază de alte modele pe care nu avusesem ocazia să le evaluez în graba noastră de a ne îmbrăca și de a pleca de acasă.

După ce am fost tachinată și am primit avansuri de la fiecare dintre cei trei frați ai lui Tai, am fost condusă înapoi în casă către bucătărie. Eram la al doilea pahar din băutura specială a familiei, numită Lilikoi's Passion, care însemna, după cum îmi explicase Tai în mare, „pasionat de fructul pasiunii" sau ceva la fel de stupid. Tot ce mă interesa era că e bună, burta mea se simțea încălzită, iar mintea eliberată. Ultima oară când băusem ajunsesem

în pat cu clientul meu, Mason Murphy, purtând doar lenjerie. Ceea ce nu i-a picat prea bine iubitei lui, deși nu s-a întâmplat nimic. Mace îmi era ca un frate. Și, ca orice băutură alcoolică de calitate, și asta a făcut să-mi vină în minte gânduri la nimereală despre toți oamenii cu care trebuia să reiau legătura, prieteni precum Hector și Tony, Mace și Rachel și Jenny, soția regizorului din Malibu. Ar trebui să fie gravidă în câteva luni deja. Și, desigur... Wes. Schimbaserăm mesaje și pentru moment era suficient. Faptul că văzusem fotografia cu el și Gina, care cică erau la întâlnire, pe coperta revistei mele preferate de scandal nu mă ajutase să-mi schimb intențiile și să mă apropii mai mult de el. Nu. Mă aflam în Hawaii să muncesc și să mă distrez. Munca a început după vreo două zile, iar partea cu distracția se întâmpla deja. În brațele călduroase și sculptate ale variantei mele personale de „The Rock".

Tai s-a oprit în fața unei fărâme de femeie. Avea părul negru și lung, împletit într-o formă complicată. Brațele îi păreau puternice în timp ce amesteca ceva într-o oală.

– *Tina*, a spus Tai suficient de tare ca ea să-l audă.

Din nou, și-a plecat privirea, un gest despre care învățasem că era o formă de respect. În timp ce vorbeam cu frații lui, am observat că fiecare membru mai în vârstă era tratat cu același respect. Nu știam dacă era o tradiție samoană sau un obicei al familiei Niko, dar, oricum ar fi fost, arăta o venerare extremă a celor mai în vârstă, ceea ce însemna probabil că și-au câștigat un astfel de dar.

Femeia măruntă se învârtea de colo colo în picioarele goale. Purta o fustă înfășurată, specifică insulei, de un portocaliu țipător, care îi ajungea până la glezne, un maiou asortat și un material alb transparent pe deasupra, care cred că era destinat să ofere un anumit grad de pudoare. Femeile tinere din familie nu aveau probleme să umble mai dezbrăcate. Toate erau bine făcute și purtau costume de baie în timp ce stăteau la palavre cu rudele lor. Dintre toți, eu păream probabil cea mai îmbrăcată, cu pantalonii mei scurți albi și maioul verde. Măcar părul meu avea niște

bucle naturale datorită umidității, ceea ce îi dădea volum și strălucire. Cu siguranță eram făcută pentru climatul tropical. Părul meu arăta grozav și nu trebuia să fac nimic pentru asta.

– Băiatul meu, inimă dulce și curată

L-a mângâiat pe piept în dreptul inimii, l-a tras de gât ca să-și aplece corpul mare către ea și l-a sărutat pe amândoi obrajii și apoi pe frunte.

Ochii ei căprui erau identici cu ai lui Tai și încărcați de dragoste maternă. Nu-mi aminteam când văzusem ultima oară o astfel de privire la propria mea mamă... dacă s-o fi întâmplat vreodată.

– *Tina*, ea e Mia Saunders, prietena mea de la muncă. Îi arăt insula și îi împărtășesc din cultura noastră cât se află aici. Mia, ea este mama mea, Masina.

– Hm, credeam că o cheamă Tina.

Au râs amândoi. Tai cu un râs gutural pe care l-am simțit șerpuind prin corpul meu și făcând ca degetele de la picioare să mi se strângă de plăcere, în timp ce mama lui chicotea dulce.

– *Tina* înseamnă mamă în samoană. Copiii mei folosesc limba noastră când se adresează cuiva din cultura noastră.

Am dat din mână și mi-am simțit pielea obrajilor arzând în timp ce am răspuns.

– O, îmi pare rău. Înaintea lui Tai, n-am stat prin preajma nimănui care să vorbească samoană. Mă bucur să vă cunosc, doamnă Niko.

Am întins mâna, iar ea a cuprins-o ușor, apoi m-a tras în brațele ei. Mi-a sărutat obrajii pe rând, apoi fruntea. Mi-a cuprins fața în mâini cu degetele mari, presându-mi tâmplele.

– Ești foarte dezorientată și te afli într-o mare călătorie. Să nu te temi niciodată. Vei găsi mare bucurie în experiența asta înainte de a te dedica ursitului tău.

În acel moment, și o briză ușoară ar fi putut să mă doboare. Am rămas acolo țintuită, incapabilă să mă mișc sau să răspund. Singura reacție pe care am avut-o a fost un „îhî".

– *Tina*... și-a apostrofat Tai mama, apoi m-a tras către el. Mama are ceva spiritual. A fost înzestrată cu darul viziunii.

– Viziune?

M-am agăţat de el şi am aruncat o privire spre femeia aceea încântătoare.

A dat din cap aprobator cu nemulţumire, iar ea m-a bătut pe umăr.

– Totul va fi aşa cum trebuie, Mia. Nu-l lăsa pe băiatul meu să-şi amestece destinul cu al tău. Din păcate, nu sunt legate.

În clipa aceea, s-a încruntat, pufăind pe buzele subţiri.

– Aveţi puţin timp la dispoziţie împreună, fă-l să conteze.

Apoi a zâmbit strălucitor; nasul lat şi obrajii rotunjiţi şi înalţi o făceau să pară eterică.

Tai a oftat.

– Mia nu e iubita mea. Suntem prieteni şi ne petrecem timpul şi lucrăm împreună preţ de o lună.

Masina a încuviinţat dând din cap.

– Ştiu, sufletul meu curat. Nu aştepta mai mult, pentru că nu e menită să fie a ta.

Avea un ton extrem de serios. Avertizarea unei mame, cu siguranţă una pe care trebuia să o luăm în seamă.

– Acum plecaţi, şi-a fluturat degetele efectiv expediindu-ne. Am multe de făcut pentru desert.

Tai m-a luat de umăr şi m-a dus din nou afară. Deja sorbisem şi al doilea pahar şi simţeam cu pasiune nevoia unui al treilea. Am scuturat paharul şi ne-am îndreptat către barul unde carafe înalte şi transparente stăteau umplute cu lichidul de culoarea căpşunelor.

* * *

Întorşi la bungalou, după mult prea multe Lilikoi's Passion, am stat afară, pe plajă, cu degetele de la picioare şi fundurile în nisip, înconjuraţi doar de sunetul oceanului întunecat. Valurile se spărgeau cu putere de ţărm, iar spuma albă şi oceanul mătăsos reflectau lumina intensă a lunii perfecte. De unde stăteam, oceanul părea infinit, cu adâncimile întunecoase gata să ne înghită cu totul în orice moment. Iubeam oceanul, dar mă şi temeam de el în aceeaşi măsură. Simţeam pentru el un mare

respect. Era, de asemenea, ceva ce nu-mi permisesem niciodată să subestimez.

M-am lăsat pe spate sprijinindu-mă în antebraţe şi mi-am încrucişat gleznele privindu-l pe bărbatul fără cămaşă de lângă mine.

– Ce semnifică toate tatuajele astea? am întrebat.

– Toate înseamnă ceva, fetiţo. Care parte anume ţi-a atras atenţia?

Ochii îi erau la fel de întunecaţi ca oceanul din spatele lui, dar nu la fel de înspăimântători. Aş fi acceptat de bunăvoie să fiu luată prizonieră în abisurile alea negre.

M-am ridicat în fund şi i-am trasat cu degetul soarele de pe umăr, dezmierdând fiecare rază de soare. Pielea i se făcea de găină pe unde atingeam.

– Ăsta a fost primul meu tatuaj. O onoare uriaşă. În cultura mea, soarele semnifică în general bogăţie, lumină, măreţie şi conducere. Pentru mine, felul în care razele mi se întind peste inimă arată dorinţa mea de a conduce cu inima. Să fiu bogat în dragoste ca *Tama*. Iar într-o zi sper să îmi fac datoria ca un bărbat adevărat la conducerea afacerii şi a familiei. Din nou, ca *Tama*. De asta l-am rugat pe tata să-l împartă cu mine.

– E într-adevăr special.

Pieptul lui Tai s-a mişcat şi s-a umflat şi mai mult în timp ce inhala.

– În cultura samoană, dacă vrei să primeşti *tatau* sau cerneala, trebuie să-ţi fi câştigat dreptul ăsta. Şi trebuie să ai un membru al familiei care să fie dispus să-l împartă cu tine pentru ca vieţile voastre să fie veşnic unite.

S-a ridicat, şi-a dat jos pantalonii scurţi şi a rămas complet gol. S-a întors pe o parte, iar penisul lui era semi-erect şi nici măcar pe aproape faţă de cum era când era cu adevărat excitat. Cu o mişcare a mâinii, a indicat în jos, pe coaste, o formă de semilună care avea în centru un model ca de morişcă circulară.

– Modelele acestea le-am primit de la fratele meu, Tao. A fost dorinţa lui să-şi găsească armonia în viaţă. S-a luptat mult.

Cu părinţii noştri, cu mine, cu surorile şi fraţii noştri, cu copiii la şcoală. Când şi-a găsit calea, a vrut să-şi împartă călătoria în viaţă cu mine.

Mi-am ridicat genunchii sprijinindu-i sub bărbie.

– Şi ţestoasa?

A zâmbit şi şi-a trecut mâna peste muşchii abdominali. Nu muşchi abdominali. Pătrăţele de dorinţă. Fiecare pătrat de pe abdomenul lui mă făcea să-l doresc. Voiam să ling şi să muşc fiecare centimetru de pe torsul ăla şi de pe talie, cu tatuaje cu tot... la naiba, mai ales pentru tatuaje.

– O altă dorinţă pe care o împart cu fratele meu mai mic. Ţestoasa simbolizează longevitate, bunăstare şi pace. E ceva ce-mi doresc pentru familie şi pentru mine.

– Dar valurile şi vârtejurile? Înseamnă şi ele ceva sau sunt de umplutură? am întrebat cu naivitate, iar el a râs.

Clătinând din cap că nu, a trasat cu un deget toate vârtejurile de pe corpul lui. Deja lancea i se întărise, iar eu eram gata să zic pa-pa poveştilor de seară, dar eram mult prea interesată să aflu de ce şi-a tatuat o jumătate de corp pe de-a-ntregul şi a lăsat-o pe cealaltă curată... neatinsă de cerneală.

– În cultura noastră, oceanul e foarte prezent, nu doar pentru că suntem înconjuraţi de el, efectiv la mila lui, ci şi pentru că de-a lungul istoriei samoanii au crezut că oceanul este locul în care te duci atunci când mori. Din moment ce eu fac surf, iar cultura mea înseamnă să fii mereu în apropierea oceanului, i-am rezervat un loc în povestea vieţii mele şi în vieţile celor din familia mea.

A continuat şi mi-a arătat bucăţele care reprezentau legătura cu vreo doi veri, celălalt frate al lui şi tot aşa. Ba mai mult de atât, a încălcat regula şi şi-a tatuat floarea pe care fiecare femeie din familia lui o avea tatuată pe picior.

Am observat asta la petrecere fără să spun nimic. La momentul ăla mi se părea ciudat că toate femeile din casă au acelaşi tatuaj pe picior. Se pare că le reprezenta neamul. Era varianta feminină de a-ţi arăta respectul faţă de familie prin marcarea permanentă a corpului.

– Ultima întrebare, promit!

Şi-a dat ochii peste cap şi şi-a aşezat fundul gol pe prosopul pe care îl aveam cu noi. Mi-am muşcat puternic buza în timp ce ochii mei se desfătau pe penisul lui erect. Îmi doream să simt membrul masiv în mine la fel de mult cum îmi doream milionul de dolari pentru plata datoriei tatei.

– Dă-i drumul, fetiţo. Întreabă. Dar, în timp ce întrebi, dă-ţi jos hainele. Încet.

M-am uitat în jur de parcă ar fi putut cineva să apară ca prin magie pe o plajă privată. Asta e, eram din Vegas. Acolo nu ştii niciodată când se poate piti un ciudat pe după tufişuri. Desigur, aici nu erau tufişuri. Doar kilometri întregi de palmieri şi nisip. M-am ridicat, mi-am dat jos maioul, mi-am deschis pantalonii şi le-am dat drumul să cadă pe nisip.

– Continuă.

– Ce? Să întreb sau să mă dezbrac? am adăugat într-un mod seducător.

A încruntat din sprâncene.

– Ambele.

Am desprins legăturile de la spate, iar sutienul meu s-a desfăcut, aşa că acum îl ţineam eu la piept.

– De ce toată partea dreaptă a corpului tău este lipsită de *tatau*?

Am încercat cuvântul samoan pentru tatuaj. A zâmbit când l-am folosit, deci trebuie să-l fi pronunţat corect. Bravo mie!

– Pepenii.

– Poftim?

– Vreau să-ţi văd pepenii. Lasă-ţi braţele în jos.

Am dat drumul sutienului şi le-am eliberat pe fete. Mărimea D şi al naibii de jucăuşe în opinia mea. Mâinile mele au început imediat să drăgostească obraznic fiecare glob în parte. Tai a mormăit şi s-a lăsat pe spate desfăcându-şi picioarele.

– Vezi asta, fetiţo?

A dat din cap prefăcându-se indignat.

– Bineînţeles că văd. Acum zi-mi odată, ca să ne putem apuca de sfârşitul fericit al serii.

Mi-a făcut semn din deget, iar eu am dat din cap. A folosit din nou semnul ăla de vino-ncoa făcut cu degetul, iar eu, nepu-tându-mi ignora umezeala de pe coapse și nici dorința care-mi năvălea prin corp, m-am îndreptat către el. M-a trântit în poala lui. Fără nici un cuvânt, și-a strecurat adânc două degete între faldurile mele și cu degetul mare apăsa puternic ghemotocul de nervi care râvnea după atenție. Mi-am dat capul pe spate și m-am arcuit în poala lui, oferindu-i acces perfect la sânii mei pe care i-a luat cu lăcomie.

Tai mă făcea să sar în poala lui, săpând viguros cu degetele adânc și mi-o trăgea minunat cu degetele alea groase. Am sim-țit că mă pierd când a mușcat din sfârcul meu fraged în timp ce simultan își încolăcea degetul în jurul punctului dătător de or-gasme. Că mă pierd într-un ditamai orgasmul.

Imediat ce am izbucnit, mi-a cuprins gura și m-a sărutat apăsat, lung... hipnotizant. Când s-a tras înapoi, m-am simțit din nou îmbătată, doar că de data asta eram amețită de el. Gata să fiu sclava lui dacă mi-ar fi oferit încă o sorbitură din plăcerea lui dulce.

– Mi-am lăsat partea dreaptă a corpului neatinsă doar pentru mine. Jumătatea asta este doar a mea și va fi împărțită cu viitoa-rea mea soție și cu copiii. Când va veni momentul, voi împărți cu fiii mei semnele vieților lor și sper că și pe cele ale nepoților.

Părul mi-a căzut pe fața lui când ne-am lipit frunțile, iar bu-zele abia se atingeau. Era suficient cât să putem simți umidita-tea ușoară când împărțeam aerul.

– Nu poți fi adevărat, am șoptit lipită de buzele lui umede. Bărbații nu sunt niciodată atât de altruiști.

– O, scumpo, nu sunt nici pe departe altruist și am de gând să-ți arăt asta când voi lua ce-mi doresc de la corpul tău drăcos.

– Da, te rog.

Și, cu vorbele astea, m-a apucat de fund și m-a condus către bungaloul meu.

Capitolul 5

Penisul era de vină. Mai precis, scula lui Tai a lăsat o urmă vizibilă. Spaţiul dintre coapsele mele era umflat şi rămăsese cu urme de la cât de bine fusese folosit în timpul sexcapadelor de noaptea trecută. Foamea lui de mine era de nepotolit. M-a posedat de atât de multe ori încât păsărica mea părea goală, lipsită de plinătatea pe care i-o oferea el. Noaptea trecută a fost una demnă de scris în cărţi. O noapte veritabilă de sex murdar şi obscen. Genul de sex pe care fiecare femeie şi-l doreşte, dar de care se bucură numai rareori.

Un rânjet mi s-a întins pe toată faţa şi mi-a fost imposibil să-l controlez în timp ce-mi croiam drum pe scări către casa frumoasă de pe plajă care era locaţia pentru prima mea şedinţă foto pentru campania celor de la D'Amico Designs, „Frumuseţea se găseşte în toate mărimile". Uşa s-a deschis când am ridicat mâna ca să bat şi m-a întâmpinat un hipster mult prea slab, sfrijit chiar.

– Slavă Domnului că eşti aici. Mia, nu? a spus şi mi-a făcut semn să-l urmez.

I-am analizat înfăţişarea. Era îmbrăcat doar în negru, blugii mulaţi păreau lipiţi de picioarele ca nişte beţe, iar tricoul negru vârât alandala în pantaloni îi dezvăluia talia care era de mărimea coapsei mele. L-am urmat cu viteză, iar şlapii mei clămpăneau zgomotos pe gresie.

– A venit, a anunţat întreaga încăpere în timp ce intram în camera de zi. Câteva capete s-au întors, schiţând un gest de salut, şi asta a fost tot. Camera de zi nu arăta ca o cameră confortabilă şi obişnuită cu canapele şi televizor. Fusese transformată într-un spaţiu de lucru pentru machiaj, coafură şi garderobă.

Cadre cu bare pline de costume de baie şi tot felul de ţesături de purtat pe deasupra erau aliniate pe un perete. Un altul era acoperit de oglinzi cu scaune care arătau ca scaunele de lucru dintr-un salon de coafură. Câteva capete se aflau în plin proces de aranjare în timp ce pe fundal se auzea o muzică ritmată.

Bărbatul, care încă nu se prezentase, a plesnit cu palmele spătarul unui scaun de piele.

– Stai jos.

Am făcut aşa cum mi s-a zis, în mare parte pentru că nu ştiam ce altceva să fac. Puteam vedea prin uşile şi ferestrele franţuzeşti deschise care dădeau către o ditamai piscina şi grădina unde Angel, designerul, şi fotograful îşi pregăteau echipamentul şi dădeau dispoziţii asistenţilor. Când am pozat pentru Alec, a fost mai mult pentru mine şi n-a presupus prea mult machiaj sau coafat. Arta lui nu consta în asta. Ce se întâmpla aici mă făcea să mă gândesc la o şedinţă foto de mare clasă pe care o făcusem pentru nişte reclame pe vremea scurtei mele incursiuni în actorie înainte de a deveni damă de companie.

– Sunt Raul, stilistul, make-up artistul şi coaforul tău, toate trei într-unul. Sunt toate astea la un loc, plus o pungă de pufuleţi.

Mi-a făcut cu ochiul. I-am măsurat alura subţire şi gotică, gândindu-mă că i-ar fi prins bine o pungă de pufuleţi sau *douăzeci* de pungi chiar în momentul ăla. Colorate la el erau doar pielea de un arămiu deschis şi părul mov. Acesta era ras pe părţi şi aranjat într-o freză Pompadour. La cât de lung era şi cum îi cădea pe spate, mă făcea să mă întreb dacă nu şi-l ridica în creastă câteodată. Mi-a strâns pletele la spate într-o coadă, iar apoi s-a apucat de machiaj cu viteză. Am schimbat câteva vorbe în timp ce ţesea din buclele mele frumoase cosiţe lungi.

Raul a dat câteva comenzi celor din jur până când o femeie incredibil de slabă şi foarte înaltă i-a adus un costum de baie uitându-se la el cu ochi drăgăstoşi. A măsurat-o din cap până-n picioare, şi-a umezit buzele şi i-a mulţumit. Ea şi-a aranjat ţinuta pentru el, apoi s-a întors să ajute un alt stilist.

– Iubita ta? am întrebat în timp ce îmi finisa coafura.

– Încă nu, a răspuns în confidențialitate. Lucrez la asta. E timidă. N-aș vrea s-o sperii, dar ieșim weekendul ăsta.

– Bravo ție!

Am zâmbit, iar el și-a tras un rânjet pe față în timp ce-și înfoia și fixa opera, asigurându-se că nici măcar un singur fir de păr nu era altundeva decât la locul lui.

Dintr-un singur gest mi-a mai umflat o singură dată părul, l-a dat cu fixativ și a anunțat că eram gata. M-am uitat în oglindă și abia m-am recunoscut. Arătam al naibii de bine! Aveam părul strălucitor și plin de volum și bucle lejere care se unduiau elegant când îmi mișcam capul dintr-o parte într-alta. Nici machiajul nu era mai prejos, demn de un Michelangelo. Ochii mei verzi ieșeau în evidență atât de tare încât mi s-a tăiat respirația de cât de frumoși erau, și asta deși știam că erau unul dintre atuurile mele. Restul *look*-ului era foarte atins de soare, bronzat și natural, doar că, pentru a realiza respectiva „frumusețe naturală", fața era plină de machiaj.

– Ești un geniu.

– Știu, a spus și mi-a întins un costum de baie negru strălucitor.

Partea de sus era un *tankini* asortat cu o pereche de chiloței care aveau două dungi albe pe fiecare șold. Acoperea mult mai mult decât acopereau costumele mele de baie, ceea ce era drăguț așa, în premieră.

– Fugi și te schimbă acolo unde se duc și celelalte fete.

Am intrat în cameră și am văzut o droaie de femei de toate mărimile și formele în diferite stadii de goliciune. Asistenții se agitau de la una la alta, pulverizând chestii pe pielea lor și fixând costumele de baie în anumite zone.

O femeie voluptuoasă, de culoare, s-a apropiat de mine. Purta un costum de baie alb și complicat care se încrucișa pe sâni și apoi se continua în bucăți mai late de material care îi acopereau abdomenul și se îmbinau la nivelul șoldului, unde modelul se transforma într-un chilot în genul boxerilor de damă.

Pe formele ei şi cu pielea de culoarea cafelei mergea bine albul şi cu siguranţă nu era complexată de rotunjimile ei.

– Bună, fato, eu sunt MiChelle, a spus întinzându-mi mâna.

I-am strâns-o în semn de salut şi am zâmbit.

– Mia.

M-am uitat în cameră de jur împrejur şi celelalte fete îmi făceau cu mâna.

MiChelle m-a apucat pe după umăr.

– Uite, târâtura aia blondă şi sexy este Taylor, a arătat către o femeie căreia i se fixau sânii foarte mari într-un costum de baie.

Avea un păr blond superb care cădea până la fundul voluptuos. Cred că tipa purta mărimea 46, poate chiar 48 şi arăta super-sexy în costumul de baie negru. Mi-a făcut cu mâna.

– Cea de colo... – a arătat către o brunetă cu părul scurt pieptănat pe spate în genul fetelor din videoclipul lui Robert Palmer, şi bineînţeles cu nelipsitul ruj roşu – ...e prietena mea, Lindsay.

Aceasta purta probabil o mărime mai mică, un 44 sau 46.

M-a condus mai departe prin cameră, unde o pereche de gemene identice care purtau acelaşi model de costum de baie, doar că în culori diferite, stăteau liniştite în timp ce părul le era prins în modele complicate. Aveau părul roşu de nuanţa mahonului închis, cu şuviţe uimitoare de blond caramel din loc în loc. Amândouă aveau câte o şuviţă blondă cârlionţată lăsată liberă să le încadreze faţa.

– Bună, au spus amândouă în cor, după care au chicotit ca două adolescente.

De fapt, de ce mă uitam la ele, de ce realizam că asta şi erau, adolescente, doar că purtau o tonă de machiaj pe faţă.

– Misty şi Marcia, fetiţele noastre gemene. Toate avem grijă de ele. Ne asigurăm că nu intră în belele... nu vrem să se transforme în paraşutele insulei. Aşa e, fetelor?

Au chicotit încă o dată şi mi-au amintit de Maddy. Abia aşteptam ca soră-mea şi Ginelle să vină la sfârşitul lunii. Şi gemenele erau considerate ca având mărimi mari, la fel ca toate celelalte, dar n-aveau cum să poarte mai mult de 40. Eu eram doar cu o idee mai mică.

MiChelle m-a dus într-un loc unde mi-a ținut costumul în timp ce mă dezbrăcam. A continuat să mă informeze despre modele.

– Gemenele n-au decât şaişpe ani. Sunt aici fără familie, deşi au un însoţitor asigurat de agenţia de modeling. Urâtul naibii nu-i niciodată prin preajmă. Tatăl lor e acasă, e singur şi munceşte pentru fete, dar, după cum vezi, sunt superbe și sunt alese fără prea mare efort. Ăsta e un contract mare pentru ele și o să le asigure banii pentru facultate. E singurul motiv pentru care tatăl lor le-a lăsat să vină.

Imediat ce am tras costumul pe mine, o asistentă a pulverizat ceva pe fundul meu pentru a se asigura că n-o să se ridice chilotul şi mi-a lipit costumul de piept, păstrând imaginea exact aşa cum o voiau pentru şedinţa foto. Apoi, şi-a turnat nişte ulei pe mâini și s-a apucat să mă frece până a creat un efect frumos de luciu. MiChelle stătea cu braţele de abanos întinse și cu picioarele depărtate în timp ce primea și ea acelaşi tratament.

O bătaie vioaie în uşă ne-a făcut pe toate să ne liniştim.

– Mia şi MiChelle, voi urmaţi!

Un strigăt ca un tunet a trecut prin uşă.

– Începe distracţia, a zis MiChelle.

Angel era un fotograf și un om uimitor. Faptul că am lucrat cu el şi cu MiChelle la prima şedinţă a fost momentul cel mai plăcut al zilei. Reclama asta urma să fie intitulată „Yin și Yang" datorită contrastului de culoare dintre noi şi poziţiei în care ne-a aşezat, una cu capul la picioarele celeilalte într-o formă de semicerc. A pozat de sus. La un moment dat, ne-a pus să ne apucăm cu mâna glezna una celeilalte, întinse într-un model complicat, dar rezultatul a fost unul foarte filosofic şi perfect pentru contemplare.

După ce-am terminat, eu şi MiChelle am stat cu celelalte fete, îmbuibându-ne cu pizza. Probabil că nu era ceva ce ar fi trebuit să facă nişte modele, dar MiChelle a subliniat că pizza e cu spanac, anghinare, roşii, ardei gras, măsline și pui. Numai ingrediente sănătoase. Explicaţia a fost suficient de bună pentru mine şi pentru celelalte fete. Şi-n plus, ne lamentam că suntem

modele pentru măsuri mai mari și am primit contractul tocmai datorită siluetei noastre, și nu mărimii impuse de societate.

* * *

În următoarele două zile, am făcut ședințe foto individuale și de grup, cu fetele. Tai n-a fost de serviciu; din păcate, eu am lucrat din zori și până când nu mai puteam sta trează. Să lucrezi ca model nu era o glumă. Femeile astea munceau pe rupte. Erau și părți cu adevărat distractive și fiecare ședință foto începea așa până în momentul în care trebuia să-ți ții degetul de la picior în aceeași poziție timp de o oră, pieptul arcuit, fundul tras astfel încât să nu arăți ca una de la club, și să suporți ajustări mici și repetate ale corpului, ale părului, machiajului și ale decorului. Sunt mai mult ca sigură că am făcut febră musculară la piciorul drept de la încercarea mea de a imita forma unui picior de Barbie toată ziua, în ciuda faptului că piciorul meu era din carne și oase adevărate și nicidecum din plastic.

Astăzi urma să mă întâlnesc din nou cu Tai. Am zâmbit gândindu-mă la bărbatul ăla cald, cu pielea delicioasă, și la îmbrățișarea lui. Speram să petrecem încă o noapte de satisfacere a dorințelor carnale. Și totuși, el era hotărât să-mi arate insula. Oricât de mult mi-aș fi dorit să zac în pat cu el toată ziua, voiam să explorez împrejurimile și să mă bucur de întreaga experiență.

Primul loc în care am ajuns a fost undeva nu foarte departe de Honolulu, în centrul jumătății de jos a insulei, numită esplanada Pali. Vârful muntelui oferea o vedere panoramică asupra coastei Oahu. Alizeul era atât de puternic aici încât părul mi-a tot biciuit fața până când Tai mi-a dat șapca lui de baseball.

– Uimitor, nu-i așa? a întrebat în timp ce admiram priveliștea magică.

– E ceva ce nu voi uita niciodată.

În timp ce ne aflam în punctul de observație, am aflat că acolo se purtase una dintre cele mai sângeroase bătălii din istoria hawaiiană. În timpul bătăliei de la Nu'uanu, aproape patru sute de soldați care apărau Oahu de invazia lui Kamehameha I au fost blocați în vale și împinși apoi de pe stâncă.

– Ce trist, am spus gândindu-mă, în timp ce ne întorceam spre mașină, la toți acei oameni care muriseră în luptă.

Tai și-a recuperat șapca, lăsându-mi părul să cadă ciufulit pe umeri și pe spate.

– Mult mai bine.

A rânjit apoi și și-a pus-o înapoi pe cap.

– Dacă asta te-a întristat, atunci o să sărim peste Pearl Harbor.

– O idee bună.

– Ți-e foame?

– Sigur că da.

– Îți place berea hawaiiană?

– Nu place tuturor? am răspuns strângând din sprâncene pentru mai multă emfază.

M-a dus într-un loc din extremitatea sudică insulei, la Kona Brewing Company. Se afla în ceea ce părea a fi un complex comercial, așa că nu aveam așteptări prea mari să fie atât de minunat pe cât îmi dăduse el de înțeles. Nu m-am bucurat niciodată mai mult să n-am dreptate.

Chelnerița ne-a condus prin partea de restaurant obișnuit până într-o zonă ce părea suspendată deasupra golfului. Dedesubt erau andocate bărci; clienții fideli puteau să-și lase bărcile acolo, să urce și să ia masa. Priveliștea era la fel de uimitoare ca la Pali, doar că într-un mod diferit. Fiecare zonă a restaurantului era mărginită de pereți muntoși de o parte și de alta a a apei. Explozii luminoase de verde, galben, maro, mov, albastru și alte culori ale curcubeului completau peisajul de parcă ar fi fost lucrat de un artist. Acum am înțeles de ce șirurile astea muntoase au fost pictate de atâția oameni. Erau incredibil de frumoase și dădeau senzația de pace celor care erau suficient de norocoși să aibă ocazia de a le privi.

Am comandat bere din plin cât am stat acolo discutând despre toate cele, de la viața pe insulă, cultura samoană și până la viața mea de acasă, surf și viitor. Tai a comandat bere blondă, *Valul Mare*, în timp ce eu am optat pentru o variantă cu aromă de fructe, *Naufragiatul*. Cumva cele două denumiri păreau să ni

se potrivească. Mă simţeam ca un naufragiat, plutind pur şi simplu pe acest an al vieţii mele, izbindu-mă din loc în loc, pe când Tai era mereu în căutarea valului suprem. Acea parte a vieţii lui care l-ar fi făcut să se simtă complet. În sinea mea, mă gândeam că asta se va întâmpla când își va alege o pereche şi se va aşeza la casa lui, dar eram suficient de încântată să fiu preocuparea lui numărul unu pe întreaga lună.

– Bine, deci am văzut punctul de observaţie, ne-am înfruptat din mâncarea şi băutura locală, ce-ai zice de ceva care să-ţi bucure sufletul?

– Sufletul? Crezi că-mi poţi oferi ceva care să-i facă bine sufletului meu?

A rânjit și am pornit la drum. Am mers cu mașina ceva mai mult de jumătate de oră, dar a părut că a durat doar câteva minute, şi asta pentru că ochii mei erau acaparaţi de priveliştile uimitoare. Cu fiecare kilometru, priveliştea părea să fie într-un continuu flux şi reflux şi să se ajusteze la peisajul luxuriant, fiecare plajă de care treceam fiind diferită.

Într-un final am ajuns într-un loc numit Parcul Memorial Valea Templelor. Tai a condus prin ceea ce părea a fi un cimitir, doar că nu semăna cu cele de acasă, cu plăci de beton sau de bronz înfipte în pământ. Nu, era diferit de orice parc memorial mai văzusem vreodată. În multe zone erau pătrate mari de marmură neagră cu înscrisuri aurii gravate adânc și care păzeau precum santinelele locul de veci al oamenilor de dedesubt. Felul în care hawaiienii își cinsteau morţii se vedea clar prin prisma peisajelor şi a monumentelor comemorative. Deşi mă aflam într-un loc care ar fi trebuit să dea senzaţia de moarte şi tristeţe, eram cuprinsă de compasiune şi dragoste pentru oamenii care îmi permiteau să pătrund în locul lor de odihnă veşnică.

Tai a oprit într-o parcare şi am coborât din maşină. M-a condus ţinându-mă de mână pe o cărare lungă până când am ajuns la un aflorimentdintr-un munte. Acolo se afla un templu roşu în stil japonez.

– Templul Byodo-In, a spus Tai cu vocea lui joasă aproape ca o șoaptă. Este un templu budist nepracticant. Oamenii de toate credințele sunt bineveniți să mediteze, să venereze sau pur și simplu să se bucure de împrejurimi. Hai să aruncăm o privire mai de-aproape.

A trebuit să mă târască după el; eram copleșită de imaginea clădirii din fața mea. Templul era așezat într-o priveliște perfectă, având în spate un perete muntos uriaș. De o parte era flancat de o pădure de bambus, iar de cealaltă de cimitir. Să spun doar că era unul dintre cele mai frumoase locuri pe care le-am văzut vreodată ar însemna să reduc cu mult extazul pe care îl produce cu adevărat în corpul, mintea și sufletul oamenilor. Sentimentul de pace și umanitate de aici mi-a umplut porii, mi-a umezit ochii și mi-a învăluit inima.

– N-am mai văzut niciodată așa ceva.

M-am întors către Tai, iar el s-a aplecat și m-a sărutat ușor.

– Mă bucur. Și încă n-ai văzut partea cea mai tare.

Am mers pe cărările pietruite, oprindu-ne să vedem iazurile cu pești koi care erau peste tot. Unele cărări mai mici erau acoperite de copaci aplecați ce intensificau sentimentul de taină pe care îl emana grădina. La gura templului stătea un clopot uriaș. Lângă el era un buștean. Și când spun buștean, chiar mă refer la un trunchi de copac care după ce a fost tăiat și întors pe orizontală a fost legat la nivel cu clopotul. Cei care vizitau templul puteau să tragă de sfoara grea și să lovească imensul clopot cu bucata de copac. Normal că trebuia să o fac și eu.

La prima încercare, am tras, iar lemnul abia dacă s-a clintit, atingând ușor clopotul. Total nesatisfăcător!

– Așteaptă puțin, fetițo, a zis Tai, înmânându-și telefonul unui cuplu de japonezi care își așteptau rândul la clopot.

Bărbatul a ridicat telefonul, pregătindu-se. Tai și-a aruncat un braț în jurul abdomenului meu, iar pe celălalt în jurul sforii și a tras o dată cu mine folosindu-se de puterea lui supraomenească. Bușteanul s-a legănat înainte și înapoi și s-a izbit de clopot scoțând un zgomot răsunător de gong, apoi s-a

legănat iar şi a lovit încă o dată. BANG! Un pic mai uşor şi încă o dată. BANG!

Am ţopăit de mama focului, bătând din palme şi încolăcindu-mi braţele în jurul gâtului lui, oferindu-i în semn de mulţumire un sărut umed. Tai m-a tras şi mai aproape şi a dus sărutul la un cu totul şi cu totul alt nivel. Sugea şi muşca din gura mea de parcă încerca să-mi soarbă încântarea direct de pe buze. Cineva şi-a dres vocea. Iar uitaserăm unde ne aflam. Femeia japoneză minionă care stătea lângă soţul ei mi-a zâmbit şi mi-a arătat degetul mare în semn de apreciere pe la spatele consortului. Mi-am acoperit gura şi am încercat să nu râd cu sughiţuri.

Tai i-a mulţumit bărbatului şi şi-a vârât telefonul în buzunar. Apoi m-a luat de mână şi am urcat pe scările de lemn şi pe platforma de la intrarea în templu. Tai şi-a scos imediat pantofii, iar eu l-am urmat, aruncând şlapii şi ţinându-mă de tricoul lui în spaţiul întunecat. N-am auzit să mai fie cineva acolo în timp ce mergeam prin templu pentru a ajunge în faţa celei mai frumoase statui a lui Buddha. Era imensă, avea vreo trei metri înălţime şi stătea pe o platformă înălţată. În mijloc era un Buddha tânăr şi contemplativ care se odihnea într-o postură meditativă.

– Îl înfăţişează pe Buddha însuşi şi este cea mai mare statuie de tipul ăsta din afara Japoniei. Faimosul sculptor Masuzo Inui a făcut-o. Îmi place că stă pe o floare de lotus.

Vocea lui Tai era plină de veneraţie şi admiraţie.

– De ce e aurie? l-am întrebat pe Tai în timp ce ochii îmi zburdau din loc în loc în încercarea de a încrusta în minte pentru toată viaţa imaginea frumoasei sculpturi.

– Pentru a-i potenţa frumuseţea. A fost dată cu trei straturi de lac de aur şi apoi la sfârşit a fost acoperită în foiţă de aur. Vezi toate siluetele care-l înconjoară?

A arătat către un grup de statuete. Am dat din cap aprobator încercând să mă apropii pe cât posibil fără a trece de limita impusă de sfoară.

– Sunt cincizeci şi doi de Boddhisattva, sau „fiinţe iluminate", care-l înconjoară, plutind pe nori, cântând şi dansând. Reprezintă cultura dinastiei aristocrate Fujiwara.

După lecția de istorie, am aprins amândoi câte un bețigaș parfumat pe care l-am pus în fața statuii.

– Acum spune o rugăciune sau pune-ți o dorință sau trimite un gând de iubire și lumină oricui crezi că are nevoie.

Tai s-a așezat în fața platformei înălțate cu picioarele încrucișate. Am făcut la fel. Și-a lipit palmele ținându-le strâns la piept, ca într-o rugăciune. Apoi a închis ochii și și-a aplecat capul.

La rândul meu, am închis ochii și am plecat capul, dar în loc să aleg între a spune o rugăciune, a pune o dorință sau a trimite un gând de dragoste, le-am făcut pe toate trei.

Te rog, Doamne, nu-l lăsa pe tata să moară.

Îi doresc lui Maddy să aibă parte de tot ce vrea în viață.

Buddha, te rog să-i trimiți lumină și dragoste lui Wes ca niciodată să nu se simtă singur, nici măcar atunci când se află într-o încăpere aglomerată.

Capitolul 6

Tai a condus pe insulă pentru tot restul serii. Ne-am oprit la North Shore și am mâncat mâncare mexicană. Nu era deloc ca mâncarea mexicană pe care o găseam în California, dar a fost la fel de iute și picantă și m-a lăsat cu o senzație de sațietate plăcută, exact de ce aveam nevoie după o seară întreagă de colindat plajă după plajă. Am întins mâna afară pe geamul mașinii și m-am jucat cu vântul ceva vreme. Tai era bucuros să conducă și să mă țină de cealaltă mână. La radio se auzea o muzică hawaiiană lentă. Nu puteam înțelege cuvintele, dar asta nu mă împiedica să mă bucur de fundalul sonor.

– Când crezi că o să te așezi la casa ta? l-am întrebat pe nepusă masă.

Și-a lăsat ușor capul într-o parte și și-a țuguiat buzele cărnoase.

– Visez la asta în fiecare noapte, dar n-am nici un răspuns.

Gestul de încruntare ce a urmat după răspunsul lui părea să vină din adâncul sufletului. La modul cel mai serios, asta chiar părea să-l afecteze pe samoanul cel sexy.

Tai era unul dintre bărbații ăia pe care o femeie îi întâlnește și se mărită cu ei. În mod cert, ne simțeam bine unul cu altul, dar era vorba despre sex și prietenie, nu despre dragoste și angajament. Despre cele din urmă știam că și le dorește nespus.

I-am strâns mâna, asigurându-l de sprijinul meu.

– Mama ta ce spune? Ziceai că poate vedea chestii, chestii din viitor. Iar ce a spus despre mine, mă rog, sper să fie adevărat.

A oftat.

– *Tina* zice că o s-o cunosc pe neașteptate.

Și-a lăsat capul în jos, timid, și m-a privit cu adorație cu ochii ăia negri ca tăciunele. Am crezut că poate tu ești aceea.

Am dat din cap instantaneu că nu.

– Știu, știu. Suntem meniți să fim doar prieteni. Mai ales că *Tina* ar fi fost călare pe tine dacă ai fi fost tu destinul meu. Așteptarea e frustrantă. Mă simt de parcă trăiesc jumătate de viață în timp ce cealaltă jumătate de viață a mea trăiește undeva în altă parte fără mine.

Doamne, bărbatul ăsta era un sfânt. Eram sigură că avea să capete tot ce-și dorea. Oamenii care sunt atât de buni și provin din familii solide reușesc de obicei în viață. Tai merita asta.

– Ai s-o găsești.

– Păi... *Tina* mi-a dat niște indicii.

Am făcut ochii mari și m-am răsucit în scaun, ridicând un genunchi ca să-i pot vedea bine profilul.

– Aștept.

I-am lovit brațul, apoi mi-am scuturat mâna ușor rănită.

– Frate, las-o mai ușor cu sala de forță.

A fornăit. Da, Tai a fornăit ca un purceluș.

– Ești prima femeie care mi-a spus asta.

– Schimbi subiectul. Ce-a zis Masina despre ursita ta?

Și-a trecut mâna peste calota țepoasă a capului. Puteam auzi părul ascuțit în creștere cum se hârșâia de mâna lui aspră.

– A zis că ochii ei vor fi de culoarea ierbii proaspăt cosite, iar părul ei va fi blond auriu ca soarele.

Am căscat gura și am râs.

– Deci căutăm o blondă cu ochi verzi!

Grozav.

Tai a ridicat din umeri.

– Înseamnă că nu e samoană.

S-a încruntat.

– Ar fi greu pentru familie.

Tonul lui părea obosit și nesigur. L-am mângâiat pe umeri, m-am mutat mai aproape, apoi m-am sprijinit de el. Și-a strecurat un braț în jurul meu.

– Așa este dragostea adevărată. Cred că trebuie să treci prin niște încercări și suferințe pentru a ajunge la finalul fericit, pentru a găsi acel „și au trăit fericiți până la adânci bătrâneți".

– Crezi?

– Știu sigur.

Am zâmbit, am întors capul și l-am sărutat pe umăr. A scos un geamăt.

– Până una, alta, o să mă desfăt cu o brunetă focoasă de pe continent.

Tai s-a sucit cumva, astfel că mâna lui s-a mutat de pe genunchiul meu sus, între coapse, unde mi-a apucat agresiv sexul.

Când am răspuns, vocea mea a părut răgușită și plină de dorință.

– Ei, asta pare o idee excelentă.

* * *

În loc să întoarcă spre Honolulu și Diamond Beach, unde stăteam noi, a luat-o la dreapta și a urcat cu jeepul pe un drum deluros până când singura priveliște care se vedea pe geam erau doar copacii deși.

– Unde mergem?

Tai mi-a strâns umărul.

– Ai să vezi. Ai încredere în mine.

M-am bosumflat, m-am încruntat și am mormăit cu încăpățânare.

– Hei, hei, nu te mai încrunta, fetițo.

– Aș face-o dacă am fi acasă și dacă m-ai fute chiar acum, am răspuns.

Ca răspuns la replica mea porcoasă, ochii lui au devenit arzători.

– Crede-mă, o să merite.

– Merită să pierd un orgasm à la Tai Niko? Mă îndoiesc, am bombănit eu jucăuș și nu prea.

Voiam să mi-o trag. Trecuseră zile întregi de când n-o mai făcusem și eram pregătită pentru o doză sau două sau trei de tăvăleală cu Tai. Cântecul ăla al lui Lionel Richie, *All Night Long*, îmi tot trecea prin minte.

Mașina s-a oprit, într-un sfârșit, în partea de sus a unui luminiș. Era beznă în jurul nostru. Doar lumina lunii și cea a

orașului Honolulu ne ajutau să vedem. Priveliștea era incredibilă și merita efortul, așa cum era de așteptat de la fiecare loc din Oahu. Tai m-a dus în fața mașinii, a întins un prosop de plajă și m-a așezat pe el. Apoi a mers înapoi la mașină, a coborât geamurile și a dat muzica mai tare. Muzica hawaiiană curgea din mașină parcă purtată de un vânt tropical. Noaptea era călduroasă și ușor umedă. Pielea mea se simțea un pic umedă la atingere, dar nu deranjant. Tai a oprit mașina și s-a întors cu o sticlă de șampanie. Habar n-aveam unde ținuse ascunsă sticla.

– De unde ai luat sticla?

– Bărbații adevărați au secrete pe care femeile lor nu trebuie să le cunoască.

Am râs și am primit paharul de carton umplut cu șampanie dulce și plină de bule.

– Sunt femeia ta? am pus întrebarea grea.

Așa cum spusese și mama lui, Tai nu trebuia să se îndrăgostească de mine și nici eu de el. Trebuia să fim foarte clari despre parametrii în care se desfășura toată chestia asta. Distracție și prietenie.

– Da, ești, pentru următoarele șaptișpe zile. Apoi ești problema altui derbedeu, a glumit, iar eu am râs cu toată gura.

– Tare asta!

– Mulțumesc. Am învățat de la cei mai buni, a spus făcând cu ochiul.

Am stat și am băut șampanie ceva vreme până când m-am amețit. Șampania era întotdeauna potrivită să-mi înlăture inhibițiile. Îl priveam pe Tai cu coada ochiului. Stătea pe prosop, aplecat pe spate, sprijinindu-se pe antebrațe și admirând priveliștea. Știam că n-a băut la fel de mult ca mine pentru că trebuia să conducă. M-am întors pe o parte și i-am trasat linia mandibulei cu degetul până când a întors capul. Bărbatul ăsta putea face femei în toată firea să izbucnească în plâns văzându-i perfecțiunea. Atât de arătos era.

Mi-am lins buzele în timp ce le căutam pe ale lui. Și-a încolăcit vârful limbii pe degetul meu. Am inspirat zgomotos și am

gâfâit când m-a muşcat de deget. N-ai crede că un deget poate fi atât de sensibil. Dar atunci părea că există o legătură directă între el şi clitorisul meu. În timp ce Tai îşi încolăcea limba în jurul degetului meu, trăgându-l în căldura gurii lui, simţeam cum chiloţii îmi devin din ce în ce mai uzi. Mi-am strâns picioarele presând şi am gemut de plăcere când am simţit presiunea pe spaţiul dureros dintre coapsele mele.

– Floarea ta e gata de cules, a spus Tai coborând o mână printre sânii mei.

Mi-a ridicat fusta şi mi-a nimerit instantaneu clitorisul, învârtindu-şi degetul în jurul lui înainte de a plonja cu totul în crăpătura mea. M-am lăsat pe spate în timp ce mâna lui Tai se mişca uşor înăuntru şi afară. A mai băgat un deget.

– Îţi pot mirosi nectarul, fetiţo. Pot să-l gust? Aici, în câmpul liber?

Am dat din cap frenetic şi m-am agăţat de umerii lui puternici.

– Te rog, am scâncit când un al treilea deget a alunecat înăuntru.

– Ce-ar fi dacă te-aş dezbrăca de toate hainele şi ţi-aş trage-o tare chiar acum? Ţi-ai tras-o vreodată pe capota unei maşini, Mia?

Am dat din cap că nu.

– Doar pe o motocicletă, am recunoscut tremurând, apoi mi-am aruncat capul pe spate când a început să-şi mişte degetele mai repede, futându-mă de parcă asta era meseria lui.

– Serios?

Tonul lui de uimire m-a făcut să icnesc.

– Trebuie să-mi povesteşti mai târziu.

Şi-a scos degetele şi m-a tras în picioare în faţa maşinii. Mi-a dat jos chiloţii şi i-a vârât în buzunar. Apoi mi-a tras maioul peste cap. I-am smuls cămaşa, simţind nevoia să-i simt pielea de culoarea zahărului brun lipită de sfârcurile mele erecte. Odată înlăturată cămaşa, m-am agăţat de el, strivindu-mi gura de a lui într-un sărut brutal. Mi-a răspuns cu fervoare. La fel ca în cazul

experiențelor noastre sexuale precedente, totul a devenit încins și murdar foarte repede.

Tai s-a îndepărtat de gura mea, m-a ridicat și m-a așezat pe capota caldă. Trecuse ceva timp de când eram acolo, așa că nu mai era la fel de încinsă ca atunci când parcase.

– Lasă-te pe spate. Vreau să te văd întinsă, goală, pe capota jeepului meu.

Am făcut ce mi-a cerut, arcuindu-mi sânii în nevoia de a simți ceva. Dorința ardea prin tot corpul meu, iar nevoia de a simți atingerea lui atingea proporții uriașe.

– Oferă-le țâțelor tale puțină atenție. Eu o să fiu ocupat cu floarea dintre coapsele astea cremoase și cu nectarul dulce care se scurge până spre crăpătura fundului tău.

Frate, simțeam cum cuvintele pe care le spunea trec prin corpul meu ajungând direct la clitoris, unde aterizau cu forță maximă, producând în replică pulsații după fiecare cuvânt. Tai al meu era direct și totuși frumos și grobian în același timp.

Mi-am dus mâinile la sâni și am strâns globurile grele. În momentul în care am răsucit fiecare sfârc între degetul mare și arătător, Tai și-a înfipt limba adânc. El a mormăit, iar eu am gemut. Fie vorba între noi, ziceai că suntem o haită de animale sălbatice care se luptă în pădure. Când Tai mă lingea, era ca și când ar fi gustat pentru prima oară cel mai decadent desert. Lingea, sugea, ciupea, mușca și presa în cele mai potrivite locuri. Când și-a fixat buzele alea cărnoase în jurul clitorisului meu, învârtind miezul cu limba, mi-a depărtat coapsele, suficient de tare cât să simt o ușoară durere, și-a ridicat ochii negri și privirile noastre s-au întâlnit. Mi-a apucat coapsele cu putere, a deschis gura, și-a apăsat limba pe „producătorul de orgasme" și a frecat. Am scâncit, implorându-l cu ochii, cu forța picioarelor am încercat să mă ridic, dar eram complet la mila lui. Și-a ridicat gura pentru o clipă și îmi venea să plâng. Simțeam cum mi se formează lacrimile în ochi, iar corpul tremura de dorința puternică de a termina.

– Nu închide ochii. Urmărește-mă cum te duc spre extaz, a mormăit el înainte de a mă linge de la crăpătură până la clitoris,

fixându-şi buzele încă o dată pe ghemotocul de nervi, ridicându-şi privirea şi sugând tare.

Întregul meu corp s-a încordat în puternicul orgasm care a clocotit prin fiecare fibră a ființei mele. Nu mă mai puteam mişca, mă ţinea de picioare cu mâinile lui de bărbat veritabil. Când n-am mai putut exploda în valurile de pulsaţii, i-am apucat capul cu ambele mâini şi l-am tras. Clitorisul meu mic şi roşu a alunecat printre buzele lui şi arăta ca o cireaşă mică. Nu-l mai puteam mişca pe Tai, dar a lăsat ghemotocul în pace şi şi-a vârât limba adânc în crăpătura mea, gustând din adevărata esenţă.

Era sălbatic în dorinţa lui de a linge fiecare picătură, şi asta a şi făcut, ducându-mă până în punctul de a-mi pierde minţile din nou înainte să se retragă. Ochii îi erau înflăcăraţi, iar penisul trecea practic prin pantaloni. Şi-a dat jos pantalonii scurţi, iar penisul lui era dureros de erect. Am început să cobor de pe capotă ca să-i cuprind penisul cu buzele şi să-i întorc favorul, dar a dat din cap că nu. Mi-a întins un pacheţel. Am rupt ambalajul cu dinţii, am scos prezervativul şi l-am rulat pe lungimea penisului masiv.

Tai mi-a ridicat genunchii către coapsele lui atât de repede încât a trebuit să-mi trântesc palmele în spate ca să-mi susţin corpul. Şi-a centrat penisul şi i-a dat bătaie. Am ţipat din cauza mărimii şi circumferinţei mari. Omul era uriaş peste tot, iar bărbăţia îi era pe măsura imensităţii sale. În câteva secunde, mi-a apucat genunchii presând cu putere şi intrând imposibil de adânc. M-am înlănţuit de umerii şi gâtul lui pe cât am putut. Unghiile mele i-au lăsat cu siguranţă urme de zgârieturi pe spate, gât şi cap şi tot nu s-a oprit din futut. Apoi a ieşit şi m-a întors astfel încât genunchii mei erau pe capotă. M-am ancorat aplecându-mă în faţă şi ţinându-mă de metalul răcit al capotei de lângă ştergătoare. Mi-a tras fundul şi s-a aliniat, mi-a desfăcut buzele şi a intrat încă o dată. A pătruns atât de adânc încât părea că fute un teritoriu încă neexplorat.

– Am să te fut până te despic, fetiţo. O să-mi las urma ca să-i duci dorul mădularului meu când ai să pleci. M-auzi?

– Da, am gemut în timp ce-i aluneca penisul peste toți nervii mei interni.

Fiori de plăcere îmi curgeau prin vene. Pereții sexului meu se încleștau și pulsau în jurul lungimii tari.

– O să-i simți lipsa într-o zi? a întrebat practic agresiv, vrând să-și lase cumva amprenta asupra mea.

– Da, la naiba, Tai. Fute-mă doar, am țipat în timp ce-mi trăgea șoldurile către el și mă ținea cu toată forța.

Tai a continuat într-un ritm furios. Apoi, pentru mai mult spațiu de manevră, și-a proptit un picior de bara de protecție, mi-a tras șalele în jos cu o mână, iar cu cealaltă mi-a masat clitorisul delicat. N-a durat mult până când m-am îndreptat cu viteză către un al doilea orgasm.

Înălțare. Zbor. Imponderabilitate. Asta simțeam, deși pe undeva, vag, îl puteam simți pe Tai futându-mă ca o vedetă de rock, cu șoldurile pistonând, cu sudoarea curgându-i pe piept până când s-a eliberat într-un răget puternic.

* * *

Când m-am trezit a doua zi să merg la muncă, nu-mi aminteam nici drumul de întoarcere și nici cum ajunsesem în patul meu. Așa cum se aștepta Tai, fofoloanca mea era inflamată și sensibilă la atingere. Până și chiloții simțeam că-mi zgârie ceea ce Tai numea „petalele delicate". Chicotind, am făcut un duș, lăsând apa caldă să aline și să relaxeze țesutul. Când m-am uitat în jos, am înjurat cu voce tare. Pe fața fiecărei coapse erau ditamai vânătăile și apoi altele în spate.

– Super-tare. Cum naiba îi explici asta unui designer de costume de baie? Știți, să vedeți, am făcut sex nebun în aer liber pe un munte, pe capota unei mașini. Și, da, îl știți pe samoanul ăla gigantic pe care l-ați angajat, e numai vina lui că a turbat și mi-a învinețit coapsele în timp ce îmi făcea sex oral.

M-am tot văitat și am bombănit în timp ce mă pregăteam să plec la treabă.

Când am apărut pe platoul de filmare care era, slavă Domnului, pe plajă, aproape de bungalourile noastre, nu mă

calmasem mai deloc. Tai şi-a ridicat privirea şi a zâmbit când m-a văzut intrând.

– Hei, fetiţo, arăţi...

Cuvintele i-au amuţit când i-am aruncat nişte priviri otrăvitoare de la trei metri. Mi-am lăsat jos geanta şi am început să-l ignor prosteşte. Ştiu că era o purtare adolescentină şi stupidă, dar n-avea cum să iasă foarte bine povestea stânjenitoare pe care trebuia să o spun în curând pentru a motiva de ce Angel D'Amico, extraordinarul designer de modă, va trebui să prelucreze pozele pentru a-mi scoate vânătăile. Tai şi-a pus laba pe umărul meu, iar eu i-am aruncat-o şi m-am uitat la el cu dispreţ.

– Ce s-a întâmplat de aseară, de când te-am lăsat în pat, şi până acum, când ai venit? a întrebat plin de îngrijorare.

– Tu, cu mâinile tale de bărbăţoi! am bombănit, mi-am ridicat rochia şi i-am arătat vânătăile cât zece degete de pe coapsele mele.

Când mi-am ridicat privirea către el, aşteptându-mă să aibă o atitudine plină de scuze şi compătimire sinceră, am constatat exact opusul. În realitate, chicotea ţinându-se cu mâna de gură şi toate cele. Am simţit cum mă trec căldurile şi mi-am pus mâinile în şolduri.

– Îţi baţi joc de mine? m-am răţoit în şoaptă.

Eram furioasă, dar asta nu însemna că am uitat să fiu o bună profesionistă, mai ales că nu-mi doream să fiu modelul care a creat probleme la şedinţa foto.

În acel moment, Raul a venit către mine. De data aceasta era îmbrăcat în alb din cap până-n picioare. Pare-se că nu era goth. A explicat că, atunci când alegea o culoare, i se dedica total. Aşa că de la gât în jos purta aceeaşi culoare. Astăzi era alb. Chiar şi încălţările erau nişte tenişi albi de la Converse. Părul mov fusese păstrat. Spunea că asta arată că este bizar.

– Care-i problema aici?

M-am uitat la Tai mijind din ochi.

– Nimic, am răspuns printre dinţii încleştaţi.

– Are vânătăi pe coapse, a sărit Tai imediat.

Dacă ar fi fost vreun cuțit prin preajmă, i l-aș fi înfipt în ochi; dar, după cum stăteau lucrurile, pensulele de machiaj puteau fi și ele transformate într-o armă de circumstanță.

– Ne-am cam lăsat purtați de val aseară; știi cum e, a spus strângându-l pe Raul de umăr. Crezi că poți face ceva?

Buzele lui Raul abia dacă au zvâcnit.

– Să vedem.

Mi-am dat ochii peste cap și mi-am ridicat rochia. Raul s-a lăsat în genunchi, m-a apucat de picioare și s-a uitat îndeaproape.

– Am nevoie de zece linguri în congelator, acum! a strigat peste umăr.

Fata cu care ieșea de o săptămână și jumătate a sărit strigând un „s-a rezolvat" tot peste umăr.

– Nu-i nimic, iubito, o să deschid la culoare vânătaia cu lingurile reci și apoi o să le acopăr.

– O, slavă Domnului! Mi-ar fi părut rău ca Angel să fie nevoit să prelucreze imaginile.

Ochii lui Raul au devenit duri.

– Iubito, Angel D'Amico n-ar prelucra o poză făcută unei femei care poartă una dintre creațiile lui, la fel cum n-ar înșela-o pe nevasta lui cea sexy, Rosa. Înainte de orice, e un artist. Nu și-ar edita niciodată fotografiile. Pentru el e important ca fiecare imagine să fie brută.

– A. Bine, dar mă poți ajuta, nu-i așa?

M-am uitat la el cu cea mai bună privire a mea de cățeluș. M-a condus către scaunul pentru machiaj și coafat.

– Pentru tine, orice.

– Mulțumesc, Raul. M-am aplecat și l-am sărutat pe obraz.

– Și cu mine cum rămâne? Eu l-am rugat, a adăugat Tai din spate.

M-am întors și mi-am dat părul la o parte de pe umăr.

– Tu ai luat-o razna cu mâinile alea de bărbățoi pe coapsele mele! l-am luat la rost.

În sfârșit, i se schițase cuvenita expresie de părere de rău pe chip, dar îndată a și dispărut.

– Știi ce? Nu regret nimic. Aș face-o din nou într-o clipită. Să spui tu că-ți pare rău pentru ce s-a întâmplat aseară când erai cu coapsele larg deschise pe capota mașinii mele, iar aerul îți săruta dulcea și uda...

– Futu-i...

Raul s-a oprit, ținea în mână un pieptene deasupra capului meu, ochii îi scăpărau, iar obrajii i s-au aprins într-o nuanță de roz.

– La naiba, am și uitat unde sunt. Scuze, omule.

De data asta Tai chiar părea că regretă. Raul a dat din cap.

– N-ai de ce. E în regulă. Ce-ai zice să-mi spui și mie unde ai parcat? Bine?

Din nou Tai l-a bătut pe Raul pe spate.

– Sigur, frățică. Vorbim mai târziu. Ne vedem în apă. Azi facem ședința foto „Cupluri sexy în costum de baie care se pipăie".

A ridicat din sprâncene spre mine.

– Pe bune? am întrebat fără să-mi vină a crede.

Trebuia să fie o coincidență.

– Da. O să fiu călare pe tine.

– N-ar fi pentru prima oară, am pufnit.

– Și n-o să fie nici ultima, fetițo.

Capitolul 7

Angel D'Amico era un geniu. Nu numai că ne-a făcut pe mine şi pe Tai să lucrăm în faţa camerei de ai fi zis că suntem împreună de ani de zile, dar şi lumina, decorul, costumele de baie, toate dădeau şedinţei foto un iz de nou şi proaspăt. Avea o perspectivă unică despre cum să abordeze o problemă uriaşă de genul femeile şi imaginea corpului lor şi să o ducă într-un nou plan al existenţei. Campania asta era o inovaţie. Nu putea fi descrisă altfel. Eu eram modelul cu cele mai mici dimensiuni, undeva între mărimile 38 şi 40. Toate celelalte variau de la 40 până la 48, poate chiar şi 50. Toate femei frumoase, cu forme durdulii de care erau mândre şi aveau şi de ce să fie. Erau femei *adevărate* cu corpuri adevărate.

– Haideţi, fetelor, adunaţi-vă în jurul sexosului, bine? a spus Angel cu accentul lui pronunţat şi artificial. Acum, Tai, pune o mână pe fundul lui Taylor şi pe cealaltă pe şoldul lui MiChelle. Mia, tu stai deoparte, aici, cu o atitudine de... hm... cum să zic... scoasă din sărite?

Rosa, soţia lui, le-a aranjat pe Taylor şi pe MiChelle exact cum îşi dorea Angel.

– Mia, scumpo, tu stai aici, cu mâinile în şolduri, echilibrată, frumoasă, dar şi foarte furioasă. Sau aşa cum a spus soţul meu foarte elocvent... *scoasă din sărite.*

Am chicotit şi m-am aşezat în poziţie.

– Marcia şi Misty, veniţi aici, scumpelor.

Rosa le-a făcut cu mâna gemenelor, chemându-le la ea. Părul lor roşcat le flutura în spate în timp ce alergau cu exuberanţa adolescentină a celor şaisprezece ani.

– O, *si, si*, văd, dragostea mea, te văd, femeie frumoasă și inteligentă. Te venerez, i-a spus Angel soției lui din spatele camerei de fotografiat.

– Când nu mă venerezi tu, dragostea mea? a zâmbit ea cu un aer de superioritate și a făcut cu ochiul.

El și-a dus mâna la inimă și a ținut-o acolo uitându-se la ea cu adorație minute în șir.

– Treci la treabă, a spus ea în timp ce le înfoia părul gemenelor.

– *Si, si*. Acum, Tai, tu tocmai ai fost prins la oala cu smântână, a râs. Dar te uiți și la fetele tinere, iar dragostea ta adevărată, domnișoara Mia, te prinde. Bine?

Tai a dat din cap aprobator și a apucat carnea femeilor. O săgeată de gelozie a trecut prin mine în momentul în care i-am văzut degetele înfigându-se cu plăcere în carnea lor. Fiecare femeie în parte și-a luat poziția, a pozat cum i s-a cerut și la fel am făcut și eu. N-a fost deloc greu să o fac pe furioasa. M-am alimentat cu frustrarea dată de cele zece vânătăi cu care mi-a dat Tai de furcă, cu sentimentul de deznădejde creat de imposibilitatea de a ști dacă tata va ieși din comă și cu iritarea pe care am simțit-o atunci când am văzut încă o revistă cu poza lui Wes și a Ginei flirtând. Relație fără sentimente pe naiba. Am păstrat poza din revistă ca, de fiecare dată când voi simți măcar vreo urmă de vinovăție, să mă uit la ea.

– Bine, Mia, emani multă furie și frustrare.

Camera clicăia ca nebuna. Apoi Tai a schimbat planul și s-a desprins de toate acele femei. Expresia fețelor lor arăta uluire, cu atât mai mult cu cât Tai s-a aruncat în genunchi în fața mea. Camera continua să pozeze frenetic.

– *Si*. Tai. *Perfetto*! striga Angel.

Tai s-a aplecat în față și mi-a sărutat coapsele, mi-a cuprins șoldurile și mă privea de parcă chiar i-ar fi părut rău. Mi-am plimbat degetele pe capul lui în timp ce afișa un zâmbet plin de satisfacție, părând foarte sigur că a reușit să mă păcălească. Fix când credea că l-am iertat, l-am împins de umeri și a căzut în fund. Apoi m-am întors cu fața la cameră, mi-am ridicat șoldul pe care mi-am sprijinit mâna și am făcut cu ochiul către aparat.

Angel a căzut pe spate de încântare, dând din mâini nebunește.

– Asta-i prea de tot! O să fie tare pentru seria de faze amuzante de la sfârșit!

Grupul a râs și imediat ce s-au terminat chicotelile ne-am întors la treabă. Per total, a fost o zi minunată; Tai și cu mine am trecut cu bine și prin fazele amuzante, și prin munca de echipă de la serviciu. Am plecat de mână, plimbându-ne pe plajă către o noapte la bungalouri. A doua zi aveau să sosească sora mea Maddy și prietena mea cea mai bună, Ginelle. Nu mai aveam răbdare.

* * *

Când taxiul a oprit în fața bungaloului, eu și Tai așteptam acolo. Stătusem jos pe verandă, iar când au ajuns am sărit în picioare. Ginelle a deschis ușa larg și, așa minionă cum era, s-a îndreptat în grabă către mine. Apoi a sărit și s-a izbit de mine, amândouă căzând în iarbă.

– Tu, pizdă proastă! Nu-mi vine să cred că ai trăit în paradis fără mine! Acum sunt aici, târâtură.

M-a sărutat pe toată fața. O puteam auzi pe Mads chicotind în spatele acrobațiilor noastre de curte. Apoi, în câmpul nostru vizual au intrat două picioare foarte bronzate, dintre care unul tatuat cu simboluri tribale.

Ginelle și-a mutat privirea de la mine către picioare și apoi a urcat, sus, sus, mai sus.

– Pe toți sfinții sexoșilor! De unde de pe fața pământului ai apărut tu, bestie sexy? Doamne!

Gin și-a mutat privirea către mine.

– Ăsta e clientul tău?

Ochii îi erau aspri, iar eu am dat din cap că nu. S-a uitat în sus încă o dată.

– Sper că ți-o tragi cu bunăciunea asta.

Mi-a aruncat o privire, iar eu eram încă țintuită la pământ. Am dat din cap că da, fericită.

– Nici o șansă să dau și eu o tură cu samoanul?

Întrebarea l-a făcut pe Tai să izbucnească într-un râs suficient de zgomotos cât aproape să răsune printre palmieri. Am scuturat din cap și m-am încruntat.

– Târâtură, tu ai parte de toți tipii. Nu-i corect, a spus bosumflată, apoi s-a ridicat.

Tai i-a întins mâna.

– *Aloha*. Presupun că tu ești Ginelle.

Ea și-a dat părul blond pe spate.

– Ați vorbit despre mine.

Și-a umflat pieptul.

– Numai de bine, sper.

– Doar avertizări, am adăugat și am apucat mâna lui Tai, care mă ajuta să mă ridic.

Apoi am dat-o pe Gin la o parte cu șoldul pentru a ajunge la dulcea mea soră.

– Ea e Madison. Maddy a noastră. Surioara mea și mândria vieții mele. El e Tai.

Ea a zâmbit larg la auzul complimentului.

– Vezi?

Am arătat către fața ei.

– Ce ți-am spus eu, Tai?

– Cea mai frumoasă fată din lume, a confirmat el. *Aloha*, Madison.

– Chiar așa este!

Am îmbrățișat-o pe Maddy.

– Ce mai faci, surioară?

M-am tras înapoi și i-am privit ochii la fel de verzi ca ai mei. Păreau fericiți.

– Sunt bine, chiar foarte bine. Îngrijorată pentru tata. Nu are pe nimeni cât suntem noi aici. Matt și familia lui o să mai treacă pe la el să vadă ce mai face.

Sigur, doar sunt cea mai bună familie din univers. Voiam să-i urăsc pentru perfecțiunea lor, dar, din moment ce fata mea urma să se alăture clanului Rains în doar doi ani, trebuia să îi mai las în pace. Aveau intenții bune. La naiba, aveau doar intenții bune pentru că erau cu adevărat oameni buni.

Am plesnit din limbă și i-am cuprins talia cu un braț.

– Păi, asta chiar e foarte frumos din partea lor. Au mai zis ceva doctorii?

Maddy a dat din cap că nu, iar Tai le-a luat bagajele. Pe toate. Într-un singur drum. Fiori de dorință au trecut prin mine la imaginea virilității și puterii lui. Mi-am trecut limba peste buze uitându-mă la spatele lui în timp ce ne conducea către bungaloul meu.

– Îmi doresc ca tata să se trezească, a spus Maddy așezându-se pe un scaun înalt de bar.

Am alergat prin bucătărie să scot băuturile alcoolice și mixurile. Vacanța înseamnă cocktailuri.

– Au idee de ce nu-și revine? Corpul i s-a vindecat, am spus eu.

Ginelle rămăsese cu gura căscată la varietatea de tării și mixuri pe care le-am pregătit în timp ce Maddy răspundea.

– Doctorii ne-au spus că o să se trezească în momentul în care corpul lui o să vrea asta. Din cauza traumei suferite la cap, ne-au tot spus să nu ne facem speranțe prea mari.

Ginelle și-a țuguiat buzele.

– E aiurea. Știu cât sunteți de speriate.

Maddy s-a ridicat deodată, s-a îndreptat către ușile franțuzești și le-a deschis larg. Briza tropicală a oceanului a pătruns în cameră, iar mirosul oceanului s-a răspândit peste tot. Aveau să-mi lipsească briza și mirosul ăsta când aveam să plec de aici săptămâna următoare.

Am studiat opțiunile pentru băuturi și apoi le-am oprit pe cele pe care le voiam. Perioada cât fusesem chelneriță și mai țineam și locul la bar mă transformase într-un cunoscător într-ale cocktailurilor și nu numai. Chicotind în sinea mea, am luat vodca, șnapsul din piersici, triplul sec, niște suc de portocale și de ananas și un mix de dulce și acru. Am aruncat repede câteva cuburi de gheață în patru pahare. Tai mă urmărea sprijinindu-și corpul masiv de tejghea, cu brațele gigantice încrucișate unul peste altul și cu o privire gânditoare pe fața lui frumoasă. Gin își plimba ochii pe el de sus în jos fără menajamente. Nu părea să-l deranjeze. Cu un corp ca ăla și cu munca pe care o făcea, mă gândesc că era ceva obișnuit pentru el.

– Gin, pe bune, nu-l mai dezbrăca pe Tai din priviri cu nerușinare.

S-a îmbufnat, și-a mutat privirea, după care a revenit cu ochii lipiți de el de parcă i-ar fi atras niște magneți. Își lingea buza de jos.

– Gin!

Am dat din cap, iar ea și-a frecat ochii apăsând cu putere palmele în orbite.

– Scuze, scuze. Doar că e o încântare pentru ochi. Tai, serios, arăți super-bine.

El a făcut un gest cu bărbia așa cum fac toți bărbații arătoși.

– Nici tu nu ești de lepădat, micuțo, a spus pe vocea aia joasă a lui care mă făcea să-mi ud chiloții.

Gin, topită toată, și-a dus mâna la piept și și-a dat voie să alunece pe scaunul de bar într-un mod teatral.

I-am tras un cot în coaste lui Tai.

– Au! Ce-am făcut?

Își masa punctul în care îl lovisem.

– Îi dai apă la moară.

M-am uitat urât, iar el a izbucnit în râs.

În cele din urmă, am adăugat toate ingredientele în fiecare pahar și i-am servit. Maddy, Gin, Tai și eu țineam cu toții paharele ridicate.

– Să bem în cinstea distracției la soare... în stil hawaiian! am spus și am ciocnit paharele.

Băutura denumită „A Fuzzy Thing" mi-a alunecat pe gât, iar cele trei tipuri de alcool s-au amestecat instantaneu, încălzindu-mi burta.

– Sunteți gata de plajă? Găsiți în cameră costume de baie pentru toate gusturile. O să înnebuniți, fetelor, când o să vedeți ce-am adunat de la ședința foto!

Și Maddy, și Gin au scos țipete vesele și s-au repezit către dormitorul principal.

– Chiar le dai orice costum își doresc? Sunt costume de baie de designer. Fiecare bucată costă probabil câteva sute de dolari.

Am ridicat din umeri.

– Şi ce? Le iubesc pe femeile astea două mai mult decât iubesc orice, inclusiv banii sau hainele de designer primite gratis. Trebuie să dai când ai, nu?

Ceea ce ştiam foarte bine că face şi el cu familia lui.

Pe fundal puteam auzi strigătele şi chiuiturile unei lupte ca între două surori adevărate. „Ești prea înaltă pentru modelul ăsta!" și replica lui Maddy: „Taci din gură, te oftici că ești pitică". Apoi încă un ţipăt. „Tu să taci. Ești geloasă că am înălţimea numai bună pentru distracţie! Tuturor le plac dimensiunile mici!"

Tai m-a tras în braţele lui şi şi-a odihnit capul pe fruntea mea.

– Fetiţo, familia ta e nebună.

– Nu e ceva ce nu ştiam.

Am râs, apoi l-am sărutat sănătos. A durat ceva vreme, limbile noastre înlănţuite într-un dans, mâinile lui coborând să-mi dezmierde şi să-mi strângă fundul. Şi-a presat erecţia groasă de pelvisul meu, iar eu am gemut.

– Continuăm mai târziu, diseară, când fetele or să cadă moarte de oboseală de la diferenţa de fus orar. La bungaloul tău?

– Sigur că da.

* * *

A doua zi, eu și Tai am avut încă o ședinţă foto, cu care am terminat pe la jumătatea după-amiezii. Gin și Maddy își petrecură prima parte a zilei la soare. Seara, Tai ne-a dus la o *luau*, o petrecere hawaiiană, unde familia lui dădea un spectacol. Eram aici de trei săptămâni şi nu-l văzusem niciodată oferind reprezentaţii. Îl văzusem în ipostaza de surfer, de model, dar nu făcându-şi numărul cu cuţitul. Ardeam de nerăbdare. Nu ştiam ce înseamnă dansul cu cuţitul în flăcări, dar părea să fie ceva exotic şi palpitant. Două dintre senzaţiile mele favorite.

Noi, fetele, ne-am pregătit. Purtam rochii maxi de diferite lungimi şi culori. Toate trei aveam părul lăsat pe spate şi purtam prinse în păr florile pe care Tai ni le lăsase pentru fiecare în parte pe tejgheaua din bucătărie. Mi s-a părut un gest tare drăguţ şi

cavaleresc. Total opusul ipostazei din seara trecută, când mă futuse bine sprijinindu-mă de perete, apoi aplecată peste masa din bucătărie. Pare-se că-i fusese dor de mine și chiar mi-o arătase.

Am ajuns la complexul de cinci stele unde dădeau reprezentația. Tai ne lăsase bilete pentru spectacol. Le-am întins celui de la intrare și am fost surprinse să vedem că locurile noastre erau chiar în față, lângă scenă.

Am fost servite cu o serie de feluri de mâncare tradițională polineziană, inclusiv cu pui *teriyaki* și vită, *lau lau*, adică un fel de mâncare făcut din carne de porc fără os și învelită în frunze de *taro*, pui hawaiian, salată de crudități, niște rulouri de *taro* și orice fruct îți poți imagina. Serios, în Hawaii fructele erau uimitoare, iar eu veneam din California, unde produsele erau cât se poate de proaspete. Mi-aș fi dat și țâța dreaptă să am mango proaspăt din Hawaii în fiecare zi.

– E fantastic, a zis Maddy vârând în gură o bucată de ananas. Nu mă mai satur.

– Așa e, nu?

Gin, Maddy și cu mine am discutat cu cei care erau așezați lângă noi și am privit apusul soarelui. Scena era așezată astfel încât să ofere o vedere perfectă spre plaja din spate, iar clienții să poată admira priveliștea până când se făcea suficient de întuneric ca să poată începe spectacolul. Imediat ce soarele a apus, tobele grele au început să producă un ritm pe care îl puteam simți în piept.

Tatăl lui Tai, Afano, a apărut pe scenă. Era îmbrăcat într-un sarong care abia îi acoperea părțile bărbătești. Tatuajele lui erau foarte la vedere și arătau magnific. Avea podoabe din iarbă legate în jurul gambelor, atârnând peste picioare. Eram atât de aproape încât puteam auzi sunetul cu care fiecare lamă tăia aerul în timp ce era târâtă pe scenă.

Afano i-a prezentat pe cei de la tobe, care erau așezați pe o latură a scenei și care au cântat un cântecel rapid care a făcut mulțimea să bată din palme și să zâmbească. A invitat publicul să se împărtășească din cultura samoană. Apoi a prezentat

primul act al reprezentației. Am fost șocată să le văd pe toate femeile din familie, inclusiv pe mama lui Tai, Masina, apărând pe scenă. Femeia mai în vârstă purta o rochie sarong, iar cele tinere aveau sânii acoperiți cu jumătăți de coajă de nucă de cocos și saronguri scurte care le lăsau la vedere corpurile și picioarele tinere și tonifiate.

S-a pornit muzica, iar femeile au încântat mulțimea cu numărul lor. Era frumos și ceva ce mai văzusem doar prin filme. Includea dansul hula și alte stiluri de dans hawaiiene în care femeile își ridicau într-un mod delicat mâinile deasupra capului, se mișcau dintr-o parte într-alta, își ondulau șoldurile și își mișcau picioarele. Era minunat și fiecare pereche de ochi era lipită de trupurile femeilor în timp ce dansau.

După ce au terminat două tipuri diferite de dans, au cerut voluntari. Eu și Gin am ridicat brațul subțire al lui Maddy, spre dezaprobarea ei, iar ele au ales-o pe ea și pe alte câteva femei. Masina stătea lângă fata mea și-mi făcea cu ochiul. Țineam mâinile strânse ca pentru rugăciune și mi-am aplecat capul într-o parte, spunând un mulțumesc. Chiar speram ca Maddy să fie lângă mama lui Tai. Fiecare dansatoare de pe scenă le arăta voluntarelor niște mișcări. Maddy părea să prindă repede, așa cum știam că o va face. Fata era talentată la orice, inclusiv la dans. Masina a făcut un semn celor cu muzica, iar voluntarele au urmat-o împreună cu instructorii lor. În scurt timp, Maddy zâmbea făcând cu mâna de parcă ar fi fost de acolo. Eram fericită să văd că se distrează și că îi ofer astfel de amintiri. Prima oară când ieșea din statul Nevada și era cu mine, în Hawaii. Își va aminti de asta toată viața, la fel ca mine. E ceva ce va putea povesti copiilor ei. Dă, Doamne, ca asta să fie cât mai încolo, după ce ajunge doctor.

Muzica s-a oprit, iar voluntarele au fost răsplătite cu aplauze furtunoase. Spectacolul a continuat și, pentru că Tai nu mai apărea, deveneam din ce în ce mai emoționată. De obicei, cei care intrau ultimii într-un spectacol ca ăsta aveau numărul cel mai periculos.

Într-un sfârşit, Afano a apărut îmbrăcat într-un alt fel de veşmânt, dar arătând la fel de multă piele. Tatuajele lui păreau foarte negre şi erau unse cu ulei, reflectând ferocitatea.

– Iar acum urmează cea mai aşteptată reprezentaţie. E nevoie de o inimă de războinic să mânuieşti cuţite, iar fiii mei... – s-a lovit cu pumnul de piept atât de tare încât am auzit izbitura în carne – ... fiii mei au inima curată şi şi-au eliberat mintea pentru a vă putea oferi o frântură din cultura noastră. Bărbaţi! a răcnit şi atunci Tai şi cei trei fraţi ai lui au apărut pe scenă.

Afano şi Tai stăteau în faţă, iar cei trei fraţi în spate. Fiecare ţinea în mână un băţ lung. Masina a apărut într-o rochie albă frumoasă care flutura în bătaia brizei. Ţinea o torţă cu care a aprins fiecare capăt al beţelor, i-a mângâiat pe obraz pe fiecare în parte, apoi s-a întors la marginea scenei. Bărbaţii stăteau cu picioarele depărtate, cu benzile de iarbă încolăcindu-se în jurul gambelor şi coatelor lor. Fiecare purta un sarong mic de culoare roşie.

– O, Doamne, cum să mă controlez când uite ce se află fix în faţa mea, a şoptit Gin şi am împuns-o în umăr.

– Poartă-te frumos.

– Nu-ţi pot promite.

Am râs amândouă, dar ochii mei erau fixaţi asupra lui Tai. Simţeam că am inima în gât în timp ce Afano dădea comenzile, iar apoi bărbaţii au scos un sunet ca de luptă şi au început să bată din picioare. Cele două capete aprinse ale beţelor ardeau în dreptul feţelor lor, apoi au început să-şi învârtă fiecare băţul. Băţul în flăcări. Trebuia să repet asta în minte pentru că nu-mi venea a crede.

Să. Învârtă. Băţul. În. Flăcări.

Fix când credeam că mor de îngrijorare, crezând cu siguranţă că aveau să se ardă, au aruncat cu toţii beţele în aer şi le-au prins, apoi le-au aruncat de la unul la altul, învârtind băţul în flăcări în tot timpul ăsta. Mi-am dus o mâna la gură, iar pe cealaltă o ţineam în poală, strânsă în pumn.

Băieţii au mai făcut câteva mişcări care sfidau gravitaţia şi toate cele sfinte şi mi-au băgat frica atât de adânc în suflet încât abia dacă mai puteam respira.

Apoi a devenit și mai înfricoșător.

Ceilalți patru bărbați s-au dat înapoi, stând în fundul scenei cu picioarele depărtate și bețele deasupra capului de parcă ar fi vrut să lumineze scena. Tobele au început să bată tare, zdruncinându-mi pieptul cu fiecare „bum". Apoi Tai a rămas singur în mijlocul scenei. Atunci totul a devenit extrem de real.

Tai al meu a început să arunce bățul ăla sus de tot, a făcut vreo două răsuciri, l-a prins și l-a învârtit în jurul trupului lui, tot trecându-l printre picioare și pe la spate. Firele de iarbă ar fi putut lua foc în orice moment. A tot foit chestia aia în jurul gâtului, a învârtit-o ca pe un baston între două degete, apoi a ridicat o mână. Afano, din spate, și-a aruncat bățul aprins în aer. Tai s-a lăsat într-un genunchi, a ridicat brațul și l-a prins în aer. Am icnit și-am închis ochii. Când i-am deschis, el învârtea ambele bețe. Mulțimea aplauda frenetic în timp ce eu eram în stare de șoc. Speriată de mama focului.

După ceea ce a părut o eternitate de învârteli complicate, aruncări și prinderi pe care le-a făcut Tai, zgomotul tobelor a ajuns până la un muget de bumuri pe care îl simțeam în piept și care-mi făcea degetele mari de la picioare să se strângă în sandalele cu platformă. Frații au început să repete un sunet de luptă în timp ce băteau din picioare îndreptându-se către Tai, apoi și-au aruncat cu toții bețele la intervale diferite. Tai s-a întors, s-a lăsat pe spate, apoi a început să le devieze pe fiecare în parte cu picioarele către mâini în timp ce cădeau din aer și erau prinse unul după altul. Apoi s-a ridicat ținând toate cele cinci bețe în flăcări, care formau un H perfect. Câte două bețe în fiecare mână și unul pe orizontală între degetele mari. Fiecare frate l-a îmbrățișat pe Tai, a stins flacăra, apoi a făcut o plecăciune.

Toți cei câteva sute de oameni care erau acolo s-au ridicat în picioare și au aclamat plini de încântare, bucurie și admirație. Afano și-a chemat întreaga familie pe scenă, unde cu toții s-au plecat în fața publicului. Ochii lui Tai erau lipiți de ai mei. Ochii mi s-au umplut de lacrimi care au început să-mi curgă pe obraji în timp ce aplaudam atât de tare încât mă usturau palmele.

Înainte să coboare de pe scenă și să anunțe că petrecerea s-a încheiat, a zâmbit cu zâmbetul ăla sexy de Tai care topea inimile și chiloții fiecărei femei pe o rază de un kilometru și jumătate.

– Iubitul tău de mai e super-talentat, zise Ginelle în timp ce mă îmbrățișa.

Iubitul meu de mai.

Dacă mă gândeam bine, chiar asta era. Iar Alec a fost iubitul de februarie și Wes iubitul de ianuarie. Nu prea voiam să mă gândesc la ce însemna cu adevărat. Majoritatea femeilor nu au mai mulți iubiți într-un an, așa ca mine, dar cum altfel s-ar numi o relație monogamă pe care o ai timp de o lună întreagă în care ești dedicată aceluiași bărbat, cu care ieși la întâlniri și îi cunoști familia, cu care te distrezi, cu care îți împărtășești dorințele și visurile, cu care adormi în fiecare seară și tot așa? Dacă asta nu era definiția unui iubit, atunci chiar nu știu ce putea să fie.

– Da, este. Hai să mergem să-i mulțumim pentru bilete.

Când am ajuns în spate, cu toții își luară deja pe ei ce aveau nevoie, iar Tai era într-o pereche de pantaloni scurți și nimic altceva. Pieptul îi era încă plin de ulei, ceea ce accentua fiecare milimetru delectabil al trupului său musculos.

– Pot măcar să mă dau la unul dintre frații lui? a întrebat Gin analizându-i pe cei trei tipi ai căror ochi o cercetau atent.

Tao, cel mai mare dintre ei, o privea pe Gin de parcă ar fi fost o bucată apetisantă de friptură, iar el ar fi fost lihnit de foame. După privirea ei, sentimentul era cu siguranță reciproc.

– N-ai decât, târâtură. Dă-l pe spate. De ce nu?

– Frate, voi mă faceți să-mi fie dor de Matthew.

Maddy s-a bosumflat drăguț.

– A, deci acum cunoști bucuriile sexului, a rânjit Ginelle și a dat din cap de câteva ori.

– Minunat. Ești culmea. Și n-o zic în sensul bun, i-am tăiat-o aspru înainte să poată comenta.

Chiar nu voiam să aflu dacă sora mea mai mică i-o suge bărbatului ei. Doamne ferește, sper să nu-mi ceară sugestii.

Tai a venit spre noi când ne-a zărit de la distanță. Avea o siluetă atât de masculină. Mușchi bine definiți peste tot, care se

simțeau la atingere la fel de bine cum arătau și care se încordau la fiecare pas.

– Ți-a plăcut spectacolul? m-a întrebat.

Am dat din cap ca într-o amorțeală, dar nu mă mai puteam abține. Voiam cu ardoare o îmbucătură din el. Dorința îmi curgea prin vene, îmi umezea sexul și mă făcea să fiu lascivă într-un mod total indecent. Azvârlindu-mă către el, m-a prins în aer fix când buzele mi s-au lipit de ale lui. A mormăit satisfăcut și m-a sărutat cu putere, limba lui năpustindu-se să guste. I-am supt fiecare milimetru din buze, frecându-mi abdomenul de lungimea întărită din pantalonii scurți.

– Fetițo, bâiguia pe buzele mele. Nu e locul potrivit. Dar nu-ți face griji, o să continuăm asta acasă după ce se culcă fetele, îmi șoptea la ureche. O să suferi o groază de plăcere drept pedeapsă că m-ai întărâtat aici și că trebuie să aștept până să te am. Fii pregătită. Fii pregătită să ardem așternuturile cu focul pe care l-ai ațâțat.

Felul în care a spus-o era mai mult decât o promisiune. Era chiar un fapt.

Capitolul 8

– O, Doamne, nu! am strigat. Nu mai vreau. Nu mai pot... o, sfinte... fute-mă! am urlat ridicându-mi șoldurile în timp ce cu mâinile apăsam și mai tare capul lui Tai.

Îmi ținea sferele fundului sugând încă un orgasm din mine. Nu credeam că este posibil. Mă mânca de vie. Pierdusem șirul orgasmelor provocate de limba lui. Tot ce știam era că, dacă nu-și vâra mădularul imens în mine cât mai curând, aveam să leșin doar din pură epuizare.

Tai a mormăit gutural, ca un animal sălbatic. Ceea ce deja știam că este senzația lui de „sunt pe cale să-mi pierd mințile" de dinainte de a mă penetra până la uitare. M-a întors cu fața în jos, mi-a ridicat șoldurile și spatele astfel încât să mă sprijin doar în mâini și genunchi.

– Ține-te de tăblia patului. Sunt prea excitat. Trebuie să mă înfig tare în păsărica asta gustoasă.

M-a apucat de talie, și-a adus șoldurile la nivel, și-a apăsat vârful mădularului în deschiderea udă a vaginului și a intrat încet. Pe rând, milimetru după milimetru de penis tare ca oțelul. Mi-am ținut respirația așteptând o împunsătură sălbatică, dar m-a surprins că a intrat lent. Dar n-a durat mult.

– A, da, încet și ușor, îmi umezesc mădularul bine cu păsărica asta zemoasă.

Se mișca ușor înăuntru și afară, iar eu respiram și mă aplecam să privesc cum intră și iese. Prezervativul era uns de esența mea. Am întins o mână să simt cum mă penetrează iar și iar.

– O, da, fetițo. Îți place să mă simți când îți deschid floarea. Nimic mai bun ca asta.

Şi-a întins o mână către sânul meu şi a ciupit, apoi a tras de sfârc. Senzaţia m-a făcut să-mi presez şoldurile în el cu suficientă forţă cât să-l împing în spate.

– Ce, ce vrei? Trebuie să spui ce vrei, *haole.*

Nu puteam să sufăr când mă făcea *străină*. Ştia că mă scoate din sărite şi tocmai de aceea folosea cuvântul în momentele de maximă intensitate ale partidelor noastre de dragoste. Deşi, când era vorba de mine şi de Tai, nu puteai spune că făceam dragoste. N-am avut nici o partidă în care s-o luăm uşor, cu lumânări şi ciocolată sau altceva cât de cât apropiat de ideea de romantism. Cea mai apropiată ipostază de romantism a fost când am sorbit şampanie înainte să mi-o tragă sănătos pe capota maşinii lui, săptămâna trecută. Nu, Tai şi cu mine ne futeam, şi ne futeam unul pe altul până la uitare. Iubeam *asta* la Tai. Eram prieteni şi aş fi rămas prietenă cu el şi după ce aş fi plecat în următoarea mea aventură, dar deocamdată aveam de gând să mă bucur de senzaţia de a fi penetrată tare şi bine de ditamai mădularul lui.

– Fute-mă cu pula ta mare de samoan! am strigat şi m-am înfipt cu şoldurile adânc pe membrul lui.

– Eşti pregătită să mergi ciudat mâine, fetiţo? m-a întărâtat el.

– E fundul meu alb? am întrebat obraznic, uitându-mă la el peste umăr şi dând din respectivul fund.

Ochii lui erau fixaţi asupra feselor. Degetele erau încleştate în jurul şoldurilor mele.

– O, da, a spus frecându-se în crăpătura mea şi atingând acel loc din adâncime pe care l-am dedicat doar penisului lui.

– Atunci nu pune întrebări tâmpite.

Fir-ar să fie, bărbaţii ăştia cu care mă culc pun întotdeauna întrebări tâmpite... Futu-i! Păsărica mea s-a încleştat ca o menghină în timp ce penisul lui Tai mă penetra. Am ţipat pe muteşte, fără ca aerul să poată ieşi din gura mea în timp ce se izbea fără milă înăuntrul meu. Ouăle lui se loveau de carnea umflată, adăugând un element de durere care se simţea atât de bine încât m-am arcuit, ţinându-mi corpul ridicat, dar aplecat pe spate. Tai şi-a trecut brutal mâna pe pieptul meu, apoi m-a ciupit de clitoris. N-a

apăsat, n-a frecat; nu, a ciupit, adăugând și mai multă presiune cu fiecare împunsătură puternică. Plăcerea a ajuns la un asemenea nivel încât simțeam că m-a spulberat în mii de bucăți cât m-a ținut ca să-și găsească propria eliberare. De data asta și-a dat drumul cu un răcnet ca de leu. Atât de puternic încât eram aproape sigură că s-au trezit și Gin și Maddy, mai ales că și pereții păreau să vuiască din cauza sunetului.

Asta e ultima mea amintire înainte să leșin.

Când m-am trezit, mă curăța, ștergându-mi locul dintre picioare cu un prosop cald.

– Te-am rănit?

Ochii îi erau inexpresivi, reci și negri.

Am dat din cap că nu.

– Vrei să mergi înapoi în patul tău?

Din nou am dat din cap că nu, având în continuare probleme în a mă exprima din cauza senzațiilor care încă treceau energic de-a lungul fiecărei terminații nervoase.

– Ești sigură?

Vocea îi era frântă, trimițând semnale de îngrijorare către mintea mea. S-a așezat lângă mine, iar eu m-am ridicat și m-am târât în poala lui și m-a strâns tare în brațe.

– Nu m-ai rănit.

– Ai leșinat, a spus cu o voce atât de gâtuită de emoție încât am părăsit confortul gâtului lui cald unde stăteam cuibărită ca să-l pot privi în ochi.

I-am cuprins obrajii în palme, forțându-l să mă privească și să citească adevărul din cuvintele mele.

– Tai, a fost una dintre cele mai tari partide de sex din viața mea. Am s-o țin minte până am să mor. Nu m-ai rănit. La ultima numărătoare, au ieșit șase orgasme. *Șase*. Nu cred că s-a mai auzit de așa ceva.

Nu i-am spus că mai știam doi tipi cu care puteam avea reprize ca asta, dar cu Tai chiar era altceva. Intensitate diferită, alte părți ale corpului, cuvinte, gânduri. Toate erau bune, dar pentru el și pentru ce trăiam noi în pat erau speciale.

Tai şi-a croit drum cu degetele către ceafa mea şi apoi în păr.

– Mia, mi-am pierdut controlul.

Am clătinat din cap.

– Ne-a luat valul. Hei, tu eşti cel care a zis c-o să ardem aşternuturile. Aş zice că runda asta, sau rundele – am rânjit, iar el a zâmbit forţat –, am cam ars aşternuturile. Nu-i aşa?

Şi-a lăsat capul într-o parte, trăgând aer în piept.

– Atât timp cât eşti în regulă cu adevărat.

– O, dragule, sunt mai mult decât în regulă şi, dacă-mi dai o noapte de somn bun, sunt gata să te iau din nou. Doar că de data asta o să stau eu deasupra.

A râs, m-a învelit cu aşternutul răcoros, apoi m-a învăluit în căldura lui. Am adormit amândoi epuizaţi.

M-am trezit a doua zi cu soarele bătându-mi în ochi, în zgomotul plajei, cu briza rece a oceanului sărutându-mi pielea şi cu faţa unui samoan imoral de sexy între coapsele mele.

Hawaii.

Cea. Mai. Tare. Lună.

* * *

Drumul ruşinii n-a fost prea lung, din moment ce Tai şi cu mine locuiam în bungalouri alăturate. M-am strecurat în picioarele goale, cu sandalele cu platformă într-o mână, mergând pe vârfuri doar ca să dau peste Maddy turnând o ceaşcă de cafea şi zâmbindu-mi cu un aer atotştiutor. La naiba.

– Ai avut o noapte bună? m-a întrebat, iar eu am rânjit înroşindu-mă toată. Mia a mea roşind? Oare faza cu „O, Doamne, fute-mă cu pula ta mare de samoan“ ţi-a pus zâmbetul pe faţă în dimineaţa asta?

Am rămas cu gura căscată. Atât de căscată din cauza şocului încât aş fi putut prinde sute de muşte.

– O, da, soro, am auzit tot. Nu ştiai că dormitorul de oaspeţi are un perete comun... cu patul lui Tai!

A râs atât de tare, încât s-a înroşit toată de la efort. Am clătinat din cap.

– Păi... eu... ăăă, nu prea știu ce să zic.

– A trebuit să merg să dorm în patul tău. Frate, abia aștept să fac sex din ăsta nebun toată noaptea. Serios acum, te doare fofoloanca?

M-am așezat pe un scaun înalt de bar, am pus platformele pe tejghea și mi-am turnat o ceașcă de cafea.

– Chiar vrei să purtăm conversația asta?

Am bătut în retragere, iar ea a dat aprobator din cap.

– Mda, mă doare un pic domnișoara, dar e o durere plăcută.

Mi-am dus mâna la frunte și mi-am masat tâmplele.

Maddy își plimba un deget pe marginea ceștii.

– Am făcut, știi tu, sex cu Matt de vreo zece ori, dar n-a fost niciodată așa.

Fața ei avea o nuanță rozalie în timp ce se concentra asupra ceștii.

– Adică, să nu mă înțelegi greșit, e foarte, foarte bine, dar nu țip niciodată. Poate greșesc eu cu ceva?

I-am atins mâinile.

– O, draga mea, nu.

– Vreau să spun că nu l-am auzit niciodată pe Matt să strige de plăcere. De obicei îmi spune doar că mă iubește și geme un pic.

M-am aplecat și m-am dat cu capul de tejghea de câteva ori. Ultimul lucru pe care mi-l doream în viața asta era să vorbesc despre sexul de bună sau proastă calitate cu surioara mea. Astfel de situații mă făceau să o urăsc și mai mult pe mama. Ea ar fi trebuit să fie cea care să poarte astfel de conversații cu fiica ei, nu eu.

M-am adunat, m-am ridicat stând dreaptă, mi-am umflat pieptul, mi-am dat părul pe spate pregătindu-mă pentru o discuție stânjenitoare, dar necesară. Mads voia să știe cum să satisfacă un bărbat. Și, pentru că sunt singura ei influență feminină, aveam să o ghidez în direcția bună. Doamne ajută să reușesc.

– Hai să stăm afară pe *lanai*.

A sărit, a luat platoul cu fructele pe care le tăiase cu o zi înainte și l-a dus pe măsuța de afară. Din fericire, ochelarii mei de soare erau acolo, așa că mi i-am pus și mi-am întins picioarele pe

scaunul din față. Maddy s-a așezat pe partea cealaltă, așteptând răbdătoare în timp ce eu mă gândeam la ce voiam să-i spun.

Am inspirat și expirat adânc.

– Bine. Când vine vorba de bărbați, eu am observat că le place ca partenera să fie activă. Așa că nu sta pur și simplu. Atinge, sărută, fă orice simți că-ți vine să faci în mod natural.

A dat din cap aprobator și a rămas tăcută.

– Ați făcut-o și altfel decât în poziția misionarului? am mormăit și mi-am ridicat privirea către cer, lăsând razele soarelui să-mi încălzească fața.

– Nu, s-a încruntat. Dar vreau. Cum le spui că vrei să încerci și altceva?

O, slavă Domnului, o întrebare ușoară

– Vorbiți despre asta când sunteți singuri, dar nu faceți sex. Cum ar fi, de exemplu, după cină, stați pe canapea și îi spui ce îți dorești.

– Dar nu știu ce-mi doresc.

Mi-am mușcat buza de jos și mi-am zis că pot să mă descurc.

– Spune-i sau, mai bine, când sunteți pe canapea sari pur și simplu în poala lui și încalecă-l. Apoi, știi tu... călărește-l în sensul ăla.

M-am înecat. La naiba, chiar era greu. Mi s-au format pe frunte broboane de transpirație și nu-mi doream nimic altceva decât să mă arunc în oceanul rece din fața noastră.

– Bărbaților le place asta? O femeie călare în poala lor?

Am aprobat dând din cap.

– Da, când stau în fund sau când sunt întinși în pat. O să-ți placă și ție, doar să o iei încet, pentru că așa pătrunde mult mai adânc.

– Mai adânc!

A căscat ochii.

– Deja simt de parcă Matt mă rupe în două! a spus ea împletindu-și degetele.

Măcar viitorul ei soț stătea bine la capitolul dotare în zona genitală. Imediat ce ea avea să se obișnuiască cu sexul, asta urma să fie un mare plus pentru tânărul Matt.

– Ce trebuie să mai știu?

– Nu te uiți la filme porno? am mormăit nevrând să aflu răspunsul.

A dat din cap că nu.

– Bine, ce zici de poziția capră? Tu stai în mâini și în genunchi, iar el te penetrează pe la spate. Încearcă și asta.

Jur că dacă ar fi avut un carnețel și-ar fi luat notițe. Sora mea, cea care analizează. Care ia mereu notițe și care abordează situațiile în mod analitic și științific.

– Și cum e în poziția asta? a întrebat.

Umerii mi-au căzut și am oftat.

– Bine, foarte bine. Așa m-a penetrat Tai aseară când totul a devenit foarte gălăgios, am recunoscut.

A zâmbit timidă și iar s-a înroșit.

– De fapt, știi, trebuie doar să vă explorați unul pe altul. Să faceți ce simțiți că trebuie să faceți și cui îi pasă ce fac sau cum o fac alții, sau dacă sunt sau nu mai zgomotoși decât voi în dormitor? Ceea ce aveți tu și Matt rămâne între voi doi și în mod clar îi place din moment ce ți-a pus un inel pe deget!

Am râs. Zâmbetul cu care mi-a răspuns era atât de strălucitor încât mi-ar mai fi trebuit încă o pereche de ochelari de soare.

– Asta-i adevărat, a rânjit.

– Așa că nu-ți mai face griji. Tu și Matt o să vă descoperiți împreună. Nu ai nevoie să-ți spun eu cum să mulțumești un bărbat. Doar tu o să știi ce-i place și ce nu lui Matt și tu o să i le oferi până la urmă. Doar fii sinceră cu el. Vorbește cu el despre fanteziile tale și despre lucrurile la care te gândești. Și, pentru numele lui Dumnezeu, citește niște cărți sexy sau ceva. Mă omori! am mărturisit.

Simțeam ca și cum pielea mea urma să erupă în urticarie din clipă în clipă. Asta a făcut-o pe Maddy să chicotească ca adolescenta de nouăsprezece ani care era. Ceea ce n-avea să mai dureze mult timp. La naiba. Ce zi era? Hawaiienii se mișcă într-un ritm al lor, iar zilele parcă se scurg într-o ceață tropicală.

– În cât suntem azi?

Maddy și-a lăsat capul într-o parte și a zâmbit superior.

– Nouăsprezece mai.

A întors capul și a privit către ocean. Futu-i. Mâine împlinește douăzeci de ani.

– Cineva schimbă prefixul mâine, am rânjit. Tre' să petrecem în stil mare pentru asta! S-a foit pe scaun într-un mic dans de bucurie.

– Sunt destul de încântată că fac douăzeci de ani. Dar Matt e cam necăjit că nu poate fi aici să se bucure cu mine.

– Ei, fâs, o să se bucure de toate celelalte aniversări. Aniversarea de douăzeci de ani e a mea la fel ca cele de dinainte.

De-a lungul anilor, avusesem grijă ca de ziua ei să fie mare sărbătoare. Mama ne-a părăsit când ea avea cinci ani. Chiar și când aveam unsprezece ani, am făcut tot ce-am putut ca să mă asigur că petrecerea de șase ani avea să fie grozavă și la fel am procedat cu fiecare aniversare care a urmat. Nu stăteam prea bine la capitolul bani, dar ne-am descurcat. Mă rog, eu m-am descurcat. Trebuia să vorbesc cu Tai despre câteva variante. Voiam ca schimbarea asta de prefix să fie ceva ce nu va uita niciodată.

Am auzit ușa deschizându-se în spatele meu. Crezând că era Tai, m-am întors și am făcut din mână. Dar nu. Era Gin, în aceeași rochie pe care o purtase la *luau*. Târâtura aia a făcut drumul rușinii! Oh, la naiba. Asta chiar era tare.

– Salut, Gin, am crezut că dormi încă.

M-am prefăcut că nu mă prind, în timp ce ea s-a aruncat pe scaunul de lângă mine, cu părul blond strălucindu-i în soare. Mi-a furat ceașca și a dat cafeaua pe gât.

Am studiat-o din cap până-n picioare. Avea urme roșii adânc în decolteul ei, pe gât avea o vânătaie, chiar sub ureche, părul îi era ciufulit ca după furtună, iar buzele dublate în volum.

– Ai avut o noapte bună? i-a adresat Maddy aceeași întrebare cu care mă întâmpinase și pe mine, iar eu am izbucnit în râs.

– Ce? a gemut Gin acoperindu-și urechile. Chiar trebuie să vorbești așa tare?

O, asta chiar că era tare. Și mahmură pe deasupra? Bestial!

Mi-am ridicat genunchii la piept.

– Bănuiesc că arăţi stoarsă de vlagă cu un motiv.

Gin a ridicat din sprâncene şi şi-a întins mâinile şi picioarele chiar dacă stătea la masă.

– O, da.

Ochii ei luceau de extaz sexual.

– Dacă Tai al tău seamănă cu frate-su, Tao, mamă, mamă!

Şi-a dus o mână la piept şi cu cealaltă şi-a făcut vânt.

– Mi-a tras-o de nu ştiu câte ori şi apoi am luat-o iar de la capăt. Niciodată în viaţa mea...

Şi-a pierdut cuvintele şi s-a lăsat pe spate.

– Nu vreau să mai plec. O să rămân în Hawaii şi-o să fiu sclava sexuală a lui Tao. Îi fac curat în casă, îi gătesc şi el mă poate plăti cu scula, a spus fără pic de eleganţă.

Mi-am recuperat cafeaua, iar ea s-a bosumflat.

– Gin, Doamne. Curvo. Ai grijă ce spui!

I-am făcut semn cu bărbia către Maddy.

– Serios, Mia? După discuţia pe care am avut-o?

– Ce discuţie? a întrebat Gin, iar eu am oftat.

– Păi, Mia a avut o noapte cam ca a ta. Doar că în cazul ei eu am putut auzi fiecare cuvânt şi ţipăt din activitatea pe care a avut-o cu Tai în pat.

Gin şi-a îndreptat privirea către mine aruncând săgeţi.

– Ipocrito!

– Taci naibii din gură! N-am ştiut!

Mi-am încrucişat braţele peste pieptul amplu. Sfârcurile inflamate mi-au creat senzaţia de disconfort. Noaptea trecută Tai fusese ca o maşină de supt.

Maddy a continuat nestingherită de cearta dintre mine şi Ginelle. O făceam atât de des încât nici nu ne mai băga în seamă.

– Am rugat-o pe Mia să-mi dea nişte sfaturi despre cum să satisfac un bărbat. Ştii, eu şi Matt am făcut-o doar în poziţia misionarului, aşa că îmi vindea ponturi.

Lui Ginelle i s-a părut atât de amuzant încât s-a umflat de râs şi dădea din mâini şi din picioare de parcă ar fi fost aruncată în mijlocul oceanului fără să ştie să înoate.

– Şi cum ai făcut faţă?

Mi-a căutat privirea.

– Pun pariu că ai fi preferat să ai vătraie încinse pârjolindu-ţi ochii decât să porţi discuţia asta.

Gin mi-a mângâiat braţul râzând încă. M-am scuturat de atingerea ei.

– Te urăsc.

– Ba mă iubeşti!

Mi-a tras mâna şi m-a muşcat scoţând nişte zgomote de Pacman, până când am început să râd cu putere şi am împins-o în joacă. Avea Gin un fel al ei. N-aş fi putut nicicum să stau supărată pe ea şi n-aş fi vrut pe nimeni altcineva care să mă sprijine în bătăliile din viaţa mea.

– Poţi să mă întrebi pe mine, Mads. Îţi împărtăşesc cu bucurie toate minunăţiile sexului şi tot ce are legătură cu el. Aş putea să te învăţ un truc despre cum să-i faci sex oral unui bărbat de să cerşească îndurare…

Maddy a făcut ochii mari în timp ce încuviinţa din cap şi-şi trăgea scaunul mai aproape de Ginelle de parcă urma să afle vreun secret.

– Ai să-i spui pe naiba! am răcnit.

– Ei, hai. Nu strica distracţia. Maddy trebuie să înveţe cum s-o sugă, altfel n-o să poată păstra un bărbat niciodată.

Ginelle s-a întors către Maddy strângându-şi mâinile.

– Ascultă-mă bine, fetiţo, bărbaţilor îi place când înghiţi. Nu-i deranjează dacă scuipi, dar dacă te marchează cumva şi le dai pe gât mucozitatea aia dezgustătoare, îi faci să-şi piardă minţile.

M-am ridicat şi i-am acoperit gura lui Ginelle.

– Ginelle a terminat de vorbit porcării chiar acum. E timpul pentru duş.

Am tras-o de pe scaun şi am luat-o în braţe ca pe o prinţesă.

– Nu, pe bune. Să stai în genunchi şi să i-o iei lui Matt în gură până-n gât, a continuat Gin să vorbească în timp ce o căram pe nisip către ocean.

Probabil că Maddy ne urma, pentru că Gin tot dădea din gură.

– Şi mai ce? a chicotit Maddy.

– Ţine-te de şoldurile lui şi lasă-l să te tragă de păr şi să te futǎ în gură şi, pentru numele lui Dumnezeu, să ai grijă la dinţi... a fost ultimul lucru pe care l-am auzit înainte să o arunc în ocean.

Ginelle a bolborosit şi a râs, scuipând apă, apoi plutind şi lăsând un val să o împingă aproape de nisip.

Am luat-o pe Maddy de braţ.

– Hai să luăm micul dejun.

Maddy s-a uitat peste umăr.

– Crezi că Gin e bine?

– Las-o pe târâtura în călduri să se răcorească; n-are nimic.

Am auzit-o pe Ginelle râzând pe fundal şi bălăcindu-se în apă în timp ce noi ne târam picioarele pe nisip înapoi către casă.

Capitolul 9

Numai verdeață cât vedeai cu ochii împrejmuia valea prin care ne plimbam cu ATV-ul. Munți de-o parte și de alta, atât de înalți încât trebuia să-ți întinzi gâtul să vezi unde muntele întâlnea cerul înnegurat. Ceață și nori se învârteau în jurul porțiunilor mai umede ale muntelui la fel cum vata se prinde de benzile cu scai. Tai și Tao ne-au plimbat prin vale până când am ajuns fix în mijloc, apoi au oprit. Fiecare dintre noi și-a oprit ATV-ul și a coborât pentru a arunca o privire în jur. Totul în Hawaii era frumos, dar zona asta era ca o nestemată ascunsă pe care abia o descopeream. Să vezi pământul lui Dumnezeu neatins de mâna omului îți fura o parte din suflet, lăsând o urmă care nu putea fi umplută decât de experiența aceasta.

Tao s-a așezat pe ATV-ul lui, și-a scos ukulelele din rucsac și a început să zdrăngănească o melodie. A fredonat ceva vreme până când vocea lui bogată, de bariton, mi-a liniștit simțurile ca o briză răcoroasă deasupra văii. Am recunoscut cântecul pe care îl cânta Tai în camera lui, *Drop, Baby, Drop* al trupei The Mana'o Company.

Maddy stătea pe ATV-ul ei și se legăna dintr-o parte într-alta, fermecată de cântecul lui. Apoi a chicotit când el a rostit cel mai tare vers: „Te iubesc, ești delicioasă ca un mango". Era și preferatul meu.

Tai m-a tras de mână spre el.

– În două zile pleci, a șoptit, ținându-mă aproape și legănându-și șoldurile ușor în ritmul muzicii lui Tao.

– Da, plec.

Îi țineam mâna aproape de fața mea și îi sărutam vârfurile degetelor.

– Dar dacă îți spun că nu vreau să pleci?

A spus asta cu un soi de emoție ținută bine sub control, dar pe care o puteam recunoaște după ce petrecusem o bună parte a lunii cu el.

– Dar știi bine că nu pot rămâne.

Mi-am frecat nasul de gâtul lui, inspirându-i mirosul de ocean, foc și pădure. Trebuie să-și fi repetat numărul cu cuțitul în flăcări în dimineața aceea, din moment ce mirosul de foc și lemn îi rămăsese pe piele, topindu-se în porii lui.

Tai și-a lipit fruntea de a mea.

– Dar e plăcut să ți se spună, nu?

– Da, așa e.

Mi-am mușcat buza și am lăsat adevărul să iasă.

– Nici eu nu vreau să te părăsesc, dar știi, știi și tu, Tai, că nu suntem ursiți unul pentru altul.

A oftat și m-a sărutat dulce, buzele lui mișcându-se încet de-a lungul buzelor mele. A fost un sărut plin de dor, unul pentru viitorul despre care știam că nu avea să fie al amândurora. A început să mă sărute mai apăsat, strângându-mă tare în brațe. M-am agățat de el, încercând din răsputeri să mi-l imprim în suflet așa cum făceam și cu valea asta ascunsă. Nu dragostea ne făcea să stăm agățați unul de altul, ci sentimentele de prietenie, dorință și alinare. Să fiu cu Tai... noi doi, pur și simplu, funcționam. Era ușor. Nu mai petrecusem până atunci cu un bărbat o lună atât de lină ca aceea cu Tai.

– O să faci un bărbat să cadă în genunchi și să-i mulțumească cerului când o să te aibă pentru totdeauna.

Am râs.

– Pot doar spera la asta. Nu crezi că ursita ta se află pe undeva pe aproape?

Tai m-a îmbrățișat din nou și a continuat să danseze cu mine. Parcă nu mai exista nimeni în jurul nostru, doar noi, zăngănitul de ukulele și un cântec despre iubire.

– Câteodată mă întreb dacă o s-o găsesc în viața asta.

M-am tras în spate, i-am prins obrajii în mâini și m-am uitat adânc în ochii lui negri.

– Îți promit că ai s-o găsești.

* * *

După plimbarea cu ATV-ul, Tai ne-a dus la niște prieteni care dețineau ferma Kualoa. Toți cinci am încălecat pe cai, iar prietenul lui, Akela, ne-a condus într-un tur al fermei de vreo patru sute de metri pătrați.

La început lui Maddy i-a fost puțin greu să mâne calul, dar s-a obișnuit repede. Mi-am răsfățat iapa, botezată pe bună dreptate „Caramel", și asta pentru că avea culoarea caramelului și coama neagră, ceea ce îmi amintea de prăjiturelele cu caramel, ciocolată și unt de arahide, exact cum îmi răsfățam motocicleta Suzi acasă. Am mângâiat-o, i-am șoptit la ureche, i-am împletit codițe în părul minunat care părea identic cu al meu. De fiecare dată când mă uitam la Tai, iar el mă surprindea drăgălind-o, închidea ochii și clătina din cap. Mă rog. N-am avut animale de companie când eram mică. Iar experiența asta, să pot călări un animal atât de maiestuos și de real, era o delectare extraordinară.

– Ține-ți gura! am mârâit, apoi am mângâiat-o pe Caramel și i-am spus cât de enervant și răvășitor de arătos era Tai, dar și cum asta nu compensa cu nimic atitudinea lui de ștrengar.

Apoi am avertizat-o să fie atentă la tatuații ăștia sexy și să fie cu băgare de seamă pentru că am văzut că armăsarul negru cu ochi de chihlimbar a cam pus ochii pe ea.

Ginelle mergea la trap pe calul ei de parcă ar fi călărit toată viața.

– Ce? Al meu e mascul. Nu-i diferență mare față de cum călărești un bărbat. Totul ține de cum îți controlezi șoldurile. Nu-i așa, dragule?

Și-a mângâiat calul, iar Tao s-a apropiat de ea ca răspuns la vorbele ei.

– Pot confirma ce spune. Ai putea sparge nuci de cocos cu coapsele alea, blondo.

Ea a rânjit şi a ridicat din sprâncene. Eu mi-am dat ochii peste cap.

– Scârbos.

– E adevărat. Probabil că aş putea să sparg nişte nuci cu coapsele astea. Poate că ar trebui să facem o încercare în seara asta, băiete, i-a spus lui Tao, iar eu am făcut zgomote ca de greaţă. Ce? Crezi că e corect ca doar tu să ai parte de carne sexy samoană între picioarele tale? Normal că nu. Diseară o să-l călăresc pe bărbatul ăsta ca un adevărat călăreţ de rodeo! a spus accentuând ultimele cuvinte.

– Ţine-o pentru tine, târfuliţo.

– Vorbeşte aia care se holba la tavan la, cât, o zi de când l-ai cunoscut pe Tai? a replicat lovind direct la ţintă.

Mi-am dat coada pe spate şi i-am aruncat priviri săgetătoare.

– De unde naiba ştii tu asta?

Mi-am pus o mână în şold, ţinându-mă totuşi bine în şa cu cealaltă. Gin a izbucnit în râs.

– Aşa e!

A făcut ochii mari plini de toată bucuria.

– Eşti la fel de rea ca mine! Eu n-am nici o problemă să recunosc că am sărit direct pe el, a arătat cu degetul către Tao, chiar din prima noapte când am putut să-mi pun labele lacome pe el. Să-mi trag una, uită-te la el. Adică nu…

S-a uitat la Tao.

– Fute-mă. Pe bune, vreau să mă fuţi.

A chicotit şi şi-a strâns şi scuturat sânii pentru plăcerea lui. Am lovit-o peste braţ, aproape dărâmând-o de pe cal.

– Târfo, ţine porcăriile astea pentru tine. Pe bune, eşti ca o căţea în călduri.

A deschis gura şi ştiam, pur şi simplu ştiam că avea să zică ceva despre păsărică. Într-o avalanşă de cuvinte, i-am tăiat-o.

– Nici să nu te gândeşti să vorbeşti despre fofoloanca ta, apoi am răsuflat.

Gin şi-a închis gura şi şi-a strâns buzele.

– N-ai nici un haz.

Am clătinat din cap şi mi-am mânat calul către Maddy, care asculta cu atenţie informaţiile pe care Akela le oferea despre fermă, pământ, copaci şi filmele care se turnaseră pe insulă şi mai ales la fermă. Pare-se că marele succes de casă *Jurassic Park* se numărase printre ele. Era complet fermecată, punea întrebări şi purta discuţii pe baza unor lucruri pe care le învăţase la cursurile ei de botanică. Când sora mea vorbea despre şcoală sau despre lucrurile pe care le-a învăţat la şcoală, îmi simţeam aura învăluită de un sentiment de mândrie extremă. Îmi plăcea să o aud sporovăind despre chestii pe care probabil că n-aveam să mai discutăm sau să le vedem vreodată. Dar faptul că ştia foarte bine cum se numeau şi la ce erau bune plantele, dacă erau indigene sau dacă planta putea fi folosită în medicamente sau tratamente holistice era uluitor.

– Sora ta ştie multe pentru vârsta ei, m-a complimentat Tai.

– Aşa-i. Am avut grijă să fie studentă cu normă întreagă de când a terminat liceul ca şefă de promoţie. Eu abia am reuşit să termin liceul, împărţindu-mă între şcoală şi două locuri de muncă.

Tai a aprobat dând din cap.

– Ştiu la ce te referi. Familia mea a dat reprezentaţii încă de când eram foarte mic, dar *Tina* s-a asigurat că nu trebuie să-mi sacrific şcoala. Şi-a dorit pentru copiii ei să aibă şanse, chiar dacă nici unul dintre noi n-a părăsit vreodată insula pentru slujbe sau pentru a căuta altceva. Se pare că nici unul nu vrea să facă saltul ăsta. Trăim pentru a fi unii cu alţii.

Înţelegeam perfect asta. Am arătat cu bărbia către Maddy.

– Eu trăiesc şi muncesc pentru ea, dar încerc să găsesc şi ceva al meu, doar al meu. Am să-ţi dau de veste când am să-l găsesc.

A chicotit.

– Te temi că n-ai să-ţi găseşti perechea pentru că e posibil să nu fie de pe insulă?

Umerii i s-au lăsat un pic.

– Mereu. Mai ales acum că *Tina* spune că perechea mea e blondă şi cu ochii verzi. Asta nu e o combinaţie specifică celor de pe insulă.

M-am gândit la asta. Avea dreptate. Hawaiienii, samoanii și majoritatea polinezienilor născuți și crescuți pe insulă sunt mai închiși la culoare. Păr, piele și ochi. Exact opusul celei descrise de Masina. Tai a continuat să vorbească despre temerile lui.

– Ar putea foarte bine să fie o turistă. Ce se întâmplă dacă n-o întâlnesc?

– N-o să se întâmple asta. Ce e scris o să se împlinească, Tai. Doar lasă-te purtat de val.

– Să mă las purtat de val, a repetat.

* * *

Mai târziu în acea zi, Akela ne-a dus la o plajă privată. A scos din rucsac pentru fiecare câte un sandviș cu curcan și brânză și câte o sticlă de apă. Fiecare și-a găsit câte un loc umbros ca să luăm gustarea de prânz.

Maddy stătea uitându-se la ocean. Am mers la ea, mi-am pus brațul în jurul umerilor ei și ne-am sprijinit capetele unul de altul.

– Te bucuri de ziua ta de naștere, frumoasa mea?

– E cea mai grozavă.

A zâmbit și apoi am clefăit amândouă privind apele azurii. Peștii se tot învârteau, intrând și ieșind din scoicile sau coralii aduși de apă aproape de țărm. Plaja, de jur împrejur cât vedeai cu ochii, era pustie.

– Cred că eu și Matt o să venim aici în luna de miere. Aș vrea să-i arăt locurile astea.

– Da?

Am încercat să par pozitivă, dar gândul la sora mea de douăzeci de ani căsătorită mă făcea extrem de nervoasă. Nu experimentase suficient cât să-și ia un astfel de angajament.

– O, i s-au aprins ochii care păreau acum de un verde aprins. Am putea face o nuntă la distanță! N-avem familie mare și doar câțiva prieteni. Ar fi super-tare. Ce zici?

Mi-am imaginat-o mereu în rochie amplă și albă de mireasă, mergând spre altar la prințul ei. Maddy era prințesa mea.

– Nu vrei o rochie pompoasă de mireasă și o nuntă la fel?

A ridicat din umeri.

– Sinceră să fiu, întotdeauna mi-am dorit mai mult halatul alb decât rochia albă de mireasă.

A ridicat din sprâncene, iar eu am râs. Avea două țeluri acum. Încă își dorea halatul alb de laborator și faptul că îl avea pe Matt nu schimbase nimic. Pentru ea căsătoria era doar un bonus. Să-și împartă viața cu cineva era minunat, dar avea să o facă având grijă să-și urmeze visul, singurul lucru pentru care muncea pe brânci.

– Mads, serios, draga mea, mă bucur tare mult să aud asta. Cred că cea mai mare frică a mea când ai acceptat cererea în căsătorie a lui Matt n-a avut de-a face cu el sau cu vârsta ta. El e minunat și pare să te adore.

– Chiar așa este.

– Știu. M-am speriat pur și simplu la ideea că te-ai putea gândi să dai cu piciorul la toată munca ta și să alegi să devii soție și mamă, nu doctor. O să vină și vremea să fii soție și mamă, dar partea cu doctoratul... trebuie să lupți pentru asta cât ești tânără.

Maddy mă ținea strâns. Ochii ei erau serioși și concentrați asupra mea.

– N-o să las nimic să mă distragă de la scopurile de carieră. Matt mă încurajează în tot ce fac. Ce se schimbă este că acum am lângă mine pe cineva cu care să le împart.

Cineva în afară de tine.

Asta m-a săgetat adânc, trecând prin carne și os și ajungând direct în inimă. Știu că n-a vrut să sune așa și că asta face parte din procesul de a-i da libertate celui pe care l-ai crescut, dar a durut? Ca naiba.

– Întotdeauna am fost doar noi două.

Mi-am înghițit lacrimile și i-am dat la o parte o șuviță aurie de păr. Maddy a oftat de parcă toată greutatea dragostei mele o apăsa, țintuind-o la pământ, imobilizând-o.

– Îl iubesc. Vreau să fiu cu el, dar nici nu vreau să pierdem ce avem noi. Întotdeauna o să fii sora mea. La naiba, mi-ai fost

mai mult mamă decât soră. E vremea să mă lași să iau și singură niște decizii. Să fac greșeli. Să-mi asum riscuri care nu te afectează pe tine.

– Tot ce faci mă afectează, am răspuns automat.

– Dar nu e normal așa, Mia. Trebuie să trăiești pentru tine acum. Eu sunt bine. Într-adevăr, încă mai am nevoie de ajutor pentru taxă și într-o zi o să-ți pot plăti înapoi...

– O să-mi plătești pe naiba, am izbucnit înfuriată. Să te pot susține, să-ți asigur viitorul a fost cea mai mare bucurie a vieții mele. Să știu că tu o să reușești acolo unde eu n-am putut, ăsta e singurul lucru pe care l-am făcut bine. E singura mea mulțumire.

– Asta mă întristează. Îmi doresc mai mult pentru tine.

Am tras aer în piept cu putere, fără să pot răsufla sub amenințarea lacrimilor. Am strâns-o la pieptul meu și am îmbrățișat-o.

– Ai fost întotdeauna totul pentru mine.

– Știu. Dar de-acum o să fiu totul și pentru Matt, iar el pentru mine. Trebuie să găsești și tu asta.

Vorbele surorii mele mi-au ajuns la inimă. Își dorea ca eu să găsesc pe altcineva care să însemne totul pentru mine. Dar cum își poate schimba cineva miezul ființei atât de ușor? Nici măcar nu știam dacă sunt capabilă să fac asta. Indiferent unde mă aflam sau ce făceam, aveam să-i port mereu de grijă, să mă gândesc la ea, să-i duc dorul. Nici măcar nu puteam concepe cum ar fi viața mea dacă n-ar trebui să iau decizii gândindu-mă în ce fel i-ar afecta ei viața sau viitorul.

În cele din urmă, știam că are nevoie de ceva. Își făcea griji pentru *mine*.

– O să încerc, iubito. O să încerc.

– Asta-i tot ce te rog.

– Hai, să mergem, mai avem de petrecut!

Am tras-o ușor de păr și am ținut-o de mână, în timp ce mergeam pe plajă bălăngănindu-ne brațele așa cum făceam când eram copile și o aduceam de la școală. În fiecare zi, ieșeam cu o oră mai devreme decât ea și o așteptam la ușa clasei ca s-o duc acasă.

Surioara mea era femeie în toată firea. Era la facultate, avea douăzeci de ani și un logodnic. N-avea nevoie și nici nu-și dorea ca sora ei mai mare să-i stea pe cap tot timpul.

Ce naiba să fac acum?

* * *

În continuare, turul nostru a fost incredibil. Ne-au dus într-un loc care ne-a oferit o vedere superbă a insulei Mokoli'i, cunoscută și sub numele de Pălăria Chinezului. Am aflat că Mokoli'i se traduce prin „șopârlă mică". Potrivit mitologiei, insula era formată din rămășițele unei șopârle uriașe sau ale cozii unui dragon care a fost tăiată și aruncată în ocean de zeița Hi'iaka. Mi s-a părut teribil de amuzant, pentru că în Hawaii nu sunt șopârle. Asta am aflat de la sora mea cea super-deșteaptă. Porecla, Pălăria Chinezului, era clar de unde venea pentru oricine dacă privea micuța insula ce părea că plutește pe apă. Arăta exact ca o pălărie conică asiatică.

După tur, Tai și Tao ne-au dus la restaurantul Duke de pe plaja Waikiki. Am mâncat afară cei mai delicioși burgeri. Torțe *tiki* luminau zona de afară, făcând spațiul și fețele noastre vesele să strălucească în lumina blândă. Am mâncat și am urmărit cum soarele apunea la orizont de la masa cu vedere spre ocean. Când s-a înnoptat și am terminat de mâncat, am urcat în restaurant, unde se asculta muzică live.

Noi, fetele, am dansat toată noaptea. Cei doi bărbați ne-au privit fascinați în timp ce trupurile noastre se unduiau provocator pe ringul de dans. Trecuse ceva vreme de când fuseserăm toate trei împreună și am lăsat deoparte inhibițiile.

În acel moment eu chiar că m-am descotorosit de toate. De tristețea că urma să plec de pe insulă și că avea să-mi fie dor să-l am pe Tai în viața mea în mod regulat. De anxietatea pe care o ascundeam față de faptul că Wes își vede de viața lui mai departe cu Gina, dacă se aflau într-o relație serioasă sau nu, deja nu mai știam nimic. De nervii pe care mi-i făcusem în legătură cu soră-mea care voia să se mărite și cu terminarea facultății.

Mi-am dat seama că nu pot controla nimic din toate astea. Nu pot face nimic mai mult decât să-mi urmez propriul sfat. Aceleași cuvinte pe care i le-am spus și lui Tai mai devreme îmi răsunau prin minte.

Doar lasă-te purtată de val.

Asta am decis să fac pentru tot restul timpului pe care aveam să-l mai petrec aici și pentru tot restul anului. Eram hotărâtă să-mi salvez tatăl. Hotărâtă să mă asigur că Maddy termină școala cu bine și hotărâtă să găsesc acel ceva destinat mie. Mă gândisem atât de puțin la propriile mele dorințe și visuri încât nici nu mai știam care sunt alea. Vreme de o jumătate de an, crezusem că era vorba de actorie și acționasem în direcția asta. Cred că încercam de fapt să scap de Nevada. Să scap naibii de toți bărbații care m-au făcut să sufăr de-a lungul anilor. Să scap de tata, care s-a străduit cât a putut, dar, în realitate, nu a fost suficient cât să aibă grijă de noi cu adevărat, lăsându-mă pe mine să duc povara muncii la o vârstă foarte fragedă.

Maddy avea dreptate. Trebuia să găsesc acel ceva care să fie universul meu. Cum arăta? Ce voiam să fac cu viața mea după ce avea să se termine anul ăsta? Parcă mi-aș fi pus aceeași întrebare pe care o pun adulții copiilor: ce vrei să te faci când o să fii mare?

Anul ăsta împlinesc douăzeci și cinci de ani și n-am nici o idee despre ce vreau să fac cu restul vieții mele.

E timpul pentru niscaiva introspecție serioasă.

Capitolul 10

Înainte ca taxiul să o ia pe Maddy, am stat pe patul ei și am ajutat-o să-și adune lucrurile.

– Poftim.

I-am dat o cutie hawaiiană micuță. Avea o floare pasărea paradisului superbă pictată de un meșteșugar local.

– Ce-i asta? Încă un cadou?

– Păi, ieri, de ziua ta, nu ți-am dat un cadou pe care să-l poți ține efectiv în mână. Așa că iată-l, și în plus să-ți amintească de timpul petrecut împreună aici.

A deschis cutia, iar înăuntru erau o scoică și o bucățică de coral roz pe care le găsisem în timp ce mă plimbam ieri pe plajă. Tot acolo era învelită într-o bucată de material o brățară din aur alb. O amuletă atârna într-un capăt. Era o inimioară pe care era scris un singur cuvânt.

– Soră?

A zâmbit și l-a ridicat, iar lumina s-a reflectat pe suprafața strălucitoare. Eu îmi strângeam propria încheietură pe care aveam o brățară identică.

– Acum, ori de câte ori ți-e dor de mine sau vrei să te gândești la sora ta mai mare, poți să porți brățara și să știi că mă gândesc mereu la tine. Și putem adăuga și alte amulete pe brățări, să le umplem cu bucățele din viitorul nostru. Singure și când suntem împreună.

M-a strâns în brațe, iar pe obraji îi curgeau lacrimi.

– O s-o port în fiecare zi pentru că mi-e dor de tine în fiecare zi. Te iubesc, Mia. Ești singura persoană fără de care nu pot trăi.

– E valabil și pentru mine. Nici n-aș vrea vreodată asta.

Ne-am desprins din îmbrățișare când am auzit mașina claxonând. Am luat toate lucrurile ei și ne-am îndreptat către ieșire. Le-am îmbrățișat pe Gin și pe Maddy încă o dată și am privit cum s-au urcat în taxi și au plecat.

Încă o zi pe insulă cu Tai. Trebuie să o fac de neuitat.

* * *

În timp ce mă pregăteam pentru ultima mea ieșire, a sunat telefonul.

– Alo?

– Bună, păpușă! am auzit vocea calmă și senzuală a mătușii Millie.

Am oftat cu patos în telefon, vrând ca ea să-mi audă frustrarea.

– Ți-a luat ceva vreme. Mă temeam că trebuie să mă-ntorc în Vegas sau în California.

– Îmi pare rău că n-am sunat mai devreme, dar abia ce te-am rezervat astăzi pentru iunie.

Vorbele ei mi-au stârnit un fior de frică. Nu-mi permit să stau pe tușă o lună. Trebuie să-l plătesc pe Blaine, altfel îl ucide pe tata și o ia în vizor pe Maddy.

– Asta mă sperie de moarte, Millie. Ce vrei să zici? În ultimul e-mail de la tine spuneai că sunt rezervată pentru tot anul.

– Da, tot în afară de iunie. Nu mi-am făcut nici o grijă, dulceață. Aș fi putut cu ușurință să sun vreo doi dintre ultimii tăi clienți și te-ar fi rezervat imediat. Francezul ăla, Alec, mi-a spus că ar vrea oricând, dacă s-ar anula ceva.

– Serios?

Trebuia să vorbesc cu Alec despre asta.

– Ești surprinsă? Și nu e singurul. Primul, ăla după care erai leșinată, Weston. A zis să-l sun dacă apare vreo problemă financiară sau dacă ai nevoie de ajutor în vreun fel. Interesant cum primii clienți ai tăi și-au făcut un scop din a-ți asigura bunăstarea.

Interesant, într-adevăr, dar nu ceva pentru care eram pregătită acum. Am oftat adânc și am terminat de aplicat rimelul.

– Şi încotro o iau acum?

Millie a rămas tăcută preţ de un moment.

– Păi, asta-i partea mai nasoală. Nu se compară cu Hawaii şi nici nu-ţi pot promite vreun armăsar. Situaţia asta s-ar putea să fie un pic mai greţoasă, dar îţi garantez că nu trebuie să te culci cu el şi e un tip cumsecade.

– Uf, e urât?

Imaginea unui ditamai bărbatul cu burtă de bere şi respiraţie împuţită mi-a umplut mintea.

– Nu, nicidecum. Mie mi se pare foarte arătos. M-aş da la el una-două.

– Stai puţin. Tu te-ai da la el? N-ai spus niciodată asta despre nici unul dintre clienţii mei. Întotdeauna mi-ai dat de înţeles să mă dau eu la ei, mai ales pentru bonus, dar niciodată n-ai făcut aluzie la faptul că te-ai băga şi tu. Despre ce-i vorba?

Aveam nervii întinşi la maximum. Era nevoie de nişte curaj în stare lichidă. M-am dus la bucătărie şi am scos sticla de Malibu Rum, am turnat un shot şi l-am dat pe gât spălându-l cu o bucată zdravănă de ananas proaspăt. Deloc surprinzător, a fost extrem de delicios. M-am lins pe buze şi mi-am mai turnat un păhărel.

– Ai de gând să vorbeşti sau ce faci?

– Păi, nu-i la fel de vioi cum sunt clienţii tăi obişnuiţi.

O, nu. Am mârâit tare, am dat un alt shot pe gât şi am terminat bucata de ananas. Romul şi-a făcut treaba, calmând marginile zdrenţuite ale nervilor mei.

– Dă-i drumul, mătuşă Mil.

– De câte ori trebuie să-ţi spun să mi te adresezi cu doamna Milan?

– Te eschivezi...

– Ce-ar fi să-ţi trimit un e-mail? s-a oferit pe tonul ei dulce care nu m-a încălzit cu nimic.

– Ce-ar fi să-mi spui pur şi simplu ce trebuie să ştiu chiar acum, înainte să-mi urc curu' fericit în avion şi să te trezeşti cu mine în Los Angeles, la uşa ta?

A ţâţâit.

– Bine. E mai în vârstă.
– Zi-mi o cifră, Millie. Patruzeci? Cincizeci?
Prin telefon s-a auzit un zgomot de parcă îşi sugea dinţii.
– Poate cincizeci şi nouă, cel mult şaizeci.
– SCÂRBOS! Serios? O să fie un ciudat, nu-i aşa?
Frate! Tocmai când începea să-mi placă slujba asta, dădeam peste un bătrân pervers.
– Probabil că mai şi suferă de complexul tatălui, dar în sens invers. E ca naiba.
– Ştiu, ştiu. Dar a fost tare amabil la telefon. Îşi doreşte o femeie de calibrul tău mai mult pentru a-l însoţi la tot felul de evenimente. Se pare că, dacă ai făcut avere în Washington, trebuie să ai şi o iubită-trofeu. Trebuie să se pună bine cu nişte senatori şi investitori şi are nevoie de o bunăciune atârnată la braţ. Din câte am înţeles, lucrează la ceva ce îi cere să facă lobby pentru un gen de clădire istorică pentru care trebuie să strângă ajutoare. Bla, bla. Chiar contează?
– Nu chiar. Am nevoie de bani oricum. Atâta vreme cât nu se gândeşte că poate să mi-o tragă, o să fie totul bine. Sper că ai fost clară în privinţa asta, da?
Gura mi s-a umplut de un gust acru care mă făcea să simt nevoia de a scuipa. Era mai bătrân decât tata! M-am cutremurat toată încercând să scap de sentimentul de greaţă.
– De fapt, el a subliniat aspectul ăsta. A spus că nu ştie ce fel de servicii oferi per total, dar el nu doreşte să beneficieze de nici un fel de servicii sexuale.
– Ei, asta e o uşurare!
Deşi faţa mea nu o exprima, în realitate era o uşurare imensă. Să ştiu că voi avea o lună de abstinenţă era cam aiurea, dar n-aveam să mor din asta. Probabil. Poate. La naiba, trebuia să mă asigur că vibratorul meu are baterii noi.
– Bine, o să-ţi trimit detaliile. Se numeşte Warren Shipley.
– Îmi sună cunoscut.
– Aşa şi trebuie. Fiul lui este senator de California.

– Hai lasă-mă. Ei, tipul ăla chiar e sexy. Cel mai tânăr senator din istorie, la treizeci și cinci de ani, nu-i așa?

– Așa e, păpușă. Și, din câte știu... n-are toartă.

Acu' na, fiul avea posibilități. Îmi amintesc că am bifat în căsuța din dreptul numelui Aaron Shipley, votându-l la ultimele alegeri, și nu doar pentru că era sexy. Deși chiar era. Înalt, păr șaten și ochi căprui blânzi. Iar felul în care bărbatul ăla purta un costum făcea o femeie ca mine să se gândească la toate modalitățile în care ar fi putut să-l dea jos de pe el în doi timpi și trei mișcări.

– Trimite-mi detaliile prin e-mail. Trebuie să iau cina cu Tai.

– Tai? Cine e? Tonul ei era în mod clar derutat.

– Una bucată samoan sexy. Pa-pa, mătușă!

* * *

Tai m-a ținut de mână din momentul în care a ajuns să mă ia de acasă până la mașină, de la mașină la restaurant și tot timpul cât am luat cina. Îi era greu să mă lase să plec.

– Hei, voinicule, pot să-mi recuperez mâna?

I-a dat drumul de parcă l-a fript. M-am aplecat și l-am mângâiat pe coapsa mare și musculoasă.

– E în regulă. O să fie totul bine.

A dat din cap.

– Cum poți spune asta? Mâine pleci.

– Da, plec. Așa că să profităm din plin de seara asta, bine?

A închis ochii, a respirat ușor, apoi i-a deschis concentrându-și întreaga atenție asupra mea.

– Mia, pur și simplu... n-am mai întâlnit o femeie ca tine. Niciodată. Ești amuzantă. Inteligentă. Frumoasă.

S-a aplecat aproape de mine și a șoptit:

– O felină în pat...

A dat din cap și s-a oprit. În ochii lui frumoși și sumbri era atâta frumusețe și dorință.

– Nu știu cum să spun ce simt.

L-am apucat de mână.

– Şi mie o să-mi fie dor de tine. Mai mult decât aş vrea să recunosc.

– Da, exact, a admis.

– Şi o să ţinem legătura prin telefon, mesaje şi e-mail. O să-mi povesteşti tot ce se-ntâmplă cu familia ta zăpăcită şi cu munca şi cu spectacolele. Să-mi trimiţi filmuleţe cu orice trucuri noi înveţi pentru dansul tău cu cuţitul în flăcări, iar eu, ei bine... nu ştiu ce-o să-ţi trimit. Probabil că *selfie*-uri cu mine făcând tâmpenii în cine ştie ce locuri.

Tai şi-a lăsat capul pe spate râzând din inimă, adânc. Atât de puternic, încât mi-a umplut inima de bucurie să-l aud. M-am aplecat în faţă şi l-am sărutat pe obraz.

– Rămânem prieteni? a întrebat ezitant.

– Cei mai buni prieteni, am aprobat.

Şi, cu asta, uriaşul vesel a bătut din palme şi s-a împins în scaun.

– O să comand şampanie! Trebuie să sărbătorim ultima ta noapte aici!

Cum stătea, scaunul s-a lăsat pe spate sub presiunea trupului lui masiv care se tot trăgea şi s-a răsturnat, iar el a căzut la pământ. Din nefericire, o chelneriţă trecea chiar atunci cu o tavă cu pahare pline cu vin, umplute la barul aflat aproape de noi. S-a împiedicat de scaun, iar tava a zburat odată cu ea. Tai s-a întins după ea şi s-au rostogolit amândoi; femeia a căzut direct peste el, încălecându-i trupul.

Tot ce puteam vedea era un scaun rupt, o blondă lungană şi mâinile maronii ale lui Tai în jurul taliei ei micuţe. S-a ridicat în genunchi, fusta ridicându-se şi ea. El şi-a pus mâinile pe coapsele ei ca s-o echilibreze. Aveam de gând să intervin până când am văzut faţa femeii. Era întoarsă spre mine, iar Tai era la pământ, uitându-se la ea cum stătea la picioarele mele. Chelneriţa a roşit. Şi-a trecut mâna prin păr şi atunci am observat o pereche de ochi verzi senzaţionali. Avea buzele umede acolo unde şi le muşcase. Un strop de sânge se adunase acolo, iar Tai s-a ridicat şi i-a presat cu degetul buza de jos umflată pentru a-l opri.

Timp de câteva momente lungi doar s-a holbat la fața ei. Fata nu și-a mișcat nici măcar un mușchi, concentrată fiind doar asupra lui. Întreaga sală ar fi putut să facă implozie și nici unul dintre ei n-ar fi observat. Ai fi zis că sunt în transă. Și m-a izbit atunci când Tai și-a dus mâna la fața ei, iar ea și-a pus automat obrazul în palma lui.

– Ești bine, rază de soare?

Rază de soare.

Sfinte Sisoie! Asta e fata lui. Blondă, atinsă de soare. Ochi verzi exact de culoarea ierbii abia cosite. Iar el i-a zis rază de soare.

Mi-am strâns mâinile la piept și n-am scos nici un sunet, vrând să urmăresc ce se desfășura în fața ochilor mei de parcă ar fi fost propria mea poveste de dragoste.

– Hm, scuze? a îngăimat ea pe un ton gâtuit și stânjenit.

Tai îi mângâia buza de jos cu degetul mare.

– Sângerezi.

Ea a scos limba ca să-și lingă buza, dar în schimb i-a lins degetul lui Tai. Amândoi au scos un icnet la unison, doar că al lui Tai s-a auzit mult mai sălbatic și mormăit, ca de mascul alfa, așa cum îmi plăcea. Mă uitam cum i se înflăcărau ochii. Nici privirea ei nu se desprindea dintr-a lui. Îi puteam vedea degetele cum apăsau în mod reflex în umerii lui. Era mai bine decât la film pentru că era real. La naiba, mi-ar fi plăcut să am floricele.

În cele din urmă, femeia a scuturat din cap și a încercat să se ridice. Tai s-a săltat ținând-o aproape de corpul lui uriaș. Atât de aproape încât, atunci când s-a ridicat în toată splendoarea, ea a alunecat pe corpul lui până când picioarele i-au ajuns din nou pe podea. El a gemut, iar eu cunoșteam sunetul ăla. Era ațâțat. Am vrut să bat din picioare și să țip de încântare. Atracția nu putea fi negată.

După alte câteva momente în care s-au ținut unul pe altul, ea s-a tras și a privit în jos.

– La naiba, a zis uitându-se în jur la dezordinea aceea grozavă. Trebuia să mă uit pe unde merg. O să mă concedieze.

Buza a început să-i tremure și i-au dat lacrimile.

M-am ridicat și am intervenit.

– O, mulțumim tare mult, domnișoară. N-am vrut să vă răsturnăm tava. Vom plăti pentru băuturile vărsate.

În acel moment a venit și șeful, cu o expresie de exasperare abia reținută.

– Domnule, slavă Domnului că sunteți aici. Domnișoara mi-a salvat prietenul, ca să nu-i cadă o tavă plină de băuturi pe el. Voinicul ăsta e tare neîndemânatic uneori. Așa e, Tai? Cum ai sărit, ai răsturnat scaunul și în același timp pe... am pocnit din degete către chelneriță ca să-i aflu numele.

– Amy, a spus ea cu sfială.

– Și pe Amy, care trecea pe aici. Ar fi putut răni pe cineva dacă n-ar fi fost atât de sprintenă în mișcări, încercând să nu se izbească de prietenul meu și totodată să nu stropească nici un client din jur. Vom recomanda localul dumneavoastră tuturor prietenilor noștri.

– A, da? Mulțumim. Angajăm cel mai priceput personal. Bravo, Amy. Trimit un picolo să curețe aici, tu întoarce-te la mesele tale.

Amy mi-a întins mâna.

– Mulțumesc.

Avea o expresie de scuze, dar de fapt fusese vina lui Tai.

– N-are de ce să-ți pară rău. Eu sunt Mia, iar bunăciunea asta de bărbat disponibil este Tai Niko.

– Adică nu sunteți împreună?

Și-a acoperit gura de parcă n-ar fi vrut să întrebe asta. Am zâmbit, m-am uitat la Tai, dar ochii lui erau ațintiți asupra domnișoarei Amy.

– Nu. Dar suntem prieteni foarte buni, iar eu mă întorc pe continent. Sunt sigură că i-ar prinde bine o nouă prietenă. Locuiești aici de mult?

A dat din cap că nu.

– M-am mutat aici săptămâna asta, cu tata. N-am vrut să-l las să vină singur, și suntem doar noi doi, așa că iată-mă. Nu cunosc pe nimeni încă.

A ridicat tava și a adunat câteva cioburi până a apărut cel care trebuia să strângă.

– Ei, acum vă știți unul pe altul. Ai telefonul la tine?

Ochii i s-au mijit în timp ce-și ducea mâna la buzunar și a scos un iPhone. L-am înșfăcat repede, l-am adăugat pe Tai la contacte și apoi i-am trimis un mesaj. Telefonul lui a bâzâit și el l-a scos din buzunar.

– Acum are și Tai numărul tău. O să te sune mâine.

Tai a deschis gura să spună ceva, dar i-am aruncat privirea aceea care bagă frica în orice bărbat căruia îi este adresată și a ales, înțelept, să rămână tăcut. Amy s-a uitat la mine și apoi la Tai și invers.

– Îți place să faci surf? am întrebat știind că timpul nostru cu domnișoara Amy era limitat.

A ridicat din umeri.

– N-am făcut niciodată.

Am zâmbit încântată și am tras-o aproape de mine.

– Tai, nu-i așa că e păcat? Amy n-a făcut surf niciodată și, ca să vezi coincidență, Tai e instructor de surf.

– Serios? Pare distractiv.

Și-a aranjat fusta și și-a îndreptat șorțul. Ochii lui Tai i-au urmărit fiecare mișcare.

– Trebuie să plec. Ar fi tare bine să-mi fac un prieten nou. Și îmi pare tare rău că am căzut peste tine.

El și-a vârât mâinile în buzunare și s-a ridicat pe vârfuri, apoi s-a lăsat pe călcâie, încercând să pară ușor distant.

– Te poți revanșa dacă ieși cu mine mâine seară după ce o duc pe Mia la aeroport.

Desigur că Tai nu știa că planul meu de fugă nu includea despărțirile față în față. Ochii ei verzi străluceau nebunește.

– Aștept cu nerăbdare să mă suni, Tai.

A roșit și s-a întors să plece.

– Hei, Amy, am strigat, iar ea s-a întors. Încă ceva. Ce părere ai despre tatuaje?

S-a apropiat de mine și mi-a șoptit ceva la ureche. Apoi mi-a mulțumit și s-a îndreptat mergând țanțoș către bar să ducă alte

băuturi la mese. Slavă Domnului că eram în Hawaii şi nu în vreun restaurant de fiţe de prin New York. Altfel am fi fost cu toţii daţi afară că stăm şi purtăm conversaţii înconjuraţi de vin vărsat şi cioburi de sticlă. Aici, în Hawaii, oamenii îşi vedeau de treaba lor şi ocoleau mizeria.

Eu şi cu Tai ne-am aşezat înapoi.

– Deci, şampanie? i-am amintit.

Ochii i s-au înnegrit şi practic a mormăit.

– Ce naiba ţi-a zis?

– Despre tatuaje?

– Nu, despre papă. Normal că despre tatuaje. Părea incredibil de stresat, ceea ce era grozav, din moment ce în timpul şederii mele acolo nu arătase decât o versiune a lui în care se simţea perfect confortabil – excepţie făcând noaptea aia nebună în care mă futuse până leşinasem.

M-am aplecat către el cu un aer misterios şi m-am uitat de jur împrejur să mă asigur că nu ne aude nimeni.

– Îi plac la nebunie. A zis că o excită. Şi fii atent...

S-a apropiat atât de mult încât buzele mele îi atingeau urechea.

– ...toată partea stângă a spatelui ei până la fund e acoperită de un tatuaj. Chiar dacă nu-i tribal.

M-am lăsat pe spate şi m-am bucurat de privirea înfometată din ochii lui. Ramuri de cireş înflorite care i se întind sexy pe spate până la fund. Excitant, nu?

Nările i s-au dilatat şi a respirat lung şi încet.

– Da. Al naibii de excitant.

Am ridicat din sprâncene.

– M-am gândit eu c-o să-ţi placă.

– Şi adică tu ne faci lipeala. Nu-i cam ciudat?

– De ce?

– Pentru că ne-am tot futut toată luna.

Raţionamentul lui părea logic, dar nu-mi păsa dacă el credea că e o nebunie. Avea nevoie de cineva, şi încă repede. Şi, în plus, eram convinsă că ea era femeia despre care vorbea Masina.

– Da, şi asta se termină de mâine. O să-mi oferi o ultimă noapte de neuitat, şi eu ţie, iar mâine începe o nouă viaţă. Nu i-ai văzut părul, ochii şi trupul? Ea e ursita ta.

– N-ai de unde să ştii asta.

– Adică vrei să zici că n-ai simţit nimic când a intrat în tine, iar tu aveai mâinile pe coapsele, talia, obrajii şi buzele ei?

– Nu, nu pot spune că n-am simţit nimic.

Şi-a mijit ochii şi apoi a râs în timp ce eu mă bucuram că am avut dreptate.

– Mă bucur foarte mult pentru tine!

M-am foit pe scaun.

– Hai să o dăm naibii de cină şi să comandăm desert şi sticla aia de șampanie pe care ai promis-o!

– E seara ta, fetiţo. Iar mâine te așteaptă destinul.

***

Bine că am fost suficient de prevăzătoare să-mi fac bagajele aseară, înainte de cină. Tai credea că avionul meu pleacă seara. I-am spus că pleacă la opt. Ce nu ştia e că era vorba de opt dimineaţa. Eu și despărţirile nu ne prea înţelegem.

Am scos pachetul pe care l-am făcut lângă magazinul de unde luasem brăţările pentru mine și Maddy. Am pus pe servantă imaginea înrămată a simbolului samoan pentru prietenie. La ieșirea din magazinul de bijuterii, un artist local picta astfel de imagini. L-am întrebat despre simbol. A înţeles exact ce voiam. A pictat simbolul care, pentru ochiul meu neinstruit, părea similar cu un L mare caligrafic cu bucle și mai mari la fiecare capăt. Semnul avea aproape zece centimetri. Sub simbol, am desenat o inimioară cu un stilou negru și mi-am scris numele alături. Apoi am înrămat toată chestia într-o casetă decorativă de treisprezece centimetri pe treisprezece.

Setul meu de scris a fost ultimul lucru pe care l-am scos din geantă. M-am aşezat pe scaunul înalt de bar şi i-am scris lui Tai al meu:

Tai, samoanul meu sexy și păcătos...

Îți mulțumesc că mi-ai oferit unele dintre cele mai frumoase clipe ale vieții mele. Mi-ai umplut universul cu atât de multă bucurie, cu râs și plăcere. Nu te voi putea uita niciodată. Nu că aș vrea. Când am ajuns aici eram cu moralul la pământ din multe motive. Familia mea, relațiile mele și munca. Ai schimbat totul. Cu o clipire și un zâmbet ai alungat tot întunericul și mi-ai adus lumină. Lumină solară.

Timpul petrecut aici m-a învățat să mă bucur de ce-mi oferă viața. Să mă las pur și simplu „dusă de val". Să las viața să se întâmple și să trăiesc clipa. Pot spune cu sinceritate că m-am distrat cu tine cum n-am mai făcut-o de multă vreme. Mi-ai amintit că sunt tânără și că încă am suficient de mult timp să-mi dau seama cum arată destinul meu. Știu că arzi de nerăbdare să-ți găsești ursita și în adâncul inimii mele cred că e posibil s-o fi găsit. Numește-o intuiție feminină. Lucrurile se întâmplă cu un motiv, doar că nu îl cunoaștem întotdeauna.

Mă bucur că te-am întâlnit din prima zi. Fiecare moment cu tine a fost o experiență nouă, o aventură. Îți mulțumesc pentru tot ce mi-ai oferit. Mă întristează că plec și-mi va fi teribil de dor de tine. Te rog, să păstrăm legătura.

A ta fetiță,
Mia

Ca de obicei, m-am strecurat din patul lui Tai, am lăsat scrisoarea și cadoul și am mers către taxiul care aștepta pe stradă fără să mai trezesc bunăciunea de bărbat. Mă întrebam ce mă așteaptă în Washington cu domnul Warren Shipley, avere veche și politică, accentuând cuvântul veche. Cine știe? Poate că o să-l cunosc pe mult prea sexosul de fii-său, senatorul Aaron Shipley. Dacă nu, asta e. O să-mi primesc suta de mii de dolari ca să o fac pe iubita-trofeu la brațul unui boșorog care nu vrea și sex. Hm, poate că e ca în cazul lui Tony și Hector și e homosexual în secret. Asta chiar că ar fi prea de tot. Nu, cu siguranță e ceva putred legat de motivul pentru care ar angaja o damă de companie când e un tip în vârstă bogat și care arată bine. Sunt

sute de vipere gata să-și încerce norocul cu un boșorog. N-are nevoie să dea o sută de mii pentru o damă de companie când poate avea bunăciuni la braț pe degeaba.

Dar, urmându-mi propriul sfat și lăsându-mă dusă de val, m-am lăsat pe spate pe locul meu din avion și imediat mi-a fugit gândul la treptele din piatră albă, la monumentele înalte ca niște simboluri falice îndreptate spre cer și la președintele din marmură care veghează în tăcere din scaunul lui asupra orașului de beton.

IUNIE

Lisa Colgrove Roth,
Luna iunie îți este dedicată, îngerul meu, pentru că este o parte esențială a călătoriei Miei, la fel cum ești tu pentru călătoria mea. Când te-ai alăturat echipei mele de promovare, habar n-aveam că primeam o asemenea binecuvântare. Sprijinul tău nesfârșit în privința promovării, ca și prietenia ta, m-a ajutat de un milion de ori.
Cu dragoste și recunoștință pentru ceea ce ești.

Capitolul 1

Luna iunie în Washington era înăbuşitoare. Aerul îţi făcea hainele să se lipească, aproape ca un al doilea strat de piele. Umedă şi simţindu-mă groaznic, mă gândeam că, dacă mi-aş trage topul de pe piept, risc să smulg şi un strat de piele odată cu el.

Primul pas în afara aeroportului m-a adus sub un cer înnorat, lipsit de soare. Nu eram deloc obişnuită cu asta, având în vedere că-mi petrecusem luna trecută în Hawaii.

Am cercetat cu privirea şirurile nesfârşite de maşini parcate. Un tip înalt stătea în faţa unui sedan negru, ţinând în mână o pancartă pe care scria Saunders. Mi-am dat seama că era acolo ca să mă ducă pe mine.

– Eu sunt Mia Saunders, am spus, iar şoferul mi-a strâns mâna.

– Eu sunt James, şoferul dumneavoastră. Vă conduc oriunde aveţi nevoie să mergeţi în timpul pe care-l veţi petrece cu familia Shipley.

Mi-a luat valiza şi a aruncat-o în portbagaj înainte de a-mi deschide portiera. Am urcat în maşină, încercând să nu las coapsele ude să se imprime pe pielea fină. Fusta diafană pe care o purtasem în avion mi se păruse o alegere grozavă în acel moment. Ar fi trebuit să adopt echipamentul standard de yoga. Mi-am strecurat palmele sub picioare, dorindu-mi să fi avut un prosop pentru şters vasele.

– Mereu e atâta umezeală aici? am întrebat în timp ce-mi scoteam telefonul din geantă şi apăsam butonul „pornire".

– În iunie? Păi, poate să fie cald ca dracu', poate să plouă sau poate fi destul de plăcut. Probabil că o să aveţi parte de toate luna asta. Sunt de acord că e neobişnuit de cald anul ăsta.

Telefonul meu a început să ţârâie. Sunete succesive rapide care anunţau mesajele sosite în timpul zborului.

Către Mia Saunders
De la Samoanul sexy
Gagico, ai nişte explicaţii de dat. Ai întins-o. Nu-i frumos.

Am derulat în jos ca să citesc şi celelalte mesaje. Se pare că Tai nu se calmase după primul.

Către Mia Saunders
De la Samoanul sexy
Cadoul... n-am cuvinte

Către Mia Saunders
De la Samoanul sexy
Sunt atât de furios că mi-ai răpit sărutul de adio.

În acest punct, degetele mi-au zburat peste tastatură.

Către Samoanul sexy
De la Mia Saunders
Te sărut pentru eternitate. Asta o să te vindece de tot ce te face să suferi.

Mi-a ieşit din gură un pufnet foarte puţin elegant, iar ochii şoferului s-au fixat, ieşiţi din orbite, asupra mea, prin oglinda retrovizoare. A ridicat din sprâncene, dar eu am clătinat din cap şi am continuat să mă uit la celelalte mesaje.

Către Mia Saunders
De la Wes Channing
Ai să mai vorbeşti vreodată cu mine? A trecut o lună. Nu mă face să vin după tine.

Falangele au început din nou să-mi zboare. Nu pot exprima altfel viteza cu care am tastat cel mai neserios mesaj cu putinţă.

Către Wes Channing
De la Mia Saunders
Sunt convinsă că Gina te-a ținut ocupat. Ți-am văzut mutra fericită pe coperta unui tabloid.

După douăzeci de minute în care am fiert în suc propriu, timp în care mi-am aruncat privirea spre telefon la fiecare două secunde, a răspuns în sfârşit. Wes, nu Tai, dar l-am ignorat, încercând să-mi păstrez calmul. În schimb, am început din nou să mă gândesc la samoanul cel sexy.

Speram că Tai se pregăteşte acum pentru prima lui întâlnire cu Amy. Am simţit un fior în inimă la gândul că universul i-a aruncat-o aşa în poală. La propriu. A aterizat în poala lui la cina din seara aceea. Chiar speram că ea va fi aleasa. Mi-am notat în gând să-l caut pe Tai peste o săptămână ca să verific cum merge între ei. Ceva îmi spunea că ea era aceea. Pentru totdeauna a lui. În ceea ce mă priveşte, nu ştiu când o să mi se întâmple şi mie. Gândurile la Tai şi la viitor nu m-au ajutat cu nimic să scap de dorinţa arzătoare de a citi mesajul lui Wes.

Către Mia Saunders
De la Wes Channing
Ești geloasă?

Poate, oare, o femeie să-i taie socoteala unui bărbat de la patru mii de kilometri distanţă? Poate dacă ar angaja un asasin plătit. Aveam nişte bani în plus la bancă pentru situaţii de urgenţă. Asta m-a făcut să chicotesc. Să pun să-i taie socoteala cu banii pe care i-am obţinut trăgându-mi-o cu el. Am clătinat din cap.

Ce joc face? Să-i răspund sau să-l las să fiarbă? Evident, nu i-a convenit pauza forţată de o lună. Așa-i trebuie. A ajuns în aşternut cu perfecta Gina DeLuca, în timp ce eu mi-o puneam, la rândul meu, cu samoanul cel sexy.

Nu contează.

Puteam să-mi repet asta la infinit, dar rezultatul final tot mă pocnea în creştetul capului. Era imposibil să nu-mi pese. Wes

avea să conteze *mereu* pentru mine. Să nu ştiu ce face şi cu cine o face mă rodea ca un piranha care se repede la carnea crudă.

Cu Tai trăisem o diversiune grozavă. Distracţie. El a făcut ca fiecare zi să fie mai amuzantă decât cea dinainte şi fiecare noapte mai fierbinte decât aş fi putut visa vreodată. Mi-a fost uşor să las problemele cu Wes deoparte pentru că mi-am umplut mintea cu tot ceea ce ar trebui să bucure o tânără de aproape douăzeci şi cinci de ani. Dar acum nu mai mergea.

– Mai avem mult? l-am întrebat pe James.

Și-a dus mâna la chipiu.

– Îmi pare rău, domnişoară, traficul e oribil la ora asta.

Patruzeci şi cinci de minute. Suficient. Dacă Wes vrea să stăm de vorbă, pot să-i acord acest timp. Teoretic vorbind, suntem totuși prieteni.

Mi-am scos telefonul și i-am format numărul, forţându-mă la un calm pe care nu-l simţeam.

– Trăieşte!

Timbrul inundat de aer californian al lui Wes s-a auzit la celălalt capăt, stârnindu-mi pe loc niște vibraţii deloc de neglijat.

– Cu greu, ha, ha. Care-i faza că aș fi geloasă? Știi bine că nu sunt.

Minciună.

Wes a tras adânc aer în piept, poate chiar a oftat. Auzeam sunetul oceanului pe fundal. Poate chiar era pe plajă, după ce a terminat de făcut surf. Să aud sunetele acelea plăcute, chiar filtrate de telefon, m-a făcut să-mi doresc să fiu acasă.

– M-am gândit că o să mă suni dacă te provoc.

– Wes, care-i faza?

Până şi eu am auzit că aveam un ton de scorpie, ceea ce nu intenţionasem sub nici o formă.

– Tu să-mi spui. Te-ai distrat în Hawaii?

Tonul lui părea să-l copieze pe al meu.

M-am gândit la Tai şi la cum îi lingeam liniile acelea tribale pornind din vârful umerilor, în jos spre piept, coaste, şold şi coapsă. Fusese distracţia mea preferată toată luna. Mmm. Un

da fierbinte mi-a fugit de pe buze înainte de a apuca să-mi controlez inflexiunile.

A chicotit.

– Aşa de bine, ai? Client sau băştinaş?

Tensiunea dintre noi s-a rupt o secundă. Am închis ochii.

– Contează?

– Tot ceea ce are legătură cu tine contează pentru mine. Încă nu te-ai prins de asta?

Avea un ton sincer, dar plin de regret. Eşua mizerabil când era vorba s-o facă pe indiferentul şi ştiam amândoi asta.

– Wes...

A tras adânc aer în piept.

– Nu, n-am de gând să susţin că nu sunt supărat că te-ai dus în Hawaii, ţi-ai tras-o cu cine ai avut chef şi totuşi te deranjează că fac acelaşi lucru cu Gina.

Avea dreptate. Mare dreptate. Dar asta-i chestia cu inima şi cu mintea. Rareori sunt echilibrate sau realiste. Putea să fie mai logic decât învăţăturile lui Deepak Chopra, dar asta nu schimba cu nimic lucrurile. Faptul că era cu Gina mă durea. Tare. Ne răneam unul pe altul şi nici unul dintre noi nu avea o soluţie.

M-am simţit gâtuită când i-am răspuns:

– Uite ce e, Wes, îmi pare rău. Înţeleg ce spui. Pe bune. Şi ai dreptate.

– Asta înseamnă că ai de gând să vii acasă?

Şi-a condimentat întrebarea cu două linguri pline de speranţă.

Acasă. Ce înseamnă acasă? În California, în apartamentul miniatural în care n-am mai călcat de cinci luni, ori în Vegas, în cocioaba copilăriei mele, sau poate în Malibu, în braţele unui bărbat de vis care probabil că îmi stăpânea inima mai mult decât eram dispusă să recunosc?

Mi-am trecut limba peste buze, pufnind zgomotos.

– Wes, ştii foarte bine că nu pot să fac asta.

A gemut uşor, iar zgomotul mi-a înfipt un pumnal în gât.

– Nu-i adevărat. Poţi. Dar nu vrei.

A accentuat fiecare propoziţie. Am clătinat din cap, încercând să gonesc păienjenişul de emoţii care îmi alerga prin minte ca la un maraton.

– Nu pot să te las să-i plăteşti datoriile tatălui meu.

– Iar, a oftat el. Poţi. Nu vrei, a repetat.

Părea obosit, apăsa pe fiecare cuvânt. Și era numai vina mea. Eu îi făceam asta, eu ne făceam asta amândurora. Discuţiile acestea deveneau din ce în ce mai dificile, şi mai aveam încă o jumătate de an. Era uşor de ghicit unde aveam să ajungem până la sfârşitul anului. Momentan nu ne descurcam prea grozav ca prieteni. Ne făceam mereu unul pe celălalt să suferim, fără ca măcar să vrem.

S-a lăsat o tăcere grea, în timp ce eu încercam să mă gândesc ce să mai spun şi nu-mi venea nici o idee.

– Când pot să te mai văd? a rupt el tăcerea.

Încă mai vrea să mă vadă? Nu-l înţeleg pe bărbatul ăsta. La naiba, nu-i înţeleg pe majoritatea bărbaţilor, dar în special pe ăsta.

– Ăăă, nu ştiu. Abia am aterizat în Washington. Sunt păpuşica de la braţul unui domn mai în vârstă.

Râsul lui Wes a răsunat în telefon.

– Un boşorog? Cel puţin ştiu că n-ai să-i cedezi unui moşuleţ cu reţetă pentru Viagra.

– Asta nu-i frumos, l-am muştruluit în joacă. În plus, are un fiu foarte sexy, care e senator. Știi cum sunt eu cu bărbaţii puternici...

Râsul lui Wes s-a stins pe dată, iar momentul acela de pace s-a risipit. Tensiunea dintre noi s-a aprins din nou.

– Glumeşti? m-a întrebat.

Fără. Doar. Şi. Poate.

– Nu.

– Băga-mi-aş, a gemut el.

– Cu plăcere, i-am întors-o pe negândite.

– Când?

Nu rata nici o ocazie.

– Când ne vedem data viitoare, prostuţule!

– Şi asta când o să fie? a continuat pe acelaşi ton, dar nu mai eram deloc sigură că se joacă.

Chestia asta dintre noi oscila şi se întortochea; nu era niciodată un drum uşor.

– Nu ştiu, bănuiesc că ne mai vedem noi, am spus eu.

– De ce eu?

Avea vocea ridicată, plină de frustrare, suna ca un om care se uită spre cer, întinde braţele în sus şi strigă înspre Creatorul lui.

– De ce dracu' a trebuit să mă îndrăgostesc ca disperatul de o nebună ca tine?

Apoi a scos chicotitul acela minunat, gutural, al lui şi numai al lui. Acela care-mi făcea inima să bată atât de tare că simţeam că-mi iese afară din piept dacă n-o ţin cu mâna.

Am ridicat din umeri, dar el nu avea cum să mă vadă.

– Dacă universul îţi dă o mână proastă, pariază împotriva casei. Pa, Wes.

În loc să aştept să spună şi el la revedere, am închis telefonul şi am respirat de câteva ori adânc, ca să mă calmez. E timpul să-ţi aţinteşti iar privirea asupra premiului, Mia. Warren Shipley. Următorul tău client.

* * *

Warren Shipley nu m-a întâmpinat la intrarea conacului său. Nu. Bărbatul care stătea în capul scărilor de piatră când am coborât din maşina luxoasă părea ca scos din *GQ Magazine*. Aaron Shipley, senatorul democrat de California, sprijinit de coloana cea albă. Mai fusesem în preajma unor bărbaţi frumoşi. Mai fusesem în preajma unor masculi alfa uriaşi care puteau despica lemne cu mâinile goale, dar nu mai văzusem încă un bărbat care să poarte un costum aşa ca el. Perfecţiune pură.

Materialul gri-închis se lipea cu precizie de umerii lui laţi, de talia subţire şi de picioarele lungi, ca şi cum ar fi fost croit exact pe măsurile lui. Probabil că aşa şi era. Avea ochii ascunşi de o pereche de ochelari Ray Ban. Părul des, de un blond murdar, era aranjat în stilul acela neglijent şi totuşi căutat care era atât de la

modă acum. Lui i se potrivea, și i se potrivea chiar bine. Îi dădea aspectul acela controlat, cu o fărâmă de fantezie. Pentru o fată ca mine, combinația era mortală. La naiba, pentru orice fată.

Suplu ca un jaguar de un cenușiu strălucitor, a coborât treaptă cu treaptă din capul scărilor de piatră până la aleea cu pietriș de jos. Majoritatea oamenilor ar fi încercat să-l întâlnească la jumătatea drumului, urcând câteva trepte. Eu nu sunt majoritatea femeilor, iar el cu siguranță nu este majoritatea bărbaților. Mi-a plăcut să-l privesc în mișcare. Avea un aer de autoritate care-l înconjura ca un parfum fin, proaspăt. L-am privit coborând fiecare treaptă cu grație și agilitate, iradiind atâta putere că aproape că m-am topit pe loc. Nemulțumirea legată de umezeală de mai devreme a pălit în comparație cu transpirația pe care o simțeam adunându-mi-se la ceafă și cu picătura care mi se scurgea de-a lungul șirei spinării, aprinzând scântei de dorință în fiecare terminație nervoasă.

– Bănuiesc că ești domnișoara Saunders.

Avea un ton direct și totuși binevoitor. Un curent electric mi-a trecut prin palmă în momentul în care mâinile ni s-au atins. Am încercat să-mi trag mâna. El mi-a strâns-o mai tare.

– Curios. Rareori simt esența cuiva dintr-o singură atingere.

– Esența mea?

I-a apărut un surâs misterios pe buzele acelea gata să fie sărutate. Nu erau nici prea subțiri, nici prea groase. Ca Bucle-aurii și cei trei ursuleți ai ei, buzele acelea s-ar fi potrivit perfect cu ale mele. Încă nu-mi dăduse drumul la mână. În schimb, mi-a întors-o în sus, palmele noastre continuând să se atingă. Până și numai acest contact piele pe piele fost de ajuns să mă facă să salivez după mai mult. Și-a ridicat ochelarii în creștetul capului cu o mișcare mult prea mișto pentru poziția lui politică. Bărbații de genul lui trebuiau să fie neinteresanți, plicticoși și să vorbească numai de guvernare, bla, bla, bla... Gândurile mi-au fost întrerupte de profunzimea ochilor lui căprui fixați asupra alor mei. Erau ca niște bomboane din ciocolată Hershey, doar că m-au topit *pe mine*. Am scos un oftat în timp ce degetul lui mare se plimba ușor peste mâna mea.

– Esenţa ta reprezintă forţa vieţii tale, magnetismul. Când ne-am atins, am simţit încărcătura. Ai simţit-o şi tu?

Am dat din cap că da ca amorţită, holbându-mă la pupilele acelea ciocolatii, apoi concentrându-mă asupra nasului drept, pomeţilor înalţi şi maxilarului sculptat.

– Când îmi apăs palma mai tare pe a ta – şi-a aşezat şi cealaltă mână peste cea cu care mă ţinea, silindu-le să se apropie mai mult – e mult mai puternic.

A ridicat din sprâncene, în timp ce eu mi-am trecut limba peste buze. Ochii aceia erau aţintiţi asupra gurii mele şi mi s-au înmuiat genunchii. A fost nevoie de fiecare gram de tărie pe care îl deţineam ca să nu-mi trec din nou limba peste buze.

– Intră, a spus el, şi jur că numai acel cuvânt mi-a transmis un fulger de electricitate direct în centrul plăcerii, unde a început să pulseze şi să palpite, în ritmul ceasului său propriu.

A mai adăugat ceva, dar m-am pierdut după cuvântul „intră". Mi-a dat drumul şi a întins mâna să mă atingă pe obraz. Vai, frate, mi-a plăcut de o mie de ori mai mult, dar m-a şi silit să mă concentrez asupra împrejurimilor.

– Mia, eşti bine?

Privirea lui îmi cerceta toată faţa. În linia care îi apăruse între sprâncene i se citea îngrijorarea.

– Am spus să intri, te aşteaptă tata.

Am clipit de câteva ori, apoi am reuşit să mă concentrez.

– O, da, îmi pare rău.

Am clătinat din cap, aşteptând să se risipească aburii dorinţei.

– A fost o călătorie lungă. Am fost în Hawaii şi am venit direct încoace, cu câteva escale. N-am dormit toată noaptea.

Escalele însemnau alergături nebuneşti de la o poartă la alta, ca să nu pierd avionul. Îmi venea s-o ucid pe mătuşa Millie, care îmi aranjase zboruri cu escale de numai cincizeci şi cinci de minute între ele. Nu-ţi lăsau sub nici o formă timp să ajungi la avion. Pauzele pentru pipi erau în afara oricărei discuţii, iar căpitanul nu te lăsa să te duci înainte de decolare şi cu siguranţă nu înainte de a ajunge la o anumită altitudine. Şi mai fusese şi

diferenţa de fus orar de câteva ore, din cauza căreia aterizasem abia a doua zi dimineaţa. Nu fusese cea mai grozavă experienţă de călătorie.

Aaron a ţâţâit clătinând din cap.

– Sună înfiorător. Dă-mi voie să te prezint tatei şi apoi o să-i spun lui James să te conducă în camera ta pentru una mică.

– Poftim?

M-am oprit în capul scărilor şi mi-am apăsat mâna pe tâmplă. *Una mică?*

– Am spus că te prezint tatei şi apoi te trimit în camera ta să te odihneşti un pic. Schimbarea de fus orar poate fi delicată.

– O, delicată.

Am închis ochii, râzând în sinea mea.

– Ce-ai crezut că voiam să spun?

A zâmbit, arătând cel mai frumos şirag de dinţi din istoria omenirii. Putea lejer să împodobească copertele revistelor. A, stai, că o şi făcuse deja. N-are importanţă.

– Mi s-a părut că aţi spus să facem una mică, am râs eu, iar el s-a oprit din mers, de data asta în capul scărilor, lângă uşa de la intrare.

I-a trecut peste buze un surâs arogant.

– Păi, putem aranja şi asta, cu toate că nu ştiu dacă tata ar aprecia că am băgat mâna la oala cu smântână înainte de a te invita la o întâlnire şi la o cină corespunzătoare.

Mi-a făcut cu ochiul, apoi m-a luat de mână. Aceleași sfârâieli de excitaţie au trecut prin palmele noastre împreunate, agitând din nou energia magnetică.

Aaron s-a răsucit, m-a privit pieziş şi m-a condus în casă.

– Ai simţit şi tu?

Doamne, mi-aş fi dorit să nu. Dar, în loc să-l mint, am închis ochii, mi-am ţinut respiraţia şi am dat din cap că da.

* * *

Am crezut că uriaşul conac ce se înălţa din alee e uluitor. Nici nu se compara cu interiorul. Din hol pornea o scară dublă,

acoperită de un covor galben. Mă ducea cu gândul la drumul de cărămidă galbenă și la Dorothy țopăind pe el înspre destinația ei. Aș fi țopăit și eu dacă n-aș fi fost moartă de oboseală. Locul era mai mult decât luxos. Casa lui Wes din Malibu era minunată, confortabilă și probabil că valora o avere. Atelierul lui Alec era incredibil și bine dotat. Apartamentul lui Tony și al lui Hector era șic, dar aici era cu totul alt nivel de bogăție. Când mătușa Millie vorbise de avere veche, nu știusem prea clar încotro mă îndrept. M-am gândit: politician, membru în guvern? M-am gândit că trebuie să fie un loc plăcut, dar aici era unul care i s-ar fi părut confortabil chiar și Reginei Mamă a Marii Britanii. Pereții cu stucaturi se curbau și erau ferestre uriașe cu draperii groase, de culoarea vinului. Picioarele mi s-au afundat în covor, făcându-mă să-mi doresc să-mi scot sandalele și să umblu desculță, ca să pot să-mi scufund degetele în mormanul pufos.

– E extraordinar.

Aaron a zâmbit și s-a uitat în jur fără să pară impresionat.

– Mama se pricepea la decorațiuni.

– A, da? Sunt sigură că este foarte mândră. E impresionant.

– A murit de multă vreme, dar cu siguranță se bucura de numărul mare de admiratori și de revistele pentru decorațiuni care au fotografiat diferite încăperi de aici. A apărut și pe copertă de câteva ori. Casa era bucuria și mândria ei – asta după ce am plecat eu la universitate.

A rânjit și mi-a făcut cu ochiul. Părea că orgoliul lui Aaron Shipley e intact. L-am urmat în tăcere, cuprinzând cu privirea totul în jurul meu, până când am ajuns la niște uși duble. De dincolo de ele răsunau râsete, ca și cum cineva se distra de minune. Aaron a bătut cu putere, dar n-a mai așteptat invitația, deschizând ușa ca și cum avea tot dreptul.

– A, Aaron, băiatul meu. Intră, intră. Kathleen și cu mine tocmai discutam despre dezastrul din bucătărie de săptămâna trecută.

A arătat înspre o femeie într-o fustă conică, bleumarin, cu un șorț alb cu volănașe legat în jurul taliei și o bluză crem din mătase încheiată până la gât. Probabil că făcea parte din personal.

– Vezi tu, furnizorul pentru evenimentul de săptămâna trecută a crezut că vreau...

– Tată, l-a întrerupt Aaron brusc, ceea ce mi s-a părut destul de nepoliticos şi neplăcut şi i-a scăzut un pic nivelul de senzualitate în ochii mei. A sosit domnişoara Saunders.

M-a tras de braţ şi m-am trezit faţă în faţă cu o copie la indigo, mai în vârstă, a tânărului Shipley.

– Ei, dar nu suntem noi chiar mai frumoasă decât în profil? Madam Milan aia ştie exact cum să impresioneze. O să meargă perfect, ce zici, Aaron?

Aaron şi-a plimbat privirea din creştetul capului până la degetele mele de la picioare.

– Da, cu siguranţă este candidata ideală să atragă atenţia camarazilor tăi.

– Vino încoace, draga mea. Numele meu este Warren Shipley, mi-a spus el jovial.

În loc să-mi strângă mâna, m-a tras spre el, într-o îmbrățișare părintească.

– Nu eşti deloc cum mă aşteptam.

S-a îndepărtat şi a zâmbit, privindu-mă drept în ochi. Din această poziţie, un pervers bătrân s-ar fi uitat direct la sânii mei. Părea că tot ce-mi spusese mătuşa mea avea să se dovedească adevărat. Nu era interesat de mine *în sensul ăla*.

– Îţi mulţumesc că ai venit. Este o situaţie specială, dar doamna Milan mi-a dat asigurări că o să fii o candidată nemaipomenită. Numai după cum arăţi... pot să spun deja că o să-i fac să-mi mănânce din palmă.

Capitolul 2

– Cum adică numai după cum arăt?

M-am încruntat fără să vreau.

Aaron a pufnit în spatele meu şi mi-a pus o mână pe spinare... foarte jos. Suficient de jos cât să-mi simtă curbura fundului prin fustă. Apoi m-a bătut pe fund şi a venit în faţa mea cu braţele încrucişate, aşezându-se pe marginea biroului tatălui său.

Mă pregăteam să mă reped la el că m-a plesnit peste fund de parcă aş fi fost soţioara lui, când a profitat de acest moment ca să-mi explice.

– Tata te-a angajat pentru că eşti tânără, frumoasă şi o să arăţi mortal într-o rochie de seară. Ai auzit de expresia păpuşică atârnată de braţ, nu-i aşa?

Şi-a strâns buzele în timp ce mă privea de sus până jos. Voiam să mă revolte felul în care mă făcea să mă simt, dar nu puteam. Admiraţia asta făţişă îţi dădea o senzaţie de lucru interzis venind din partea cuiva de calibrul şi cu statutul lui. Un politician bogat care măsoară din priviri o damă de companie e ceva al dracului de sexy.

– Aşadar, ce anume am să pretind că sunt pentru dumneavoastră, domnule Shipley?

Mi-am întors privirea spre Shipley Senior pentru clarificări. Warren Shipley a aruncat o privire spre Kathleen, care a lăsat ochii în jos, apoi s-a uitat în altă parte, cu o expresie chinuită pe trăsăturile delicate.

– Cred că ar fi mai bine să plec şi să vă las să discutaţi afaceri.

Îi tremura vocea şi s-a retras în grabă. A ieşit din cameră atât de uşor încât nici nu i-am auzit paşii. Bănuiesc că, dacă faci

parte din personalul unei case, înveţi cum să nu faci zgomot şi să nu deranjezi.

Tatăl lui Aaron a ridicat o mână să-i spună ceva femeii, dar fiul i-a apucat-o şi i-a apăsat-o cu putere pe biroul de care se sprijineau amândoi. Warren şi-a îndreptat umerii şi a ridicat capul.

– Draga mea, genul de bărbaţi cu care am eu de-a face sunt cu toţii membri ai acelui unu la sută, cum sunt şi eu. Au mai mulţi bani decât ar avea nevoie o mie de familii într-o viaţă de om şi îi folosesc ca să controleze afaceri imense.

Asta m-a derutat, pentru că singurul unu la sută de care auzisem vreodată era o bandă de motociclişti certaţi cu legea de lângă Vegas. Mi-am pus mâinile în şolduri şi m-am răsucit într-o parte.

– Asta nu explică deloc de ce mă aflu eu aici.

Warren şi-a dres glasul şi s-a frecat pe bărbia nerasă. Părea incredibil de jenat să continue această conversaţie.

– O să fii târfa tatei, mi-a confirmat senatorul fără ocolişuri.

Nici urmă de tact în tonul lui.

Mi-am tras capul în spate şi, în aceeaşi clipă, mi-am încrucişat braţele la piept.

– Pardon? Nu am relaţii sexuale cu clienţii decât dacă *vreau* eu. Cu accent pe vreau.

– Nu, nu, nu, draga mea. Nu vreau asta...

Warren părea să se simtă la fel de prost ca mine şi se uita spre Aaron, presupun că pentru a primi ajutor la explicaţii. Aaron şi-a rotit privirea şi s-a ridicat în picioare.

– Mia, bărbaţii ăştia au câte o femeie agăţată de braţ. De regulă, târfe care umblă după bani. N-au alt rol decât să arate drăguţ, să ia cât de mulţi bani pot şi să se fută cu bărbaţii ăştia oricând şi oriunde.

– Doamne, fiule, chiar trebuie să fii atât de grosolan?

Warren s-a ridicat şi a venit spre mine. Avea ochii plini de ceva care semăna a ruşine.

– Mia, n-am să te tratez rău, dar am nevoie să-i atrag de partea mea pe oamenii ăştia ca să pot avansa cu planurile mele de

construcție și cu misiunea pentru noul program. Cu toții au femei frumoase, foarte tinere, la braț. E o chestie legată de statut, dezgustătoare, dacă vrei. Pe mine nu mă interesează, dar o să joc orice joc e nevoie ca să-mi duc planurile la îndeplinire. Pentru asta am nevoie de sprijinul unor oameni foarte importanți din mediul de afaceri și din guvern. Fără el, programul meu ar fi oprit și nu s-ar alege nimic din toate planurile.

– Pare că ați cugetat foarte serios la asta.

– Da, și am investit timp și bani. Mai mult decât îmi face plăcere să recunosc, mi-a confirmat el.

Aaron a clătinat din nou din cap.

– Tata e un fel de justițiar modern. Construiește o bază pentru a oferi servicii de asistență medicală unor țări din lumea a treia. Pentru asta, are nevoie de deschiderea comerțului cu țări care oferă anumite vaccinuri la un cost foarte scăzut. În alte țări, are nevoie să aibă acces la guvern, dar și de imunitate, pentru ca oamenii lui să poată călători în acele teritorii. Vor fi necesare acte legislative care să aprobe intrarea și ieșirea organizației din Statele Unite și care să trimită doctori, cam ca pentru Crucea Roșie, Lions International sau Medici fără Frontiere.

– Vreți să ajutați la salvarea oamenilor din țări din lumea a treia? Nu înțeleg cum poate fi asta o problemă. N-ar trebui ca oficialii din guvern să sară în sus la șansa de a oferi ajutor, mai ales dacă nu se face din taxele contribuabililor?

Warren mi-a cuprins obrajii în palme, privindu-mă drept în ochi. Ochii lui căprui erau calzi și blânzi.

– Unii sar, drăguța mea. Unii da. Dar e foarte multă birocrație. Mai multă decât ți-ai putea imagina vreodată.

Și-a lăsat mâinile în jos și s-a dus să se sprijine din nou de birou.

– Ca să pot scăpa de ea, am nevoie să am câțiva tipi puternici de partea mea. Mai sunt și alții care vor din partea familiei mele niște favoruri speciale pe care nu le putem oferi.

S-a uitat la Aaron. Acesta a tras aer în piept și a lăsat ochii în jos. Warren n-ar îndrăzni să pericliteze situația politică a fiului cu

planurile sale. În momentul acela am știut că Warren Shipley face parte dintre băieții buni. Juriul încă delibera în privința fiului său.

Am ridicat din umeri.

– Și unde apar eu?

În acest moment, Aaron a venit spre mine și mi-a cuprins gâtul cu palmele. Avea mâna caldă și exercita exact presiunea potrivită acolo unde apăsa.

– La evenimente și întâlniri. Trebuie să arăți superb, să zâmbești, să-l îmbrățișezi pe tata ca și cum ai fi jucărioara lui, și cu asta ți-ai făcut treaba.

Mi-aș fi dorit să am un buton din acela roșu pe care scrie „A fost ușor", să i-l dau să apese pe el.

– Și în ceea ce vă privește?

Mi-am trecut limba peste buze. S-a uitat din nou la mine cu o intensitate care mi-a cam plăcut. Dacă n-ar fi fost tatăl lui de față, sunt sigură că m-ar fi lipit de cel mai apropiat perete, sărutându-mă peste tot.

A scos un sunet gutural. Unul pe care l-am simțit până în degetele de la picioare. S-a aplecat aproape de fața mea, atât de aproape că i-am simțit răsuflarea pe obraz, și mi-a șoptit la ureche:

– Eu... Ei bine, eu pot să mă țin în particular după jucărioara tânără și frumoasă a tatălui meu.

A ridicat din sprâncene, apoi s-a tras un pas înapoi și mi-a făcut cu ochiul.

Am ridicat mâinile și mi le-am plesnit de coapse.

– Când începem?

* * *

Câteva zile mai târziu, mă aflam la una dintre petrecerile pentru strângerea de fonduri ale domnului Shipley, uitându-mă în jur ca tânăra gazelă prinsă în capcanele unui vânător. În cazul lui Wes, îl avusesem pe el să mă ancoreze în mediu, să mă facă să mă simt la locul meu. Nu și de data asta. Mi-am acordat mental o doză copioasă de încredere în mine, stabilindu-mi țelurile și pregătindu-mă pentru bătălie. Studierea încăperii mi-a amintit de

unul dintre evenimentele lui scorțoase din Malibu la care îl însoțisem pe Wes, dar cu un plus major la capitolul clasă. Nu mai purtam paiete sclipitoare. Nu, purtam o creație Dolce & Gabbana, ca o favoare personală făcută domnului Shipley. Una în întregime decupată de la ceafă până la fund, dar complet acoperită în față. Warren s-a înroșit și nu a spus nimic despre dulapul plin cu haine de firmă. Făcusem poze rochiilor și i le trimisesem lui Hector, bunul meu prieten homosexual de la Chicago. Mesajul lui a fost ceva de genul: „*Chica*, ești stăpâna Universului. Cum fac și eu rost de un bilet spre paradis?".

M-am uitat în jur și pe cuvântul meu că am fost șocată de numărul mare de bărbați peste cincizeci de ani, îmbrăcați în costume elegante, cu femei suficient de tinere să le fie fiice – dacă nu chiar nepoate – agățate de braț. Mi-am scos pe furiș telefonul și am făcut o poză încăperii uriașe, cu bogătași cu tot. Eram la o strângere de fonduri locală pentru unul dintre „prietenii" lui Warren. Folosesc termenul mai mult în glumă, pentru că, așa cum recunoștea și Warren, foarte puțini dintre tipii din unu la sută erau cu adevărat prieteni unii cu alții. Prietenia lor se întindea doar până la următoarea chestiune de afaceri. Dacă afacerea nu-i aducea mai aproape de un scop sau nu le producea o geantă de bani, relația nu mai valora nimic. Nu mai erau prieteni buni. Sincer, îmi făcea greață, dar eram plătită să fiu aici. Lucram pe baza ipocriziei.

Către Târâtura-pizdulice
De la Mia Saunders
Fă o descriere fotografiei!

De la Târâtura-pizdulice
Către Mia Saunders
Ușor! Adu-ți fetița cu tine la serviciu pe Capitol Hill!

Era să-mi pierd controlul. Râsul a bufnit cu atâta viteză că am ajuns să mă înec cu șampania din care sorbeam, clătinându-mă pe tocurile cui. Doamne, o ador pe femeia asta!

– Ai grijă, mi-a spus un domn mai în vârstă apucându-mă de braț și sprijinindu-mă. E bună chestia asta cu care te îneci. Bănuiesc că sunt și moduri mai rele de a muri decât înecată cu șampanie de cinci sute de dolari.

A chicotit, în timp ce mie mi s-au umezit ochii. Am scuipat lichidul pe care-l mai aveam în gură peste planta din fața mea. Am tușit, încercând să-mi revin. Atunci a trecut pe acolo un chelner ducând pahare cu apă. Bărbatul cărunt a luat unul și mi l-a întins. L-am dat peste cap cu recunoștință, curățând șampania care intrase pe canalul greșit.

– Îmi pare atât de rău.

Mi-am dres vocea și mi-am scos buzele în afară, punând cel mai dulce botic de care eram în stare.

Bărbatul, care trebuie să fi avut cel puțin șaizeci și cinci sau șaptezeci de ani, a clătinat din cap și m-a mângâiat pe obraz de parcă aș fi fost animăluțul lui preferat.

– Nici o problemă, fetițo. Cine-i tăticul tău?

O clipă era bunicul bătrân și în următoarea se transformase într-un adevărat prădător.

Fără să-mi dau seama, am încruntat din sprâncene.

– Nu înțeleg ce vreți să spuneți.

– Nu fi proastă! Cine are grijă de tine?

Și-a lins buzele uscate, crăpate. Bătrânul respira cu gura deschisă și duhoarea de țigări de foi și alcool plutea până la mine. M-am dat înapoi, stăpânindu-mi senzația de vomă.

Cineva și-a dres glasul în spatele lui.

– Cred că ai găsit ceva ce-mi aparține.

Fața lui Warren Shipley s-a strâmbat într-un rictus, cu ochii duri ca niște pietre ațintiți asupra bărbatului care mă ținea de braț.

– Warren, n-am știut că ți-ai găsit, în sfârșit, o mielușea.

Bărbatul a rânjit plimbându-și cu nerușinare privirea peste curbele mele.

– Și ce mai bucățică perfectă. O împarți?

Avea un ton slugarnic. Cu fiecare secundă, mi-era tot mai greu să nu vomit. Warren a început să râdă în hohote. Un râs din toată inima, care se putea auzi de jur împrejur.

– Mă tem că nu, bătrâne prieten. Am devenit cam egoist la vârsta a treia, Arthur.

Arthur mi-a lăsat brațul. M-am frecat instinctiv în locul acela. Warren a prins mișcarea și și-a încleștat fălcile. A venit lângă mine și m-a luat cu blândețe de talie.

– Ea e Mia, e în grija mea. Mia, Arthur Broughton.

M-a strâns de talie și am întins mâna.

– Încântată, domnule Broughton.

M-am lipit mai tare de Warren, pentru mai multă siguranță. El m-a ținut strâns, cu trupul lui ca un stâlp de forță, fermitate și verticalitate. O forță care îi contrazicea vârsta. S-a aplecat și m-a sărutat pe tâmplă.

– Mia, mi se pare că te-ai uscat de sete. Du-te și ia-ți ceva de băut, vin și eu într-o clipă.

Am dat din cap și mi-a dat ușor o palmă la fund. N-aș putea să spun dacă în felul acela prietenesc în care o făcea Mason, fostul meu client și prieten cu toți amicii lui din liga națională de baseball și chiar și cu mine, de fapt. Era mai degrabă ca un alint. Cel puțin, el nu te pipăia ca unii dintre bătrânii de pe aici.

Mi-am croit drum printr-o adevărată colecție de boșorogi cu trupuri feminine tinere, suple și frumoase atârnate de braț. Aproape că-mi puteam imagina cătușele minuscule care le țineau strâns pe femei, ca să se asigure că nu sunt niciodată prea departe de portofelele bărbaților. Scârbos.

Barmanul mi-a oferit un pahar cu șampanie. L-am dat peste cap și i-am mai cerut unul.

– Ușurel, viteazo, nu ți-ai dori să pici din picioare de beată și să-i distrugi reputația tatei, mi-a spus Aaron așezându-se pe un scăunel lângă mine.

Am clătinat din cap strângând din buze.

– Nu înțeleg pentru ce mă aflu aici.

– Păi, deja faci lucrul pentru care ești aici. Arăți bine și le arăți fosilelor ăstora că tata e unul dintre ei. Vezi cât de animat discută cu Arthur Broughton?

M-am dat înapoi auzind numele tipului care mă apucase de braț.

– Mda.

Aaron a făcut un gest spre cei doi.

– El deține porturile prin care tata vrea să treacă medicamentele. Are în buzunarul de la spate autoritatea portuară din toate țările pe care le deservește. Tata are nevoie de tipul ăsta ca să-și acosteze vapoarele.

Expirând, mi-am scos pieptul în față și mi-am îndreptat umerii.

– Dar de ce? Ceea ce face el este un lucru bun, nobil și umanitar.

Aaron a scos un chicotit.

– Este, dar nu produce nici un ban și e periculos să duci americani în țările alea și să construiești infrastructură sanitară. Și folosesc prea ușor termenul de infrastructură. E vorba mai degrabă de niște buncăre și corturi. E doar un singur pas. Asta *dacă* îl convinge pe Arthur să permită intrarea și ieșirea navelor și să piardă încasările comerciale, plus mâna de lucru de dragul cauzei. Nu-i tocmai ușor. Mai trebuie să obțină cargoboturile de la compania de transport, doctorii, misionarii, forțele armate pentru protecție și așa mai departe. Sunt mai multe în joc decât crezi.

Uau, Warren chiar era un super-erou al timpurilor moderne. Ducea medicamente în țările din lumea a treia, se expunea unor riscuri imense de dragul omenirii. Este extrem de puternic și, pentru prima oară, m-am simțit foarte bine să îl am drept client.

– Păi, și eu cum pot să-l ajut?

Aaron a ridicat o mână și m-a bătut ușurel pe obraz cu degetul mare.

– Poți să te relaxezi. Faptul că ești aici îl face unul dintre băieții mari care au o jucărioară frumoasă.

Sunt sigură că ochii mei au aruncat flăcări încinse când a spus asta, pentru că Aaron a zâmbit și a continuat repede:

– Nu că te-aș considera pe tine o jucărie. Doamne! Ce sensibilă ești!

Am dat ochii peste cap pufnind.

– Îmi pare rău. Poate că nu prea sunt în largul meu. E diferit de lucrurile cu care sunt obișnuită.

S-a aplecat mai tare, suficient încât să-i pot simţi notele dulci de măr şi piele scumpă din parfum.

– Şi cu ce eşti tu obişnuită?

Avea un ton insinuant, care se adresa direct femeii din mine. Am bătut din gene, ridicând doar un umăr şi privind peste el.

– E diferit pentru toată lumea.

– Chiar aşa? Şi dacă aş vrea să testez apele acestui *diferit* cât timp eşti aici... ai fi interesată de asta? Cu mine, nu cu tata.

Mi-am muşcat buzele şi am tras aer în piept cu zgomot. Am ridicat capul şi l-am privit drept în ochii ciocolatii. Bărbatul ăsta nu era vreun sfios. Dorinţa, plăcerea şi iar dorinţa şi lăcomia îmi treceau uşor peste fiecare centimetru de piele din cauza felului în care se uita la mine. Îmi jucau în piept fiori de excitaţie care mi se lăsau greoi între picioare. Şi-a mutat mâna peste genunchiul meu, trasând mici cercuri peste pielea dezgolită. Excitaţia pe care o simţisem cu numai câteva secunde în urmă s-a transformat într-un vârtej de energie nervoasă. Anticipaţia era un joc pe care veselul Aaron Shipley părea să-l joace cu plăcere. Fără urmă de îndoială, era strălucit în arta seducţiei. Eram sedusă... rău.

Înainte de a-mi pierde complet controlul şi de a mă apleca să muşc lucrul în care doream acum cu ardoare să-mi înfig dinţii, s-a întors Warren. Un zâmbet imens îi lumina faţa uşor ridată.

A bătut din palme.

– Şampanie, om bun. Avem motive să sărbătorim! a anunţat el.

Barmanul i-a întins un pahar cu băutura spumantă.

– Chiar aşa, tată? Povesteşte! Anticipaţia – privirea i-a fugit spre mine, încălzită, încă arzând – chiar mă sufocă.

Warren şi-a petrecut următoarea jumătate de oră informându-ne cu privire la înţelegerea la care ajunsese împreună cu Arthur în privinţa porturilor. A reieşit că Arthur avea nevoie de o scutire zdravănă de impozite pe baze caritabile şi de o presă pozitivă pentru compania lui. Avusese parte de ceva publicitate negativă în media din cauza unor legături comerciale cu Asia. Să ajungă la ştiri pentru că-şi oferă porturile pentru a importa

materiale medicale, aparatură şi specialişti în ţări aflate într-o nevoie disperată de medicină occidentală era o decizie de afaceri bună, una pe care nu-şi putea permite să o scape.

– Mulţumesc, Mia. Mă ajuţi deja să ajung acolo unde trebuie să fiu cu programul.

Am întors capul şi m-am încruntat.

– Cum v-aţi dat seama de asta? N-am făcut nimic.

– Dimpotrivă. Arthur mă evita pentru că avea senzaţia că am probleme cu o altă afacere pe care o are el cu un competitor al companiei Shipley Inc., ceea ce e complet apocrif.

Aaron a aprobat din cap. Eu m-am prefăcut că ştiu ce înseamnă apocrif, dar am dedus că era probabil să însemne ceva de genul fals sau neadevărat.

– Mi-ai creat calea perfectă de a deschide discuţia cu el. Am vorbit un pic despre tine, apoi am trecut direct la afaceri. A mers de minune.

A zâmbit larg şi a băut restul de şampanie. Chiar nu mai puteam să spun nimic. Întregul scenariu ieşea din zona mea de confort. Singura mea variantă era să mă descurc în situaţia dată. Am ridicat paharul, prefăcându-mă că toastez.

– Atunci, mă bucur că am putut fi de ajutor.

Am râs şi mi-am terminat băutura înainte de a pleca.

Seara fusese lungă şi conversaţia, plicticoasă. Câteva săptămâni de genul ăsta aveau să fie la fel de anoste ca secţia istorie dintr-o bibliotecă locală. Nu aveam să dau decât peste bătrâni, afaceri şi târfe profitoare. Trebuia să găsesc o cale de a mă face mai utilă.

Exact la chestiunea asta m-am gândit în noaptea aceea, în timp ce străbăteam coridoarele lungi şi întunecoase ale conacului în căutarea bucătăriei. La unul dintre capetele holului se întrezărea o lumină slabă. La fiecare trei metri erau expuse obiecte de artă şi statuete din diferite secole. Casa părea mai degrabă un muzeu de artă decât un cămin. Nu erau instantanee sau fotografii de familie pe pereţi. Nici o amintire pe care aş fi putut să o atribui tinereţii lui Aaron. Nu erau decât antichităţi greoaie şi artefacte

costisitoare care nu păreau să aibă vreo valoare personală. În mod evident, erau relicve ale unor timpuri străvechi, uitate de locatarii casei sau întrebuințate numai pentru o decorare opulentă. M-am întristat pentru că o parte dintre piese erau adevărate bijuterii. Ar fi trebuit ridicate pe piedestaluri și luminate, nu așezate ca să umple spațiul dintr-un conac imens și aproape gol.

Holul se termina într-o bucătărie luxoasă, uriașă. Aparatură de bucătărie din inox, patru uși de sticlă transparentă. Printr-un set de uși se vedeau lapte, brânză, fructe și legume. Suspecții pe care-i vezi în mod normal în frigidere. Celălalt set avea flori proaspete de toate soiurile.

– O, nu te-am văzut, am auzit o voce săltăreață venind din lateral.

M-am întors și am văzut-o pe intendenta casei, Kathleen.

Am zâmbit și i-am făcut cu mâna.

– Nu puteam să dorm. Cred că nu m-am obișnuit cu diferența de fus orar.

A intrat, s-a dus la dulapuri și a scos două farfurii.

– Vrei un sandviș?

Mi-a lăsat gura apă.

– Vai, și cum vreau! Nu mănânc decât feluri sofisticate de două zile. Un sandviș simplu cu curcan și cașcaval ar fi minunat.

Kathleen a zâmbit un pic, dar nu i-a ajuns și în priviri. Ochii ei albaștri se uitau pe furiș la mine la fiecare două secunde. Cu o ușurință exersată, a făcut câte un sandviș pentru fiecare. Nu a spus nimic, dar mi-am dat seama că o preocupa ceva.

– Să știi că poți să mă întrebi orice, o să-ți răspund sincer. Am senzația că nu știi pentru ce mă aflu aici.

A clătinat din cap că nu, și-a încrucișat brațele la pieptul acoperit de capot și a lăsat privirea în jos.

– Sunt damă de companie, m-a angajat Warren, i-am spus cu sinceritate.

Ochii lui Kathleen s-au mărit cât cerul albastru nesfârșit. Și-a dus mâna la inimă și s-a rezemat de blat.

– Aha.

Nu m-am putut abține. În mod evident, era ceva între ea și Shipley senior.

– Nu e ceea ce crezi... am început eu, dar ea s-a dat înapoi până când s-a lovit cu fundul de frigider.

– Nu contează ce cred eu... eu sunt doar... ăăă... o menajeră.

A încruntat din sprâncene și a repetat:

– Doar o menajeră.

Sprijinindu-mă cu șoldul de blat, am așteptat să se uite din nou la mine. I se adunau lacrimi în ochi, iar asta mi-a frânt inima.

– Nu mă culc cu el. Nu e vorba de asta.

Și-a lăsat brusc capul pe spate.

– Dar ești damă de companie. Tocmai mi-ai spus...

Am întrerupt-o.

– Am spus că sunt damă de companie. Angajată să particip la evenimente împreună cu el, pe post de jucărie personală. Nu parteneră în pat – mi se pare că pe partea asta e acoperit.

Am zâmbit, iar ea s-a înroșit.

– Nu înțeleg ce vrei să spui.

Kathleen a apucat de reverele capotului și l-a tras să-i acopere mai bine pieptul, cu toate că nu se vedea nici un pic de piele.

– Ba sunt sigură că înțelegi.

Totul devenea foarte clar. Pe masă erau cele două sandvișuri pe care le făcuse. Unul era de două ori mai mare decât celălalt. Aha.

– Pentru cine e sandvișul?

Obrajii aceia drăgălași ai ei au căpătat din nou o nuanță rozalie.

– Mi-era foame tare.

– Da, și mie mi se face foame după o partidă grozavă de sex. Du-te și dă-i sandvișul bărbatului tău. Secretul vostru e în siguranță cu mine.

Am luat farfuria cu sandvișul mai mic și m-am întors cu spatele să mă duc în camera mea. Mă aștepta programul de noapte de la televizor.

– Mia, nu vrea să știe nimeni. I-ar face rău.

Asta mi-a atras atenția și m-am răsucit pe un deget de la picior.

– I-ar face rău? Cum așa?

I s-au lăsat umerii.

– L-am crescut pe Aaron după ce a murit mama lui. N-ar înțelege. Tatăl lui și cu mine am convenit să nu-i spunem.

Și-a rotit gâtul, dar umerii i-au rămas căzuți.

– În plus, eu nu sunt o femeie cu avere. Toți oamenii de afaceri au soții din mediul lor. Eu sunt o nimeni.

Am întins o mână spre ea, dar s-a dat înapoi.

– E în regulă. Eu am ales așa. Dacă n-aș fi fost nebună după el, aș fi fost deja plecată. E mai bine să fie al meu la adăpostul nopții decât să nu fie al meu deloc.

Bineînțeles că nu eram absolut deloc de acord, dar când am început să-i răspund m-a apucat de mână și m-a tras mai aproape de ea.

– Îți mulțumesc pentru grijă, dar nu ne cunoști pe nici unul dintre noi. Am aprecia amândoi discreția ta în această privință.

A așteptat, în timp ce eu stăteam acolo, neștiind ce să spun.

– Dacă așa vrei... am spus într-un târziu.

– Da, așa vreau. Mulțumesc. O să trecem mâine dimineață pe la tine. Domnul Shipley m-a anunțat că are o listă de evenimente la care dorește să îl însoțești. Îți mulțumesc pentru sinceritate, Mia. E o trăsătură revigorantă prin părțile astea.

Buzele ei au format din nou zâmbetul acela subțire pe care îl observasem ieri în birou, iar azi de două ori. Trebuie să recunosc că m-a ajutat să-mi păstrez calmul. M-a lăsat acolo cu sandvișul și cu un potențial proiect suplimentar. Desigur, trebuia să aflu dacă și Warren simte pentru încântătoarea lui menajeră ceea ce simte ea pentru el. Și mai trebuia și să aflu subtil ce părere are Aaron despre Kathleen și despre povestea lor.

Aveam suspiciunea că să-l sondez pe tânărul Shipley avea să fie o muncă grea, dar cineva trebuia s-o facă și pe asta. Am chicotit la gluma mea proastă și am pornit prin labirintul de holuri spre camera mea. Mâine era o nouă zi.

Capitolul 3

Pe jumătate adormită, am intrat pe ușile a ceea ce credeam că trebuie să fie sufrageria. Evrika! O găsisem! Imediat după ce am intrat și am cuprins tot spațiul cu privirea, un geamăt mi s-a desprins de pe buze. Kathleen s-a apropiat de mine, îmbrăcată complet, cu fusta ei conică, bluza de mătase și pantofi cu toc, părând recent aranjată și impecabilă. Părul ei blond, ușor încărunțit, era prins într-un coc strâns, fără vreun fir rămas pe dinafară. Era șapte dimineața, iar pe fața ei se ghicea o urmă fină de machiaj. De bun gust și perfect potrivit cu vârsta și cu grația ei, dar era ora șapte dimineața. Cine arată atât de aranjat așa devreme?

Kathleen m-a condus la locul meu, în stânga lui Warren. M-am așezat ca un elefant și mi-am suflat firele rebele de pe frunte. Warren a lăsat în jos colțul ziarului și mi-a zâmbit.

– Neața, Mia. Sper că ai dormit bine.

Mi-a observat cămășuța și pantalonii de pijama din bumbac. Bineînțeles că-mi adusesem cu mine maioul roz-bombon și pantalonii în dungi multicolore, care arătau fără urmă de îndoială cei douăzeci și patru de ani ai mei. Puteam să-i fiu nepoată acestui bărbat, și iată-mă aici, pe post de parteneră a lui.

Am pufnit.

– Știu că voi ați dormit bine, am spus atotștiutoare.

Și-a așezat ziarul în poală și și-a sprijinit coatele de masa solidă din lemn de stejar.

– Mi se pare că ai ajuns să cunoști niște informații foarte personale. Vrei să discutăm despre asta?

Avea un ton direct, fără urmă de îngrijorare.

Kathleen s-a uitat în altă parte în timp ce mi-a turnat cafeaua și i-a reumplut ceașca lui Warren.

– Nu în mod deosebit. Tu vrei să discutăm de ce ai angajat o damă de companie în timp ce iubita ta ne serveşte micul dejun? am spus eu cu îndrăzneală, ştiind că trec cu mult peste limita a ceea ce ar fi considerat potrivit din partea unei femei în situaţia mea. Ultimul lucru de care aveam nevoie era să rămân fără teancul meu de bani înainte de a apuca să-i trimit lui Blaine, şobolanul împuţit şi nenorocit care mi-a fost iubit.

Warren s-a strâmbat şi a strâns din fălci atât de tare că i s-au albit buzele.

– Ai face bine să nu-ţi uiţi locul. Chestiunile personale nu te privesc.

Avea mare dreptate.

– Te rog să mă scuzi, ai dreptate.

Îmi venea să-i cer lui Kathleen o găluşcă pe care să o înghit la micul dejun în loc de omleta cu bacon pe care mi-a aşezat-o în faţă. În schimb, am lăsat capul în jos şi am ridicat furculiţa. Era grea şi solidă. Probabil costa mai mult decât chiria mea pe o lună.

Înfulecând mâncarea, am stat acolo şi am încercat să-mi controlez manierele. În clipa în care Kathleen a ieşit din cameră, am lăsat furculiţa din mână şi m-am întors spre Warren.

– Uite ce e, îmi pare rău.

Warren a împăturit ziarul *Washington Post* şi l-a aşezat pe masă.

– Cred că mi-e greu să înţeleg de ce mă aflu aici, când ai o femeie frumoasă gata să facă orice i-ai cere.

S-a uitat în ochii mei, părând să-mi cântărească afirmaţia.

– Kathleen a fost alături de familia noastră încă de când Aaron era doar un băieţel. M-a ajutat să-l cresc după ce am pierdut-o pe mama lui. Abia recent a devenit mai mult de atât.

A tras aer în piept şi a oftat.

– Sincer, nu ştiu cum să pun problema. Faptul că am o relaţie cu menajera mea n-ar da bine pentru mine – nici pentru afaceri. Nu sunt sigur dacă Aaron ar accepta sau nu ideea. A iubit-o enorm pe mama lui. Moartea ei a lovit puternic familia noastră.

– Dar Kathleen v-a ajutat să treceţi peste asta, nu-i aşa?

– Da, absolut. Lucrurile ar fi fost mult mai dificile dacă n-ar fi fost ea aici să ne ridice moralul.

– Deci îi ești dator, pe undeva.

Ochii i-au scăpărat la această remarcă, dar am continuat.

– Când am stat de vorbă cu ea azi-noapte, mi-am dat singură seama; nu mi-a spus ea, apropo.

– Sunt cu Kathleen de mai bine de un an și nu a spus un cuvânt nimănui. Știu că pot avea încredere în ea.

– Și atunci de ce nu-i încredințezi inima ta? Scoate-o la lumină. Nu și-a câștigat dreptul ăsta?

Și-a trecut o mână peste bărbie și și-a încleștat fălcile.

– Poate că n-o iubești la fel de mult cum te iubește ea? E doar o persoană pe care o folosești să ți-o bagi în ea?

Warren s-a ridicat brusc și a aruncat șervetul pe masă.

– N-am să-ți permit să mi te adresezi în termenii ăștia grosolani și nici să mă acuzi de ceva atât de oribil. Timpul pe care-l petrec cu Kathy e special și... ia stai așa... Ai spus că mă iubește?

Am dat din cap că da, iar el și-a băgat mâinile în buzunare și a început să se legene pe călcâie.

– Serios? Chiar a rostit cuvintele astea?

De la furie la melancolie în numai douăzeci de secunde. S-ar putea să fie un record al talentelor mele de pețitoare.

– Da, astă-noapte. Mi-a spus că n-ar putea sta cu tine într-o relație ascunsă dacă nu te-ar iubi la nebunie.

De data asta Warren s-a prăbușit pe scaun ca un sac de cartofi.

– Să fiu al naibii.

– Vrei să spui că nu știai?

Sunt sigură că tonul meu suna destul de șocat, pentru că așa mă simțeam. Eram aici de două zile și îmi dădusem seama că femeia e îndrăgostită până peste urechi. Cum putea să se culce cu ea de un an întreg și să nu știe? Poate că avea, totuși, o latură de politician. Se gândea mereu că fiecare are un plan. Lumea ar fi un loc mai bun dacă toți ar spune ce gândesc și ar trăi după Regula de Aur.

Warren a clătinat din cap că nu și și-a dus mâna la gură.

– În tot acest timp...

– Da. Ai fi putut să te prinzi de mult.

Aici a scos un chicotit puternic.

– Mia, draga mea, ești cu siguranță o pacoste frumos ambalată, nu-i așa?

– O pacoste?

Am ridicat din umeri.

– Mi s-a spus și mai rău de atât.

Am rânjit, iar el și-a așezat mâna peste mâna mea.

– Mulțumesc. Nu sunt sigur ce am să fac cu informația asta, dar știu cu certitudine că trebuie să merg mai departe cu planul meu. Proiectul va avea de suferit și, după victoria de aseară, trebuie să batem fierul cât e cald. Înțelegi? Am nevoie să faci lucrul pentru care te-am angajat.

– Nici o problemă. Orice ai nevoie.

– Bine. Verifică lista cu planificarea evenimentelor din următoarele câteva săptămâni. Restul timpului îți aparține. Cred că Aaron s-a oferit să-ți arate orașul, dacă ești interesată.

Am dat din cap cu hotărâre. Nu aveam de unde să știu când mai ajung din nou în capitală. Voiam să absorb toate locurile cu putință.

M-a bătut din nou ușor pe mână.

– Am treabă până vineri. Vom participa la un dineu găzduit de ambasadorii locali la Națiunile Unite pentru diferite organizații non-profit. Sâmbătă te duci la un ceai oferit de actuala prietenă a lui Arthur. Vor fi acolo cel puțin zece femei cu care aș vrea să te împrietenești. Dacă intri în gașca lor, voi primi invitații la evenimente găzduite de soții lor. Să capăt acces la oamenii aceștia, în cercul lor intim, este de o importanță crucială pentru faza următoare. Faci față provocării?

Mi-am dus mâna la frunte și l-am salutat.

– Da, să trăiți!

– E clar că ești o pacoste. Între timp, bucură-te de timpul petrecut cu fiul meu. Nu prea dă pe-aici în ultima vreme, dar, de

când ai venit tu, l-am văzut de două ori în două zile. Interesant, ca să nu spun mai mult.

– Mmm, interesant, am spus eu terminându-mi cafeaua. Ne vedem vineri, Warren.

– La revedere, Mia.

* * *

Către Mia Saunders
De la Samoanul sexy
Să-mi amintească mereu de tine.

Mesajul de la Tai a fost criptic, până când a sosit un nou mesaj cu o imagine. Era umărul lui drept. Un tatuaj negru, nou-nouţ, strălucea în poză. Se afla pe ceea ce fusese înainte umărul lui curat. Simbolul samoan al prieteniei. Acelaşi simbol pe care i l-am lăsat în tabloul pe care mi l-a făcut un artist local. Tai şi l-a tatuat pe trup. Pentru mine. Pe partea despre care spunea că e doar a lui. Era mare, tribal, unul dintre cele mai frumoase lucruri pe care le-am văzut vreodată.

Am accesat lista de contacte şi am apăsat pe butonul de apel. A sunat de câteva ori, apoi a răspuns o femeie.

– Bună, acesta e telefonul lui Tai, a chicotit dulce femeia.

– Ăăă, bună. Mia la telefon. Tai e pe-acolo?

– Mia! a exclamat femeia cu o doză crescândă de entuziasm. Iubitule, e Mia!

Iubitule. Femeia asta îi spunea iubitule într-un fel care putea fi interpretat ca simţ al proprietăţii. Mi-am încrucişat degetele, aşteptând.

– Cine e la telefon? am întrebat, sperând că am ghicit corect.

– Amy! Nu mai ţii minte, ne-ai combinat pe mine şi pe Tai săptămâna trecută, la restaurant.

Dorinţa de a arăta semnul victoriei a fost prea mare ca să-i rezist. Pe tăcute, am sărit în sus şi am început să dansez, ridicând şi pumnul în aer în acelaşi timp. După ce am ţopăit suficient, m-am concentrat asupra telefonului.

– Da, sigur. Cum merge treaba? am întrebat-o pe un ton conspirativ.

Nu am afirmat nici măcar o dată că n-aş fi o fată ca toate celelalte. Cel puţin în unele privinţe, cum ar fi atunci când vrem să punem mâna pe ceva.

– O, Mia, chiar minunat.

A coborât glasul.

– Sunt complet…

A tras aer în piept.

– Doar că… ştii tu… el e atât de…

A ezitat din nou.

– Perfect? i-am propus fetei îndrăgostite, rămase fără cuvinte.

– Da… Mia, săptămâna asta a fost… ireală. Mulţumesc.

Vocea i-a devenit întretăiată, ca şi cum s-ar fi înecat. Am zâmbit legănându-mi braţul şi m-am uitat pe fereastră la peisajul din jurul conacului.

– Nu-mi mulţumi mie. A fost soarta. Mă bucur că vă înţelegeţi bine.

– Tai vrea să vorbească cu tine. Pa, a spus ea, dar a sunat de parcă ar fi ţipat la gura unui tunel, vocea stingându-se treptat, până când am auzit cel mai plăcut mormăit.

– Fetiţo, văd că ai primit mesajul meu.

– Tatuajul… Tai, e minunat.

– Așa cum eşti şi tu şi ceea ce a fost între noi.

Asta m-a lovit puternic, direct în piept, unde-i puteam practic simţi braţele ţinându-mă strâns şi oferindu-mi alinare.

– Doar pentru că ceea ce a fost între noi s-a schimbat, nu înseamnă că vreau să uit vreodată sau să uit de tine. Eşti oricând binevenită aici, în Oahu, ca parte a familiei mele. Mia, suntem prieteni. Prieteni până la capăt. E stilul samoan. E stilul meu. Înţelegi?

Am clătinat din cap, zâmbind larg, cu toate că nu mă putea vedea.

– Da, Tai. Înţeleg şi ador asta la tine, iubesc cultura samoană şi valorile voastre tradiţionale. Şi acum, spune-mi cum merge cu Amy.

– Ai plecat de mai puţin de o săptămână şi deja faci săpături, fetiţo?

Adoram felul în care îmi rostea porecla: era mereu un mormăit, urmat de un „ooo" lung.

– Unele lucruri nu se schimbă niciodată, am spus eu râzând, iar el a chicotit.

– Până acum e bine; cred că ai avut dreptate: s-ar putea să fi găsit ce căutam.

Mi-au trecut prin toţi porii furnicături de entuziasm şi fiorul acela interior pe care îl simte cineva când ştie că o să se spună ceva intens.

– Da?

– Da, mi-am găsit iubirea eternă. Şi, Mia, e mult mai mult decât am visat vreodată.

Mi s-a strâns pieptul şi inima a început să-mi bată cu putere.

– O, Tai, sunt atât, atât de fericită pentru tine. O meriţi.

– Şi tu, fetiţo. Când ai de gând să te duci să o găseşti?

– Nu ştiu, Tai. Eu n-am o mamă care prezice viitorul, nu-i aşa?

Am râs amândoi.

– Tai, Amy ştie?

Mi-am apucat o şuviţă de păr, am trecut-o peste faţă şi am început să o ronţăi la capăt. Un tic nervos dezgustător pe care de obicei îl controlam. Nu şi acum. Ştiam amândoi că singura cale de a rămâne prieteni pe vecie era ca Amy să ştie de relaţia noastră din luna în care stătusem acolo şi să nu aibă nimic împotrivă.

– Fii pe pace, fetiţo, ştie. După a treia întâlnire, înainte ca lucrurile să devină... ăăă... fierbinţi.

Am chicotit, dar m-am stăpânit, vrând să aud tot.

– Înainte să ajungem acolo, i-am povestit. Totul.

– Totul? Despre jeep, despre ocean, despre perete?

Umilinţa îmi întuneca vederea şi simţeam furnicăturile de jenă cum îmi urcă pe gât şi mă fac să mă înroşesc.

– Nu, Doamne fereşte. Nu-s tâmpit. I-am spus că între noi a fost ceva foarte intens, care ne-a schimbat vieţile chiar, dar că s-a terminat şi că acum împărtăşim o prietenie pe viaţă. Amy înţelege. Nu e geloasă. Ce am trăit deja cu ea în numai o săptămână de relaţie este atât de potrivit, Mia. O să mă însor cu ea. Curând. Probabil că la anul o să trebuiască să te întorci pe insule.

– Am să vin, Tai, n-aş putea să fiu mai fericită. Meriţi pe deplin.

– Mulţumesc, fetiţo. Îţi place tatuajul?

Vocea lui era un geamăt fierbinte, căuta complimente. Mi-am amintit că numai cu o săptămână în urmă căuta altceva, ceva care avea legătură cu chiloţii mei, şi asta des.

– Foarte mult.

Atât de mult că mi-a dat o idee, una nebunească. Ceva ce nu mai făcusem niciodată şi care avea să rămână cu mine pentru tot restul vieţii.

– Mulţumesc, Tai. Transmite-i lui Amy felicitările mele şi dă-mi de ştire când pui marea întrebare. Dar las-o măcar o lună, da, craiule?

A râs cu timbrul acela samoan al lui, de care mi-era atât de dor după ce nu-l auzisem timp de o săptămână.

– Aşa o să fac. Ai grijă de tine şi aştept informări regulate. La o săptămână sau două. Promite-mi.

– OK, OK, îţi promit.

– Dacă ţi se întâmplă ceva, Mia, mă urc în primul avion şi îl nenorocesc pe ăla. O să am grijă de tine. Dacă ai nevoie de mine, sunt acolo. Amy ştie şi e de acord. Ce faci tu, meseria ta, poate fi periculos, dar înţeleg. Familia e pe primul plan.

– Da, Tai. Nu cred că înţelege cineva mai bine decât tine. Familia e pe primul plan.

– Ai grijă de *tama* al tău, fetiţo.

A folosit cuvântul samoan pentru tată.

– Dar, până-ţi găseşti un bărbat care să fie al tău pentru totdeauna, sunt aici. Fratele samoan mai mare pe care nu l-ai avut niciodată.

– De la iubit la frate?

A chicotit.

– Înţelegi tu. Promite-mi că o să ai grijă de tine.

– O să am grijă de mine. Te iubesc, Tai.

– Şi eu te iubesc, fetiţo. Prieteni pe viaţă.

– Prieteni pe viaţă.

Am închis telefonul și am expirat cu putere. Toată lumea din jurul meu mergea mai departe, toată lumea în afară de mine. Eu mai aveam șase luni ca să termin cu Blaine și ca să-l scap pe tata. Chiar dacă nu e chiar ce-aş fi ales să fac cu viaţa mea. Viaţa de damă de companie pentru bărbaţi cu bani nu e atât de rea. Dacă mă gândesc de unde am început, chiar pot spune că am fost norocoasă.

Weston Charles Channing. Al treilea. Am chicotit amintindu-mi cât mişto am făcut de Wes din cauza numărului din coada numelui său. Wes și-a jucat bine cartea fiului ascultător. E incredibil de atrăgător, potolit, muncitor și profită și de timpul pentru micile bucurii ale vieţii. Timpul petrecut alături de el a fost mai grozav decât mi-aş fi putut imagina vreodată. A transformat o situaţie înspăimântătoare într-o chestie foarte plăcută. Am învăţat să fac surf și am aflat că nu toţi bărbaţii sunt făcuţi din același aluat.

Bărbaţii cu care am fost înaintea lui, cei cărora m-am dedicat, m-au rănit, m-au distrus și m-au făcut să fiu cinică în privinţa dragostei. Wes mi-a restabilit încrederea în bărbaţi, mi-a redat credinţa că aș putea avea și eu ceea ce-şi dorește orice femeie din universul cunoscut. O iubire adevărată. Numai că nu o pot trăi acum. Dar cu Wes trăisem experienţa de a fi iubită din prima clipă, iar asta e ceva ce nu voi putea uita sau lăsa în urmă vreodată. Noaptea aceea a fost cel mai minunat moment din viaţa mea. M-am simţit în sfârșit completă... iubită. Nu contează ce-mi va aduce viitorul, noaptea aceea va rămâne mereu a mea.

Alec Dubois, franţuzul meu cu gura spurcată, a fost al doilea. Doamne, cât era de încântător. De la părul lui lung la cocul masculin original, combinate cu setul de mustaţă și barbă, era absolut delicios. Amintirea părului său des și bogat mi-a transmis fiori de dorinţă pe șira spinării. Când mă gândesc acum, am stat aproape toată luna lipită de el și nu m-a deranjat. Opera de artă creată de el va arăta lumii o bucată din mine pe care nu o putusem dezvălui niciodată. Femeia vulnerabilă, imperfectă, singură, depravată și pierdută care am devenit în acești douăzeci

și patru de ani se vedea atât de clar în creația lui. Întreaga campanie „Dragoste pe pânză" eram eu și, pentru prima oară, m-am simțit frumoasă. El m-a făcut să mă văd într-o lumină nouă, iar asta mi-a plăcut. Prea mult. Mai mult chiar, am fost de acord să o vadă o lume întreagă, iar acum mă străduiesc zi de zi să mă ridic la nivelul ei.

Tony Fasano și Hector Chavez, băieții mei din Chicago. Ciudat, numai gândul la numele lor m-a făcut să mă simt singură. Cu ei am cunoscut camaraderia, am învățat că nu contează cum arată dragostea și că, oricât mi-ar fi de greu să-mi asum riscuri, trebuia să o fac. Dacă era menit să se întâmple ceea ce voiam de la viață și de la dragoste, în final avea să merite. Era un lucru de care mă agățam din toate puterile. Nu puteam decât să visez că într-o zi avea să fie adevărat și pentru mine.

Mason Murphy, jucătorul de baseball sexy și arogant, care avea o inimă de aur dacă săpai suficient de mult, a ajuns să-mi fie fratele pe care nu l-am avut niciodată. Îi plăcea să pretindă că e altcineva, la fel ca și mie, dar, pe bune, când ajungeai la inima lui, își dorea aceleași lucruri pe care ni le dorim cu toții. Prietenie, camaraderie și un loc și o persoană pe care să le poată considera ale lui. Iar acum le avea... cu Rachel. Ea era asta și chiar mai mult decât atât pentru el. Timpul petrecut cu Mace m-a ajutat să-mi dau seama că încercarea de a fi altcineva nu mă rănea numai pe mine, ci și pe cei din jurul meu.

Și apoi mai era și scumpul, dulcele meu samoan sexy. Doamne, locul dintre coapse mi-a zvâcnit dureros când mi-am amintit cât de groasă, tare și lungă o avea. Cea mai mare din tot ce-am avut până acum, și nici Alec și Wes nu erau chiar de lepădat. Cu Tai am avut distracție, prietenie și futai. Am făcut mai mult sex cu el într-o lună decât majoritatea femeilor singure – sau chiar în cuplu – fac probabil vreme de un an. Nu ne săturam unul de altul. Era ca și cum aveam amândoi ceva de demonstrat. După tot ce s-a spus și s-a făcut, prietenia noastră s-a cimentat într-un mod care n-ar fi fost posibil fără conexiunea fizică. Știam că-mi va fi alături pentru tot restul vieții. Cultura lui și

genul de iubire pe care o oferea prietenilor erau atotcuprinzătoare şi nu aveau limite temporale.

Amintindu-mi de fiecare lună a acestui an şi de experienţele pe care le-am trăit, mi s-a întărit convingerea că, dacă n-o fac acum, n-am s-o fac niciodată.

Ieşind din cameră, am alergat în jos pe scări şi m-am oprit brusc. James s-a uitat la mine de la biroul lui din living.

– Domnişoară Saunders, aveţi nevoie de o maşină?

– Da! Ai timp acum?

Şi-a dus mâna la bărbie.

– Desigur.

A întins mâna, făcându-mi semn să o iau înainte. După ce ne-am urcat în maşină, mi-am scos telefonul, am căutat pe Google şi am găsit exact ce căutam.

– Încotro? m-a întrebat el în timp ce mergeam pe aleea lungă şi sinuoasă a proprietăţii.

– La un loc numit Pins'n'Needles.

– Salonul de tatuaje? m-a întrebat el surprins.

– Da. Şi grăbeşte-te, până nu mă răzgândesc.

Capitolul 4

Bâzâitul acului de tatuat se auzea printre murmurele scăzute din salon. Câteva posturi de lucru erau ocupate de tipi așezați, ca și mine, pe scaune din piele. Un tip își tatua fulgere pe tot capul, după ce-și răsese în prealabil părul. Mai avea doar o fâșie îngustă de păr care-i cobora din creștet. Avea cercei mari din nichel în urechi și mai mult metal pe față decât racheta pe care venise călare. Motocicleta era mișto. M-a făcut să-mi fie dor de Suzi a mea, rămasă acasă. M-am uitat din nou la tipul căruia i se părea o idee bună să se tatueze pe cap.

Când acul mi-a pătruns în carne, m-am întrebat ce avea de gând să facă tipul ăla cu lobii urechilor când ajungea la șaptezeci de ani. Cu siguranță că avea să-i atârne pielea până atunci, mai ales dacă mai trăgea mult de ele. Bănuiesc că pe un tip de douăzeci și ceva de ani ras în cap nu prea-l preocupă chestiunea. Probabil că nici nu se gândea că o să trăiască până la șaptezeci de ani și, după cum arăta, trepidând ca și cum trebuia să fie în altă parte chiar în clipa aia, era pe drumul cel bun spre o moarte timpurie.

Mai în față, pe interval, era o gagică gen păpușă Barbie care-și bătea ceea ce bănuiesc că era numele bărbatului pe spate, deasupra liniei chilotului. Am chicotit pe înfundate știind că momentul în care o persoană își tatuează numele bărbatului (sau al femeii) este sărutul morții. Persoana care își face tatuajul nu crede că i se aplică regula și că poate încerca destinul. Nu-i prea isteț. Râsul mi-a făcut piciorul să se miște și m-am înfiorat când tatuatoarea m-a ținut mai strâns de glezna stângă. Textul negru în vârtej era aproape gata și apoi avea să înceapă să deseneze păpădia.

Pielea de pe piciorul meu era deja amorțită; durerea din primele douăzeci de minute fusese o senzație penetrantă, sâcâitoare, care mă irita, dar îmi făcea și plăcere în același timp. Vorba aia că durerea și plăcerea sunt fețe ale aceleiași monede e foarte adevărată. În acest moment, eram obișnuită cu amândouă. De fiecare dată când artista ridica aparatul ca să mai pună cerneală și apoi apăsa încă o dată vârful acela incandescent, un mic fior de excitație îmi aprindea terminațiile nervoase ca pe niște artificii pe 4 iulie.

– Mask e un nume neobișnuit, în special pentru o tipă, am spus eu simplu, încercând să inițiez o conversație cu asiatica micuță care-mi făcea tatuajul.

A zâmbit și i s-au luminat ochii. Parcă priveam într-o galaxie neagră ca smoala fără nimic altceva decât niște mici puncte de lumină acolo unde explodează gazele stelare. Avea un ruj roșu strălucitor și un ineluș din argint într-o parte a buzei de jos. Moștenirea asiatică era foarte vizibilă în nuanța frumoasă a pielii ei fine și în izbitorul ei păr negru ca abanosul, pe care și-l prinsese într-un coc atractiv la ceafă. Dacă n-ar fi avut cercelul în buză și antebrațele tatuate, s-ar fi potrivit perfect în oricare dintre birourile din centrul Washingtonului.

Mask a ridicat capul, concentrându-se asupra literelor pe care mi le imprima în piele.

– E prescurtarea de la Maskatun. Mask e mai simplu pentru americani.

Vocea ei nu avea nici urmă de accent asiatic.

– Nu ești americancă?

– Ba da, sunt. Familia și prietenii îmi pot pronunța numele mai ușor decât turiștii și oamenii de pe aici care vin să-și facă un tatuaj.

A zâmbit ușor.

– Ei bine, mie mi se pare frumos numele tău întreg, dar Mask sună mai șmecher, așa că o să rămân la el.

– Familia mea vine din Brunei, din centrul Asiei de Sud-Est, dar eu sunt americancă.

– Foarte mișto.

– Mersi, a spus ea şi s-a ridicat ca să-şi verifice opera, întorcându-mi piciorul încoace şi încolo sub lumina puternică.

Pe toată partea laterală a labei piciorului, începând de la doi centimetri de călcâi până la degete, era textul la care mă hotărâsem. La doar un centimetru de talpa cu care calc. Când Mask m-a întrebat ce doresc, am ştiut într-o clipă. Am ales un font pe gustul meu, iar acum partea aceea era gata.

– Verifică înainte să mă apuc de păpădie.

Mi-am flexat piciorul într-o direcţie şi în alta, făcând o grimasă când pielea s-a întins pe carnea rănită.

– Îmi place la nebunie.

– OK, păpădia vine aici.

Și-a plimbat degetul peste punctul gol de deasupra călcâiului și în sus spre partea interioară a gleznei, cam şapte centimetri. Am dat din cap că da.

– Apoi, petalele suflate de vânt o să aibă literele pe care le alegi tu ca parte a codiţei. Incognito, nu?

M-a privit drept în ochi şi a rânjit.

– Exact.

De data asta m-am întins pe spate și am lăsat-o pe Mask să-şi facă treaba. Senzaţia de furnicătură a început din nou în clipa în care aparatul mi-a atins glezna. Mă înţepa şi îmi transmitea o senzaţie muşcătoare de durere în tot piciorul. Am strâns din dinţi şi am aşteptat ca durerea să se transforme încă o dată în plăcere. După vreo zece minute pluteam pe aripi de endorfină pură.

– Am terminat cu W-ul și A-ul.

Mask a arătat spre piciorul meu, unde două minuscule petale de dorinţă pluteau deasupra textului împreună cu alte câteva. Numai acestea două erau unice. Una conţinea litera W, reprezentând timpul petrecut cu Wes, iar cealaltă, A de la Alec.

– Cum voiai să fac cu T-ul şi cu H-ul?

– Dacă e posibil, le-aş vrea pe amândouă pe aceeaşi petală de dorinţă, împletite cumva.

Mask s-a uitat la piciorul meu, l-a răsucit din nou încoace și încolo în lumină, a dat scurt din cap că da și s-a întors la lucru.

– Am terminat și cu M-ul și cu T-ul singur. Mai pun câteva simple aici și aici, a arătat ea spre petalele simple amestecate printre cele speciale. Dar ai spus că s-ar putea să vrei să mai adaugi ceva de-a lungul anului, așa că am lăsat puțin loc în jos.

Am dat din cap că da.

– Da, dacă lucrurile merg conform planului, s-ar putea să mai am câteva petale cu litere de adăugat.

– Cred că arată bine și nu pare neterminat, dar poți liniștită să rogi un artist să adauge, cu toate că aș prefera să o fac tot eu. Îmi cam place ca tatuajele mele să fie doar ale mele, înțelegi?

Am ridicat mâinile în semn de pace.

– Absolut, mă întorc până la sfârșitul anului dacă e nevoie să mai adaug ceva. Promit.

I-am întins mâna, iar ea mi-a strâns-o.

– Bun, e-n regulă. Ia uită-te.

Păpădia era incredibilă și desenată realist. Încadra atât de frumos textul, arătând exact atât cât voiam ca acesta să sară în ochi și totuși să curgă cu semnificația din spatele dorințelor. Pe o pală de vânt se vedea fiecare petală a păpădiei. Cinci din cele cincisprezece amestecate aveau câte o literă care se întrepătrundea cu codița petalei purtate de vânt. Wes, Alec, Mason și Tai aveau fiecare o literă gravată în mișcarea codițelor. Tony și Hector sunt un TH împreunat pe aceeași petală minusculă.

Era important să posed câte o bucățică din fiecare bărbat, care să mă însoțească în drumul meu. Era un lucru care știam că o să mă ajute să trec de ce-a mai rămas din anul ăsta. Era mai mult decât perfect să-i am pe acești bărbați, prima literă a numelor lor, plutind în jurul textului care-mi devenise temă personală. M-am uitat în jos la text, admirând declarația devenită parte din viața și adevărul meu, imprimată pe trupul meu pentru totdeauna.

Ai încredere în călătorie…

* * *

Mă durea piciorul când am ajuns acasă și am urcat scările spre camera mea șchiopătând.

– Doamne, Maica-Domnului, ce s-a întâmplat? Te-ai lovit?

Kathleen a urcat în goană scările și m-a apucat de umăr, legănându-mă la pieptul ei, în timp ce eu continuam să urc treptele rămase șchiopătând. M-a ajutat să ajung în camera mea, lucru care a durat neobișnuit de mult. Fiecare pas mă durea mai tare decât cel dinainte și mai rău decât întregul proces de tatuare la un loc.

Când am ajuns în cameră, am început să sar într-un picior și m-am prăbușit grămadă pe pat.

– Ce s-a întâmplat? m-a întrebat ea din nou cercetându-mi fiecare centimetru din corp până când, într-un târziu, și-a ațintit privirea asupra zonei strălucitoare de pe piciorul meu, pe care Mask o umpluse de vaselină. O, Doamne! Mi se pare că ți-ai făcut-o cu mâna ta în cazul ăsta.

S-a aplecat și s-a uitat cu atenție.

– E foarte frumos și cred că semnificația din spatele textului e foarte importantă pentru tine.

Am zâmbit în timp ce mă strâmbam de durere.

– Este. Mulțumesc. Nu știu... M-am trezit dimineață și am știut ce am de făcut. Având în vedere că nu trebuie să ajung la nici un eveniment în următoarele câteva zile, era momentul cel mai potrivit, i-am spus eu.

Kathleen a dat din cap cu drăgălășenie.

– Am să-ți aduc un ceai și niște prăjiturele. Hai să te aranjăm.

A ridicat o pernă și mi-a așezat-o cu delicatețe sub picior, având mare grijă cu cerneala proaspătă. Apoi a bătut o altă pernă și, cu două degete, m-a ajutat să mă aplec în față ca să mi-o așeze sub fund. E mai bine?

Râzând, am ridicat capul și m-am uitat la femeia aceea încântătoare. Orice bărbat de nădejde ar pune mâna pe ea și și-ar face-o a lui, nu ar angaja o damă de companie ca să dea bine în

faţa ştabilor. Pentru o clipă, opinia mea cu privire la Warren s-a prăbuşit, dar chiar nu era treaba mea să judec.

– Să ştii că nu-s bolnavă. E doar un tatuaj.

Am chicotit amândouă în timp ce ea netezea pătura de pe picioarele mele.

– E adevărat, dar te doare. Lasă-mă să am grijă de tine. O să fie o schimbare binevenită pentru mine să-mi petrec timpul având grijă de o femeie în loc de doi bărbaţi înţepaţi care au senzaţia că se descurcă singuri.

Mi-a făcut cu ochiul şi mi-a oferit din nou zâmbetul acela fin pe care începusem să-l recunosc ca fiind unul dintre mijloacele ei de comunicare. Kathleen era o femeie bună, cu o voinţă puternică şi maniere delicate. Am descoperit că îmi place felul ei potolit de a rezolva lucrurile. Pentru mine, era graţia întruchipată. Poate că aş putea împrumuta o pagină, două din cartea ei.

Când s-a întors, Kathleen nu avea mâinile goale, ci pline de chestii, inclusiv vin, nu ceai, gustări, reviste şi bomboane de ciocolată.

– Ce-i cu toate astea? am întrebat-o eu când a lăsat tava jos.

– Am rareori parte de o noapte între fete şi, dacă nu te deranjează, mi-ar face plăcere să ne cunoaştem mai bine.

Am zâmbit şi m-am clătinat pe loc.

– Da, la naiba. Dă-mi un pahar din chestia aia bună.

I s-au luminat ochii, strălucind ca un diamant de zece carate.

– Şi chiar e o chestie bună. Luată direct din colecţia personală a domnului Shipley.

Am făcut ochii mari.

– Şi eşti sigură că putem să-l bem? N-o să se supere când o să vadă că lipsesc câteva sticle?

A dat cu hotărâre din cap că nu.

– Mă culc cu şeful. Am metodele mele să mă dau pe lângă el. În plus, a spus că pot să iau tot ce vreau şi se întâmplă să ştiu că astea stau degeaba de ceva vreme. Nu-i place Zinfandel la fel de mult cum îmi place mie.

– O, înțeleg. Chiar, cum merge treaba asta?

A ridicat întrebător din sprâncene.

– Partea cu futaiul cu șeful.

Am chicotit și eu, și ea. Cu toate că știam al naibii de bine cum e să ajungi în pat cu tipul care-ți plătește salariul. Dar eu nu stătusem mai mult de o lună cu nici unul dintre ei, în timp ce ea era aici de zeci de ani.

A tras adânc aer în piept și s-a așezat lângă mine, sprijinindu-se în pernele plușate. A luat o gură de vin, părând să se gândească profund la întrebarea mea.

– Nu-i așa rău cum sună. Eu și Warren suntem prieteni de treizeci de ani. Eram îndrăgostită de el încă de când era cu soția lui. Iar apoi, când a murit ea, ei bine... a avut nevoie de mine. Abia după mulți ani am început o relație secretă. Acum împărțim patul în majoritatea nopților.

Chiar dacă din vorbele ei reieșea că aveau o relație împlinită, ascundea ceva.

– Atunci de ce am senzația că lucrurile nu stau exact cum ar trebui?

A ridicat din umeri oftând.

– Cred că m-am gândit că vom fi ieșit la lumină până acum. Că n-o să-i fie jenă cu mine.

Ochii i-au devenit sticloși și a suspinat ușor. Am clătinat din cap.

– Eu n-am senzația că i-ar fi jenă cu tine. Dar trebuie să-ți spun că am participat la evenimentele astea și că sigur te-ai simți diferită.

M-am uitat la bluza ei frumos călcată, la șorțul cu volănașe și la fusta care-i avantaja silueta. Absolut. Era cu multe clase peste panaramele tinere cu care defilau bărbații din grupul lui Warren. Femei ca mine. Cu mare efort, mi-am reprimat reflexul de vomă.

– Înțeleg, a spus ea, dar putea la fel de bine să fie și o înjurătură, doar că era mult prea stilată pentru asta.

Punându-i o mână pe antebraț, am strâns-o tare până când m-a privit în ochi.

– Ba nu înţelegi, dar am să-ţi arăt.

Arătând ca o femeie cuprinsă de entuziasm, am băgat mâna sub mine şi am tras telefonul din buzunarul de la spate. Apoi am căutat poza pe care i-o trimisesem lui Ginelle săptămâna trecută.

– Cu astea te pui.

I-am întins telefonul. S-a uitat îndelung la poză.

– Femeile astea sunt destul de tinere să le fie fiice.

Şi-a dus la gură o mână uşor tremurândă.

– Unele poate chiar nepoate.

Am aprobat din cap.

– Da. De asta sunt eu aici.

I-a trecut o privire oripilată peste faţă.

– Nu... ăăă... nu pentru ceea ce-ţi imaginezi tu. Motivele lui chiar sunt altruiste.

Aici figura de „am eu faţă de proastă?" i-a accentuat graţia, odată cu ochii daţi peste cap.

– OK, e ciudat, dar înţeleg. Are nevoie de propria lui paraşută.

Mi-am mişcat mâinile prin aer, sugerând o siluetă.

– Să-l facă să pară că e unul de-al lor. Dar totul e pentru un scop nobil. Are proiectul ăsta pentru care are nevoie de sprijinul unor tipi cu bani şi al unor politicieni plicticoşi ca să poată duce medicamente şi vaccinuri în ţări din lumea a treia.

Probabil că a recunoscut ideea, pentru că a început să dea din cap aprobator şi s-a apropiat mai mult de mine.

– Să ştii că a adus vorba despre proiectul ăsta. Lucrează la el de ani de zile. Sincer, credeam că a renunţat.

A pufnit.

– Un alt lucru pe care-l face în memoria *ei*.

Felul în care a spus „memoria ei" mi s-a părut iritat şi aproape usturător. M-am uitat pe sub gene la ea.

– Cum adică în memoria ei?

În acel moment, Kathleen a răspuns într-un mod la care nu m-aş fi aşteptat. Şi-a dus paharul de vin la buze şi a gâlgâit lichidul roşu ca focul până când l-a terminat.

– Ketty Shipley.

– Cine-i Ketty Shipley? am întrebat eu, complet derutată.

– Soția decedată a lui Warren.

– O, *acea* Ketty Shipley, am spus eu.

Cu asta, am sorbit ultimele picături din pahar și am așteptat o clipă.

– Și de unde malițiozitatea asta?

Kathleen s-a frecat pe frunte și și-a desfăcut agrafa ascunsă. Spre marea mea surpriză, o coamă sălbatică de păr lung i-a căzut până mai jos de umeri în valuri mari, frumoase. A scuturat din cap și și-a trecut mâinile prin păr de câteva ori, scoțând un suspin.

– Nu-i vorba că nu mi-a plăcut de ea. O vreme, a fost prietena mea cea mai bună. E vorba că nu-mi place că e moartă de douăzeci și cinci de ani și Warren încă e îndrăgostit de ea. Nu poți să câștigi inima unui bărbat dacă ea încă aparține soției sale moarte.

I-au căzut umerii, iar eu am pus un braț pe al ei și am tras-o mai aproape.

– Serios, n-are cum să fie atât de rău.

– O, nu, a răspuns ea batjocoritor. Atunci crezi că fac din țânțar armăsar?

A sărit agitată din pat și a ieșit pe ușă. Am rămas acolo, complet năucită. Ce dracu' au țânțarii și armăsarii cu asta, de fapt? Jur că oamenii ăștia în vârstă spun cele mai trăsnite chestii.

Au trecut câteva minute și am început să mă gândesc că am jignit-o. Am derulat în minte conversația și, deși era în cel mai rău caz inconfortabilă, nu spusesem nimic nelalocul lui care să o facă să o rupă la fugă din cameră. Până să apuc să o iau de la început, ușa s-a deschis și a intrat împingând un cărucior cu mâncare. Genul acela pe care-l vezi când stai într-un hotel de lux și îți aduce majordomul cina.

– Ce-i asta? am întrebat-o și mai derutată.

Într-o secundă, era lângă pat.

– Vino. Hai să sărim pe ăsta.

A bătut cu palma în cărucior.

– Trebuie să-ți arăt ceva care o să-mi demonstreze teoria.

– Ce teorie?

Am sărit și ea m-a ajutat să mă așez pe cărucior. Apoi m-a împins pe hol, afară din cameră.

– Teoria că nu a trecut încă peste Ketty.

Am dat înapoi, ținându-mă strâns de cărucior.

– Dacă-ți spun că te cred, n-ai vrea să nu mă sperii de moarte târându-mi curul șontorog prin căsoaia asta direct într-o capcană mortală? Dacă împingi prea tare din greșeală, aș putea să zbor pe scări.

S-a oprit și m-a bătut ușor pe spate.

– Îl plimbam mereu pe Aaron cu ăsta prin toată casa. Îi plăcea la nebunie. Ești în siguranță. Nu-ți face probleme. În plus, suntem asigurați. O să ajungi să te aranjezi pe viață dacă ai vreun accident cât timp ești în serviciul familiei Shipley.

Asta nu m-a făcut să mă simt mai bine.

– Nu și dacă mor, am replicat eu.

– Liniștește-te, am ajuns.

S-a oprit în fața unei uși duble din capătul unui coridor foarte lung și a scos un mănunchi de chei din buzunarul șorțului. Când spun un mănunchi, mă refer la un inel cu atâtea chei că puteau să-i umple teșchereaua unui lăcătuș pe câteva decenii.

Cu o răsucire rapidă a mâinii, a descuiat și a deschis larg ambele uși. M-am lăsat să alunec jos din cărucior, sprijinindu-mă pe piciorul meu bun, și am intrat în vârful picioarelor în cameră. Pielea încă mă durea, dar vinul fusese de ajutor.

Când am ajuns în mijlocul camerei, m-am oprit și m-am uitat în jur. Camera era uriașă. Părea să ocupe întreaga parte laterală a conacului. Cred că avea aproape două sute de metri pătrați. Pe doi pereți lungi erau înșirate fotografii ale unei tinere femei cu părul negru și ochi albaștri, începând cam din adolescență și până pe la vreo treizeci de ani. M-am dus încet spre unul dintre pereți și am atins cu degetele câteva dintre fotografiile înrămate. Femeia semăna izbitor cu Aaron. În unele

fotografii, îl ținea în brațe pe Aaron, care nu părea să aibă mai mult de trei sau patru ani.

Uitându-mă prin restul camerei, am observat o măsuță de toaletă. O perie, un pieptăn, farduri, loțiuni și parfumuri, așezate ca și cum ar fi așteptat-o pe proprietara lor să ia loc și să se aranjeze pentru o seară în oraș. Mergând mai departe, într-o altă zonă era o cutie mare din sticlă. Cutia avea cam un metru optzeci în lungime și vreo șaizeci de centimetri în lățime. Înăuntru se găseau seturi incredibile de cercei, coliere, brățări, inele, genul care nu se găsește decât în magazinele foarte luxoase. Toate erau de cea mai bună calitate, în mod evident niște piese foarte scumpe care s-ar fi putut vinde cu zeci de mii de dolari, dacă nu și mai mult.

Mai departe erau cuiere întregi pline cu haine de damă. Nici una nu avea măcar un firicel de praf pe ea, cu toate că erau vechi de decenii, și erau agățate ca și cum ar fi fost gata de purtat de către posesoarea lor.

Mai multe lucruri umpleau pereții, cărți, nimicuri, fotografii și iar fotografii cu Aaron când era mic, toate lucrurile care ar fi făcut casa să fie un cămin erau înghesuite în camera asta.

– Ce e locul ăsta? am întrebat-o pe Kathleen, rămânând, practic, fără grai, pentru că șocul îmi blocase gâtul, iar cuvintele au ieșit șoptite și întretăiate.

Kathleen s-a sprijinit de măsuța de toaletă, trecându-și mâna peste peria cu mâner aurit.

– Exact ceea ce pare.

I-am răspuns pe un ton plin de sarcasm:

– Iisuse Hristoase! Arată ca un altar pentru o femeie moartă!

– Ketty Shipley continuă să trăiască deși e moartă de douăzeci și cinci de ani!

Capitolul 5

– Ce dracu' căutați voi două aici? a răsunat în spatele meu vocea mânioasă a lui Warren Shipley.

M-am întors spre el.

– Ăăă, îmi pare rău, domnule Shipley, a început Kathleen, dar am întrerupt-o.

Am ridicat din umeri, țopăind spre el.

– Îmi pare rău, Warren. Eram curioasă. Era singura ușă încuiată din toată casa. Acum știu de ce. Kathleen tocmai îmi spunea cât e de neelegant din partea mea să-ți invadez spațiul personal.

Lipindu-mi pe față un zâmbet în semn de scuză, am aruncat o privire spre Kathleen, apoi l-am bătut ușor pe piept pe Warren ca și cum nu consideram că ar fi mare brânză. Era. Uriașă, de fapt.

– Secretul tău e în siguranță cu mine, am adăugat, îndreptându-mă spre hol. A, și mă doare piciorul, așa că o să mă retrag.

Probabil că Warren trecuse peste șocul de a fi fost prins cu un altar închinat soției sale moarte și m-a oprit punându-mi o mână pe braț.

– Ce-ai pățit?

– Nimic.

Am ridicat piciorul. Lumina strălucea pe cerneala neagră.

– Mi-am făcut un tatuaj azi.

Se pare că tipul ăsta se șoca foarte ușor, pentru că a rămas fără aer și mi-a ridicat piciorul, binoclându-se la tatuajul meu. Începeam să obosesc să-l țin ridicat, când m-a luat în brațe ca pe o prințesă și m-a așezat din nou în cărucior.

– Ce convenabil că era exact aici căruciorul ăsta cu rotile, nu-i așa?

Sprâncenele lui groase s-au încruntat din nou.

– O, da, voiam să caut bucătăria și să-mi pregătesc ceva de mâncare, dar să încerc să sar într-un picior ținând o farfurie în mână ar fi un dezastru.

Am lovit căruciorul, încântată să aud zgomotul ca de gong.

– L-am găsit pe frumosul ăsta și *voilà*! M-am gândit că o să meargă de minune. În plus, pot să mă sprijin de el și să-l împing cu piciorul cel bun.

I-am aruncat cel mai grozav amestec de zâmbet cu botic.

– Aha, a mormăit el, foarte puțin convins.

Judecând după tonul lui, nu mi-a crezut minciunile, dar, pe moment, nu m-a întrerupt.

Totuși Kathleen nu avea chef de jocuri.

– Îmi pare rău, domnule Shipley. O duc pe Mia înapoi în camera ei să se odihnească.

– Te aștept înapoi în camera mea ca să putem discuta despre asta, Kitten[1].

Când nu mai putea să ne audă, mi-am lăsat capul pe spate și m-am uitat la ea de jos în sus în timp ce mă împingea de-a lungul coridoarelor.

– Kitten?

Buzele i s-au strâmbat într-un surâs fin.

– Nici o vorbă. Mă bagi în tot felul de belele.

Asta mi-a atras atenția.

– Eu! am spus pe un ton batjocoritor. Tu ești cea care a trebuit neapărat să-mi arate că nu a trecut peste soția lui moartă. Faptul că am fost prinse a fost numai vina ta. Am încercat să-ți salvez curul!

Kathleen a chicotit ușurel, vocea sunându-i ca niște clopoței.

– O, scumpa mea, dacă voiam să-mi salvez curul nu mai eram aici după treizeci de ani, nu crezi? Sunt pe deplin mulțumită de localizarea actuală a curului meu.

1. Pisicuță, dar și posibil nume de alint de la Kathleen (n. tr.).

Era o sugestie de nemulțumire în tonul ei. Altarul dovedea că, într-adevăr, el nu trecuse peste mama lui Aaron. Poate că unii oameni nu trec niciodată peste prima dragoste. Totuși, speram că nu e așa. Eu avusesem o primă dragoste de tot rahatul. Mă aruncasem de multe ori spectaculos în piscina cu rahat care era viața mea amoroasă. Speram că Dumnezeu avea să-și facă milă de mine și să-mi trimită bărbatul potrivit. Bărbatul care să dea totul la o parte și alături de care totul ar fi pur și simplu... ușor.

Telefonul a bâzâit în buzunarul de la spate, șocant de tare pe metalul căruciorului. Și eu, și Kathleen am sărit în sus de spaimă, apoi am râs de ridicolul situației. Fuseserăm prinse intrând într-un spațiu secret foarte dubios; era mă căra prin toată căsoaia aia într-un cărucior pentru alimente după ce eu îmi însemnasem pentru totdeauna trupul, iar acum ne speriam de lucruri care bâzâiau în noapte. Scena era comică. Fără îndoială că puteam să facem bani frumoși pe Broadway cu poanta asta.

Când am ajuns la ușa mea, i-am mulțumit lui Kathleen pentru plimbare, am țopăit în camera mea și am căzut pe pat, cu telefonul în mână.

Către Mia Saunders
De la Wes Channing
Te-am visat azi-noapte. Eram iarăși în piscina mea. Cerul era doar întuneric și stele strălucitoare. Tu erai întinsă, cu picioarele desfăcute, iar gura mea îți făcea lucrul acela pe care-l adori. Îți mai aduci aminte? Îți mai aduci aminte cât de ușor puteam să te fac să te topești? Să te fac să termini cu gura. Doamne, ce dor îmi e de asta. De gustul tău pe limba mea. Miere pură. Spune-mi, te gândești la mine în clipa asta?

Către Wes Channing
De la Mia Saunders
Da.

Către Mia Saunders
De la Wes Channing
Dovedește-mi-o. Arată-mi.

Măiculița tuturor tipilor sexy! Am citit de cel puțin cinci ori cuvintele lui Wes. Suficient cât să simt un zvâcnet, de parcă trupul meu s-ar fi copt dinspre interior spre exterior. Voia să-i arăt. Nu mai făcusem sex prin mesaje până acum. Ideea merita luată în considerare. Eu eram excitată și era evident că și el. Nu avea cum să strice, nu? Vocea aceea mititică din capul meu care spunea că asta n-ar face decât să complice lucrurile îmi ciocănea în subconștient ca o ciocănitoare într-un trunchi de copac.

Toc, toc, toc, toc, toc... toc.

Ca o idioată ce eram, am scos un pistol mental cu bile și am împușcat-o pe ciocănitoarea aia exact unde se cocoțase și am scăpat de toate hainele în afară de sutien și chiloți. Un set roz foarte sexy cu margini din dantelă în zigzag. Avea să-și piardă mințile văzând ținuta asta. Ținând telefonul la bărbie, mi-am încrucișat picioarele, având grijă să arate natural și totuși sexy în lumina slabă, și am făcut o fotografie.

Către Wes Channing
De la Mia Saunders
Ce zici de asta?

I-am trimis fotografia și am început să-mi mângâi coapsele cu vârfurile degetelor, mișcându-le în sus și în jos pe picioare și mai sus. Când am ajuns la sâni, i-am cuprins în palme și i-am strâns mai brutal decât o făceam în mod normal, dar îmi imaginam cum ar face-o Wes. El nu se mai sătura de trupul meu și adesea, când era nebun de dorință, se agăța de mine de parcă aș fi fost ultima femeie de pe Pământ. Cu brutalitate și hotărâre masculină. Adoram clipele acelea. Mă făceau să mă simt dorită, ca și cum nimic pe lume n-ar fi putut interveni între noi.

Telefonul a ţiuit şi m-am chinuit să-l ridic. O, Doamne sfinte şi toate lucrurile frumoase, bune şi delicioase de pe lume.

Către Mia Saunders
De la Wes Channing
Acum mi s-a sculat.

Fotografia ataşată o imita pe a mea, numai că el era într-un şort de înot delicios de umflat. I se vedeau toţi muşchii abdominali şi, în clipa aceea, aş fi dat orice să-mi pot trece limba peste fiecare ridicătură de muşchi, în special pe adaosul foarte mare care-i umfla pantalonii.

Umezeala mi-a inundat interiorul coapselor. Panglici de căldură şi dorinţă îmi treceau nebuneşte prin membre. Mi-am frecat coapsele una de alta, încercând să eliberez din tensiune, dar frecarea nu a făcut decât să sporească nevoia.

Către Wes Channing
De la Mia Saunders
Mi-aş dori să fii aici. Aş avea grijă de problema aia mare pe care o ai.

Către Mia Saunders
De la Wes Channing
Chiar aşa? Se pare că va trebui să ne folosim imaginaţia. Începând cu mâinile tale. Trage în jos cupele sutienului şi atinge-ţi sânii. Doamne, sunt sexy şi moi. Aminteşte-ţi ce simţeai când trăgeam în jos materialul şi-i ridicam pe rând la gură. Cum te muşcam doar atât cât să te zvârcoleşti. Ciupeşte sfârcurile alea roz şi minunate pentru mine. Umezeşte-ţi vârfurile degetelor şi începe încet, apoi mai tare, aşa cum aş face eu.

Maică-măiculiţa mea! Tipul era la patru mii de kilometri distanţă şi avea puterea să mă facă să termin cu un simplu mesaj. Pierdută în aburii dorinţei pe care numai Wes mi-o putea

stârni de la o asemenea distanță, am tras în jos materialul sutienului. Sânii mei erau plini, grei și gata să fie venerați. Lingându-mi vârfurile degetelor, am închis ochii și am început să le răsucesc în jurul sfârcurilor întărite. Apoi, cum mi-a spus el, am apucat cu degetul mare și cu arătătorul și am tras, alungindu-le înainte de a ciupi țesutul. Am țipat din cauza senzației intense care mi-a străbătut pieptul și s-a instalat între picioarele mele. Materialul chiloților mei era ud leoarcă, iar păsărica mi se strângea în jurul a nimic în afară de aer, simțindu-se goală și voind să fie umplută.

A venit un alt mesaj.

Către Mia Saunders
De la Wes Channing
Ești udă, iubito? Zvâcnești, ești gata să fii fututā tare?

Degetele mele bâjbâiau și respirația îmi ieșea gâfâită în timp ce i-am răspuns.

Către Wes Channing
De la Mia Saunders
Asta-i tortură.

Către Mia Saunders
De la Wes Channing
Știu, iubito, dar fă cum îți spun eu. Lasă-ți mâinile să coboare spre talia ta subțire. Răsucește-ți un deget în jurul buricului și gâdilă pielea așa cum făceam eu. Ți-aduci aminte? Sigur că ți-aduci aminte. Strecoară mâna acolo unde ți-e cel mai dor de mine, dar nu intra încă în bucățica aceea de rai. Joacă-te cu clitorisul tău mic și fierbinte. Pun pariu că e tare ca stânca pentru mine. Carne încordată, mică, rotundă. Dacă aș fi acolo, te-aș linge până ai termina. Mi-aș răsuci limba în jurul năsturașului fierbinte și aș suge cu atâta putere că ți-ai strânge picioarele în jurul capului meu, făcându-mă prizonier, ținându-mă acolo. Joacă-te cu tine acum.

S-a terminat. Complet pierdută în fantezie, am făcut exact ce mi-a spus el. Mi-am gâdilat stomacul, strecurând un deget umed în buric, aşa cum făcea el pe drumul spre ceea ce numea rai. Respiraţia mi-era chinuită, ieşea în mici gâfâieli. Îmi simţeam şuviţele de păr atingându-mi sfârcurile înfiorate, ieşite în afară, vibrând de dorinţa de a fi atinse, supte şi muşcate. Încet, mi-am lăsat mâna să alunece pe sub dantela care îmi acoperea sexul. Udă. Picura practic. Numai Wes era capabil să-mi facă asta. Numai cuvintele dintr-un mesaj m-au transformat într-un creuzet de nevoie pură. De nevoia ca el să mă atingă. Să mă guste. Să facă dragoste cu mine.

M-am jucat cu clitorisul, făcând cum mi-a spus el. Șfichiuind micul năsturaş aşa cum făcea Wes înainte de a se apuca de treabă.

A mai venit un mesaj.

Către Mia Saunders
De la Wes Channing
Îmi imaginez gustul tău şi mi-o frec gândindu-mă la tine, la păsărica ta. Pizda ta e caldă, primitoare şi suculentă ca o piersică din copac. Aminteşte-ţi cum aş acoperi cât aş putea de mult din păsărica aia dulce cu gura mea şi cum te-aş suge...

Vai, să-mi fut una! Cuvintele lui au aprins un foc atât de puternic, încât mă ardea de la patru mii de kilometri. Am continuat să citesc în timp ce îmi ciupeam clitorisul, trăgeam de el şi îmi legănam şoldurile înainte şi înapoi.

Către Mia Saunders
De la Wes Channing
Te-aş suge atât de tare că ai începe să ţipi. Iar când ai termina, aş lua-o de la capăt. Când aş termina cu tine, pizda ta ar plânge să fie umplută. Aşa e şi acum? E gata pentru scula mea? Pun pariu că da. Ştiu eu păsărica aia lacomă. Vrea să fie plină ochi cu o sculă tare. Nu te sfii. Bagă două degete cu putere, iubito. Prefă-te că sunt eu şi că mă înfig în tine pentru prima oară.

Nu mă puteam opri. Parcă eram o marionetă, iar el, păpușarul. Mi-am înfipt adânc două degete, exact așa cum mă instruise, și am scos un țipăt simțind senzația de durere a intruziunii rapide. Durerea nu a durat decât o secundă. A fost de-ajuns să-mi păcălesc mintea să-și imagineze că m-a penetrat el, numai că cele două degete păleau în comparație cu dotarea lui Wes. Pentru moment, trebuia să fie de ajuns.

Către Mia Saunders
De la Wes Channing
Îți place cu degetele, iubito? Nu-i la fel de bine cum ar fi dacă m-ai avea pe mine acolo. Acum bagă și scoate degetele. Cu mâna cealaltă, apucă de clitorisul ăla mic pe care-mi place să-l mușc. Fute-te până termini. Termină pentru mine, iubito.

Nu aveam cum să rezist. Degetele mi se mișcau pe pilot automat, în timp ce mintea mea folosea imaginile sugerate de el. Am simțit furnicături prin toată pielea, în timp ce o boare fină de transpirație ieșea la suprafață. Fiecare por în parte gâfâia de intensitatea plăcerii ce-mi trecea prin tot sistemul. Căldura a crescut până când plăcerea s-a adunat jos, ieșind în spirală din centru până când n-am mai văzut decât scânteieri de lumini multicolore prin pleoapele închise. Când orgasmul a pus stăpânire pe mine, ghearele lui mi-au zgâriat și mi-au sfâșiat terminațiile nervoase până când am atins culmea euforiei și eliberarea a explodat în mine.

Către Mia Saunders
De la Wes Channing
Ai adormit?

Am început să râd citind ultimul mesaj al lui Wes.
Către Wes Channing
De la Mia Saunders
Îmi pare rău. M-ai cam luat la o tură solo.

Către Mia Saunders
De la Wes Channing
Am fost acolo, cu tine, iubito. Nu ai fost singură. Am terminat tare imaginându-mi cum te atingi gândindu-te la mine, mai tare ca oricând de la Chicago până acum.

Și asta a fost de ajuns ca să facă să pocnească bula imaculată de fericire pe care o crease pentru mine.

Chicago.

Atunci am fost ultima oară împreună fizic. Acum trei luni. De atunci, eu i-am făcut o invitație la sex lui Alec și am petrecut o lună cu Tai. În tot acest timp, el a fost cu actrița fierbinte pe care revistele despre celebrități o numeau cea mai frumoasă femeie în viață pe anul acesta. Iar Wes al meu i-o trăgea. În mod regulat. Era doar o chestiune de timp până când avea să-mi dea papucii. Poate că ar fi trebuit să simplific lucrurile pentru el. Să renunț eu la el.

Ca să fiu sinceră cu mine însămi, nu știu dacă l-aș putea scoate de tot pe Wes din viața mea. Sunt prea multe la mijloc. Lucruri rămase nespuse și nefăcute, pe deasupra și greutatea unei promisiuni de mai mult. O promisiune pe care nu știu dacă și-o va putea ține vreunul dintre noi pentru încă șase luni. Pentru cât de puțin timp am petrecut cu el, mi se pare că sunt ani de istorie între noi.

N-am putut s-o fac printr-un mesaj. Am tras aer adânc în piept, am oftat și am apăsat pe butonul de apelare de pe telefon.

Wes a răspuns cu o voce somnoroasă.

– Salutare, frumoaso, am crezut că o să eviți ceea ce s-a întâmplat între noi pentru vreo săptămână, două.

A chicotit, iar sunetul sexy s-a dus direct în direcția libidoului meu supraîncărcat. La dracu', tot ce are omul ăsta de făcut este să respire și încep să-l doresc cu o ardoare de neegalat cu oricine altcineva.

– Wes, trebuie să discutăm despre asta. Ce ne facem noi unul altuia...

Am lăsat fraza neterminată să atârne greu între noi.

El a oftat adânc, un zgomot ca un mormăit. Mi-a amintit de vremurile când mă puteam întinde la pieptul lui gol ca să-i ascult bătăile inimii și sunetul respirației intrându-i și ieșindu-i din plămâni. Unul dintre cele mai plăcute locuri de pe pământ era acesta, să mă pierd în brațele lui. Măcar dacă și restul vieții putea fi la fel de mângâietor.

– Hai să nu facem din asta mai mult decât e de fapt. Doi oameni care simt o afecțiune reciprocă unul pentru celălalt și care își fac un pic plăcerile.

Am pufnit.

– Deci așa vrei să joci?

– Nu joc nimic. Nu s-a schimbat nimic. Tu îmi cunoști poziția, eu o cunosc pe a ta. Asta nu înseamnă că nu ne putem întâlni la mijloc din când în când ca să ne amintim cât de bine poate să fie.

Tipul avea dreptate.

– Sunt atât de obosită.

– Care-i necazul, iubito?

Wes avea stilul de a mă alina și de a mă face să mă simt satisfăcută. Mă făcea să cred că treaba asta dintre noi ar putea chiar să funcționeze. Deocamdată, trebuia să am încredere în el și în asta.

– Washingtonul e plin de târfe materialiste și de boșorogi plicticoși cu prea mulți bani și mult prea multă putere.

A râs în hohote.

– Adevăr grăiești. Și care-i problema? Tipul la care ești vrea să fii mai mult decât o simplă damă de companie?

Am clătinat din cap că nu și am scos un sunet ce imita voma, la care a răspuns cu un alt hohot de râs. Adoram fiecare clipă. Fără ca măcar să se străduiască, făcea atmosfera mai lejeră.

– Warren e un tip de treabă. Nu e interesat de mine în sensul ăla.

Wes a râs batjocoritor.

– Mi se pare foarte greu de crezut.

– Nu sunt genul lui.

– Mia, iubita mea, tu ești genul *oricărui bărbat.*

Am dat ochii peste cap și mi-am răsucit o șuviță de păr, cercetându-mi tatuajul în timp ce mă gândeam la ce a spus.

– În fine. Faptul că mă aflu aici e ciudat. Nu prea știu sigur care-i locul meu.

– Cum așa?

– Ei bine, m-a angajat să fiu piesa arătoasă de la brațul lui, ca să fie și el la fel ca restul tipilor în vârstă. Toți au câte o tinerică atârnată de ei. Dar el are o femeie acasă cu care e împreună de ani de zile și pe care o ține ascunsă.

– Cum? Asta chiar e ciudat. De ce crezi că e așa?

Am ridicat din umeri.

– Habar n-am.

Imaginea altarului mi-a fulgerat prin minte.

– Nu sunt sigură că a trecut peste soția lui moartă. Dar e moartă de douăzeci și cinci de ani. E ciudat. Și o are pe intendenta asta cu care are o relație secretă de câțiva ani, dar o ține ascunsă. Nu știu, bănuiesc că faptul că tratează o femeie ca pe un mic secret murdar nu prea-mi place.

– Nici mie. Te gândești că poate ai putea să-l faci să-și conștientizeze greșeala?

– Probabil că ar fi mai distractiv decât să stau toată ziua în căsoaia asta cu nimic mai bun de făcut decât să o șterg spontan ca să-mi fac un tatuaj.

Wes a rămas tăcut atât de mult timp că a trebuit să mă uit la ecranul telefonului să mă conving că nu s-a închis sau că nu s-a întrerupt convorbirea.

– Wes?

– Îmi pare rău, iubito, mi te imaginam cu un tatuaj. La dracu', mi s-a sculat iar.

Am rânjit.

– Poate putem rezolva cumva.

– A, da?

– Da. Închide ochii și imaginează-ți că te sărut, coborând încet spre pieptul tău...

Capitolul 6

– Scumpo, tu stai la palavre cu celelalte doamne, în timp ce eu discut afaceri cu bărbații, mi-a spus Warren lăsându-mă la o masă cu alte șapte femei.

Erau îmbrăcate asemănător. Rochii scurte și strâmte, păr lung și bogat și o grămadă de bijuterii strălucitoare la urechi, în jurul gâtului, la încheieturi și pe degete. Erau niște femei întreținute și n-aveau nici o jenă să se fălească cu asta.

Le-am făcut stânjenită cu mâna.

– Bună, eu sunt Mia.

Toate în afară de una mi-au aruncat pumnale din priviri.

– Bună, eu sunt Christine Benoit, singura măritată de aici. Restul fetelor sunt cam afurisite. Nu le place să împartă lumina reflectoarelor, nu-i așa, doamnelor?

Și-a țuguiat buzele și a surâs batjocoritor, apoi mi-a întins mâna și aproape că m-a orbit cu dimensiunile diamantului de pe inelul ei de logodnă.

– Mamă, ce pietroi! am exclamat eu apucând-o de mână, complet lipsită de grație sau tact.

Nu mai văzusem până atunci un diamant nici pe departe la fel de mare. Fața i s-a luminat și a rămas cu mâna sus.

– Știu, nu-i așa? *Tăticul* meu are mare grijă de mine. Cinci carate peste alte cinci care o înconjoară pe prințesa mea.

A arătat spre diamantul tăiat în formă de pătrat, orbindu-mă. Aveam nevoie de ochelari de soare să mă uit la chestia aia; razele pe care le arunca se întindeau atât de mult că li se putea atribui propriul cod poștal.

– Mai tacă-ți gura, Christine. Doar pentru că bătrânul Benoit s-a hotărât în sfârșit să-ți pună un inel pe deget nu înseamnă că trebuie să ne oftici pe noi.

M-am uitat la bruneta încruntată. Inelarul ei era, deloc surprinzător, lipsit de bijuterii uriaşe. Bănuiesc că atitudinea ei nu avea nimic de-a face cu asta. Mi-am dat subtil ochii peste cap, prefăcându-mă că mai admir o dată inelul.

– E frumos, Christine. Ai spus că ești căsătorită cu domnul Benoit? Sunteţi în vizită din Canada, nu-i așa?

Alarma a început să-mi sune în cap.

Ding! Ding! Ding!

Benoit era unul dintre numele cu care voia să discute Warren. Pare-se că omul deţinea vapoare pe toată coasta răsăriteană a Canadei. Un port din Yarmouth se afla în Golful Maine, în sud-vestul insulei Nova Scotia. Era poziţia perfectă pentru a transporta mărfurile din Canada în Marea Britanie, unde aveau să fie încărcate pe cargoboturi care mergeau tocmai până în Mali, una dintre cele mai sărace ţări din Africa. Am ştiut că momentul acesta nu era predestinat. Ocazia de a ajuta m-a lovit direct în moalele capului în forma unui inel cu diamant de zece carate de pe degetul unei blonde minione.

Christine a deschis larg gura cu buze mărite pe cale chirurgicală.

– Da, suntem din Canada! Frances al meu e aici cu afaceri. Am văzut că tu eşti cu domnul Shipley.

M-a împuns în umăr.

– Probabil că e cel mai chipeş dintre toţi bărbaţii de aici... în afară de soţul meu.

A făcut un gest spre un bărbat care nu putea avea mai mult de un metru şaptezeci, şi asta într-o zi bună. Slavă Domnului că era minionă. Pe tocurile mele, l-aş face pe tip să pară un pitic. Avea o mustaţă căruntă şi păr des, cărunt. Măcar avea păr. Proporţia de bărbaţi cu păr era cam de 50% în acest grup. Am întors capul şi m-am uitat la domnul Benoit, apoi din nou la femeia care era cu cel puţin treizeci şi cinci de ani mai tânără ca el.

– Dacă nu te deranjează întrebarea, câţi ani are soţul tău?

Ochii i-au sclipit la fel de tare ca diamantul. Nici urmă de probleme cu întrebarea mea pe faţa ei drăguţă.

– Împlineşte şaizeci şi şase anul ăsta.

– Şi tu?

– Eu am douăzeci şi cinci.

Am analizat informaţia sorbind din paharul plin de şampanie pe care-l apucasem înainte să mă arunce Warren la lupi.

– Şi nu te deranjează o diferenţă de vârstă de patruzeci şi unu de ani?

A făcut un semn indiferent din mână.

– Nici vorbă. E atât de bun cu mine. M-a cules practic de pe străzi, mi-a găsit o locuinţă, m-a ajutat să termin liceul şi apoi m-a trimis la facultate. Acum am o diplomă de licenţă şi lucrez la Benoit Shipping Inc., la sediul nostru.

Am dat din cap aprobator, nu foarte surprinsă de povestea ei.

– Mă ocup de toate campaniile noi de marketing. Avem acelaşi birou, ne jucăm un pic de-a mama şi de-a tata când suntem stresaţi şi apoi ne întoarcem la treabă.

De-a mama şi de-a tata.

– Ai spus că vă jucaţi de-a mama şi de-a tata?

A dat din cap că da, fără să-i pese de cine mai auzea conversaţia noastră. Expresia „o carte deschisă" i se potrivea perfect.

– Da, când obosim, ne plictisim sau, ştii şi tu, vrem doar să ne futem, mă aşază pe biroul meu sau pe al lui şi mă fute de mă rupe. E incredibil de bun şi mă face să termin mai tare decât orice alt partener am avut până acum. Cred că e aşa pentru că... hm, ştii tu, ia pastile de-alea albastre. O are tare tot timpul. Sunt fericită să-i pot fi de folos. Şi vrei să-ţi spun un secret?

Făptura aia drăgălaşă era luminată de energie şi entuziasm. Un secret. De la femeia care se fute cu un bărbat suficient de bătrân să-i fie bunic, care foloseşte expresia „de-a mama şi de-a tata" şi are o viaţă sexuală ridicol de activă cu un boşorog... Da, da, cred că vreau să-i cunosc secretele. Sunt convinsă că o să mă dea pe spate.

Christine s-a aplecat mai aproape de urechea mea.

– Sunt însărcinată cu primul nostru copil.

Știți faza aia din desene animate când Yosemite Sam sare în aer și îi iese fum prin urechi? Am simțit că mi s-a întâmplat și mie același lucru când am auzit că e gravidă cu un tip care are de trei ori vârsta ei. A început cu o senzație de bâzâit și nevoia de a mă așeza. După ce am făcut-o, mi-a pipăit fruntea.

– Ai un pic de temperatură, Mia, mi-a spus ea, părând foarte îngrijorată de starea mea de sănătate.

– Poate mă conduci până la toaletă și mai vorbim acolo.

Trebuia să o prind singură pe bunăciunea asta. Soțul ei era proprietarul companiei navale de care avea nevoie Warren ca să-și transporte bunurile în Marea Britanie. Am luat asupra mea să fac acest lucru posibil. Dacă era de folos să mă împrietenesc cu soția gravidă, eram dispusă să mă sacrific. În plus, era chiar simpatică – deși cam nechibzuită.

* * *

– Așa că, vezi tu, vaccinurile și medicamentele vor salva nenumărate vieți.

Christine a oftat, ducându-și mâna la stomacul încă plat.

– Doamne! Trebuie să ajutăm! a spus ea cu convingere.

Am aprobat din cap.

– Ei bine, poate poți să pui o vorbă pentru Warren la Frances? am sugerat eu, gândindu-mă că e cea mai bună cale.

A dat din cap că nu.

– O, nu, am să fac mai mult decât atât.

A scos un telefon din poșetă, a apăsat pe câteva butoane, apoi l-a dus la ureche.

– Franny, iepurașule, a chicotit ea. Sigur că sunt mereu gata pentru scula ta mare, iubitule, știi prea bine.

Gândul la bătrânul acela pompând în ea mi-a lăsat un gust amar în gură, cam ca acela care-ți rămâne după ce vomiți.

– Da, știu, iepurașule, și eu o vreau tare. Foarte tare. Atât de tare să-mi clănțăne dinții, dar vreau să stau de vorbă cu tine despre o chestie.

Am așteptat cât timp ea i-a împărtășit cam tot ce-i spusesem despre proiectul lui Warren și despre cum puteau să ajute.

– Da, iepuraşule, facem din asta contribuţia noastră caritabilă de anul ăsta şi pot chiar să pun la cale şi o campanie despre lucrurile bune pe care le facem împreună cu Shipley Inc.

A mai adăugat nişte „aha" şi „mmm", apoi s-a întors într-o parte. Şi-a dus mâna în jos de la gât până la un sân, pe care l-a cuprins cu îndrăzneală în palmă.

– Da, vor să fie strânşi. Numai gândul că mă futi aici, acum, mă face aşa de dornică. Poţi să vii să mă lingi? Bebeluşul ăsta mă face atât de pofticioasă. Ştiu că m-ai futut deja de două ori azi – a gemut şi a oftat –, dar acum am nevoie de gura ta.

Sărea efectiv în sus şi bătea din palme.

– OK, Franny, mă găseşti în toaleta femeilor, umedă şi pregătită. Să nu mă laşi să aştept, că încep să mă joc fără tine.

Apoi a închis telefonul. Pieptul i se umfla.

– O să facem cu siguranţă transporturile pentru familia Shipley.

Îmi venea să sar în sus şi să sărbătoresc, dar ea a început să se tragă de sâni cu neruşinare.

– Îţi place s-o faci în trei? m-a întrebat zăpăcită. Franny adoră când mai băgăm în joc pe câte o prietenă a mea. Ne fute bine pe amândouă, dar nu mă deranjează să împart atât timp cât nu se întâmplă în patul nostru conjugal. Acela e doar pentru noi doi.

Am închis şi am deschis gura ca şi cum nu reuşeam să-mi recapăt suflul. Chiar nu puteam să respir. Mi se amestecau imagini în minte în timp ce încercam să procesez ce spusese. Christine îmi propusese o partidă de sex în trei cu soţul ei. Cu soţul ei bătrân ca un tataie, în toaleta femeilor. Am clătinat din cap că nu.

– Ăăă, nu, dar sunt foarte entuziasmată să mă duc să-i spun... ăăă... tăticului meu despre implicarea companiei Benoit.

– Super.

Şi, cu asta, şi-a agăţat degetele de bretelele rochiei şi aşa minuscule şi a lăsat-o să cadă la podea, rămânând numai într-un chiloţel roşu. Nimic altceva decât chiloţelul! Cum paştele

mă-sii? M-am întors ca să-i ofer un pic de intimitate exact în clipa în care a intrat bătrânul Frances Benoit.

– Ai început fără mine, dulceață? a întrebat el măsurându-și cu privirea soția aproape goală și apoi pe mine.

– Abia aștept. Dă-mi scula ta, tăticule, vreau să ți-o sug cât mă sugi tu pe mine.

– Fată, ce ți-am spus eu despre dezbrăcatul în public, a certat-o el, cu toate că nu părea chiar atât de supărat. Am să-ți suspend alocația pentru fapta asta.

Ea a scos un geamăt.

– Dar nu pot să mă abțin. Am nevoie de tine.

Era cu siguranță momentul s-o tai de acolo.

– Ăăă... eu mă duc să-l caut pe... ăăă... Warren al meu, am spus eu, nefiind în stare să-i spun tăticul încă o dată.

Îmi făcea pur și simplu greață.

Abia ajunsesem în pragul ușii de la toaletă că am auzit-o pe Christine gâfâind și gemând.

– O să te călăresc atât de tare. Te iubesc, Franny, te iubesc. Ador să te fut.

– Urcă-te, dulceață. Așa, fute-mă până termini suficient de tare să-ți ajungă până diseară. Doamne, sarcina asta o să mă ucidă, l-am auzit spunând pe soțul ei cu accentul lui canadian pronunțat.

Dacă eram în locul lui, mi-aș fi făcut cu siguranță griji în privința sănătății. Avea vârsta potrivită pentru un infarct și, dacă înghițea pastilele alea albastre cu alcool și tone de sex brutal cu o fată de douăzeci și cinci de ani, cu siguranță avea de ce să-și facă probleme.

Când am ieșit de la baie, mă aștepta Warren. Avea o privire îngrijorată când l-am apucat de încheietură.

– Hai să plecăm cât mai departe de aici.

– De ce? Frances a zis că vrea să discute cu mine despre folosirea vapoarelor lui pentru transportul care trebuie să ajungă în Mali.

– Știu, am aranjat totul cu nevastă-sa. Dar nu sunt disponibili acum și, dacă intri acolo, o să te invite să iei parte la jocurile lor sexuale în public, l-am prevenit eu.

A bătut în retragere.

– Am înțeles. Atunci, ar trebui să-i așteptăm la bar. Poți să-mi povestești tot ce s-a discutat. Mergem?

M-a luat de braț ca un gentleman perfect. În mod evident, ca un bunic care-și ia de braț nepoata, nu bucățica sexy. Un tip rafinat. Măcar m-am ales cu cel bun. Deși nici Frances nu era nici pe jumătate rău, odată ce treceam peste faptul că s-a însurat și a lăsat gravidă o femeie de trei ori mai tânără ca el. Tremuram, iar Warren s-a oprit, și-a scos sacoul și mi l-a pus pe umeri.

– Mulțumesc.

– Cu plăcere. Acum spune-mi ce s-a întâmplat.

* * *

Se pare că reușita în privința navelor canadiene era o parte extrem de importantă în lansarea proiectului lui Warren. Am stat împreună la bar la evenimentul sofisticat și am băut pahar după pahar de whisky din cel mai scump. Chiar și Christine a stat cu noi, sorbind din băuturi fără alcool și distrându-se de minune. Bănuiesc că, odată ce-și potolea pofta de sex, chiar devenea foarte amuzantă.

La aproape două noaptea, James, șoferul, a trebuit să ne susțină și pe mine, și pe Warren în timp ce urcam scările din piatră lălăind o variantă ridicolă a cântecului *I'm Henry the Eighth, I Am* atât de tare că am fost amândoi șocați când s-a aprins lumina pe holul de la intrare. Kathleen stătea sprijinită de o balustradă, cu brațele încrucișate la piept și buzele strânse.

– Ați avut o noapte bună? a întrebat ea pe un ton imposibil de descifrat.

Warren s-a dus spre ea cu viteza unui bărbat având jumătatea vârstei lui. A luat-o în brațe, apoi i-a desfăcut larg brațele și a început să danseze cu ea. O legăna dintr-o parte în alta, o lăsa în jos. Am început să mă legăn și să bat din palme, apoi m-am

agățat de James, căruia i-a fost milă de mine și m-a învârtit prin hol odată cu Warren și Kathleen. Am dansat un pic toți patru, apoi partenerii noștri de dans ne-au condus sus pe scări.

– Stai așa, frate. Warren... amice... să nu uiți să-i spui lui Kathleen ce-am obținut.

El a râs, iar eu m-am prăbușit peste James. Fără alte comentarii, m-a luat în brațe ca un pompier, trupul meu fiind deja greoi. L-am plesnit peste fundul surprinzător de ferm.

– Mișto! am spus, apoi mi-am amintit că mai am ceva de adăugat. Stai...

L-am plesnit din nou peste fund, iar el s-a oprit din râs și a încercat să-mi țină mâinile.

– ...Și să-i spui ce sex scârbos au făcut în baie!

Warren a început să hohotească atât de tare că s-a așezat direct pe podea. Voiam să mă duc să-l ajut, dar eram deja și eu cu fundul în sus.

– Kathy, scumpo, n-ai să ghicești ce au făcut bătrânul Benoit și nerușinata lui de nevestică.

Ea l-a bătut ușor pe umăr.

– Sunt convinsă că o să-mi povestești totul, dar mai întâi trebuie să te ducem în pat.

– Tu știi că eu nu te-aș împărți niciodată, nu? i-a spus el pe un ton serios, iar James a pornit din nou.

L-am plesnit încă o dată tare peste fund, iar de data asta s-a răzbunat, plesnindu-mă și el pe mine.

– Ai de gând să stai liniștită? Ești destul de grea și așa!

M-am ridicat, încercând să mă uit la fața lui.

– Mă faci grasă?

– N-aș putea să spun asta. Dar când ești beată moartă nu ești chiar ușoară ca o pană, m-a luat el peste picior.

Mi-a ieșit de pe buze un amestec de geamăt și scâncet de copil.

– Dar tocmai ajungeau la partea cea mai tare. El îi spunea că o iubește.

James a clătinat din cap și m-a ținut strâns. Timpul a părut să zboare cât m-a dus în camera mea mai repede decât

aş fi crezut că e posibil. La beţie nu prea am talent să estimez timpul.

– Toată lumea ştie că o iubeşte pe doamna Kathleen. O iubeşte de ani de zile.

– Dar altarul? l-am contrazis eu, cu buzele atârnând înmuiate de alcool.

– N-a ştiut ce să facă cu lucrurile lui Ketty. S-a gândit că poate Aaron o să aibă nevastă şi copii şi o să vrea ceva de acolo. În plus, n-a vrut să-l facă să sufere pe fiul lui. E mai sentimental decât lasă să se vadă.

James a pufnit, părând aproape iritat. Totuşi, informaţia schimba multe. James m-a trântit pe pat. S-a dus la comodă și a scos de acolo un top şi pantalonii de pijama şi le-a aruncat pe pat.

– Uite-ţi hainele de noapte. Spune-mi, te rog, că n-ai nevoie de ajutor.

I-am zâmbit sexy.

– Nu te oferi?

Am strâmbat din nou din buze, whiskyul mă face proastă.

– La naiba, nu! Nevastă-mea mi-ar smulge fâşii de piele de pe cur și le-ar da la câini. După ce fraţii ei mi-ar rupe fiecare oscior din corp, a râs el.

– Vai, ce drăguţ, ai o soţie? l-am întrebat eu şi m-am ghemuit pe pernă.

– Da, am o soţie, una foarte rea, care mă zăpăcește. Nu i-aş fi niciodată necredincios.

James mi-a desfăcut cataramele şi mi-a scos pantofii.

– Mișto tatuaj, apropo. Bine că nu s-au frecat pantofii de el. Pare aproape vindecat.

– Asta-i bine, am spus eu, referindu-mă la nevasta lui, nu la tatuaj.

Apoi, ca orice gagică beată care şi-a pierdut minţile, i-am împărtăşit informaţii personale pe care nu le-aş fi menţionat în condiţii normale.

– Ştii, am şi eu un Wes.

M-am gândit la partida de sex prin mesaje de la începutul săptămânii şi m-am înfierbântat din nou.

– Ai un Wes, a repetat el, cu un ton amuzat. Bănuiesc că e vorba de un bărbat.

A spus-o râzând, întinzându-mi hainele de noapte pe care le așezase pe pat. Sau mai degrabă plesnindu-mă cu ele peste față.

– Nu e chiar al meu, dar e mai mult al meu decât al oricui.

– Înţeleg. Pare complicat.

Frate, nu ştia nici jumătate.

Într-un târziu, m-a ajutat să mă ridic.

– Cred că o să vomit.

A mormăit ceva și m-a ajutat să ajung la toaletă, unde mi-am petrecut tot restul nopţii vomitând violent. La un moment dat, James a plecat și a venit Kathleen. Ca o plantă de aloe peste o arsură, mi-a pus o cârpă rece pe ceafă şi m-a alinat cu cuvinte blânde și mângâieri ușoare pe păr și pe spate. Mă dureau genunchii aşezaţi parcă de ore întregi pe gresie. Nu aveam nici noţiunea timpului, nici a spaţiului. Tot ce ştiam era că mă simţeam oribil.

Când s-a făcut dimineaţă, aveam o mahmureală cât Texasul. Capotul îmi atârna pe umeri, gata să cadă, și nici că-mi păsa. Părea că un constructor lovește cu pickhammerul în craniul meu la fiecare pas. Am ajuns la masa din sufragerie şi am descoperit că nici Warren nu arăta mai grozav. Pentru prima oară, era îmbrăcat într-o pijama bărbătească din satin, și nu în costum. Dacă aş fi fost în starea mea normală, aş fi făcut o glumă, dar umorul şi spiritul mă părăsiseră de tot la ultimul acces de convulsii.

– Arăţi ca naiba, i-am spus uitându-mă la el cu un ochi.

Celălalt avea un cui ascuţit care îi străpungea corneea ori de câte ori îl atingea lumina. Era cel mai bine să-l ţin închis. Warren m-a privit cu ochii injectaţi de sus până jos, de la pijamaua mototolită până în vârful cuibului de şobolani pe care îl consideram odinioară un păr minunat. Nu şi acum. Acum nu puteam nici să trec un pieptăn prin el. Când am încercat, am simţit ca şi cum nişte mici spiriduşi ai părului trăgeau fiecare de câte o şuviţă ca să mi le smulgă din rădăcini. Era o zonă de neatins până ce nu turnam o cantitate serioasă de balsam pe el.

– Cine zice ăla e, a mormăit Warren printre dinți ducându-și o mână la tâmplă. Doamne, cât am băut?

– Hm, o să zic doar că mai mult decât era cazul.

A intrat Kathleen cu platouri cu bacon, cârnați, biscuiți și sos. Mâncarea anti-mahmureală a oricărui campion la băutură. Voiam să mă aplec și să-i sărut picioarele încălțate cu pantofi cu toc.

– Te iubesc atât de mult.

M-am uitat la ea de parcă era a doua venire a lui Cristos. M-a mângâiat pe cap ca pe un cățeluș.

– Știu, draga mea. Mi-ai spus-o de câteva ori astă-noapte, în timp ce jurai că nu ai făcut sex în trei cu Warren și cu canadianul și... cine mai era... a, gravida.

Warren s-a înecat cu cafeaua, iar eu am gemut.

– Îmi pare rău. Am sărit calul. Cu vreo cinci pahare peste limită.

– Ai vorbit întruna și despre James.

– Șoferul nostru? a întrebat Warren.

– Da, dragă. Ai spus că e sexy, drăguț și are o nevastă rea care-l zăpăcește.

A zâmbit în felul acela pe care ajunsesem să-l iubesc.

Am înfulecat o bucată mare de biscuit înmuiată în sos, apoi am arătat cu furculița spre ea.

– Partea asta e adevărată. A recunoscut-o chiar el.

Au început să râdă amândoi și ne-am așezat la masă. Și eu, și Warren înfulecam ca niște bețivani nenorociți ce fuseserăm noaptea trecută. A fost de departe unul dintre cele mai ciudate mic-dejunuri pe care le luasem de multă vreme. După aceea, m-am dus la duș și înapoi în pat, ca să dorm și să elimin whiskyul din organism.

Capitolul 7

O senzaţie de gâdilătură urca de la gleznă până la gambă, de parcă îşi trecea cineva vârfurile degetelor peste pielea mea goală. M-am întors şi iată-l acolo, în toată splendoarea lui mângâiată de soare. Lumina strălucea în părul lui blond nepieptănat. Iar ochii lui, o, sfinte Doamne, ochii lui străluceau ca nişte lacuri perfecte albastre ca înaltul cerului. Tot ceea ce nu spunea cu glas tare se putea citi atât de clar în adâncimile acelea fără de sfârşit. Voiam să mă privesc o eternitate în ochii aceia.

– Eşti aici, am şoptit.

– Sunt mereu aici.

Şi-a trecut un deget aspru peste pieptul meu, acolo unde-mi bătea inima. Atingerea lui a fost ca un chibrit, aprinzând şi stârnind o explozie care ardea cu prea mare putere ca să fie stinsă. Într-o învălmăşeală de membre, m-a făcut să-i încalec talia subţire şi mi-a căutat gura cu a lui. Mirosea a pământ, a ocean, a tot ceea ce este frumos. I-am muşcat, i-am supt şi i-am lins pielea de parcă n-aş fi mai avut a doua şansă.

– Wes, am spus aproape lipită de buzele lui, căutându-l cu gura.

– Mia, mi-a răspuns el lipindu-şi buzele de ale mele în acelaşi timp.

Nu mai era nevoie de alte cuvinte. Trupurile noastre s-au mişcat instinctiv unul către celălalt. Mâinile treceau peste carnea fierbinte. Cămaşa de noapte mi-a trecut peste cap cu un foşnet, lăsându-mă doar într-o pereche de chiloţei uzi. Braţe musculoase m-au ridicat până când am ajuns deasupra lui în genunchi, cu capul lui aproape de locul în care-l doream mai mult decât orice pe lume. Nu am aşteptat mult. Wes a ridicat capul şi mi-a

acoperit sexul, cu chiloţi cu tot, punându-şi la treabă gura aceea pricepută. Părea că are un radar pentru clitorisul meu, pentru că avea ochii închişi şi, când a dat la o parte bucăţica de material, limba lui mi-a acoperit cu totul producătorul de orgasme, atingând nodul umflat de dorinţă până când am început să mă fut în gol. M-am agăţat de tăblia patului, cu degetele înfipte în lemnul fin, în timp ce mă arcuiam peste gura lui, lovindu-l cu carnea udă peste faţă. Asta n-a făcut decât să-i sporească foamea. Lui Wes îi plăcea când îmi pierdeam controlul.

– Mai vreau! am ţipat eu.

– Ai să primeşti cât vreau eu să-ţi dau şi o să fie destul. Desfă picioarele mai tare, iubito, vreau să te gust mai adânc, a gemut Wes şi şi-a înfipt dinţii în bucata cărnoasă dintre coapsele mele, în timp ce trăgea de şnurul subţire al chiloţilor mei până ce materialul a părut să se dezintegreze.

Am zbierat, aruncându-mi şoldurile în sus şi executându-i ordinele. În câteva secunde, era cu toată gura pe mine.

Devastând.

Devorând.

Cucerind.

De fiecare dată cu Wes era altfel decât înainte. Ne pierdeam atât de tare unul în celălalt că nu mai exista decât un singur trup alcătuit din două suflete.

Senzaţia de gâdilătură urca spre şold într-o mişcare circulară, ca de vârtej.

Am zvâcnit şi am tras aer în piept, în timp ce mintea mea încerca să aducă la suprafaţă ceva.

O mână puternică mi-a trecut peste coaste, peste sâni, oprindu-se la ceafă.

– Vino înapoi la mine, iubito, sunt aici.

Wes m-a tras în jos în timp ce se ridica, târându-şi pieptul musculos peste al meu, până când sfârcurile au început să-mi zvâcnească şi să mă doară. Gura lui mi-a cuprins un sfârc rozaliu. Explozii de plăcere au izbucnit în spirală din fiecare nerv. Un val proaspăt de excitaţie îmi învelea inima sexului,

pregătindu-mă pentru partida vieţii mele. Îl doream. Aveam nevoie de el să-mi umple corpul şi sufletul cu esenţa lui.

Wes m-a lăsat pe spate, lingându-mă în timp ce trecea de la un sân la celălalt. Şi-a trecut doar vârful limbii peste sfârcul încordat, care s-a întărit și mai tare şi s-a întunecat, de la un roz pal ca amurgul la o nuanţă mai profundă. A cuprins cât a putut de mult din sân, frământând bine ţesutul greu din jurul lui. Era cu siguranţă un tip îndrăgostit de sâni, îi venera pe gemeni ca pe două zeiţe la care trebuia să te închini, ceea ce și făcea adesea.

Timpul a părut să treacă şi m-am uitat în jur, nerecunoscând camera. Marginile erau estompate şi ceţoase.

– Hei, sunt aici. Rămâi cu mine. Lasă-mă să te iubesc.

Am clătinat din cap. Senzaţia de gâdilătură mi-a urcat pe şira spinării, sâcâindu-mă la marginea conştiinţei.

– Nu știu cum, am șoptit eu, recunoscându-mi cea mai mare frică și cu lacrimile adunându-mi-se în ochi.

– Îţi arăt eu.

Şi-a adus scula aproape de mine și m-a penetrat, centimetru cu centimetru glorios, până când m-am arcuit pe spate, mi-am aşezat mâinile pe pieptul lui și am lăsat conexiunea să ne unească.

– Asta-i, ţine-o tot aşa.

Legănându-mi şoldurile, m-am așezat în genunchi și apoi l-am primit din nou în mine. Iar și iar. L-am privit cum închide ochii, deşi mi-aş fi dorit să n-o fi făcut. Ochii aceia mă ţineau legată de el, exercitau putere asupra mea, dar când nu erau aici lucrurile se schimbau.

Am prins ritmul, sărind cu putere în sus și înapoi. Gemea și mormăia. Camera se învârtea în timp ce plăcerea a atins punctul culminant, iar eu mi-am pierdut răsuflarea, gâfâind și călărindu-l cu sălbăticie. Am ţipat şi am deschis ochii. Totul era o ceaţă, în timp ce extazul venea și se retrăgea ca o maree, trecându-mi prin trup într-un val atât de mare că am crezut că o să mă termine. S-a terminat pasiunea, s-a terminat plăcerea, s-a terminat şi... şi visul.

Senzaţia de gâdilătură s-a transformat într-o mână caldă plimbându-se în sus şi în jos pe spatele meu, dar nu era Wes. Plăcerea mă înţepa tare între picioare, iar trupul lui Wes s-a aplecat, ţinându-mă cu mâinile de şolduri în timp ce pompa în mine. Am terminat tare, săltând în scula lui, în timp ce el îmi scălda uterul cu sămânţa lui.

– Mi-e dor de tine, am şoptit cu gura lipită de buzele lui şi sugându-i-le pe fiecare în parte.

A deschis ochii.

– Nu pleca, am nevoie de tine, a spus el, iar în acelaşi timp am auzit o altă voce.

– Trezeşte-te, Mia.

Apoi am simţit o mână pe sânul dezgolit. Din nou, nu era a lui Wes.

Wes a clătinat din cap.

– Să nu mă uiţi.

Apoi am deschis ochii şi nu mai eram goală deasupra lui Wes. Nu, adică eram chiar foarte goală, dar de data asta o mână rece îmi acoperea sânul, strângându-l ritmic, în timp ce cealaltă cobora încet pe trupul meu, spre peticul subţire de păr dintre picioarele mele.

– Mmm, asta-mi place. Foarte sexy, mi-a izbit urechile un ton scăzut.

Un trup greu mă ţinea ţintuită. Aerul era îmbibat de miros de mere şi de piele. Am apăsat cu putere într-un zid din cel mai fin material. Aaron s-a ridicat cu ochii ca nişte lacuri întunecate de dorinţă.

– Te-ai trezit, a rânjit el, iar eu m-am ridicat.

Am apucat cearşaful şi mi-am acoperit sânii cu el.

– Ce cauţi aici şi de ce pizda mă-tii mă pipăiai?

Aaron şi-a răsucit umerii, lăsându-şi sacoul să alunece de pe ei. Apoi l-a împăturit şi l-a aşezat cu grijă pe băncuţa de la capătul patului. Partea raţională a creierului meu nu funcţiona după o noapte de beţie şi un vis în care făcusem dragoste cu Wes.

– Nu te purta ca şi cum nu ţi-ar fi plăcut şi ţie.

Avea un ton batjocoritor.

– Te-am auzit gemând, oftând, lingându-te pe buzele alea frumoase – a apucat nodul cravatei şi l-a slăbit –, frecându-ţi cu neruşinare picioarele unul de altul ca şi cum erai gata să fii posedată. Trebuie să recunosc că a fost al dracului de excitant.

Odată scoasă cravata, a aşezat-o peste sacou şi a început să-şi descheie nasturii de la cămaşă.

Am clipit de câteva ori, încercând să-mi alung pânza de pe ochi.

– Ce faci?

Cămaşa era acum desfăcută, expunând un piept lat, cu muşchi sculptaţi şi o urmă de păr. Dacă n-aş fi fost atât de derutată de ceea ce mi se întâmpla, şi pe jumătate adormită – ca să nu mai zic de doza dublă de mahmureală pe care o simţeam –, aş fi reacţionat mult mai repede.

Cu cămaşa desfăcută, a pus un genunchi pe pat, iar eu am făcut ochii mari.

– Am o întâlnire cu tata, dar era ocupat. Avea nevoie de câteva momente.

A continuat să se târască pe pat.

– M-am gândit să fiu un fiu bun şi să văd ce face musafira noastră.

Aaron m-a prins, aşezându-şi mâinile de o parte şi de alta a şoldurilor mele.

– Spre marea mea încântare, te zvârcoleai în pat, dezbrăcată, având în mod evident nevoie de cineva care să-ţi domolească tensiunea pe care ţi-o văd în trup cu ochiul liber.

Şi-a trecut un deget de-a lungul braţului meu până la încheietură, acolo unde încă mai ţineam strâns cearşaful, iar eu am început să tremur, şi nu de excitaţie.

– Aaron – îmi tremura vocea şi mă uitam pieziş la el –, nu mă simt bine. Eu şi tatăl tău am băut prea mult aseară. Trebuie să dorm ca să-mi revin. N-ar fi trebuit să intri în camera mea fără să baţi la uşă.

S-a aplecat mai aproape de mine și și-a trecut nasul peste părul meu, inhalându-mi parfumul. Mi s-a făcut pielea ca de găină și au început să răsune clopote de alarmă.

– Am bătut. N-ai răspuns.

– Asta pentru că dormeam.

– Știu, dar acum nu mai dormi. Acum ești foarte trează și foarte dezbrăcată. Cred că va trebui să facem ceva în privința asta.

S-a lăsat în jos și și-a lipit buzele de pielea de pe gâtul meu.

– Mmm, ce dulce ești. Miere curată.

Miere curată.

Am înghițit în sec în timp ce voma mi s-a ridicat din stomac, de-a lungul esofagului. Dacă nu se mișca, vomitam pe el, ceea ce ar fi meritat cu prisosință. M-am smuls de la pieptul lui și am căzut din pat, abia reușind să ajung la coșul de gunoi de lângă birou, în care am vărsat tot ce mâncasem la micul dejun.

– Doamne, chiar ți-e rău.

Se simțea dezgustul în tonul lui. Nu a încercat să mă ajute în timp ce stăteam aplecată deasupra coșului de gunoi, înecându-mă și tușind. Am auzit haine foșnind și n-am putut decât să sper că se îmbrăca la loc.

– Kathleen, a strigat Aaron. Kathleen, vino încoace. Îi e rău Miei.

A continuat să zbiere, zgomotul străpungându-mi creierul și așa șubrezit.

S-au auzit niște bocănituri, mai întâi în depărtare, apoi din ce în ce mai aproape, când Kathleen a intrat în fugă în cameră pe tocurile ei elegante.

– O, Doamne sfinte. Vai, Mia, sărăcuța de tine.

Mâinile ei reci pe spatele meu mă alinau și erau binevenite. Spre deosebire de felul în care mă atinsese Aaron, nepoftit.

– Ai grijă de ea, eu mă duc la tata. Ne mai vedem, Mia, mi-a spus el cu răceală, părăsind camera.

M-am înecat din nou. După câteva minute de convulsii, Kathleen m-a ajutat să mă ridic și să mă duc la duș.

– Draga de tine. Tare mă tem să nu ai intoxicaţie cu alcool. Poate că ar trebui să te duc la urgenţe.

Am clătinat din cap că nu.

– N-am asigurare.

De fapt, s-ar putea să am acum, de când lucrez cu mătuşa Millie. Va trebui să verific. În orice caz, nu aveam de gând să merg la spital pentru că am băut prea mult.

– E în regulă. Somnul, apa şi mâncarea o să rezolve problema. Asta şi faptul că nu mai pun gura pe băutură cel puţin un deceniu.

A zâmbit cu sfială.

– Bine, draga mea. Hai să te aranjăm.

Kathleen m-a ajutat să-mi trag pe mine o pereche de pantaloni de yoga. Am insistat să-mi pun o bustieră şi un tricou de data asta. Era pentru ultima oară când dormeam dezbrăcată în casa asta.

– Ce căuta Aaron în camera ta în timp ce tu erai goală şi vomitai în coşul de gunoi? m-a întrebat Kathleen încet.

Nimic din tonul ei nu dădea de înţeles că mă judecă. Am înghiţit în sec şi am oftat.

– Habar n-am. Cred că mă place sau naiba ştie. Dar, sincer, nu s-a comportat cum trebuie. Să mă pipăie în timp ce dorm… a fost sinistru.

M-am cutremurat amintindu-mi. E a căscat ochii mari şi am ştiut în clipa aceea că ar fi trebuit să-mi ţin gura. Roşeaţa i s-a ridicat de la piept, acoperindu-i tot gâtul şi toată faţa. S-a încruntat, iar ochii i s-au îngustat ca nişte mici tăieturi. I s-a albit pielea în jurul gurii şi a mârâit:

– Te-a pipăit în timp ce dormeai?

– Ăăă, nu aşa cum te gândeşti tu.

Mă rog, teoretic, ba da, era corect cum se gândea ea, dar nu era suficient ca să pot face ceva în privinţa asta.

– Ăsta-i abuz sexual! Taică-su o să-şi iasă din minţi!

Avea un ton atât de ascuţit că mă jur că ar fi putut tăia sticlă cu el. Am clătinat din cap că nu şi mi-am aşezat mâinile pe umerii ei.

– E-n regulă. Sunt bine. A fost cam inadecvat, e adevărat, dar am cam flirtat cu el când a mai trecut pe aici. M-am descurcat. E totul în regulă. Nu trebuie să facem mare caz din asta. N-o să se mai repete.

Avea o privire glacială, dură.

– Mia... a început ea, dar am întrerupt-o.

– Nu, Kathleen. Mă descurc. N-ar fi trebuit să spun nimic. Am rezolvat problema, nu există motive de îngrijorare.

Numai că şi asta era o minciună, dar era ceva ce aveam de gând să pun la punct imediat ce mă simţeam mai bine şi rămâneam un moment singură cu tânărul Shipley.

A tras adânc aer în piept şi umerii i-au căzut.

– Eşti sigură? Warren nu ar sprijini niciodată un bărbat care pune mâna pe o femeie fără a fi fost invitat.

Am dat repede din cap că da.

– Ştiu şi înţeleg. Cred că au fost nişte aluzii între noi, iar el a reacţionat într-un moment nepotrivit. Asta-i tot. Nu s-a întâmplat nimic rău. Sunt bine şi o să stau de vorbă cu el.

M-am apropiat mai mult de faţa ei ca să mă asigur că-mi putea citi sinceritatea în priviri.

– Rezolv eu, da?

A ridicat capul, a inspirat adânc şi m-a îmbrăţişat.

– Bine. Anunţă-mă dacă ai nevoie de ceva. De absolut orice.

M-a bătut pe spate ca pe copilul ei. M-am întrebat dacă o fi având copii, dar m-am gândit să o întreb mai târziu, când lucrurile nu vor mai fi atât de complicate.

– Aşa o să fac.

I-am strâns în braţe trupul slab, bucurându-mă de senzaţia maternă pe care mi-o dădea.

Când m-a lăsat singură, m-am aşezat pe pat cu capul în mâini după ce am curăţat mizeria pe care o făcusem. Cât de departe ar fi mers oare? Chiar ar fi profitat de mine? Întregul scenariu îmi juca prin faţa ochilor ca şi cum aş fi avut un buton de derulare înainte şi înapoi. S-ar fi oprit dacă n-aş fi vomitat? Am renunţat să mă mai gândesc. Nu făcea decât să-mi dea

dureri de inimă și îndoieli. Aveam să stau de vorbă cu Aaron când se ivea ocazia. Să-i spun că a fost complet necuviincios și să-i pun în vedere că, orice ar fi fost între noi până acum, atracție sau mai știu eu ce, s-a terminat cu totul și nu mai există nici o șansă să revină.

Acum, ce mama dracului mă fac cu visul despre Wes? Sigur e din cauza sexului prin mesaje pe care l-am făcut săptămâna trecută și a băuturii care a avut un efect ciudat asupra subconștientului meu. Corect? Visul a fost atât de real. Încă mai simțeam fiori de excitație gândindu-mă la lucrurile pe care le făcusem.

Gemând, am scos telefonul și am sunat-o pe fata mea.

– Ăăă, ești telepatică sau ce? a mormăit ea în telefon.

– Ce s-a întâmplat? am întrebat-o, devenind mai alertă decât fusesem toată ziua.

Gin nu o făcea pe nefericita ca alți oameni. Dacă era nefericită, o spunea de-a dreptul și cu siguranță nu stătea ca pe ghimpi o perioadă oarecare de timp.

A tăcut o vreme, apoi a scos un țâțâit.

– Stăteam aici și mă jucam cu o țigară neaprinsă, convingându-mă să nu o aprind. Cunoșteam tonul ăsta. Regret.

Am închis ochii.

– Ginelle, scumpo, cât timp a trecut?

– Trei luni, două săptămâni și două zile.

A înșirat rapid numerele, ca și cum chiar s-ar fi concentrat asupra fiecărei zile fără țigări, la fel cum face un alcoolic în privința zilelor în care nu bea.

– Și te descurci atât de bine. N-o face. Ai fost așa de fericită fără să fumezi și-ți amintești de cutia aia de unt de alune despre care mi-ai scris un mesaj? Aia pe care ai mâncat-o și ai simțit că ai gustat-o pentru prima oară, acum, că papilele gustative nu-ți mai sunt distruse de bețișoarele cu cancer?

S-a auzit un oftat puternic în receptor.

– Da, ăla chiar a fost gustos. Tot nu-mi vine să cred cât era de bun. Cine nu e fan Reese's Peanut Butter Cup? E mâncarea cea mai perfectă din toată lumea...

– Adevărat.

– ...și a fost ca și cum nu mai gustasem în viața mea ceva atât de bun. Fumatul îți ucide papilele gustative, a spus ea pe un ton normal.

– Și nu uita, tipii mișto nu vor să futǎ gagici care fumează.

Ăsta mi-era asul din mânecă. Gin era bolnavă după tipii sexy și n-ar fi îndrăznit să-și distrugă șansele cu ei.

Un geamăt lung și puternic m-a izbit direct în timpan. Apoi am auzit sunet de pietriș pocnind în depărtare.

– Ce-a fost asta? am întrebat-o.

– Asta am fost eu distrugând țigara aia. Nu-mi vine să cred că era să rămân nesărutată de tipii sexy. Chiar ești prietena mea cea mai bună.

Mi-am aplecat capul într-o parte zâmbind.

– Hei, cineva trebuie să te protejeze și să se asigure că ai parte de sex din cel mai sexy.

– Cred că mi-e pur și simplu dor de tine, mi-e dor de Maddy...

Mi s-a strecurat îngrijorarea în ton.

– Ce se întâmplă?

– Acum, că îl are pe Matt, Maddy nu mai vrea să ieșim. Tu ești plecată, iar fetele din spectacol sunt doar niște cățele afurisite.

Avea o voce tristă și descurajată.

– Parcă m-am distrat cel mai bine în Hawaii cu voi două. Apoi tu ai plecat la Washington să stai cu un boșorog, Maddy s-a întors la Matt, iar eu am rămas cu puțoii cărora le curg balele la spectacolele mele...

– Te simți singură?

După o pauză lungă, s-a mai calmat.

– Da, așa cred. A fost un an lung. Când te-ai mutat în California, am zis că o să mă descurc, pentru că aveam de gând să vin și eu în cele din urmă, dar nu știu, uneori mă întreb dacă o să plec vreodată din Vegas.

– O să pleci, scumpo, dacă o să vrei. Ce zici de asta? Când se termină anul ăsta, oriunde m-aș duce, te scot de acolo și te iau cu mine.

– Chiar dacă alegi să fii împreună cu un tip?

Am râs în gura mare.

– Da, chiar dacă. Nu trebuie să locuim în aceeaşi casă, nu?

– Nu vreau să împart baia cu curul ăla împuţit al tău. Eşti o îngălată nenorocită, nu pot să-mi imaginez că ar vrea cineva să locuiască împreună cu tine.

De aceea bărbatul cu care sunt va trebui să aibă o menajeră. Gail se va ocupa de această problemă.

– Futu-i! am înjurat eu dându-mi seama încotro se îndreaptă gândurile mele.

– Ce-i?

De data asta tonul ei a sunat îngrijorat. Am închis ochii, încercând să mă hotărăsc dacă vreau să recunosc ceea ce-mi trecea prin cap. Rahat. Ginelle e prietena mea cea mai bună. E singura căreia îi pot spune şi care să mă îndrume.

– Când ai spus de chestia cu baia...

– Nu-mi pare rău. Chiar aşa stă treaba.

– Ştiu. Când ai spus asta, m-am gândit că Wes o are pe Gail, care-i face curăţenie, aşa că nu trebuie să-mi fac griji în privinţa băii.

A oftat tare.

– Nu, n-ai făcut asta. Cum mama dracului o să rezişti tot restul anului dacă gândeşti aşa?

Am suspinat şi mi-am trecut mâna prin păr.

– Ştiu, şi e chiar mai rău de atât.

– Ceee? a spus ea lungind cuvântul. Varsă tot. Haide!

– Am făcut sex prin mesaje săptămâna trecută şi apoi am avut un vis nebunesc cu el, am spus eu cât am putut de repede, de parcă dacă o spuneam în viteză nu mă mai ardea.

– Pe bune? Sex prin mesaje? Poţi să-mi trimiţi conversaţia?

Serios? Eu îmi dezvelesc sufletul aici şi ea vrea să vadă mesajele?

– Faci mişto de mine? Hei, cea mai bună prietenă, fii asta!

– O, da, bine, bine. Îmi pare rău, eram distrasă. E foarte sexy faza. În fine, acum pe bune. Ţi-a plăcut chestia asta?

– Da, dar nu asta era ideea.
– Nu, dar a fost mişto? a continuat ea.
– Da, cred că ne-am simţit bine amândoi.
– Şi visul a fost plăcut?
Am râs şi i-am răspuns cu sinceritate.
– Da.
Sigur fusese, până când mă trezisem. Dar n-aveam de gând să-i povestesc lui Ginelle partea asta. Şi-ar fi ieşit din minţi şi ar fi depăşit limita de credit ca să vină direct încoace şi să ia la şuturi un politician.
– Simţi că-i datorezi ceva? Loialitate, de exemplu?
M-am gândit la asta până când a adăugat:
– El o să renunţe la actriţa aia?
– Nu, n-o să renunţe. Cel puţin, nu din câte ştiu eu.
Doar auzind-o pe Gin vorbind de ea mi s-a înfipt un piron în inimă. O criză de furie mi-a trimis furnicături pe frunte şi mi-a făcut sângele să fiarbă.
– Dar, în fond şi la urma urmelor, te-ai simţit bine cu el?
– Da, am recunoscut eu, neştiind unde vrea să ajungă.
– Atunci de ce trebuie să fie mai mult de atât? Doar puţină distracţie. Nu mi-ai spus că ai învăţat asta în Hawaii cu Tai?
Prietena mea cea mai bună avea dreptate. Mare dreptate. Până şi Wes a spus să lăsăm să fie atât cât este. Să ne bucurăm de ceea ce avem. Să-mi amintesc cât e de bine. Şi, frate, ce bine fusese!
– Nu, tu ai dreptate. Doar că mi-e greu să separ lucrurile. Când sunt cu un tip, sunt sută la sută cu el şi când nu sunt, nu sunt. Dar cu Wes este... este mereu ceva acolo, care mă bântuie.
– Îl iubeşti, a spus Ginelle simplu, afirmând ceea ce credea că e absolut sigur.
Într-o clipă, panica mi-a străbătut trupul şi subconştientul. Până şi aerul din jurul meu s-a încărcat cu o teamă plină de nervozitate. Nefiind în stare să răspund, am ales ieşirea laşului:
– Gin, scumpo, trebuie să plec. Mă cheamă şeful. Te iubesc, târâtură. Te sun în curând. Pa!
Îmi tremurau degetele când am apăsat butonul „Închide".

Capitolul 8

Am stat şi am cugetat îndelung la ceea ce mi-a spus azi Ginelle la telefon. Îl iubesc pe Wes? Sigur, am sentimente foarte puternice pentru el. Mai puternice decât aş recunoaşte vreodată în faţa lui, dar e îndoielnic să le numesc iubire. Cu Alec, Mason, Tony, Hector şi chiar Tai, aceste două cuvinte, „te iubesc", îmi ies atât de uşor de pe buze, dar nu și cu Wes. De ce? Ce mă opreşte? Cred că undeva, în adâncul meu, ştiu că, dacă aş rosti cuvintele, s-ar adăuga sentimentele de speranţă și loialitate. Nu aş mai fi în stare să mă îndrept către noi experienţe, să termin anul cu alt tip în fiecare lună şi să-i achit datoria tatei.

Chiar dacă e ceva între mine și Wes, n-am s-o confirm nici de-a dracului. Să dau o denumire legăturii dintre noi ne-ar distruge sau, la celălalt capăt al spectrului, ne-ar apropia şi mai mult. Oricum ar fi, soarta mi-ar fi pecetluită și, având în faţă încă șase luni în care trebuie să câștig bani ca să plătesc datoria, nu am libertatea să iau o astfel de decizie decât dacă vreau să-l fac pe Wes să plătească în locul meu.

Oricât de mult și-ar dori Wes să plătească datoria tatei, ştiu că aş regreta pentru tot restul vieţii. I-aş rămâne îndatorată. Şi dacă n-ar merge între noi? Atunci el va fi plătit un milion de dolari – mă rog, cinci sute de mii acum – ca eu şi familia mea să fim liberi, iar eu aş pleca pur şi simplu? I-aş fi datoare, fără nici o posibilitate de a-i da înapoi o asemenea sumă. Mătuşa Millie mi-a oferit această şansă de a repara greşelile făcute de tatăl meu şi vinovăţia pe care o simţeam pentru că i-am făcut tatei cunoştinţă cu Blaine. Trebuie să iau această ocazie aşa cum e şi să-mi respect decizia.

Mia Saunders este damă de companie. O să mai fiu damă de companie încă șase luni, o să plătesc datoria tatei față de un nenorocit de fost iubit, o să am grijă ca sora mea mai mică să fie fericită împreună cu Matthew și apoi o să hotărăsc ce-mi mai rămâne și mie.

Hotărâtă din nou pe deplin, m-am dus la șifonier și i-am studiat conținutul. Mi-a atras atenția o rochie aurie, strânsă pe corp. Avea să fie perfectă pentru uriașul eveniment caritabil din seara aceasta. Warren și cu mine urma să mergem la New York pentru câteva zile, ca el să se poată întâlni cu câțiva mahări și să-și poată promova proiectul. Shipley Inc. avea un sediu și la New York, ceea ce simplifica lucrurile. Mai fusesem la New York cu Mason în interes de afaceri, dar eram, oricum, destul de entuziasmată. Mai aveam doar o săptămână și un pic de stat cu familia Shipley și aveam s-o întind spre următorul loc. Ceea ce mi-a amintit că nu primisem încă nici o veste de la mătușa Millie.

În loc să-i aștept telefonul, m-am hotărât să o sun eu de data asta. I-am format numărul în timp ce trăgeam haine afară din dulap și le așezam pe pat. Kathleen îmi spusese să scot lucrurile pe care voiam să le iau cu mine și că o să aibă ea grijă să fie toate puse la punct. După cum a vorbit, părea că ea nu va veni cu noi. Nu eram prea sigură de ce. Trebuia să-l întreb pe Warren. Se deschisese mai mult față de mine din seara aceea de beție, când sărbătoriserăm obținerea ajutorului lui Benoit din Canada.

– Exquisite Escorts; biroul doamnei Milan, Stephanie la telefon. Cu ce vă pot fi de folos? a răspuns o voce plină de viață.

Am dat ochii peste cap. De fiecare dată când auzeam numele fals al mătușii mele era ca o recomandare a falsității întregii afaceri. Nu mă înțelegeți greșit. Sunt foarte recunoscătoare pentru ocazia de a face banii pe care-i fac și de a plăti datoria tatei, dar nu e ceva ce aș fi ales dacă n-aș fi avut nevoie disperată de o groază de bani într-un timp destul de scurt.

– Salut, Stephanie. Sunt Mia, nepoata lui Millie. E pe acolo?

– Millie? Cine-i aia?

Am oftat şi m-am lovit cu capul în palmă.

– Scuză-mă, Millie e un nume de alint pe care-l folosesc eu pentru mătuşa mea, doamna Milan, am minţit.

– O! OK, ce drăguţ. Lasă-mă s-o sun.

Vocea ei ca un ciripit mă zgâria pe creierii extenuaţi. Dacă aş fi putut, i-aş fi smuls pasărea aia cântătoare din gât şi aş fi eliberat-o pe fraieră.

– Doamna Milan va vorbi cu tine, mi-a spus ea când a revenit la telefon.

Îmi venea să-i spun „Normal, doar suntem rude", dar mi-am reţinut sarcasmul, încheind conversaţia cu un „Mulţumesc, Stephanie".

– Nici o problemă, a chicotit ea şi linia telefonică a început să bâzâie până când s-a auzit vocea fierbinte a mătuşii mele.

– Mia, păpuşă, ce face nepoata şi dama mea de companie preferată?

Am ridicat din sprâncene fără să vreau.

– Acum sunt clienta ta preferată?

– Da, dragă. Sigur că eşti. Facem o groază de bani din micile tale preumblări lunare. Mi-aş fi dorit să le programăm pentru doar două săptămâni şi să cerem şaptezeci şi cinci de mii de dolari pe tură.

Pot să pariez că mi-au ieşit ochii din orbite cât nişte bile de alea tâmpite antistres. Strângi corpul şi ochii ies în afară într-un mod exagerat.

– Serios?

– Da. Nu doar că eşti rezervată până la sfârşitul anului, dar am şi o listă de rezervă cu şase domni care ar accepta să vii la ei în orice lună dacă ar apărea vreo anulare.

A trebuit să clipesc încet de câteva ori, iar creierul meu a avut nevoie de un moment să prindă ideea pe care tocmai mi-o împărtăşise.

– Ce nebunie. Nu-mi pot imagina măcar pe unul care să-mi vrea compania pentru o sută de mii, ce să mai zic de o listă de aşteptare cu şase nume pe ea. Demenţă!

– Hm, asta nu dovedeşte decât că o însoţitoare de calitate e greu de găsit. Mai ales una cu talentul special nu doar de a ajuta în afaceri, ci şi de a-şi cunoaşte locul şi de a arăta excepţional. Cum te simţi în capitala patriei noastre?

M-am aşezat lângă hainele pe care le scosesem şi mi-am trecut degetul peste ţesături. Chiar erau extraordinare, făcute din materiale de cea mai bună calitate şi croite ca să-mi vină perfect. Fiecare piesă de îmbrăcăminte în parte arăta incredibil şi îmi dădea o senzaţie de încredere pe care nu o simţeam când mă îmbrăcam ca un băieţoi, în hanorace şi tricouri. Era o chestie cu îmbrăcatul pentru meseria pe care o vrei, nu pentru meseria pe care o ai.

– Bine. Warren e mulţumit, cred.

– O, chiar este. Foarte mulţumit. Am primit plata cu o săptămână mai devreme, cu un supliment de douăzeci şi cinci de mii de dolari. E ceva ce ar trebui să ştiu?

– Ce pizda mă-sii?

Asta m-a lăsat tablou. Nu avea nici un motiv să fi trimis cu douăzeci şi cinci de mii de dolari mai mult.

– Nu m-am culcat cu el. N-am idee de ce i-o fi trimis. Poate-i vreo greşeală?

Am auzit câteva taste apăsate pe fundal, în timp ce ţineam telefonul atât de strâns în mână că mă durea acolo unde marginea lui îmi intra în palmă.

– Nu. Aha, uite. E un bonus.

– Un bonus? Nu pricep.

– Pe contract scrie cu litere mici că, dacă un client este extrem de mulţumit şi vrea să ofere o sumă suplimentară ca bonus pentru serviciile primite, o poate face.

A râs.

– De obicei aşa urmărim banii primiţi când aveţi relaţii sexuale cu ei, dar el stipulează clar în e-mail că suplimentul trebuie să ajungă la tine pentru nu ştiu ce afacere pe care ai reuşit s-o închei de una singură.

– Cu familia Benoit, am şoptit eu.

– Cu cine, dragă?

– O... ăăă... m-am împrietenit cu una dintre tinerele soţi. Femeia l-a convins pe soţul ei să accepte un lucru de care clientul meu avea mare nevoie ca să-şi deruleze proiectul. Nu ştiam că e atât de important cât să-mi trimită un bonus de douăzeci şi cinci de mii.

Am ştiut de îndată unde se va duce bună parte din suma aceea. Nunta surorii mele cu bărbatul visurilor ei. Aveam să pun deoparte cel puţin zece sau cincisprezece mii şi să mă asigur că va avea parte de o nuntă ca-n poveşti, plătită chiar de familia ei, nu de a lui. Familia Rains era extraordinară şi erau entuziasmaţi s-o primească pe sora mea în sânul lor, dar era sora *mea*. Responsabilitatea mea până când o vedeam cu verigheta pe deget. Abia aşteptam să-i spun!

– În orice caz, păpuşă, o să-ţi placă la maximum următorul client.

Mi-am încrucişat degetele.

– Spune-mi, te rog, că e o bucăţică sexy şi că locuieşte într-o zonă caldă.

– O, draga mea, cuvintele nu-l pot descrie, numai o poză. Ţi-o trimit acum.

Am auzit din nou sunetul unghiilor ei lovind în tastatură.

– Îl cheamă Anton Santiago, dar fii atentă, foloseşte numele de Latin Lov-ah.

A chicotit şi probabil că a încercat să-şi ducă mâna la gură, pentru că sunetul s-a auzit înăbuşit.

– Latin Lov-ah? De ce naiba ar folosi un asemenea nume?

– Ai descărcat poza?

Uitându-mă la ecran, am trecut pe *speaker*.

– OK, te-am pus pe *speaker*. Stai aşa, să-mi verific e-mailul.

Am apăsat pe câteva butoane şi mi-am accesat contul de Gmail, apoi am deschis mesajul de la ea. O fotografie a apărut pe tot ecranul. Ştiţi cum e vorba aia, că o imagine valorează cât o mie de cuvinte? Cuvinte mai adevărate nu au fost rostite vreodată.

– O, Doamne, ce sud-american delicios. Ăsta-i clientul meu? Nu cumva e...?

– Un artist hip-hop foarte celebru, da, a spus ea pe şleau, dar cuvintele ei nu au avut nici o rezonanţă.

Eram prea ocupată să ling mental ecranul telefonului. Imaginea reprezenta un bărbat zvelt în jeanşi negri strânşi pe corp care lăsau să se vadă vreo doi centimetri de material din ceea ce cu siguranţă era lenjeria intimă. Banda roşie ca focul avea pe ea un M&S scris cu negru, despre care ştiam acum că înseamnă Marks & Spencer, creatori de modă din Marea Britanie. Prietenul meu Hector mă învăţase destule despre creatorii de modă cât să mă descurc. Bumbacul plăcut îmbrăţişa talia atrăgător de subţire a lui Anton. Am urcat pe treptele unui abdomen al dracului de bine lucrat şi umed de transpiraţie până la perechea de pătrăţele care-i împodobeau pectoralii serios umflaţi. Avea gâtul încordat şi stătea sprijinit de o bară de forţă. La încheieturile mâinilor cu care se ţinea de bară avea bandă albă, din aceea pe care o folosesc boxerii ca să-şi protejeze mâinile.

Toate acestea erau absolut delicioase, dar nimic nu m-a pregătit pentru faţă. Puteau plânge îngerii în faţa unui asemenea chip. Pielea de culoarea cafelei cu lapte, cu un păr negru ca smoala şi ochi de culoarea alunei care mă priveau fix. Culoarea ochilor era un amestec de verde cu căprui, dar destul de deschisă încât să iasă în evidenţă pe pielea aceea întunecată, la fel ca ai mei. Şi nu că aş fi încrezută. Tot aud de când m-am născut că am nişte ochi incredibili. Dacă sunt pe drumuri, aud în fiecare zi de la diverşi străini cât de uluitor sau mişto sau frumos li se pare verdele deschis al ochilor mei. Tipul ăsta, Latin Lov-ah, următorul meu client, avea nişte ochi fascinanţi.

M-am uitat din nou la toată poza. Un lanţ gros din aur îi atârna de gât, cu un medalion solid în formă de inimă acoperit cu diamante pe toată suprafaţa, care i se odihnea pe stern. Ar fi părut ţipător şi de prost gust la oricine altcineva. Lui îi dădea personalitate, contribuind la conturarea personajului de

amant latin răpitor care se pretindea a fi. O pereche de buzișoare umflate, ca de heruvim, formau un zâmbet arogant și mi-am dat seama numai din fotografia asta că aveam de gând să mă bucur de ele.

– O, mama, am spus eu cu cel mai bun accent sud-american de care eram în stare.

Millie a râs pe înfundate.

– M-am gândit eu că așa o să faci. Mă ierți pentru bătrânelul cel bun? m-a întrebat ea, vorbind despre Warren, clientul meu în vârstă de șaizeci și cinci de ani.

– O, da, absolut.

– Bine, o să-ți trimit detaliile și o să pun la punct totul. Te duci la Miami, în Florida, pentru contractul ăsta.

Miami? Mi-am stăpânit țipătul de entuziasm.

– Mai e ceva? m-a întrebat Millie.

– A, da, încă o chestie. Pentru ce m-a angajat?

S-a făcut liniște. M-am lăsat pe spate pe pat.

– Mătușică...?

– Vrea să apari în rolul principal în următorul lui videoclip. Nu știu ce piesă pe care o lansează anul ăsta.

– Un videoclip? Un videoclip muzical, vrei să spui? Adică trebuie să dansez și să joc?

Partea cu jucatul nu era chiar rea. Măcar era aproape de ceea ce avusesem inițial de gând să fac cu viața mea.

– Da, draga mea. O să faci tot ce vor ei să faci. Habar n-am. Să arăți sexy, să te prefaci că-l iubești pe domnul Latin Lov-ah, să dansezi și ce le-o mai fi plăcând tinerilor din ziua de azi să vadă.

Mi-a ieșit din plămâni un sunet ca de pisică muribundă.

– Mătușă, eu nu știu să dansez.

A țâțâit din buze.

– Ei, bănuiesc că o să te învețe ei, nu? El te vrea pe tine. A văzut imaginile din campania „Dragoste pe pânză", mi se pare că a și cumpărat una. Când a văzut și campania din Hawaii și pozele din revistele sexy cu tine și cu Weston Channing și

Mason Murphy, a zis că eşti iubita ideală pentru clip. Orice-ar însemna asta.

Am clătinat din cap şi am expirat cu putere, umflându-mi obrajii cu aer.

– În regulă, văd eu la faţa locului cum fac. Miami sună destul de mişto, în orice caz.

– Mă bucur că asta crezi, păpuşă. Trebuie să plec, mă aşteaptă un client.

– OK, dar... o, la naiba, stai aşa. Încă un lucru: Maddy s-a logodit.

– Poftim? Abia i-am trimis un cadou când a împlinit douăzeci de ani. Un card de la Starbucks ca să aibă cafeaua asigurată pe un an întreg. Cum adică s-a logodit?

Avea un ton uşor ostil şi puteam să înţeleg de ce. Mătuşa Millie nu credea în sanctitatea căsătoriei. La naiba, nici eu nu eram prea sigură de asta, după ceea ce trăiseră şi părinţii mei, şi mătuşa Millie.

– Zice că-i îndrăgostită de tip. S-a şi mutat la el. L-am cunoscut şi pe el, şi pe ai lui. Sunt foarte de treabă, normali chiar. Familia perfectă de la televizor, cam aşa.

– Ăştia-s cei mai futuţi la cap.

A înjurat, ceea ce nu făcea prea des.

– Ştiu, dar am presimţiri bune. În plus, au de gând să-şi termine facultatea şi să se căsătorească abia peste vreo doi ani.

Millie a pufnit zgomotos, părând foarte deranjată de veşti.

– Asta dacă nu rămâne gravidă mai întâi. Atunci s-au dus pe apa sâmbetei şi visul ei de a deveni om de ştiinţă, şi toată munca ta ca s-o ţii la şcoală. Pac! Dispar cât ai clipi din ochi, înlocuite cu un boţ de carne mucos, căcăcios şi plângăcios care te ţine legată pentru tot restul vieţii.

– Vai, dar spune-mi ce simţi cu adevărat, i-am întors-o eu, încercând să mai atenuez direcţia dură pe care o luase conversaţia.

– Simt că e prea tânără să se lege la cap cu un puţoi de colegiu cu coaiele umflate.

Am strâns din buze, gândindu-mă la abordarea cea mai potrivită.

– Am să mă asigur că are grijă de factorul bebeluş şi că uşile sunt încuiate bine. Dar serios că vor să mai aştepte câţiva ani. Cât despre mutatul împreună, nu pot să fiu decât uşurată.

– Dacă e vorba de bani, pot să-i trimit câţi îi trebuie să se descurce anul ăsta.

– Nu-i vorba de bani, mătuşică. E vorba că e îndrăgostită şi că se simte în siguranţă. Cartierul nu e chiar cel mai bun, iar ea era singură în casa tatei. Ginelle mai trecea pe acolo, dar, cum ai spus şi tu, e tânără şi, desigur, frumoasă şi naivă. Nu vreau să sufere. Dacă joaca de-a familia cu logodnicul ei o ţine în siguranţă, sunt complet de acord cu asta.

Mătuşa Millie a inhalat zgomotos, respiraţia sunându-i chiar mai neregulat decât mai devreme.

– Bine. Dar îmi fac griji în privinţa ei.

– Şi eu, dar e totul în regulă. Te ţin la curent.

– Chiar te rog.

– Te iubesc, mătuşă Millie.

– Şi eu te iubesc, fată dragă.

Legătura s-a întrerupt.

Măi, să fie al dracului; a fost o convorbire incredibil de incomodă la care nu m-am aşteptat. Bineînţeles, punctul cel mai important era Latin Lov-ah cel sexy. Mi-am spus să nu uit să descarc pe iPod câteva dintre piesele lui ca să le ascult în avion şi să mă pun la curent cu muzica lui înainte de a deveni faţa iubitei din următorul lui videoclip. Singura problemă e că fata asta albă habar n-are să danseze. La naiba, nu ştiu nici măcar ce mama naibii vor să zică oamenii când încep cu *raise the roof* sau *drop it like it's hot*. Un cântec pe care mai ţopăiam spune ceva de genul: „Ea se lasă la podea… şi până să te prinzi… se lasă-n jos, jos, jos". Ce-o fi aşa de sexy să izbeşti podeaua şi să te laşi în jos? Se aşază sau îngenunchează? Bănuiesc că îngenuncherea poate fi sexy dacă fata mimează sexul oral, dar nu-mi pot imagina cum poate asta să fie o mişcare de dans populară.

În fine. Poate că o să mă uit la câteva videoclipuri pe YouTube ca să lovesc podeaua şi să mă las în jos fără să mă fac de râs.

* * *

Imediat ce mi-am înşirat lucrurile pe pat, am pornit la pas prin căsoaia imensă în căutarea lui Kathleen sau a lui Warren. Mai întâi l-am găsit pe Warren în biroul lui. Am bătut foarte încet la uşă, nedorind să deranjez.

– Intră, s-a auzit mormăitul lui prin uşa grea din lemn.

Am intrat, iar el a ridicat capul, oprindu-se din scris.

– Eşti gata pentru zborul din seara asta?

– Da. Auzi, am o întrebare, dacă nu te superi.

A ridicat din sprâncenele groase. Mi-a făcut semn să mă aşez pe scaunul din faţa biroului lui.

– Vine şi Kathleen cu noi în călătorie?

– Nu, de ce?

De data asta am ridicat eu din sprâncene.

– Mi se pare cam ciudat că n-o iei pe iubita ta cu tine.

A lăsat pixul jos şi şi-a împreunat mâinile, sprijinindu-şi bărbia în vârfurile degetelor.

– Sincer, nu mi-a trecut niciodată prin cap că ar fi interesată să meargă.

– Când şi-a luat ultima oară vacanţă?

Privirea lui Warren s-a îndreptat spre fereastră în timp ce se gândea.

– N-aş putea să spun că-mi aduc aminte.

– Şi când ai scos-o ultima oară în oraş, la o cină?

A lăsat brusc capul pe spate.

– La cină? Ea îmi pregăteşte mie cina. Face parte din atribuţiile ei. De ce aş scoate-o în oraş la masă?

Am închis ochii, expirând încet şi numărând până la zece.

– Warren, o să sune aspru, dar e pentru binele tău şi cred că o să suporţi.

A lăsat ochii în jos şi i s-a format o linie deasupra nasului. Era, în mod evident, supărat.

– Nu te porţi prea frumos cu ea.

Expresia lui şocată m-a surprins. N-avea cum să fie o noutate pentru el.

– Te contrazic. Kathleen conduce toată casa, doarme cu mine în fiecare seară, cumpără cele mai frumoase flori, cea mai bună mâncare...

– Totul numai pentru tine!

Tonul meu a sunat aspru, iar el a deschis gura şi a închis-o la loc.

– Îmi pare rău.

M-am aplecat în faţă şi mi-am aşezat mâna peste a lui.

– Warren, o ţii încuiată în casă ca pe o angajată, nu ca pe o iubită. N-o scoţi în oraş, nu-i aduci flori.

A deschis din nou gura să vorbească, dar nu l-am lăsat.

– O laşi pe ea să cumpere flori pentru casă. Nu-i acelaşi lucru cu un bărbat care ţine la o femeie şi vine cu un buchet ales de el sau trimite unul.

S-a lăsat pe spătarul scaunului.

– Continuă. Evident că ai mai multe de spus. Dă-i drumul.

Mi-am trecut limba peste buze.

– Femeia asta te iubeşte. Ar face orice pentru tine, şi totuşi tu o ţii aici ascunsă, de parcă ar fi un secret cu care ţi-e ruşine.

S-a înroşit la faţă.

– A spus ea asta?

Am clătinat din cap.

– Nu cu atât de multe cuvinte, dar asta am înţeles, în esenţă. Vii acasă, la ea, în fiecare zi; o laşi să-ţi servească mâncarea, nu iei masa cu ea, şi te aştepţi să se întindă lângă tine în fiecare seară şi să fie mulţumită cu asta?

– Eu... eu... ăăă... cred că m-ai prins în corzi, drăguţă. Nu prea ştiu cum să-ţi răspund la asta.

Şi-a trecut mâna prin buclele cărunte.

– Chestia e că văd cum te uiţi la ea. Eşti îndrăgostit de ea, nu-i aşa?

A răspuns fără cea mai mică ezitare.

– Bineînțeles, o iubesc. O iubesc de ani de zile; nu i-aș fi necredincios vreodată.

– Atunci de ce defilezi cu mine pe post de mica ta târfuliță când ai o femeie frumoasă căreia i-ar plăcea să se îmbrace elegant și să-ți stea alături, fie și numai ca să-ți ofere sprijin? Mai mult, scoate-o la o întâlnire. Cumpără-i un cadou. Adu-i niște flori, chiar și dacă le culegi din grădină.

Am arătat cu degetul prin fereastră la întinderea de verde din spate.

– Spune-i fiului tău despre ea. Încetează să o mai ascunzi în întuneric. Ea nu vrea nimic altceva decât să fie cu tine, să fie cu tine de-adevăratelea, în toate privințele care contează.

Warren a dat din cap că da cu ochii pe fereastră, gândindu-se în mod evident la altceva acum. Nu puteam decât să sper că se va gândi la ceea ce-i spusesem și că va lua măsuri în sensul ăsta. Nu era nevoie decât de încredere, și aveam încredere că va lua decizia corectă.

M-am ridicat să plec.

– Mia?

Mi s-a ridicat părul pe ceafă și am sperat că nu se pregătește să mă certe pentru că am fost extrem de indiscretă în privința vieții lui amoroase. M-am întors cu fața la el. Avea un zâmbet subțire pe fața frumoasă.

– Îți mulțumesc că ai fost suficient de îndrăzneață să pui la punct un bătrân.

Asta i-a adus din partea mea un zâmbet cu gura până la urechi.

– Oricând.

– Când o vezi pe Kathleen, spune-i să vină la mine.

– Sunt sigură că nu va avea nici o problemă cu asta.

I-am făcut cu ochiul și am șters-o din birou să o caut pe iubita lui. Lucrurile erau pe cale să se schimbe, cu siguranță în bine, în casa Shipley.

Capitolul 9

New Yorkul era tot ce visasem vreodată şi chiar mai mult decât atât. Oraşul era plin de oameni, de lumini, zgârie-nori şi, mai mult decât orice... de diversitate. Fiecare naţionalitate, culoare, religie, etnie era reprezentată în acest creuzet uriaş al omenirii. Îmi plăcea la nebunie. Fiecare secundă binecuvântată de zgomot, energie, trupurile care se împingeau ca nişte şoricei într-un labirint încercând să ajungă în partea cealaltă, oriunde s-ar fi dus, reprezenta o experienţă. O parte a vieţii mele pe care nu voi fi în stare s-o uit, chiar de-aş încerca. Era multă viaţă de trăit şi de văzut într-un loc atât de vibrant.

– Mia, scumpo, vii? m-a întrebat Kathleen ţinând deschisă uşa unui hotel deosebit de luxos.

The Four Seasons e celebru pentru preţurile exagerate, pe care nu şi le pot permite decât celebrităţile şi acei unu la sută. Privind la acest oraş incredibil, văzându-l cu ochi ca de nou-născut, eram îndrăgostită. Nu mă interesa că mă agăţ de fracurile clientului meu, servindu-i drept damă de companie, şi că în acest grup sunt privită ca o târfă care umblă după avere. Nu-mi păsa de nimic. În clipa asta nu simţeam decât binecuvântare că aveam şansa de a trăi ceva la care altfel n-aş fi avut acces vreodată.

– Da, am şoptit eu cu ochii încă fixaţi asupra spectacolului de forme rectangulare care străpungeau cerul cu vârfurile lor plate sau ascuţite.

O arhitectură originală, sculptată dădea un aspect complicat fiecărei clădiri, făcând-o unică într-un şir lung de structuri adunate laolaltă.

O mână m-a apucat de antebraţ şi m-a tras.

– Haide, orășeanco, priveliștea din apartamentul nostru de la etajul 50 o să te dea pe spate.

Am căscat ochii.

– Stăm la etajul 50?

Ea a chicotit.

– Da.

– Câte etaje sunt? am întrebat eu, întinzându-mi gâtul să văd partea de sus a clădirii.

Nu era cea mai lată, neavând decât patru ferestre, dar avea un oarecare farmec. Cu siguranță că arhitectul se gândise îndelung la proiect, făcându-l să pară special. Nu avea linii dure, dădea o senzație de curbură pornind de jos în sus.

– Cincizeci și două. Warren n-a fost prea încântat că n-am putut lua apartamentul prezidențial, așa că nu aduce vorba de asta.

De parcă mi-ar fi trecut așa ceva prin cap.

– Câțiva dintre cei care mai participă la eveniment au rezervat ultimele două etaje pentru petreceri, a continuat ea să-mi explice, trăgându-mă după ea prin holul opulent.

Tocurile mele pocneau zgomotos pe pardoseala din marmură. Marmura neagră era tăiată într-un model în formă de pânză de păianjen, cu linii de ciment late, care erau incredibil de albe. Te-ai gândi că așa ceva se murdărește, mai ales într-un oraș în care oamenii vin și pleacă tot timpul, iar vremea este imprevizibilă. Coloane albe din piatră se ridicau din loc în loc, iar un valet ne-a condus printre ele până la lift. Warren se ocupase deja de înregistrarea la recepție și ne aștepta lângă căruciorul cu bagaje în timp ce Kathleen mă trăgea după ea.

Când am ajuns în apartament, mi-am înghițit limba. Nu mai văzusem în viața mea o cameră atât de frumoasă.

– Să înțeleg că vă mulțumește cazarea, domnișoară Saunders? m-a întrebat Warren pe un ton evident amuzat.

Nu mai aveam cuvinte. Șocul îmi răpise abilitatea de a vorbi. În loc să-i răspund, am dat doar din cap că da, uitându-mă în jur. Albul, cremul și auriul erau culorile predominante, dând

spațiului un aer eteric și totuși confortabil. Ca și cum puteai să te așezi si să stai puțin... poate pentru totdeauna. Ferestrele înconjurau mare parte a camerei, oferind o priveliște neîngrădită asupra orașului, în toată splendoarea lui.

Camera nu era nici mai mult, nici mai puțin decât strălucire pură. Într-un colț era așezat un pian negru strălucitor, așteptând parcă un trup dornic să-i mângâie clapele din fildeș. M-a făcut să-mi doresc să am talent muzical. Nu aveam. Teoretic, puteam îngâna o melodie. Majoritatea actorilor erau în stare de asta, iar eu nu făceam excepție, dar nu era ca și cum aș fi fost înzestrată în vreun fel. Cam asta mă caracteriza pe scurt. Bună la toate, mediocră în cel mai bun caz, fără nici un talent.

Kathleen se uita prin cameră, agățată de brațul lui Warren, scoțând exclamații adorabile de entuziasm. Orice fel de relație vor fi avut în ultimii câțiva ani, acum ieșise totul în sfârșit la lumină. Kathleen strălucea efectiv de bucurie. Părea să-i țâșnească prin fiecare por.

Nu știu ce rol mai am eu în situația asta, dar nici nu-mi pasă. Atât timp cât cei doi sunt fericiți și merg mai departe, iar eu îmi primesc banii, lucrurile stau splendid în ceea ce mă privește. Cu toate că îmi afectează cu siguranță poziția la evenimentul caritabil de mâine și la dineurile programate. O să mă mai prefac oare că sunt păpușica lui atârnată de braț, iubita și prietena lui? Sau o s-o ia pe Kathleen cu el?

Mi-au fugit toate întrebările din cap când am intrat în baie. Ce bogăție! Am intrat imediat, trecându-mi un deget peste măsuța de toaletă din marmură și așezându-mă pe marginea căzii pătrate. Da, cadă pătrată, și încă una de dimensiunile unui pat dublu. Încăpeau lejer doi oameni acolo să se joace în voie în apă. Am observat o fată încruntându-se la mine din oglinda din fața mea. Nu aveau să existe jocuri acvatice pentru fătuca asta în cada asta magnifică, pe care nu o vezi decât o dată-n viață. Oftând, m-am uitat pe fereastra care se ridica de la podea până la tavan... *în baie*! M-am gândit că ferestrele sunt făcute în așa fel încât să nu se vadă decât din interior în

afară. Altfel, cineva cu un teleobiectiv ar fi avut liber la pozat celebrități dezbrăcate.

Stând în picioare, mi-am dat seama cât sunt de obosită. Nu doar oboseala adunată în oase din cauza călătoriei. Obosită să nu știu exact ce fac. Obosită să stau cu străini, chiar dacă sunt de treabă și incredibil de generoși și, de cele mai multe ori, sexy ca un caramel care se scurge pe o înghețată rece de vanilie.

Și apoi, întocmai ca un ciment care se întărește pe trotuar, realitatea m-a izbit cu putere. Viața mea nu-mi aparține. Sora mea mică trăiește cu un bărbat pe care l-am văzut o singură dată. O singură dată! Nici măcar tata n-ar permite asta! Și tata. Am plecat și mi-am lăsat tatăl în comă într-o clinică. Ce dracu-i în neregulă cu mine? E adevărat, totul anul ăsta e din vina lui și ar trebui să fiu ofticată pe el. Îl cunosc pe tata. Nu și-ar fi dorit niciodată asta pentru mine. Să mă dezrădăcinez, să mă îndepărtez de Maddy... și pentru ce? Să plătesc o gorilă cu care m-am futut pe vremuri și pe care credeam că o iubesc? Nu, l-ar lăsa pe Blaine să-l ucidă ca să mă protejeze pe mine de o asemenea viață. De viața de damă de companie.

Am clătinat din cap și m-am dus târșâindu-mi picioarele în camera pe care Warren mi-o indicase ca fiind a mea. Fixându-mi privirea în norul de alb, mi-am amintit de un alt timp, în care făcusem exact același lucru într-o cameră aflată la peste patru mii de kilometri distanță. Camera aceea aparținea unui bărbat de care nu eram convinsă că m-ar putea iubi cu adevărat, care avea să mă părăsească. Avea să mă facă să sufăr, exact ca și ceilalți, să-mi distrugă pe vecie ultima fărâmă de încredere în sexul opus. Ca să fiu sinceră, mă tem mai mult că el nu se va putea compara vreodată cu bărbatul în care l-am transformat în fanteziile mele cele mai ascunse, cele mai întunecate, un bărbat care să fie totul într-unul. Bărbatul iubitor, adorator, devotat la care am visat mereu și în căutarea căruia mi-am pierdut ultimii ani din adolescență și primii de tinerețe, eșuând mizerabil. Acum, nici nu mai știu ce suntem unul pentru celălalt în afară de prieteni care fac sex. Știu doar că trebuie

să străbat un drum lung ca să evit să aflu. Cel puţin până când se termină anul ăsta.

Am un scop stabilit, care se întrevede clar. Blaine e plătit lunar, banii murdari ajung în contul lui, ţinându-ne în siguranţă pe tata, pe Maddy şi pe mine. Deocamdată.

* * *

Dacă un grup de terorişti şi-ar fi pus în minte să distrugă economia Statelor Unite, tot ce aveau de făcut era să atace Bryant Park în seara aceea. Participau toate organizaţiile caritabile importante, nu doar una singură. Toate aveau standuri pe perimetrul pietruit care înconjura zona principală acoperită cu gazon din mijloc. Rânduri întregi de lumini întinse şi atârnate orizontal, mult deasupra gazonului. Măsuţe înalte cu feţe de masă argintii şi lămpi decorative erau aşezate la fiecare trei, patru metri pe toată întinderea aceea imensă. Erau acolo oameni din toate corporaţiile importante la care te poţi gândi. Sunt destul de sigură că i-am văzut pe Trump şi pe Gates plimbându-se pe acolo, alături de alte celebrităţi şi de o hoardă întreagă de oficiali guvernamentali. Ici şi colo străluceau mari vedete de cinema şi a trebuit să-mi ţin gura ca să nu mă transform într-o fană isterică. Era o adevărată sărbătoare a celor mai bogaţi dintre bogaţi.

În timp ce mă uitam la oameni, la lumini, iar muzica plutea din difuzoarele ascunse, trupul mi s-a înălţat în aer. Am fost răsucită în aer, strivită de un corp puternic şi strânsă cu forţă. Mirosul de parfum amestecat cu o urmă familiară de sudoare masculină mi-a pătruns în nări şi am zâmbit.

– Dă-mi drumul, uriaşule!

Am dat din picioare şi m-am zbătut în timp ce trupul meu a ajuns să se lipească de un piept ferm şi musculos pe care îl cunoşteam bine, dar nu intim. Mi-a cuprins obrajii cu mâinile, iar ochii ca smaraldul pe care-i adoram au scăpărat. Părul arămiu strălucea în lumina de deasupra şi mi-am plimbat mâinile de la gâtul la umerii lui.

– Ţi-a fost dor de mine, dulceaţă?

M-a sărutat pe frunte aşa cum un frate îşi sărută sora pe care n-a mai văzut-o de mult.

– Mace.

Am zâmbit şi l-am tras în braţele mele, strângându-l cu toată puterea. Era cineva cunoscut într-o mare de străini. M-am agăţat de trupul lui înalt şi solid ca o lipitoare, fără a avea de gând să-i mai dau drumul vreodată. Mason m-a apucat de ambele mâini şi m-a tras mai departe. S-a uitat la faţa mea, apoi s-a încruntat.

– Arăţi obosită.

Am pufnit, expirând zgomotos. Lasă pe seama unui bărbat alături de care mi-am petrecut o lună şi care mi-a devenit unul dintre cei mai buni prieteni din toată lumea să observe ceea ce nu mai observase nimeni altcineva. *Ei nu te cunosc*, mă necăjea o voce subţirică din capul meu.

– Ăsta-i un alt mod de a-mi spune că arăt ca dracu'? m-am bosumflat eu.

Ochii lui Mason mi-au cercetat corpul de sus până jos, remarcând rochia scurtă, aurie, care-mi îmbrăţişa fiecare curbură, şi când zic fiecare, chiar vorbesc serios. Era atât de strâmtă că nu puteam purta nimic pe dedesubt. I-a trecut peste faţă o privire foarte puţin frăţească.

– Nu mă refeream la rochie, dulceaţă. Corpul tău încă este sută la sută futabil.

I-am tras una în piept şi am scos un sunet gutural.

– Rachel unde-i? am întrebat şi imediat i-am văzut trupul de fotomodel apropiindu-se.

Mason o privea venind dinspre bar cu două pahare de şampanie. Purta o bucăţică de rochie albă, mortală. Arăta pur şi simplu şic.

– Niciodată prea departe de mine, asta pot să ţi-o spun chiar acum.

Accentul de Boston i-a devenit mai puternic, în timp ce şi-a trecut limba peste buze, surâsul acela sexy al lui preschimbându-se într-un rânjet ca de pisică.

– Eşti un tip norocos, i-am spus eu în glumă.

Mi-a făcut cu ochiul, bătându-mă uşor pe umăr.

– Crezi că eu nu ştiu?

Când Rachel s-a apropiat mai mult, s-a luminat deodată la faţă. Părul ei blond strălucea în lumină şi obrajii ei erau de un roz drăguţ. I-a dat paharele lui Mace şi m-a îmbrăţişat.

– Mia, Doamne! Ce naiba cauţi aici?

M-am dat un pic în spate.

– Eu? Voi ce faceţi aici?

Am arătat cu degetul întâi spre ea, apoi spre Mason. El a ridicat din umeri.

– Chestie de imagine. Cel mai important eveniment caritabil al anului.

Şi-a trecut un braţ peste umărul lui Rachel. Agenta mea consideră că participarea la astfel de evenimente întăreşte ceea ce am construit împreună cu investitorii.

Rachel mi-a întins un pahar cu şampanie, pe care probabil că i-l adusese lui Mason, dar el nu a părut deranjat. Era numai zâmbet, uitându-se ba la mine, ba la Rachel.

– Are dreptate.

Am luat paharul şi am sorbit din el.

– Mulţumesc.

Am stat de vorbă cu ei o vreme. Habar n-aveam unde sunt Warren şi Kathleen. Probabil că el le făcea tuturor cunoştinţă cu *adevărata* lui iubită. Eu una eram aici doar pentru că nu voiam ca Warren să fie cumva criticat. Prezenţa mea arăta că eu nu sunt furioasă şi că el nu umblă cu mai multe femei în acelaşi timp, ceea ce i-ar fi deranjat pe soţii Benoit. Bănuiesc că asta mă făcea să par neesenţială, dar, în realitate, toate profitoarele erau aşa şi nu era vreo noutate pentru bărbaţii pe care-i cunoscusem, exceptându-l pe domnul Benoit cel în vârstă de şaizeci şi cinci de ani şi pe soţia lui însărcinată în vârstă de douăzeci şi cinci de ani.

Gândul la ea probabil că a invocat-o. Christine Benoit mi-a făcut cu mâna din partea cealaltă a gazonului.

– Ne vedem peste vreo oră? Trebuie să socializez un pic pentru clientul meu.

Rachel m-a îmbrățișat din nou.

– Mia, n-am apucat să-ți mulțumesc. Să-ți spun cât de mult înseamnă pentru Mace și pentru mine ceea ce ai făcut. Noi... ei bine, noi te iubim ca pe o membră a familiei.

Te iubim ca pe o membră a familiei.

Mason m-a îmbrățișat la rândul lui, în timp ce Rachel se ștergea cu vârfurile rozalii ale degetelor la colțurile ochilor.

– Are dreptate, să știi, mi-a șoptit el la ureche. Chiar te iubim ca și cum ai face parte din familia noastră. Oricând vrei să evadezi, să vii în vizită, te așteaptă un bilet de avion cu numele tău pe el. OK?

S-a dat un pas înapoi și s-a aplecat atât de mult încât ochii mei verzi au ajuns la nivelul ochilor lui cei verzi. Am dat din cap că da, nefiind în stare să scot un cuvânt.

– Vorbesc serios. Îmi trimiți mesaj că vrei să vii la Boston și am grijă să ai bilet de avion. OK?

Am zâmbit cu gura până la urechi și l-am sărutat pe obraz.

– Am înțeles, frățioare!

I-am făcut cu ochiul și m-am dat cu un pas în spate. El a apucat-o pe Rachel de talie, trăgând-o lângă el. Erau atât de frumoși că mi-am scos telefonul din poșetă și i-am imortalizat. Într-o zi, când o să am un loc al meu, o să printez această fotografie și o s-o așez pe perete sau pe polița de deasupra șemineului. O imagine care captura momentul în care oamenii aceștia mi-au spus că fac parte din familia lor și că sunt iubită.

M-am întors și le-am făcut cu mâna.

– Vorbim mai târziu, da?

Mi-au făcut amândoi cu mâna, iar eu am traversat peluza până la Christine.

În timp ce treceam pe lângă bărbați în smoching și femei în rochii ultimul răcnet, m-am gândit la cuvintele lor. Mă iubesc și mă consideră parte din familia lor. Doi oameni pe care nu-i cunosc decât de o lună susțin că sunt a lor. Ca membră a familiei.

Evident, nu o familie în care m-am născut – asta ar fi imposibil –, ci una care m-a ales.

Prietenii sunt familia pe care ți-o alegi.

Așa au făcut și Tai, Tony și Hector. Cu toții, într-un fel sau altul, au spus că fac parte din familia lor. Wes și Alec sunt complet diferiți în ceea ce privește conexiunea pe care o au cu mine. Cu ceilalți, acest lucru, mai mult decât orice altceva, mi-a rezolvat extenuarea și grija în privința acestei călătorii de un an. Ce-mi fusese sortit erau oamenii pe care îi primeam în inima mea, în sufletul meu. Bărbații și femeile care vor rămâne alături de mine... care se vor adăuga la ceea ce este acum *familia mea*. Sunt și ei un motiv pentru această călătorie, la fel de important, dacă nu chiar mai important decât datoria pe care o am de plătit. Înainte nu eram decât eu, tata, Maddy și Ginelle. Și mătușa Millie era acolo, într-un fel. Dar oamenii ăștia sunt cei cu care vorbesc acum din când în când. Le povestesc faze amuzante la telefon. Le trimit e-mailuri. Mă gândesc la ei când sunt într-un loc sau când văd ceva care-mi amintește de ei. La fel cum faci cu cei care sunt sânge din sângele tău, dar mai mult de atât, pentru că ei *m-au ales*.

Regăsindu-mi pacea interioară, m-am dus drept în brațele lui Christine. Micuța gravidă obsedată sexual era toată numai zâmbet și păr dezordonat. Rochia mulată pe care o purta îi accentua burtica pe care-și ținea mâna. I-am dat mâna la o parte și am întors-o pe o parte.

– Doamne-sfinte, ți se vede deja burtica! am spus eu, iar ea a aprobat cu hotărâre.

A rostit rapid, cu entuziasm:

– Știu! Nu-i așa că e minunat? A apărut deodată acum câteva zile și acum se poate vedea dovada iubirii dintre mine și Franny! O să aflăm într-o săptămână dacă avem băiat sau fată!

Că veni vorba de Frances Benoit, acesta a apărut în spatele soției sale și i-a pus o mână pe burtică.

– Ce mai fac scumpetea mea și micuțul nostru?

Ochii lui Christine s-au luminat ca o sută de lumânări pe un tort aniversar. Se vedea clar din limbajul trupului ei cât de

sincer își iubește soțul, după cum l-a tras mai aproape de ea și i-a mângâiat mâna de pe pântecele ei. Era ciudat, neconvențional și, fără discuție, straniu să vezi că e în limbă după cineva cu patruzeci de ani mai mare ca ea, dar cine sunt eu să judec? Mă rog, poate că judec un pic. În apărarea mea, trebuie spus că orice om în toate mințile ar face-o.

– Tocmai îi spuneam Miei că o să aflăm sexul copilului.

El a dat din cap și a sărutat-o pe tâmplă.

– În plus, Mia, din partea noastră, totul e pus la punct în privința proiectului.

Am căscat ochii mari.

– Deja?

– Da. Franny și cu mine știm despre ce cauză importantă e vorba. Am cam pierdut nopțile săptămâna asta și am plătit și câțiva oameni să lucreze peste program, dar totul e pus la punct în ceea ce ne privește. Când ajung oamenii și produsele, o să planificăm și programul transportului către Marea Britanie.

Mi-am trecut o mână prin păr, apoi mi-am retras-o.

– Nu-mi vine să cred că ați făcut asta. Warren știe?

– Tocmai i-am spus. Apropo, te căuta. E totul în regulă între voi doi? m-a întrebat Frances, neobișnuit de indiscret pentru un bărbat de genul lui.

– Absolut în regulă, mulțumesc pentru întrebare.

I-am mai felicitat de câteva ori pentru copil și pentru ce au făcut și am început să cercetez zona, în căutarea lui Warren. Privirea mi-a aterizat, totuși, direct pe perfecțiunea în smoching. Ochii senatorului Aaron Shipley erau ațintiți asupra mea. Pentru o clipă, m-am bucurat de aprecierea evidentă, în timp ce el și-a făcut loc printre invitați, apropiindu-se de mine încet și sigur. Avea și un pahar mare plin cu un lichid de culoarea ambrei. La vreo patru metri de mine, și-a dus paharul la buze și l-a dat peste cap. Avea ochii sticloși și duri și dispăruseră toate atributele bărbatului sexy pe care-l cunoscusem la începutul lunii. În locul lui era prădătorul sexual care mă pipăise prin somn. Rahat.

– Drăguță, drăguță Mia. Se pare că partenerul tău a ales-o pe alta să-și umple carnețelul de bal. A strâns din buze, s-a apropiat și mi-a pus o mână pe șold, strângându-mi carnea cu degetele.

Am încercat să-l împing, dar m-a apucat de talie. Nu-mi puteam permite să fac o scenă ca să-și ia mâinile de pe mine. El e senator de California, iar eu sunt o nimeni. O figură fără nume agățată de brațul tatălui lui pentru câteva săptămâni.

– N-ai vrea să-mi dai drumul?

L-am împins în piept, încercând să mă eliberez din strânsoarea lui. Nici o șansă. Mă ținea prea strâns.

– Haide, Mia. Tocmai am primit vestea că tata o regulează pe dădaca mea de când a murit mama. La naiba, poate chiar dinainte. N-am chef de istericalele tale.

Am clătinat din cap.

– Nu-i adevărat. Legătura lor s-a format în zeci de ani. Vorbește cu el, Aaron. Lasă-l să-ți explice cum s-a întâmplat.

Buzele i s-au strâns în două linii subțiri și albe. Trecea prin mulțime ținându-mă strâns de pielea moale de pe șold. M-am uitat în zare și am surprins privirea lui Rachel în depărtare. Părea îngrijorată și și-a pus mâna pe umărul lui Mason în timp ce se uita la mine. Din păcate, el era ocupat, vorbea cu un grup de oameni, care s-ar putea să fi fost fani. Să stai de vorbă cu aruncătorul vedetă de la Red Sox e mare scofală chiar și dacă ești un fan ridicol de bogat. Ca să nu mai zic că îi puteau deschide uși pentru noi potențiale contracte de publicitate și sponsorizări.

Înainte de a-mi da seama ce mi se întâmplă, m-a dus dincolo de gazon, printre standurile organizațiilor caritabile din jur, și apoi în sus, pe scările din piatră. Apoi m-a strecurat printre coloanele de la Biblioteca Națională din New York. Biblioteca era închisă și cufundată în întuneric. Unele zone aveau colțuri întunecate, și spre un astfel de loc mă ducea Aaron.

În sfârșit, creierul meu amețit de șampanie a înțeles că nu plecaserăm la plimbare. Mă ducea undeva anume și era foarte hotărât să-și ducă planul la împlinire. M-am răsucit pe călcâie și m-am smuls din mâna lui.

– Ce mama dracului, Aaron?

Mi-am desfăcut larg braţele şi m-am uitat în jur. Nu se vedea ţipenie de om. Eram la cel puţin câteva sute de metri distanţă şi m-am blestemat că i-am permis să mă ducă atât de departe de petrecere şi de martori.

– Te crezi specială, nu-i aşa? a scos el cuvintele pe gură, abia stăpânindu-şi veninul.

Am clătinat din cap că nu, încercând să par calmă.

– Nici pe departe. De fapt, cred că e exact pe dos, am recunoscut.

S-a încruntat şi s-a apropiat de mine încet până când mi-am ridicat braţele în faţă. A continuat să avanseze şi m-am trezit lipită de zidul din beton al unei zone întunecoase. Câţiva paşi şi avea să se lipească de mine. M-am gândit cum să fac să ies din situaţia asta, dar şampania îmi întârzia reflexele.

– Aaron, nu vrei să faci asta.

Şi-a trecut nasul peste tâmpla mea, trimiţându-mi fiori de groază pe şira spinării şi făcând să mi se ridice părul pe ceafă.

– Ba sigur că vreau.

L-am împuns în piept, dar fără nici un rezultat. Aaron nu era vreun mărunţel şi trupul lui mătăhălos îmi anula orice şansă. A chicotit.

– Încerci să scapi, târfă mică, a spus cu o voce de beţiv.

– Nu sunt târfă, Aaron. Ştii prea bine.

M-a muşcat de zona dintre umăr şi gât.

– Ştiu că tatăl meu te-a angajat ca să fii târfa lui în faţa tâmpiţilor lui de prieteni plini de bani. Ştiu că lucrezi pentru o firmă de dame de companie şi eşti plătită la lună. E timpul să facem să merite banii daţi de tata, a spus ca un dement.

În acest moment am început să mă lupt, dar fără prea mare succes. Am reuşit să-i trag un pumn în gură, despicându-i buza, înainte să-mi prindă ambele încheieturi cu o mână şi să înceapă să mă pipăie cu cealaltă. Mi-a strivit corpul de zidul din beton atât de tare că am simţit că mi se juleşte pielea de pe spate, în timp ce el simula că mă penetrează.

Am început să țip, dar mi-a acoperit gura cu a lui. Nu se auzea decât vocea unei persoane țipând ca de sub apă. Apoi sunetul scârbos al desfacerii curelei de la pantalonii lui și al fermoarului tras în jos, ca un dangăt de clopot răsunând la propria-mi înmormântare. Am țipat mai tare, dar m-a mușcat de buză și m-a izbit cu capul de beton. Totul în jurul meu a devenit cețos și am simțit cum rochia îmi alunecă în jos. Aerul rece mi-a săgetat pielea goală. Am văzut stele verzi din cauza loviturii puternice la cap. Țesutul moale care intră în coliziune cu o clădire tare din piatră nu era echivalent cu stabilitatea mentală. I-am simțit degetele coborând de-a lungul stomacului și apucându-mă de sex cu putere. Mi s-a ridicat fierea până în gât și am avut un reflex de vomă.

– O să te fut așa de tare, ca pe o târfă ce ești. Săräntoacă nenorocită! a urlat el și m-a stropit cu salivă pe față.

Nu mai era bărbatul pe care-l cunoscusem la sosire. Nu mai era bărbatul cu care avusesem câteva conversații plăcute și cu care flirtasem. Nu, bărbatul acesta semăna tare cu cel care mă pipăise prin somn fără urmă de remușcare. Acela fusese primul indiciu că e ceva complet în neregulă cu domnul senator.

I-am simțit capul penisului sprijinindu-se de picioarele mele, în timp ce încerca să mi le desfacă. Am șoptit „nu!" și am clătinat din cap, primind ca răspuns numai un rânjet care mi-a întors stomacul pe dos. Mi-a acoperit gura cu mâna în timp ce eu am început să țip, înăbușind sunetul. L-am mușcat, iar el m-a înjurat și m-a izbit din nou cu capul de perete. De data asta, m-am prăbușit, moale, aproape fără greutate în corp. Aveam să-mi pierd cunoștința și atunci avea să mă posede. Poate că era mai bine așa. Să nu știu ce-mi face e cu siguranță mai bine decât să fiu trează și să simt fiecare lucru dezgustător. În clipa aceea, m-am rugat să leșin.

Capitolul 10

– Ești gata să te fut?

A fost ultimul lucru pe care l-am auzit, unul rostit cu un dispreț absolut. Nu-mi venea să cred că vine din partea tânărului senator pe care îl adora o lume întreagă. Un om cu mari șanse de a deveni într-o zi președintele Statelor Unite ale Americii.

Am așteptat să mă izbească. În schimb, o pală rece de aer mi-a atins pielea. Corpul meu era eliberat de sub greutatea care-l strivise de perete. Am auzit vag, printre bătăile inimii și cele din capul meu, zgomote de încăierare, urmate de mormăieli și picioare hârșâite de beton. Genunchii mei au lovit asfaltul când m-am prăbușit la pământ, nemaifiind în stare să mă țin pe picioare.

– Îți arăt eu ție futut, rahat cu ochi ce ești! a urlat Mason.

M-am uitat în sus, confuzia bâzâindu-mi prin cap ca un roi de albine furioase, și l-am văzut pe Mason luptându-se corp la corp cu Aaron. Probabil că la un moment dat Aaron apucase să-și ridice pantalonii, pentru că nu se vedeau piepturi goale, ci pumnii împărțiți de doi bărbați incredibil de atrăgători în smoching. Am clipit și am văzut-o pe Rachel alergând spre noi printre mulțimea de oameni din depărtare, tocurile bocănind pe pietriș și apoi, mai tare, pe scările din piatră.

– Doamne, Dumnezeule! Mason, unde-i Mia? a țipat ea, iar eu am încercat să-i răspund, dar vocea nu voia să mă ajute.

Una dintre multele lovituri la cap îmi afectase temporar abilitatea de a vorbi.

Mason a trimis un pumn care a aterizat cu toată puterea pe fața lui Aaron. I-a țâșnit sângele pe gură, pătând cu roșu betonul cenușiu. Mi s-au dat ochii peste cap și am știut că o să vomit.

M-am înecat şi l-am auzit pe Mason spunând ceva, dar nu am reuşit să disting cuvintele. M-am întins pe piatra umedă şi rece, lipindu-mă de ea cu faţa şi cu tâmpla, simţind nevoia să scap de durerea care-mi punea stăpânire pe fiecare bucăţică din corp. Acidul vulcanic din stomacul meu m-a strâns violent pe dinăuntru, în timp ce voma mi-a urcat pe gât. Am început să vomit, abia fiind în stare să mă mişc sau să ridic capul.

– Mia, o, nu! Iisuse, scumpa mea! a penetrat vocea lui Rachel prin dezorientarea mea şi am simţit cum mă ridică în braţe şi mă aşază în poala ei, îngenunchind lângă mine. Iubitule, e goală de la brâu în jos şi e rănită.

Mi-a tras rochia în jos, acoperindu-mă. Mi-a atins uşor cu degetele rănile de pe spate şi substanţa lipicioasă de pe cap. Se pare că zidul bibliotecii îmi smulsese o bucată bună din pielea de pe spate.

– Trebuie să o ducem la spital, a ţipat Rachel cu o voce tremurândă.

Am auzit în depărtare un urlet fioros şi lovituri puternice în oase. Nişte picături imense de ceva mi-au ajuns pe obraji, iar una s-a scurs şi mi s-a oprit pe buze. Mi-am trecut limba peste buze, simţind gustul sărat, şi am înţeles că erau lacrimile lui Rachel. Ea s-a aplecat şi m-a sărutat pe frunte.

– O să fii bine. O să avem grijă de tine.

La un moment dat, m-a cuprins în sfârşit întunericul.

* * *

Mirosul înţepător de spital şi-a croit drum spre simţurile mele. Mi-am trecut limba peste buzele uscate şi n-am simţit decât o senzaţie aspră ca de bumbac. Înainte să apuc măcar să deschid ochii, am simţit un pai pe buze şi am supt cu lăcomie apa. Mă durea tăietura din buza umflată – acolo unde Aaron mă muşcase până în carne. Am deschis ochii şi am văzut-o pe Rachel având grijă de mine. Îmi simţeam mâna caldă şi mă apăsa o greutate pe o parte. M-am uitat în jos spre pături şi am văzut părul arămiu şi o mână puternică ţinând-o strâns pe a

mea. Articulaţiile îmi erau pline de răni, cu pielea sfâşiată, şi pătate de sânge. Mi-am mişcat mâna, trecându-mi degetele prin splendoarea mătăsoasă a părului lui Mason.

A ridicat încet capul, iar ochii lui verzi erau întunecaţi şi trişti. Am schiţat cum am putut un zâmbet cu buzele mele umflate. El mi-a ridicat mâna şi mi-a sărutat podul palmei.

– Cum te simţi, dulceaţă?

Am clipit de câteva ori şi mi-am evaluat în gând corpul. Îmi simţeam genunchii plini de vânătăi, spatele mă durea ca naiba, dar bătaia de tobă din capul meu era cea mai rea dintre toate.

– M-a...?

M-am oprit, nefiind în stare să rostesc cuvintele. Rachel m-a mângâiat pe cap, dându-mi de mai multe ori la o parte şuviţele ce atârnau alandala, cu lacrimi curgându-i pe faţă. Mason şi-a încleştat fălcile şi a dat din cap că nu.

– Nu, nu. Slavă Domnului. Dacă o făcea...

Figura i s-a transformat într-o căutătură incredibil de urâtă, aşa cum nu-l mai văzusem niciodată. Un amestec de răutate şi ură pură.

– ...îl omoram cu mâinile goale. Nici acum nu pot spune că e într-o formă prea grozavă. A fost arestat pentru tentativă de viol. Poate să-şi ia adio de la cariera politică.

Am închis ochii şi am lăsat lacrimile să curgă.

– Doamne, îmi pare atât de rău că n-am făcut mai mult atunci când m-am trezit şi l-am găsit pipăindu-mă prin somn...

– CE? a ţipat Mason atât de tare că toboşarul din capul meu a decis că e momentul pentru un crescendo şi a lovit atât de puternic încât a trebuit să-mi duc mâinile la tâmple.

Mă dureau şi mă înţepau amândouă palmele.

– Mace!

Rachel l-a apucat pe Mason de braţ şi i-a făcut semn să tacă.

– Capul ei, iubitule, i-a reamintit ea. Una dintre contuzii nu arată prea bine şi o doare: se vede pe faţa ei.

Mason s-a aplecat şi m-a sărutat pe frunte. Trebuie să recunosc că a fost foarte plăcut, după seara de rahat pe care o

avusesem. Totuşi, lacrimile nu puteau fi oprite. Îmi curgeau în pârâiaşe pe obraji. Mă mânca pielea feţei din cauza potopului de lacrimi. El îmi spunea cuvinte de alinare, lipit de faţa mea, îmi şoptea că o să aibă grijă de mine. Că membrii unei familii au grijă unii de alţii.

În timp ce Mason mă încuraja, am auzit-o pe Rachel vorbind.

– Da, e bine. A avut o noapte grea. Cine e la telefon? A, da, a fost cu tine în Hawaii. Da, da, a agresat-o un senator, dar acum e bine. Poftim? Ce să faci? Alo?

– O, nu! Cine era la telefon? am strigat la Rachel.

Ea s-a uitat la ecranul telefonului.

– Scrie Samoanul sexy.

Am închis ochii gemând.

– Tocmai i-ai spus lui Tai că sunt în spital pentru că m-a agresat un senator? am întrebat cu o voce gâtuită ca și cum niște blugi mărimea S mi-ar fi sugrumat funduleţul de mărimea L.

– Am făcut ceva rău? a zâmbit ea în felul acela unic al ei.

Habar n-avea ce furtună iscase. Am întins mâna după telefon. Imediat ce mi l-a pus în palmă, gândindu-mă cum să-l potolesc pe samoanul meu mare şi rău, bâzâitul a crescut în intensitate, făcându-mă să ameţesc și aproape să vomit. M-am gândit că pot să-l sun şi mai târziu pe Tai şi am închis telefonul.

– Nu mai răspunde la telefonul meu. N-o să iasă nimic bun din asta.

S-a încruntat.

– De ce?

– Nu contează, o să mă ocup eu de asta.

Am închis ochii, nemaiputând să-i ţin deschişi.

M-au trezit forţat de patru ori în timpul nopţii pentru a-mi verifica rana de la cap. Într-un târziu, m-am trezit de una singură cu o mână mult mai mare care o ţinea pe a mea. Avea o alta în jurul gâtului meu, verificându-mi pulsul cu degetul mare. L-am mirosit înainte de a-l vedea. Combinaţia de foc, lemn şi ocean mi-a dat o stare de pace incredibilă. Nici n-a trebuit să deschid ochii pentru că ştiam ce o să văd.

– Te simt, fetițo.
Degetul lui mare mi se plimba pe gât.
– Deschide ochii ăia frumoși pentru mine.
Vocea răsunătoare a lui Tai îmi alina fiecare nerv încordat. Aveam lacrimi în ochi când i-am aruncat samoanului meu sexy prima privire după trei săptămâni. Ochii lui negri erau aspri, arzând de furie abia controlată.
– Nu vrea nimeni să-mi spună cum îl cheamă. Cine a pus mâna pe tine nepoftit?
Coborâse sadic glasul. Nu eram obișnuită cu asta din partea lui Tai Niko. Când vorbea el, îl auzea toată lumea. Era un tip masiv, cu un timbru pe măsură.
Am tras încet aer în piept, strângând din ochi la durerea care îmi sfâșia spatele și capul. Am încercat să exprim ceea ce nu puteam rosti în cuvinte strângându-l de mână. El a închis ochii, s-a aplecat și m-a sărutat cu blândețe.
– Nimeni nu face rău cuiva din *'aiga* mea. Din familia mea.
S-a lovit în piept ca o maimuță uriașă. Din nou acest cuvânt. Familie.
– Tai, cât e ceasul? Te-ai urcat în avion imediat după ce ai sunat?
A dat scurt din cap că da, iar eu am plecat capul, rușinată. Toți oamenii aceștia minunați care țineau la mine și aveau grijă de mine. Însemna foarte mult. Mai mult decât iadul prin care trecusem cu o seară în urmă.
– Vreau să vii cu mine în Hawaii. Eu și Amy o să avem grijă de tine. *Tina* o să fie fericită să te dădăcească.
Tina era cuvântul samoan pentru mamă.
– Știi prea bine că nu pot să fac asta, Tai, trebuie să muncesc. Mi-am dus mâna la tâmple, strângând. O să fie un mare scandal în presă. Futu-i, ce mă fac? Familia Shipley este foarte importantă și Warren... o, Doamne, fiul lui.
Au început să-mi curgă lacrimile pe față și mi-am acoperit ochii.
– Warren o să aibă grijă ca fiul lui să fie pedepsit exemplar pentru ce a făcut, s-a auzit vocea tunătoare a lui Warren Shipley

însuşi. Fată scumpă, mi-a spus el cu vocea înecată de emoţie, apropiindu-se de patul meu, cu Kathleen după el, ţinându-şi mâna la gură şi plângând încetişor. Îmi pare rău pentru ceea ce a făcut Aaron. Am fi ajuns aici mai devreme, dar am fost reţinuţi de poliţie şi de nebunia din presă. E numai vina mea.

Am încercat să-mi dreg vocea ca să înlătur emoţia, dar n-am reuşit.

– Nu, Warren, e numai vina lui.

– Ştiam că e instabil când e beat. De aceea se îmbată foarte rar. În trecut, a avut probleme cu alcoolismul şi devenea violent când era sub influenţa băuturii, dar am crezut că a trecut peste asta. Desigur, asta până în clipa în care i-am spus că eu şi Kathleen suntem împreună. Atunci parcă a pocnit ceva în el.

– Ceva o să pocnească mai mult ca sigur în el, a urlat Tai de la locul lui de lângă mine.

Warren i-a aruncat o privire lui Tai, apoi l-a studiat din cap până în picioare când acesta s-a ridicat. Pe faţa lui Warren s-a aşternut o expresie uluită. I se întâmpla foarte frecvent lui Tai. Era neobişnuit de mare şi impunător, pe cât de al dracului de frumos era.

– Prietenul tău, să-nţeleg?

Tai s-a bătut pe piept cu o mişcare de mascul alfa

– Membru al familiei.

Am zâmbit şi l-am bătut uşor pe Tai pe mână, trăgându-l de braţ ca să-l fac să se aşeze. A făcut-o în tăcere, concentrându-se doar asupra mea, ca şi cum ceilalţi oameni din încăpere ar fi fost nişte ţânţari insignifianţi, care îl iritau prin simpla lor existenţă. Doamne, cât îl iubeam pe Tai.

– Ei, oricât ar părea o scuză, suntem gata să plătim spitalizarea, să-ţi oferim cel mai bun tratament pentru refacere şi să-ţi asigurăm orice sumă de bani consideri necesară pentru timpul şi suferinţa ta. Oricât de tare urăsc ce s-a întâmplat, şi chiar urăsc, Mia, mai mult decât ţi-ai putea imagina vreodată, a continuat el cu o voce răguşită, încruntându-se tare şi arătându-şi ridurile mai mult ca oricând, trebuie să mă gândesc la

viețile tuturor oamenilor pe care încerc să-i salvez. Dacă se află ce s-a întâmplat, nu înseamnă doar sinucidere politică pentru fiul meu, ci și distrugerea proiectului meu și a vieților pe care aveam de gând să le salvăm...

A clătinat din cap, lăsându-l în jos rușinat, incapabil să mai continue.

– Iisuse Hristoase! Vor să mușamalizezi totul. Din cauza unui politician?

Lui Tai îi tremura vocea.

– Fetițo, nu e în regulă. Justiția trebuie să-și facă datoria, a început el, dar l-am întrerupt.

– Tai, sunt mai multe în joc decât crezi. Și o să-ți explic. Mai târziu, când rămânem singuri. Îți promit.

M-am uitat în ochii lui, implorându-l pe tăcute să asculte și să se calmeze. Și-a încleștat gura și a ridicat o sprânceană, dar a rămas tăcut și m-a strâns mai tare de mână. Apoi, inspirând adânc și expirând cu putere, am spus cuvintele pe care nu mi-aș fi imaginat nici într-un milion de ani că o să le spun.

Îi ofeream unui potențial violator eliberarea din închisoare. Mi-a trebuit toată puterea să mă gândesc la toți bărbații, femeile și copiii din toată lumea care n-ar mai fi avut niciodată parte de medicina modernă pe care o avem în State. Fără proiectul lui Warren, nu ar primi niciodată ajutor. El și-ar pierde toți investitorii, în special pe domnul Benoit, dacă adevărul ar fi făcut public. Pe de altă parte, presa n-ar trebui să sape prea adânc ca să afle cine m-a angajat și pentru ce. Nu ar afecta doar viața familiei Shipley și pe a mea, ci și pe a mătușii Millie, a lui Wes, Alec, Tony, Hector, Mason, a familiei D'Amico, care m-au angajat luna trecută pentru campania publicitară la costume de baie, a lui Tai și a tuturor celor care au o legătură cu ei.

Odată hotărârea luată, i-am expus-o lui Warren în singura variantă care părea a avea măcar o urmă de asemănare cu rațiunea și care nu m-ar fi împiedicat să mă privesc în oglindă mâine.

– Warren, n-am să spun nimic și n-am să depun plângere, dar am niște pretenții. Warren m-a apucat de mână și a încuviințat din cap. Kathleen continua să plângă.

Am înşirat încet lucrurile pe care le consideram corecte:

– O să meargă la dezalcoolizare pentru problema pe care o are cu alcoolul. Nu mă interesează dacă e un loc izolat, necunoscut şi dacă-şi ia concediu invocând o urgenţă de familie. Inventaţi voi ceva. Orice ar fi, are nevoie de ajutor. Şi de terapie pentru stăpânirea furiei, cu un specialist.

– S-a făcut, a răspuns el fără să ezite.

– Şi vreau o scrisoare de mână în care să scrie că acceptă acest ajutor, semnată de el, iar originalul rămâne la mine. În scrisoare să precizeze că va face toate astea, altfel mă duc cu ea la presă, indiferent dacă se prescriere fapta sau dacă trece perioada în care pot depune plângere. Mă duc la presă cu scrisoarea în care detaliază angajamentul pe care şi l-a luat. Mă înţelegi?

Warren a ridicat capul şi mi-a sărutat mâna.

– Mia... îmi pare rău. Scumpa mea, îmi pare atât de rău. Îţi mulţumesc... îţi mulţumesc că eşti atât de bună.

– Încă un lucru... banii.

– Oricât vrei. Milioane, nu-mi pasă.

M-am înecat. Era dispus să-mi ofere milioane de dolari ca să-şi scape fiul de belele şi să-şi salveze proiectul. Dar, pe de altă parte, când o persoană are atâţia bani ca Warren Shipley, milioanele sunt probabil o picătură într-un ocean. Mi-a făcut silă gândul că încearcă să mă cumpere, dar îi cunoşteam inima. Singurul lui scop era să mă ajute, să-mi aline durerea cum poate. Banii erau metoda normală pentru cineva născut într-o familie bogată.

– Nici un bănuţ. N-o să fie nici o înţelegere, nici o sumă plătită ca să-mi ţin gura. Nu sunt târfă, sunt o femeie pe care el a pângărit-o. Ar trebui să meargă la închisoare pentru ceea ce mi-a făcut, Warren, dar pentru tine şi pentru ceea ce încerci să faci ca să ajuţi lumea, pe cei mai puţin norocoşi, renunţ. Acţionez împotriva tuturor principiilor în care cred ca să mă asigur că nu se întâmplă nimic care să împiedice programul să meargă mai departe. Nu mă face să regret!

I-au căzut două lacrimi pe faţă şi şi le-a şters în grabă. L-am bătut uşor pe obraz, iar ochii lui mi-au spus că a înţeles. Că ştie

exact de unde vin, ce am sacrificat şi că respectă gravitatea situaţiei. A făcut o mişcare să plece. Kathleen m-a luat în braţe în felul acela matern al ei, pe care-l adoram, şi mi-a udat cămaşa de lacrimi, agăţându-se strâns de mine. Îmi ardea spatele în locurile rănite. Cu stoicism, ca un războinic întors din luptă, am strâns din dinţi şi am îmbrăţişat-o şi eu cu toată durerea. Avea la fel de multă nevoie ca mine.

* * *

Am rămas în New York pentru câteva zile după ce am ieşit din spital, fiind răsfăţată de Mason, Tai, Rachel şi Kathleen. Warren a păstrat distanţa, cu toate că mi-a trimis flori de două ori pe zi. A fost nevoie de toate acele zile ca Mason şi Tai să treacă peste furia lor. Interesant, ei doi s-au înţeles de minune, glumind ca nişte vechi prieteni, luându-se peste picior cu privire la diferite echipe şi la diferenţele dintre continent şi insule.

Până la urmă l-am convins pe Tai să se întoarcă la familia şi la logodnica lui. Amy era incredibil de încurajatoare, trimiţându-mi tot felul de mesaje haioase ca să-mi ridice moralul. Avea un suflet bun şi eram încântată că îl aştepta pe Tai acasă.

În ultima zi împreună cu Tai, ne-am aşezat pe balconul de la Four Seasons, admirând priveliştea.

– Uluitor, nu?

Am arătat cu piciorul spre cerul newyorkez. Tai a ridicat din umeri.

– Prefer imensitatea oceanului şi palmierii structurilor masive şi luminilor, dar pot înţelege de ce îi atrag pe unii. Prea aglomerat, prea nebunesc, prea mult din toate pentru mine.

M-am gândit la spusele lui. Prea mult din toate. Frate, câtă dreptate avea!

Mi-am îndreptat piciorul, încrucişându-mi gleznele. Privirea lui Tai s-a fixat asupra tatuajului meu complet vindecat. De data asta a zâmbit atât de larg, şi nu era rânjetul lui sexy obişnuit, era un zâmbet cu gura până la urechi. Mi-a acoperit glezna cu mâna lui uriaşă şi a tras-o în poala lui. M-am răsucit în scaun ca să-l poată studia.

– Ai încredere în călătorie, nu?

Şi-a mutat privirea de la cuvinte la mine.

– Da.

Şi-a trecut degetele peste scris, apoi peste păpădie şi peste fiecare petală cu o literă imprimată pe ea. Degetul lui mare s-a oprit deasupra T-ului micuţ de pe una dintre petale. Căldura de la acel singur deget îmi ardea pielea, urcând pe picior spre locul care era atât de obişnuit cu Tai. De fapt, sunt destul de sigură că păsărica mea îi închina poeme intitulate Odă lui Tai şi îi scria scrisori de amor, dorindu-l înapoi încă de când plecasem. Pe de altă parte, însă, Tai nu mai avea în ochi pasiunea de odinioară. Mi-am dat seama că privirea aceea era acum proprietatea unei zâne blonde care-l aştepta în Hawaii.

– Ce reprezintă literele astea? m-a întrebat.

M-am gândit să o fac pe detaşata şi să-l întreb „ce litere?", dar Tai nu m-a minţit niciodată, aşa că aveam de gând să-l tratez cu acelaşi respect.

Trăgându-mi piciorul mai aproape, am arătat spre fiecare literă în parte.

– Corespund câte unui bărbat care mi-a influenţat viaţa într-un fel de care doresc să-mi amintesc. Mă ajută să nu uit că a fost scris ca fiecare experienţă să se întâmple, şi că, pentru o vreme, m-am simţit iubită cu adevărat.

Mi-au apărut lacrimi în ochi, dar am tras aer în piept, le-am reţinut şi am înghiţit în sec zgomotos.

Tai şi-a trecut degetul peste T-ul singur.

– Pentru mine?

Incapabilă să răspund, cuprinsă de atâta emoţie, am dat doar din cap că da. Tai s-a aplecat şi a sărutat litera.

– Îmi place asta, fetiţo. O bucată din mine este mereu alături de tine.

Atunci m-am aplecat şi eu spre stânga şi i-am sărutat singurul tatuaj de pe umărul drept, acela care înseamnă prietenie în samoană. Cel pe care şi l-a făcut ca să mă reprezinte pe mine şi prietenia noastră. El m-a mângâiat uşor pe cap.

– Trebuie să ajungi acasă, i-am reamintit eu.

– Mă așteaptă multe acolo, a spus el pe un ton serios.

– Știu. Te iubesc, Tai. Îți mulțumesc că ai venit.

– Să nu te îndoiești niciodată că ai fi iubită, fetițo. Familia este ceea ce construiești, iar eu voi fi mereu alături de tine.

Tai a plecat în noaptea aceea. A prins primul zbor spre Oahu. A luat cu el o altă bucățică din inima mea și mi-a întărit convingerea că va fi, într-adevăr, alături de mine, oricând voi avea nevoie de el.

* * *

Am petrecut următoarele câteva zile la Boston, împreună cu Mason și Rachel. Mason se purta ca și cum supraviețuisem ciumei și trebuia să fiu răsfățată de parcă aș fi fost complet distrusă. Nu eram, dar am profitat, oricum. A fost grozav să fiu din nou cu Mason și să-i revăd pe frații lui și pe amicii lui din echipa de baseball. Și s-a dovedit din nou cât de importanți sunt oamenii aceștia în viața mea. Am oamenii mei. Mulți oameni pe care mă pot baza la nevoie. Oameni care-mi ridică moralul, mă protejează, se luptă pentru mine și, mai mult decât orice altceva, mă iubesc.

În timp ce-mi făceam bagajul, mi-am găsit carnețelul de adrese și hârtia de scris. Nu eram cu Warren și Kathleen, dar am hotărât că merită ceva care să le amintească de timpul petrecut împreună. Am găsit un plic în sertarul de la birou și am mâzgălit adresa casei lor pe el. Nu aveam o adresă pentru retur, pentru că nu eram în garsoniera din Los Angeles, așa că am scris pur și simplu Mia Saunders pe partea cealaltă a plicului.

Warren & Kathleen,

Îmi pare rău pentru felul în care s-a terminat totul. Știu că nu ați dori nimănui să i se întâmple ceea ce mi s-a întâmplat mie și nu vă învinovățesc. Mulțumesc pentru detaliile despre reabilitarea lui Aaron pe care mi le-ați trimis. Să aflu că primește ajutor mă face să suport mai ușor ceea ce am pățit. Dorința mea cea mai puternică este ca el să-și găsească pacea de care are nevoie.

Christine Benoit mi-a spus că primul transport de mărfuri spre Marea Britanie e programat pentru luna viitoare. Să spun că sunt încântată nu ar fi de ajuns să exprime fericirea mea la auzul acestor veşti. Faptul că ştiu că atâția oameni vor primi ajutorul de care au nevoie ca să trăiască mult și fericiți face ca totul să merite.

Vreau să știți amândoi că timpul pe care l-am petrecut împreună a fost cu adevărat încântător. Mă inspiră să văd că relația voastră avansează spre ceva trainic.

Vă mulțumesc că mi-ați permis să fac parte din viața voastră,

Mia

Am împăturit scrisoarea, am introdus-o în plic și am rugat-o pe Rachel să o expedieze pentru mine. De data asta n-am mai fugit în timp ce dormeau și le-am dat voie să mă conducă la aeroport. Măcar atât puteam să fac și eu după ce mi-au sărit în ajutor și au avut grijă de mine în ultima săptămână și jumătate.

Ne-am luat rămas-bun şi ne-am promis să ţinem legătura, ca de obicei. Până acum, mi-a fost foarte uşor să ţin legătura cu prietenii mei cei noi. Poate pentru că nici nu mai aveam acasă alţi prieteni cu excepţia lui Maddy şi Ginelle.

Când m-am lăsat pe spate pe scaunul din avion, m-am gândit la luna care trecuse. De la peţit, sex prin mesaje şi vise erotice la afaceri secrete, ajutorarea ţărilor din lumea a treia, nimfomane canadiene şi până la atacul pe care-l suportasem, fusese o lună dată naibii. De-a lungul ei, am învăţat trei lucruri care nu-mi vor ieşi nicicând din cap.

În primul rând, Wes este kriptonita mea şi trebuie să fiu atentă şi să mă protejez dacă vreau să rezist încă şase luni. În al doilea rând, să nu judec niciodată un om după haine, chiar dacă acestea sunt costume mortale, iar el are o poziţie politică importantă şi o avere nelimitată. Iar în al treilea rând, prietenii sunt familia pe care ţi-o alegi, şi eu am cei mai buni prieteni şi membri ai familiei de pe planetă.

Da, viaţa e ciudată, dar o trăiesc la maximum. Iau fiecare zi aşa cum e şi experimentez cât de mult se poate. Accept binele, răul şi chiar urâtul pe drumul meu, pentru că fac toate parte dintr-un proces. Exact cum spune tatuajul meu, *am încredere în călătorie.*

Iar călătoria mă duce acum spre un artist de hip-hop cu pielea ciocolatie, pe nume Anton Santiago, ca să filmăm un videoclip. Se spune că albii nu ştiu să sară – ei bine, gagica asta albă nu ştie să danseze. Iulie s-ar putea dovedi o lună interesantă.